

BURMESE CLASSIC

ထက္ကဝိုလ်

# နောက်ခံ

ထူးဆန်းသော မြေ

www.burmeseclassic.com

ကဏ္ဍအမျိုးအစားအရပ်ရပ်



အခန်း ( ၁ )

ထူးဆန်းသောမြေပုံ

နေ့ဦးပေါက်ကာလ၊ ထုသိဉာဏ် အာသာယာယာ ရှိလှ  
သည်။

ရွက်ဝါကြွေတွေကမူ မြေသို့ ကြွေကျလျက်ရှိနေသေးပြီး  
တောတောင်အနှံ့ ကျွေးငှက်သာရဏာတို့၏ အော်မြည်  
ဟစ်ကြွေးသံများက နာပျော်ဖွယ် ပေါ်ထွက်နေသည်။

တစ်ချက်တစ်ချက် ခပ်ဝေးဝေးသို့မှ အားကောင်းကြီး  
များ၏ ဟိန်သံ၊ အော်သံသည် ပေါ်ထွက်လာတတ်လေ  
သည်။

ဝှမ်းကျိုးမြို့နှင့် လိနုစ်ဆယ်ခန့် အကွာအဝေးတွင်ရှိနေသော  
ကြက်ဖတောင်ခြေတစ်ဝိုက်သို့ မြင်းခွာသံများကလည်း ခပ်  
ပုန်ပုန် မေါ်ထွက်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

၈ + တက္ကသိုလ်-နေ့ရဲအောင်

ထူးထန်းသောပြပုံ + ၉

လူငါးယောက် မြင်းကိုယ်စီ ခပ်မှန်မှန် စီးလာနေကြ၏။ သူတို့ငါးဦးစလုံး၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် တူညီသော မီးခိုးရောင် ဝတ်စုံကိုယ်စီကို ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။

သူတို့၏ ကျောတွင်လည်းကောင်း၊ ခါးတွင်လည်းကောင်း လက်နက်တိုက်စီ ချိတ်ကွယ်ထားကြသဖြင့် သိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင် သလို သူတို့၏ ကျီရင်သစ်တွင် အနီရောင် စက်ဝိုင်းတစ်ဝိုင်း စံရှိသဖြင့် သူတို့ကို သွေးစက်ဝိုင်း ဂိုဏ်းမှ ဂိုဏ်းသားများဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်မိ၏။

လူ့စက်ဝိုင်းဂိုဏ်းသည် ရှောင်လင်ဂိုဏ်းထက်ကြီး၊ ဝူတန် ဂိုဏ်းထက်ကြီးနှင့် ဆိုမဂိုဏ်းကြီးကဲ့သို့ ပြည်နယ်အနှံ့ ဂိုဏ်းခွဲများ ထားရှိနိုင်သည့် ဂိုဏ်းကြီးမျိုးလည်း မဟုတ်ပါချေ။

ဆိုကြောင့် ထင်ရှားကျော်ကြားလွန်းလှသော ဂိုဏ်းကြီး မျိုးလည်း မဟုတ်ပါချေ။

သိုင်းလော့အစားတိုင်းလည်း မသိကြပါချေ။

သိုင်းလော့ကကြီးယစ်ခုလုံး၏ ထက်ဝက်မျှလောက်သော သိုင်းလော့ကသားတို့သာ သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းမှ သိရှိထားကြ သည်။

သို့သော် သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းသည် တစ်စေ့ အင်အားများစွာ ပြုလာပြီး ကျော်ကြားစွာ ပြုလာလေ၏။

နေ့ခင်းလေးငါးနှစ်အတွင်းတွင် ထိပ်တန်းဂိုဏ်းကြီး တစ် ဂိုဏ်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာမည်ဟု အကြံပေးသည့်သို့သော်လည်း က အင်မြင်ချက် ပေးကြသည်။

ရှောင်လင်ဂိုဏ်းအပါအဝင် ဂိုဏ်းကြီးအသီးသီးမှ ဂိုဏ်း များကလည်း စက်ဝိုင်းဂိုဏ်းကို သွေးစားစားစား အထိ အမှတ်ပြုကြသည်။

အကြောင်းမူ သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းသည် အကျိုးရေမီ သိုင်း ဂိုဏ်းဖြစ်ပြီး သိုင်းလော့ကသားကျိုး၏ တစ်ဖက်အမျှ သက် ပျိုးကော အနက်ရောင် ဒုဂရိတ်သိုင်းဂိုဏ်းများကို ချေပွန်တိုက် ခိုက်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယခု ကျွန်ုပ်တို့အောင်မြင်မှု ပတ်၍ မြင်းကိုယ်စီနှင့် ခပ်သော ခပ် ကြသော ခပ်သော စားစားစားပြောပြောပြော ပြောပြော ပြောပြော ခြင်းဖြစ်၍။

နေ့ဆုံးမှ မြင်းကို ယဉ်စီးလာလှစွာစဉ်းစားကာ ခပ်သော စားစား စားစား နှစ်အယွင်းနှစ်ခန့်အရွယ်ရှိပြီး တည်ကြည်စွာ ညွှန် သောရုပ်အင်မျိုးလည်းရှိသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အင်အားသောနေ့ကုန်အမျိုးအစားလည်းရှိ၏။ သူ၏နာမည်မှာ ကျန်းဟန်ဖြစ်ပြီး ယခုလူစုတွင် ဦးစီး စေခိုင်းဆောင်ယူနေပြန်သည်။

သူသည် ထက်ရှားရည်နှင့်နှလုံးရည် ပြည့်စုံသော သွေးစက် ဝိုင်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဝစ်ခက အားထားရသူ ဖြစ်လေသည်။



www.burmeseclassic.com

ကျန်းဟန်နှင့်အတူ မြင်းကို ယှဉ်စီးပြီး စကားပြောလာသူ ရှောက်လီမှာလည်း သွေးစက်စိုင်းဂိုဏ်း၏ ထက်မြက်ထူးချွန်သော ထက်ရွေးစင်သိုင်းဆမားတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

သူတို့သည် ခရီးစဉ်တစ်လျှောက် ခရီးပြင်းကိုမရပ်မနားဘဲ နှင်လာကြပြီးမှ ကြက်ဖတောင်ခြေအရောက်တွင် မြင်းတေ့ပင်ပန်းလွန်းသဖြင့် အငြိန်ကိုလျှော့ကာ ခပ်မှန်မှန် နှင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။

‘ကျွန်တော်တို့ မိနေ့ညအစီ စခန်းဌာနချုပ်ကို ပြန်ရောက်ကောင်းပါ့နော် ဆရာကျန်း’

ရှောက်လီက ပြောလိုက်သောအခါ ကျန်းဟန်ကလည်း ပြန်ပြောသည်။

‘မိသ အစီ စခန်းဌာနချုပ်ရောက်အောင်တော့ ပြန်ကြရမှာပေါ့ဗျာ၊ ဒါမှလဲ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့မေးနေပွဲကို လာကြမယ် သေ့သည်တွေထဲမှာ ကောင်းသောရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လာကြမယ်လို့တော့ရှိသလို မကောင်းတဲ့ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လာကြမယ်လို့တော့လဲ ရှိမှာပဲ။ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ အခု ကြားခဲ့ကြရတဲ့ဆောင်းတွေကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကတော့ ဆိန်းမှာမဟုတ်သေးဘူး၊ ဒါကြောင့်လဲ အမူမဲ့အမှတ်မဲ့ ဧည့်သည်တွေကို ဧည့်ခံမှာပဲ။ မိတစ်ခါ ယုတ်မာတဲ့အကြံအစည်နဲ့လဲ တဲသူတွေက ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ဂိုဏ်းကို ဒုက္ခပေးနိုင်တယ်’ ရှောက်လီက ညည်းညည်းညူညူ ပြန်ပြောသည်။

‘အေးဗျာ...ဘယ်သူတွေက မိသတင်းကို လှင့်ဆိုက်တယ် မသိပါဘူး၊ ဝှာစန်းဂိုဏ်းရဲ့ လျှို့ဝှက်မြေပုံဟာ ကျွန်တော်တို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဆီမှာ ရှိနေတယ်လို့ သိုင်းလောကမှ ဆောင်းပြန်နေတာတော့ အတော်ကိုဆိုးတယ် ဆရာကျန်း၊ အခုကော့ လျှို့ဝှက် ရတနာမြေပုံကို လိုချင်နေကြတဲ့ သိုင်းဆမားတွေက မိသတင်းကို ကြားတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို ဒုက္ခပေးကြမှာအမှန်ပဲ။ စေ့စေ့တေးကြည့်ရင် ကျွန်တော်တို့ သွေးစက်စိုင်းဂိုဏ်းရဲ့အန္တရာယ်က မဆေးလှဘူး’

ရှောက်လီ၏စကားကို ကျန်းဟန်ကလည်း ခေါင်းညိတ်ထောက်ခံလိုက်သည်။

\* \* \*

သိုင်းလောကကြီးတစ်ခုလုံး အေးချမ်းတည်ငြိမ်ခဲ့သည်မှာ ဆယ်နှစ်ကျော်ကျော် ရှိသွားလေပြီ။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ကျော်ကတည်းက အင်အားကြီးမား၍ ကျော်ကြားခဲ့သော ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းကြီးတစ်ဂိုဏ်း ဖြစ်သည် ယက္ခဂိုဏ်းကြီးကို အဖြူရောင်သိုင်းဆမားများက တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းလိုက်ပြီးကတည်းက ဖြစ်လေသည်။

ယက္ခဂိုဏ်းကြီးပြိုကွဲသွားပြီးကတည်းက သိုင်းလောကကြီးတစ်ခုလုံး အုတ်အောင်သေခင်းနင်း ဖြစ်သွားမည့် ယတင်းများပေါ်မလာသည်မှာ ကြာသွားချေပြီ။



www.burmeseclassic.com

သို့ဆော် ယခုနှစ်နှစ်ဦးပိုင်းတွင်ပင် သိုင်းလောက၏ အတွက် အထိပ်ဖြစ်အောင် ရွေးငင်စင်၊ ဝန်ထမ်း၊ ဆိုမေ့ စသော သိုင်းဂိုဏ်း အပါအဝင် သိုင်းလောကကြီး တစ်ခုလုံး ရွတ်ရွတ်သံသံ ဖြစ်သွားစေမည့် ထူးထူးခြားခြားသတင်းတစ်ရပ်က ပေါ် ထွက်လာသည်။

၎င်းမှ 'ပင်း' အင်္ဂလိပ်စာတည်းက ဝှားစန်းဂိုဏ်းကြီး၏ ဖျောက်ဆုံးရေးသော လျှို့ဝှက်ရတနာသိုက် ပြေပုံကြီးမှာ သိုင်းလောကတွင် ပြန်လည်ပေါ်ထွက်လာပြီဟုအော့ သတင်း ပြင်းစိတ်တော့သည်။



ထိုသတင်းမှ 'ပင်း' အင်္ဂလိပ်စာတည်းက ပြန်လည်ပေါ်ထွက်လာပြီဟုအော့ သတင်း ပြင်းစိတ်တော့သည်။

သို့ဆော် မှန်ကန်သော သတင်းပင်ဖြစ်စေ၊ ကောလော ဟော အင်းပင်ဖြစ်စေ ၎င်းသတင်းကကြားရသည့် သိုင်း လောကအားတိုင်း လှန်စွာ စိတ်ဝင်စားကြသည့်သားဖြစ်၏။ ၎င်းရတနာပြေပုံကို လိုချင်စိတ်ဖြစ်မိသည်သာဖြစ်၏။

ဝှားစန်းဂိုဏ်း၏ ရတနာသိုက်ကြီး၌ များလှစွာသော ရွှေ၊ ဓတုရတနာများရှိသလို လှည့်ရွာမပါမိပြီး ထက်မြက်လှန်းလှ သော 'ကျန်းကျန်း' သိုင်းကျမ်းလည်းရှိနေကြောင်း အားလုံး ပင် ကြားသိကြထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် နေ့ချင်းညချင်း ချမ်းသာလိုသူများကလည်း ဝှားစန်းပြေပုံသတင်းကို အနုခံလိုက်ကြတော့၏။

ပြိုင်ကက်ကင်းသိုင်းသမားဖြစ်လိုသူတို့ကလည်း ကျန်းကျန်း သိုင်းကျမ်းကြီးကို လိုချင်ကြသဖြင့် ဝှားစန်း ရတနာပြေပုံ သတင်းကို စုံစမ်းကြသည်။

သွေးငွေးလည်းဖြစ်ချင်၊ ပြိုင်ဆက်ကင်းသိုင်းသမားဘဝကို ရောက်လိုသူတို့ကလည်း ဝှားစန်းရတနာသိုက်ပြေပုံကို ရရှိရေး အတွက် လိုက်နေကြသည်။

သိုင်းသမားမဟုတ်သူတို့ကလည်း ချမ်းသာကြွယ်ဝလိုစိတ် ဖြင့် လိုက်နေကြသည်။

မျိုးချစ်သိုင်းသမားများ၊ အဖြူရောင်သိုင်းသမားများကလည်း လိုချင်လောစာစိတ်ဖြင့် ရတနာပြေပုံနောက်သို့ လိုက် နေခြင်းမဟုတ်ချေ။

သူတို့သည် ၎င်းရတနာပြေပုံကို ကိုယ်ကျိုးအတွက် သုံး ချရန်လည်း ရည်ရွယ်ချက်မရှိကြချေ။

အဓိကအားဖြင့် ရတနာသိုက်ပြေပုံနောက်သို့ အဖြူရောင် သိုင်းသမားများ၊ လိုက်နေကြခြင်းမှစ၍ အနက်ရောင်သိုင်း သမားများ၊ ဒုစရိုက်သမားများ၊ တိုင်းပြည်စီရန်သူများ လက်တွင်းသို့ ရတနာပြေပုံ ရောက်ရှိစေရေးစေရန်ပင် ဖြစ်လေ သည်။

ဒုစရိုက်ဂိုဏ်း သို့မဟုတ် အနက်ရောင်သိုင်းသမားများ လက်တွင်းသို့ ဝှားစန်း ရတနာပြေပုံ ရောက်ရှိသွားပါက သိုင်း လောကကြီးတစ်ခုလုံး၏ နေ့ခင်းရေးမှူး အထူးဝံ့ဝံ့စွာပေး

၎င်းတို့တစ်တွေ အင်အားပြည့်တင်းသွားမည်ဖြစ်ပြီး သိုင်းလောကကြီးတစ်ခုလုံး ဒုစရိုက်သမားတို့၏ လှမ်းမိုးခြင်းကို ခံရတော့မည်မှာ သေချာနေလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံသည် သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး၏ ကံကြမ္မာနှင့် တိုက်ရိုက်ပတ်သက်နေသည်ဆိုလျှင် မှားမည်မဟုတ်ပါချေ။

ဒုစရိုက်သမားများကမူ ကိုယ်ကျိုးအတွက် အသုံးပြုရန်သာ ရတနာသိုက်မြေပုံနောက်ကို လိုက်နေကြခြင်းဖြစ်၏။

မိမိ ချမ်းသာကျော်ကြားရေး၊ မိမိ၏အဖွဲ့အစည်း သိုင်းဂိုဏ်းကြီး ကြွယ်ဝကျော်ကြားရေး၊ သိုင်းလောကကြီးတစ်ခုလုံးအား လှမ်းမိုးနိုင်ရေးအတွက် ဖြစ်ကြသည်။

သိုင်းသမားတိုင်းလိုလို ၎င်း ရတနာသိုက်မြေပုံ သတင်းကြားရသိသို့ လိုက်နေကြသည်ဖြစ်လေရာ သိုင်းလောကကြီးတစ်ခုလုံးမှာ ထည်ငြိမ်အေးချမ်းခြင်းမရှိဘဲ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်နေရတော့၏။

သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းဝင် ကျန်းဟန်တို့လူစုသည် အခြားကိစ္စတစ်ခုဖြင့် သွေးစက်ဝိုင်းစခန်းဌာနချုပ်မှ ခရီးထွက်ခွာခဲ့ကြသည်မှာ အယ်ရက်ကျော်ကျော်ရှိသွားလေပြီ။

သူတို့အညီ အသွားခရီးတန်းက သူတို့ သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းနှင့်ပတ်သက်စော သတင်းစကားတို့ကို မကြားခဲ့ကြချေ။ ယခု အပြန်ခရီးတွင်မှ ကြားခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။



သူတို့လူစုမှာ အစက ရှစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သောလေးရက်က ဒုစရိုက် သိုင်းသမားတစ်စုနှင့် သူတို့လူစု စပြီးတွေ့ကြသည်။

ဒုစရိုက်သိုင်းသမားများက သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးထံတွင် ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံ ရှိနေသည်ကို သိကြောင်း၊ ၎င်းရတနာသိုက်ကို မည်သည့်နေရာတွင် ဝှက်ထားကြောင်း ကျန်းဟန်တို့လူစုကို မေးကြသည်။

ကျန်းဟန်တို့လူစုကလည်း ကောလာဟလ သတင်းသစ်ဖြစ်ကြောင်း ငြင်းကွယ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့လူစုနှင့် ဒုစရိုက်သိုင်းသမားများ တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပွားကြသည်။

၎င်းတိုက်ပွဲတွင် ဒုစရိုက်သိုင်းသမားများ အထိနာကြကစထွက်ပြေးသွားကြသော်လည်း ကျန်းဟန်တို့လူစုထံမှ နှစ်ယောက်လည်း ရန်သူ့လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးခဲ့ရ၏။

စစ်ပြန်နေကလည်း လမ်းခရီးတွင် ကျန်းဟန်တို့လူစုတောဝုန်းစားမြဲစစ်စု တွေ့ခဲ့ကြပြန်သည်။

ထောဝုန်းစားမြဲများက ကျန်းဟန်တို့လူစုကို ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံအကြောင်း မေးမြန်းအကြံပေးရာမှ တိုက်ပွဲ ဖြစ်ခဲ့ကြပြန်သည်။

၁၆ + တက္ကသိုလ်နေရဲအောင်

ထိုတိုက်ပွဲတွင်လည်း ဝေးပန်းဘေးပြုများ ဆယ်ခုခကာ ထွက်ပြေးသွားကြသော်လည်း ကျန်းဟန်တို့လူစုဘက်မှ နှစ်ယောက် ဆေးဆိုးခံရပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအခါ ကျန်းဟန်တို့လူစုသည် ငါးဖောက်ယာ ကျန်လေးဖာခွဲ၏။

ကျန်းဟန်တို့သည် သူတို့လူစုအတွက်ထက် သူတို့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအတွက်ကိုသာလည်းကောင်း၊ သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းကြီးအတွက်ကိုသာလည်းကောင်း စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်မိကြသည်။

သူတို့၏ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးထံတွင် ဝှားစန်းရတနာသိုက်မြော် ရှိနေသည်ဟု ဆော့ဆတ်တင်း ထွက်ပေါ်နေသောကြောင့် ကြီးထိုက်သော အဖြိုးရာင်သိုင်းသမားများစေ့ အနက်စောင်သိုင်းသမားများပါ သူတို့၏ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးထံသို့ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ချဉ်းကပ်ကြည့်မူ့ ဆေးချာသည်။

သူတို့၏ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်းသာသည် ဤအကြောင်းကို သိလျှင် ဦးညိုမဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့်လည်း ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းများကိုလည်း လုပ်လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

ဤအပြစ်ကြောင့်လည်း ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်းသာသည် စည်ကောင်း၊ သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းသည်လည်းကောင်း ရန်သူ

ရုတ်တရက် ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံရကောင်း ခံနိုင်လေသည်။

ကျန်းဟန်တို့လူစုသည် ထိုအတွေးကြောင့် စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်ကြပြီးခရီးပြင်းကို နှင်ခွဲကြခြင်းဖြစ်သည်။

ကြက်ဖတောင်ခြေဆိုင်ဆက်မှသာ မြင်တွေ့ကာ လူတွေ့ပါ ဝန်းလာသဖြင့် ခပ်မှန်မှန်လောင်း ဝေးသွားပြောသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ရွှေကံစိတ် နှစ်ကိုယ်ကြားလေသဖြင့် ဝေးလံပြန်သည်။

‘ပေ၊ ကျန်း၊ ကျန်းဟန်တို့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးထံမှာ ဝှားစန်းရတနာသိုက်မြော် ရှိနေတယ်လို့ သတင်းထွက်ပါတ်နေတာကောလဟလသတင်းမျိုးလား၊ အမှန်ပဲ ရှိနေလို့လား။’

ကျန်းဟန်က ခေါင်းကို ဖြည်းလေးဝှားခါကမ်းရိုက်ပြီး...

‘ကျန်တော်လဲ ဘယ်သိပါလဲဗျာ၊ ဒီအကြောင်းနဲ့ပတ်ဆက်ပြီး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ကျန်တော်တို့ကို ပြောဖူးတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ သူ့ဆီမှာ ဝှားစန်းသိုက်မြော် တစ်ဆယ်ရှိနေစေဦးတော့၊ ကျန်တော်တို့ဆီဆင်းလောက်လူမျိုးကို ဘယ်ပြောပါလဲ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက သူ စိတ်ချရတဲ့လူတစ်ယောက်ကို ပြောတော့မပေါ့’

‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါကယ်လေ၊ ဒါနဲ့တောင် ဆရာကျန်းရယ် ဒီကတင်းက သိုင်းလောကကို ဘယ်လို ပျံ့နှံ့လွှားဖယ်မသိပါဘူး’

'ဟတ်တယ်ရွှေကလီ၊ ဒါတော့ အံ့ဩစရာပဲ၊ ဂိုဏ်းချုပ် ကြီးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သွေးစက်စိုင်းဂိုဏ်းကို မလိုမုန်းထားလို့ ဒီကောလောထာယထင်ကို တစ်ယောက်ယောက်က စပြီး ပြန်လှိုက်တယ်ဆိုရင် ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ကဲဗျာ-မြင်းတွေ စီရောက် ဆီ အမောပြေလောက် ပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ ခရီးပြင်းကို ဆက် ပြီး နှင်ကြဦးစို့၊ ဒါမှ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ခမားနေပွဲကို မှီမှာ'

'ဟတ်တယ်ဗျာ...မြင်းတွေကို ခုန်းစိုင်းကြစို့၊ မိပြုသာနာ မပေါ်တော့ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ ခမား နေ့ကို ဒေပျော်ပျော်ပါးပါး စားဆောင်ကြရတာပေါ့လေ'

ကျန်းဟန်က လက်မြှောက်အချက်ပြကာ မြင်းကို ခုန်းစိုင်း နှင်သောအခါ ကျန်လူစုတည်း နောက်မှ မြင်းကိုယ်စီ ခုန်း စိုင်း၍ လိုက်ခဲ့ကြတော့သည်။

'ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်'  
'ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်'

ထမဟုတ်ရင်း မြင်းခွာသံတွေ သောသောညံ့ညံ့သွားတော့ သည်။

ကျန်းဟန်တို့လူစုသည် ကြက်စကောင်ခြေကို မတ်၍ မြင်း ကိုယ်စီ ခုန်းစိုင်းစီးကာ တောအုပ်ကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ကြ လေ၏။

တောအုပ်ထဲသို့ အဝရာကိတွင် ကြိုတင်စောင့်ဆိုင်းနေကြ သော ရန်သူများ၏တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ကျန်းဟန်တို့ မကြုံရတော့ သည်။

ခုန်းစိုင်းပြေးနှင်လာသော ကျန်းဟန်၏မြင်းရွှေတွင် ကြီး ဆန်းတစ်ခုက လမ်းကို ကန့်သန့်ဖြတ်၍ ရုတ်တရက် ပေါ်လာ စိတ်။

ရင်းကြီးတန်းကို ကျန်းဟန်က လှစ်ခနဲ မြင်လိုက်သဖြင့် မြင်းစက်ကြီးကို တုံ့ ခနဲဆဲကာ အော်လိုက်သည်။

'ရန်သူ'  
'အီး...ဟီး...ဟီး'  
'အီး...ဟီး...ဟီး'

ကျန်းဟန်၏သတိပေးချက်ကြောင့် ကျန်လူများက မြင်း မှုတ်ကြီးများကို ရုတ်ခြည်း ဆွဲလိုက်ကြသဖြင့် မြင်းဟိသံများ ကပ်ပေါ်လာသည်။

ပတပ်ရပ်အညံ့မြင်းကရင်း၊ ခွေလဲလှမတတ် ဖြစ်သည့်မြင်း မြစ်၊ နေခက်ဝက်မှ အငိုန်လွန်ကာ ကြိုးတန်းဖြင့်တိုက်မိ သွားစိုက်ကာ လဲသည့်မြင်းကလဲဖြင့် မြင်းတွေ လုံးလုံးထွေး ထွေး ဖြစ်တုန်သည်။

'ဝိုင်းထားကြဟေ့...ဝိုင်းထားကြ'  
'ထွက်ပေါက်မရှိစေနဲ့'  
'ခုခံရင် အတိပစ်'

အော်ဟစ်သံများကလည်း တစ်ခဲနက်ပေါ်ထွက်လာကာ မြင်းဟိသံများပေါ်မှ ဝက်ရုံနက်ဝတ်ထားသူများမှာ ရန်ဆင်း ကြသည်။



၂၈ + တက္ကသိုလ်-နေ့ရဲအောင်

ဝဲယ တင်ဖက်တစ်ချက်ရှိ သစ်ပင်ကြီးများနောက်ကွယ်  
ထည်း တစ်စုံနက်တစ်ထားသူမျှ : ခုန်ထွက်လာကြသည်။  
စုစုပေါင်း လူနှစ်ထောင်နီးပါးခန့်ရှိပြီး သူတို့လက်ထဲမှာ  
လင်၊ ကတ်၊ ဝယ်စီးပစ္စည်း အစရှိသည်များကြသည်။

သူတို့ခေါင်းကွင်းလည်း မျက်လုံးပေါက်နှစ်ပေါက်သာပင်  
သေ အနက်ရှောင်ခေါင်းစွပ်ကိုယ်စီက စွပ်ထားကြသည်။  
တို့ကြောင့် သူတို့၏မျက်နှာများကို မမြင်ရချေ။

အမှတ်အသားတံဆိပ်ပေါ်သဖြင့် သူတို့ကို မသိသည့်ဂိုဏ်  
အဖွဲ့အစည်းဖြစ်ကြောင်းလည်း ကျန်းဟန်တို့ မသိကြချေ။

တစ်စုံနက် များက ကျန်းဟန်တို့လူစုကိုပတ်လည်ဝိုင်းထား  
ကြပြီးဖြစ်၏။

ကျန်းဟန်သည် ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားသော သူ့အမြင်ကို  
ထိန်းဆိုက်ပြီး မြင်းပေါ်မှပင် တစ်စုံနက်များကို မျက်လုံး  
ကြည့်ကာ အော်ပေးလိုက်၏။

‘ခင်ဗျားတို့ ဖယ်သူတွေလဲ၊ ဘယ်ဂိုဏ်းဘွယ်အဖွဲ့အစည်း  
ကလဲ၊ ကျုပ်ကို ဘာဖြစ်လို့ ရန်မူရတာလဲ’

‘တစ်စုံနက်တစ်ဦးထဲမှ စကားပြောသံ ထွက်လာသည်။

‘ဟေ့ ကောင်း၊ မင်းသိချင်တာတွေကို ငါတို့ ပြန်မပြော  
ဘူး၊ ငါတို့သိချင်တာတွေကိုပဲ မင်းတို့ ပြောရလိမ့်မယ်၊  
မှန်မှန်စာန်စာန် ပြောကြမယ် ဆိုရင်တော့ မင်းတို့ကို  
အန္တရာယ်မှမပေးဘဲ လိုရာခရီးကို ဆက်ခွင့်ပြုမယ်၊ ငါတို့

ချင်တာတွေကို မသိရဘူးဆိုရင်တော့ မင်းတို့ထက်လုံး မိနေရာ  
မှာတင် အသေပဲ’

‘တစ်စုံနက်၏ ဒြပ်မခြောက်စကားကြောင့် ကျန်းဟန်သည်  
အက သူ့လူတွေပါ ခံပြင်းပေးသဖြင့် သွားကြသည်။

သို့သော် တင်အားချင်းမပျောက်ကြောင်း တွက်ဆကြသဖြင့်  
ဒေါသပိတ်ကို ချုပ်ထားလိက်ကြသည်။

ကျန်းဟန်က လေသံမှန်မှန်ဖြင့်ပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။  
‘ခင်ဗျားတို့က ဘာတွေသိချင်လို့နော်’

‘မင်းတို့ရဲ့အေးကော်ဝိုင်းဂိုဏ်း ချုပ်ကြီး ဝမ်ခဆီမှာ ဝှားနန်း  
အနု သိုက်မြေပုံ ရှိနေလိမ့်ဆိုတာ ငါတို့ သိတယ်၊ မင်း

အေးကော်ဝိုင်းဂိုဏ်းက နံ့မိတ်ငါးထိုင်ခုံရထားတဲ့ ကျန်းဟန်  
ပုံတစ်လဲ ငါတို့ သိတယ်၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်ခရဲ့ အရေးပေး

အားပေးပေး ရသူဆိုတာလဲ ငါတို့ သိတယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းတို့  
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဆီမှာ ရှိနေတဲ့ ဝှားနန်းရတနာ သိုက်မြေပုံနဲ့ ပတ်

သက်တက်စွက်လဲ မင်း အေးကော်သိထားလိမ့်မယ်ဆိုတာ ငါတို့  
ခံမြင်တယ်၊ ဒီတော့ ငါတို့မေးတာကို မင်း မှန်မှန် ပြောပါ။

မင်းတို့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဆီမှာရှိနေတဲ့ ဝှားနန်းရတနာ သိုက် မြေ  
ပုံက ကစ်ရလို့ပဲလား၊ ထစ်ခြမ်းတညွှမ်းပဲလား၊ ပြီးတော့  
မင်းတို့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ဘယ်နေရာမှာ ဝှက်ထားသလဲ’

‘ခင်ဗျား ဘာတွေမေးနေတာလဲ၊ ကျုပ် ဘာမှမသိဘူး၊  
ကျန်းဟန်က စိုက်တိုတို့နှင့် အော်ပြောလိုက်၏။

တကယ်လည်း သူသည် ရတနာသိုက်မြေပုံနှင့်ပတ်သက်  
အာမူမသိပါချေ။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်ဝယ်တွင် ရှိမရှိဟူ၍ပင် မသိပါချေ။

ဝတ်စုံနက်ခေါင်းဆောင်ကလည်း ဒေါသဖြင့် ပြန်အော်  
ပြောသည်။

‘ဟေ့ကောင် ကောင်းကောင်း မေးနေရင် ကောင်  
ဆောင်းပြေမ်းပါ’

‘ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ကို ဆဲပြောနေလို့လား။ တကယ်မသိ  
လို့ မသိဘူးပြောတာပဲ’

ကျန်းဟန်ကလည်း စိတ်ရှုပ်ရှုပ်ဖြင့် ဘုပြန်ပြောလိုက်၏။

‘ဆေးလေ... ဒါဆိုလဲ မင်းပျားစပ်ဖွင့်ဟပြောလာအောင်  
ရုပ်ရတော့မှပေါ့ကွာ။ ဝိုင်းတိုက်ကြ’

ဝတ်စုံနက်က ပြောပြောဆိုဆို စကားအဆုံးတွင် လက်ထိ  
မြှောက်ကာ အမိန့်ပေးလိုက်လေ၏။

သူကိုယ်တိုင်လည်း ကျန်းဟန်ထံ ခုန်ဝင်ကာ သူ့လက်ထဲမှ  
လှံတံရှည်ဖြင့် တိုက်ခိုက်လေသည်။

ကျန်ဝတ်စုံနက်များကလည်း အော်ဟစ်ဟစ် လက်နက်  
တွေ့ရှိ ဝှေ့ယမ်းလျက် ကျန်းဟန်တို့လူစုကို ဝိုင်းတိုက်ကြလေ  
သည်။

‘ယား’

‘ဟိုင်း’

‘ဝှစ်...ဝှစ်’

‘ထန်း...ထန်း...ထန်း’

‘အီး...ဟီး...ဟီး’

အော်ဟစ်တိုက်ခိုက်သံများ၊ မြင်းဟိသံများ အင်ခဲနက်  
ပေါ်ထွက်လာသည်။

လူတွေ ရှစ်ထွေးကုန်သည်။ မြင်းတွေလည်း ဆောက်တည်  
ရာမရ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

ကျန်းဟန်တို့လူစုက မြင်းပေါ်မှဆင်းကြသံ အပေါ်စီးမှ  
ပြန်တိုက်ကြသည်။

ဝတ်စုံနက်များက မြေပေါ်မှ ဝိုင်းတိုက်ကြသည်။

ထွက်ပြေးခွင့်မရအောင် ဝိတ်ဆီကြသည်။ တရကြမ်း  
ပိတိုက်ကြသည်။

ကျန်းဟန်တို့ အပေါ်စီးမှ တိုက်ခိုက်ကြရာမှဖြင့် ပထမ  
ဦးစွာ ဝတ်စုံနက်သုံးယောက်ကို တိုက်ခိုက်ထုတ်သင်နိုင်သည်။  
ထိုအခါ ဝတ်စုံနက်များက ကျန်းဟန်တို့ကိုသာမက မြင်းတွေ  
အခြေထောက်များကို ခင်းဖြင့် ဝိုင်းဖြတ် ကြသည်။

‘အီး...ဟီး...ဟီး’

ခြေထောက်ကို ခေးချက်ဆီးသာမြင်းတွေ မြေပြင်ကို ဦးခိုက်ကုန်၏။

ရွှေ့ကလိဘိုတစ်တွေ ဘစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ခြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းကြရကား မြေပြင်မှပင် ရန်သူကို ပြန်လာညှိခင် တိုက်ခိုက်ရမှာပါ။

လဲသည့်မြင်းက လဲကုန်သည်။

ခြေထောက်တွင်ခက်ရာရကား ဆွေးရွေးဆွေးတမ်း ပြစ်ကာ တွက်ပြေး ညွှန်ခြင်းက ပြေးသည်။

သို့သော် ထူးကဲပြေးသောမြင်းမှာ မြေလှမ်း ဆေးဝါးလှမ်းပင် မပြေးနိုင်သောအခါ လဲကျသွားပြန်သည်။

ကျန်းဟန်တစ်ယောက် သူ့မြင်းနှင့် သူ့ကိုယ်တိုင် နာကျယ်ရင်း ခြင်းပေါ်မှသာ တိုက်ခိုက်မိသေးသည်။

သူ့အညွှန် လိုက်အရွယ်ကိုကိုင်ထားသော ဝတ်စုံနက်တို့၏ ခေးခြင်းဆောင်ကို နောက်ဆုတ်သွားအောင် မတိုက်ခိုက်စေ၊ ယော်စည်း သူ့ခေးချက်ဖြင့် ဝတ်စုံနက် သုံးယောက်ကို တော့ လဲကျသွားစေပြီ ဖြစ်၏။

‘ထန်း...ချင်း...ချင်း’

‘ဟိတ်’

‘အား...အင်’

အော်ဟစ်တိုက်ခိုက်သံများကြားမှ နုခကျင်စွာ ညည်းတွားသံများ ဆက်တိုက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကျန်းဟန်တို့၏လက်ချက်ကြောင့် ဝတ်စုံနက်များ ဆယ်နှာသလို ဝတ်စုံနက်တို့၏ ခက်ချက်ကြောင့်လည်း ကျန်းဟန်တို့၏နောက်လိုက်တွေ ဖတ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျကုန်သည်။

ကျန်းဟန်၏ ဝမ်းပိုက် ကိုလည်း ခေးချက်တစ်ချက် ထိသွားသည်။

ကျန်းဟန်သည် သူ့ကလိတိုင် ရန်သူတွေကို ယတိတစ်ချက် မပစ်အောင် ပြန်လာညှိခင်တိုက်ခိုက်နေရသဖြင့် သူ့လူတွေကိုလည်း ကူညီပံ့ပိုးနိုင်ခြင်း မရှိပါချေ။

သူ့လူတွေ တစ်စောက်ပြီးတစ်ယောက် ရန်သူတွေ ချက်ဖြင့် လဲကျသွားသည့်အတွက် စိတ်ပူပေးခြင်းဖြင့်သာ သက်သာသည်။ သူ မညီညွှန် မဟတ်နိုင်သဖြင့် ဥပေက္ခာ ပြုထုတ်လိုက်ရသည်။

ကျန်းဟန်ကိုယ်တိုင်ပင် ရန်သူက ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံရသည်။

အား

နောက်ဆုံးတွင် ရှောက်လိသည်။ ရန်သူ့ ခေးချက်မိကာ လဲကျသွားပြန်သည်။

ကျန်းဟန်၏ဘက်တော်သားတွေ တစ်ယောက်မှ မရှိတော့ပါချေ။

ထို့ကြောင့် ဝတ်စုံနက်များသည် ကျန်းမာကိုသာ ဝိုင်း  
စန်းတိုက်ခိုက်ကြတော့၏။

ဝတ်စုံနက်များ၏ဆင်အားမှာ ဆယ်ယောက်ကျော်ကျော်  
ရှိနေသေးသည်။

အချိန်ကြာသည်နှင့်အမျှ သူလည်း 'ကိုယ်ကျိုးနည်းတော့  
မည်ဖြစ်ကြောင်းကို ကျန်းမာန် သိလာသည်။

ဤအထိုင်းထိုက်ခိုက်ရင်း သေရမည့်အတူတူ ဖောက်ထွက်  
ကာ အဆေခံမည်ဟုလည်း ထုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်၏။

'ဟိုင်း'

ကျန်းမာန်က သူ့မြင်းဖြင့် ပိတ်ဆို့နေသော ဝတ်စုံနက်  
များကို အတင်း ထိုးပေးကံသည်။

ဝတ်စုံနက်တွေက ဘေးကို ခုန်ရွှင်လိုက်ကြပြီး သူ့ကို  
ပိတ်တံ ကြသည်။

သူက မြင်းဇက်ကြီးကို လုံးလုံးမကိုင်တော့ဘဲ လက်နှစ်  
ဖက်ခြေနှစ်ဖက်နှင့် ရန်သူများကို တိုက်ခိုက်သွားသည်။

သူ့မြင်းကလည်း တစ်ချိန်ထိုး ပြေးနှင်သည်။

သူ့ ခားချက်ပြင် ရန်သူနှစ်ယောက် ခွေခနဲ လဲကျသွား၏။

သူ့ခြေခတ်ချက်ထဲက ဝတ်စုံနက်နှစ်ယောက် နောက်ကို  
လှင့်သွားကြသည်။

ကျန်းမာန်၏ပခုံးတွင်လည်း ခားတစ်ချက် ထပ်ထိသွား  
ပြန်သည်။

ကျန်းမာန်မြင်း၏ ပေါင်ရင်းကိုလည်း လှံချတ်တစ်ချက်  
ရွစ်ထိသွားသည်။

သို့အောင် သူ့မြင်းက တုံ့ခနဲနှေးသွားခြင်းမရှိဘဲ ဝတ်စုံ  
နက်များကို ထိုးပေးကံကာ တစ်ချိန်ထိုး ပြေးထွက်လာနိုင်ခဲ့  
သည်။

နောက်မှ ဝတ်စုံနက်များက ဆော်ဟစ်၍ ပြေးလိုက်ကြ  
သေးသော်လည်း နောက်တွင် တဖြည်းဖြည်း ဝေး၍ဝေး၍  
ကျန်နေခဲ့သည်။

ကျန်းမာန်သည် မြင်းကို ခုန်းစိုင်းရင်း ရန်သူ့ လက်တွင်းမှ  
လွတ်မြောက်ခဲ့လေသည်။

\*\*\*

အခန်း ( ၂ )

ထူးခြားသော မွေးနေ့ပွဲ

လို့ရန်မြို့။

ကိုယ်ပြည်နယ်တွင် ထင်ရှားသော မြို့ကြီးတစ်မြို့ဖြစ်သလို ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှုအဆင်ပြေပြီး စည်ကားသော မြို့ကြီးလည်းဖြစ်၏။

လို့ရန်မြို့တောင်ဘက် လီဆုံးဆယ်ခန့်အကွာတွင် ကျယ်ပြောသော အောက်ကုန်းတစ်ကုန်းရှိကာ ၎င်းအောက်ကုန်းပေါ်တွင် သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်း၏ စခန်းဌာနချုပ် ရှိနေလေ၏။

အောက်ကုန်းအောက်ခြေနှစ် မပေါ်တွင် ဆစ်ပင်ကြီးများ ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသဖြင့် ဆီရိပ်အာဝါယလည်း ကောင်းလှသည်။

အောက်ကုန်းပေါ်မှ အောက်ခြေပတ်လည်ကို လမ်းမြင်နိုင်သော စီမံထားသဖြင့်လည်း သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းက ဖဆိဘ် ရန်သူများ ချဉ်းကပ်စင်ရောက်နိုင်ရန်မှာ လွယ်ကူလှပါချေ။

သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်ခမည်း မိတတိုးသွား အစဉ်မှာ ဆက်မှ ချမ်းသာကြွယ်ဝလာသူဖြစ်လေရာ သူ၏စခန်းဌာနချုပ်ကို လိုအပ်သော အဆောက်အဦများဖြင့် ပြင်ဆင်ထားလှပသောင့် ထည့်သောက်ထားလေသည်။

အောက်ကုန်းပေါ်တွင် သာယာလှသော ပန်းဥယျာဉ်ကြီးကိုလည်း ပန်တီးထားသည်။ ပန်းဥယျာဉ်ကြီးထဲတွင် ရာသီမရွေး အချိန်မရွေး ရောင်မျိုးစုံသော ပန်းပင်တို့က ဖူးပွင့်နေကြသည်။ ပန်းရနံ့ တို့က သင်းထုံကြိုင်လှိုင်ခေးတတ်၏။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်ခမည်း သူ့အိမ်ထောင်ပြုစဉ် လွန်ခဲ့သော နှစ်ဆယ်နှစ် ကျော်ကျော်ကတည်းက သူ၏ချစ်ဖခင် ခံတံချမ်းမြေ့ရေးအတွက် ဤပန်းဥယျာဉ်ကြီးကို စတင်ဖန်တီးပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

သိုင်းလောကကြီးတွင် သူ၏သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်း ဝင်ဆန်လာကတည်းက သူသည် ဤဥယျာဉ်ကြီးထဲတွင် သူ့မွေးနေ့ပွဲကို နှစ်စဉ်ပျော် ကျင်းပခဲ့သည်။

သူ့ဖိတ်ကြားထားသော သိုင်းအကျော်အမော်များ သိုင်းဂိုဏ်းဆင်းသီးမှ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် သူ့မွေးနေ့ပွဲကို တက်ရောက် ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။

တနေ့တွင်လည်း မိုးမချုပ်ခင်ကတည်းက ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဝမ်းခေါ် နှစ်ငါးဆယ်မြောက် မွေးနေ့ပွဲသို့ တက်ရောက်ရန် သိုင်းခလာကသားများ တဖွဲ့ဖွဲ့ စောင်ဝင်ရောက်လျက် ရှိကြသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်းခနှင့် သူ့တက် အသက်နှစ်ဆယ် ငယ်သော ဇနီးဖြစ်သူ ချူးပိုတို့က ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ ရောက်လာ စာမျှညှည်လည်များကို ဝမ်းသာစွာ ကြိုဆိုကြသည်။

အသက်လေးဆယ်အရွယ်မျှသာ ရှိသေးသော ချူးပိုသည် ချောမောလှပတန်းပင်ဖြစ်၏။ သူမလက်ဖြင့် အသက်ငါးနှစ် အရွယ် သားငယ်လေးကို ဆွဲထားသည်။

သူတို့သည် အိမ်ထောင်ဖက် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ရှိပြီးမှ သားတစ်ယောက်ကို မွေးဖွားခဲ့သည်။ သားဦးမို့ အရွေးအမှူး ချုပ်ကြ၏။

သားဖြစ်သူကို 'ဝမ်းရွှေခင်' ဟု နာမည်ပေးကာ အရိပ် တကြည့်ကြည့်ဖြင့် ဂရုစိုက် စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြ၏။

သားဖြစ်သူ၏ ခြေလက်အချိုးအစားကိုကြည့်ပြီး ထူးချွန်သော သိုင်းဆမားတစ်ယောက်ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဝမ်းခ တွက်ဆမိသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်းခသည် ထိပ်တန်း သိုင်းဆကျော်အမော်ကြီးတစ်ယောက်ပီ သူ၏သားကိုလည်း ထိပ်တန်း သိုင်း

အကျော်အမော်ကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်စေချင်သည်။ ဖြစ်အောင်လည်း ဖန်တီးပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ဝမ်းရွှေခင်ကလေး ငါးနှစ်သားအရွယ်မှစပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် သိုင်းပညာရပ်များကို သင်ကြားပေးလေသည်။

ဝမ်းခခေါ်ပြီးဖြစ်သူ ချူးပိုကမူ ရိုးရိုးအေးအေးနေလိုသူပီပီ သိုင်းပညာကိုလည်း သင်ကြားခြင်း မပြုခဲ့ပေ။

သိုင်းပညာကိုလည်း တတ်မြောက်လိမ့်မိမ့်ပေ။ တတိတည်း မတတ်မြောက်ချေးသူမ၏အသားနာကျင်မှာကြောက်စလို သူမကြောင့် သူတစ်ပါး နာကျင်ထိခိုက်စွာကိုလည်း ခလိုလားချေ။

သူမ၏ဆန္ဒအတိုင်းဆိုပါလျှင် သားဖြစ်သူ ဝမ်းရွှေခင်ကို သိုင်းပညာ သင်မပေးချေ။ သို့သော် ဝင်ပွန်းဖြစ်သူက အားဖြစ်သူဝမ်းရွှေခင်ကို ထိပ်တန်းသိုင်းဆမားတစ်ယောက် ဖြစ်စေချင်သည်။

ဝမ်းရွှေခင်သည် တစ်နေ့တွင် သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအရာကို ဆက်ခံမည်သူဖြစ်သောကြောင့် ထိပ်တန်း သိုင်းပညာရပ်များကို တတ်ထားသင့်သည်။ ထို့ကြောင့် သူမသည် ဝင်ပွန်းဖြစ်သူ၏ဆန္ဒကို ထန်ထွက်ခြင်း မပြုခဲ့ပါချေ။



ဝမ်းခသည် သားဖြစ်သူဝမ်းရွှေခင်ကို နှစ်နှစ်မျှသာ သူ့ကိုယ်တိုင် အခြေခံသိုင်းပညာရပ်များကို သင်ကြားပေးပြီးနောက်

ထက်မြက်သည့် သိုင်းပညာရပ်မျိုးကို ဆက်လက်ဆင်ကြားနိုင်ရေး ဝမ်းရွှင်အေး သူ ယုံကြည်စိတ်ချရအောင် ဖြစ်စေရန် လိုအပ်သည့် အပညာရေးပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအခါတွင် သူ၏အရင်းနှီးဆုံး၊ ယုံကြည်စိတ်ချရအောင် မိတ်ဆွေဖြစ်သူ လို သူ ထက်လည်း သိုင်းပညာ ပိုမိုထက်မြက်သူ ဖြစ်လာသည်။

ထို့အပြင် သူ၏အရင်းနှီးဆုံးအဖြစ်ကို အလိုလိုက အကြိုက်ဆောင်သူဖြစ်လေရာ သူ့အနေဖြင့် ချွေးကမ်းတကျ ကြပ်ကြပ်တော်မတ် သင်ကြားရန် မဖြစ်ပါချေ။

ထို့ကြောင့်လည်း ဝမ်းရွှင်အေး သူ၏အရင်းနှီးဆုံးအဖြစ်ကို လိုအပ်သည့် ပိုမိုထက်မြက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအခါတွင် ကျင့်ထုံးစံများ ထက်အဖွဲ့ကို တည်ထောင်ကာ စီးပွားရေးလုပ်ကိုင်နေသူလည်း ဖြစ်သောကြောင့် ဝမ်းရွှင်အေးအနေဖြင့် ချောထောက်လုပ်ငန်းများကိုပါ ကျွမ်းကျင်စွာ တတ်မြောက်နိုင်မည် ဖြစ်လေသည်။

အနီးချော ချွေးပိုကမူ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်သူ နေအောင်ရေးအောင် စားစို့တတ်ဟု ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဝမ်းရွှင်အေး ပြောဆိုစားဆဲဖြင့် ချွေးပိုလည်း သူ၏စိတ်ကို ဖြေသိမိနေလေသည်။

ဝမ်းရွှင်အေးဖြစ်သူ ချွေးပို၏သား သူတို့အတွက် နေအောင်ထပ် ဆေးတစ်ယောက်ပင် လိုချင်ကြသေးသည်။

သူတို့တစ်တွေ ကွယ်လွန်သွားကြသောအခါ ဝမ်းရွှင်အေးတစ်ယောက်တည်း သွေးရင်းသားရင်းမရှိဘဲ ကျန်နေခဲ့မှုကို လိုကားပေ။

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သာရှိပါက ဆုံးတိုင်ပင် ရေးအင်းတိုင်ပင် ရှိနိုင်မည်။

အန္တရာယ်ကိုလည်း ထက်ချင်းတွဲကာ ခုခံနိုင်ကြမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့အနီးစောင်နှံ့သည့် နောင်ထင် ဆေးတစ်ယောက်ကို လိုချင်ကြ၏။

အသက်အရွယ်ပောက်လာသော နေအောင်ထပ် ဆေးရွှင်အေး ရေနိုင်တော့ဟု ထင်လာသည်။ သို့သော် ချွေးပို အသက်လေးဆယ် ခေတိမီမှာပင် သားလေးတစ်ယောက် မွေးဖွားသောအခါ အနီးစောင်နှံ့နှစ်ယောက်လုံး လွန်စွာ ဝမ်းရွှင်အေး၏အမြောက်အမြား ဖြစ်နေကြသည်။

သားလေးကို မျက်စိဆောက်က အပျော့ဆံပင်ခံ ရှိကြသည်။ ဝမ်းရွှင်အေး၏ဖြစ်သည်။

ချွေးပိုသည် သားလေးကို အိမ်ဖော်များနှင့် လွှဲမထားဘဲ သူမကိုယ်တိုင် တပေ့ပေ့ တချိန်နှင့် ပျော်ရွှင်နေသည်။ သားလေး၏နာမည်ကိုလည်း ဝမ်းရွှင်အေးဟု ပေးထားကြသည်။

သားကြီးဝမ်းရွှင်အေးသည် လိုအပ်နှင့်အတူ ချိန်နှိမ့်တင် နေထိုင်ရသူဖြစ်ပြီး မိဘနှစ်ပါးထံသို့ ခြောက်လတစ်ကြိမ်သာ သာလည်းခွင့်ရှိလေသည်။

ပခပ်ဖြစ်သူ၏မေးနေပွဲ ကျင်းပသည်အကြိမ်နှင့် နှစ်တစ်  
တွင် တစ်ကြိမ်သာ လာလည်ခွင့်ရှိလေရာ သူသည် လွန်ခဲ့သော  
ခြောက်လက အိမ်သို့ ခရီးပြန်လာစဉ် ညီလေးဝမ်းချန်နှင့်တွေ့  
ခဲ့လေသည်။

အိမ်တွင် ရက်ကတ္တတစ်ပတ်သာနေပြီး ချိန်မြို့သို့ ပြန်  
သွားရသည်။

ယခု မေးနေပွဲအချိန်တွင်လည်း ဝမ်းရွှောင်သည် အိမ်သို့  
ခေတ္တ ပြန်လာခွင့်ရဦးမည်ဖြစ်သည်။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်းနှင့်  
ဇနီးဖြစ်သူတို့သည် ပြီးခဲ့သောနှစ်များ၏ မေးနေပွဲများထက်  
ယခုမေးနေပွဲတွင် ပို၍ ပျော်ရွှင်နေကြသည်။

ယခုမေးနေပွဲမှာလည်း သူတို့တစ်တွေ အပျော်ဆုံး ဖြစ်  
အောင် ထူးခြားနေသည်။ ထူးထူးခြားခြားပင် ဝမ်းနှင့် သား  
လေးဝမ်းချန်တို့၏ မေးလ၊ မေးရက်မှာ တူနေသည်။

ထို့ကြောင့် ယနေ့ကျင်းပမည့် မေးနေညီခံပွဲမှာ ဂိုဏ်း  
ချုပ်ကြီးဝမ်း၏ နှစ်ငါးဆယ်ခြောက်မေးနေပွဲလည်း ဖြစ်နေ  
လေသည်။

မေးနေညီခံပွဲကိုလည်း သားကြီးဝမ်းရွှောင် ရောက်လာ  
မည်ဖြစ်သဖြင့် မိသားစုတွေ စုံစုံလင်လင် တွေ့ကြုံမည်ဖြစ်  
သည်။

ဝမ်းနှင့် ဇနီးဖြစ်သူချူးပိုတို့သည် ညနေကတည်းကဆရာ  
လာသမျှနည်းသည်များကို ကြိုဆိုနေရာချထားပေးရင်း သား  
ကြီးဝမ်းရွှောင်အလာကိုလည်း ပျော်နေကြသည်။

ဝမ်းရွှောင်သည် နှစ်စဉ် မေးနေပွဲကျင်းပတိုင်း ဆရာကြီး  
ချူးပိုနှင့်အတူ နှစ်စဉ် မပျက်မကွက် ရောက်လာတတ်၏။

ခါတိုင်းနှစ်များတွင် မေးနေပွဲတိုင်မိတစ်ရက် ကြိုတင်၍  
ဆက်တတ်သည်။

ယခုနှစ်မေးနေပွဲကို လာရောက်ရန်အတွက်မူ ဆရာလုံပေး  
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဝမ်းထံသို့ စာရေးအကြောင်းကြားထား  
ပြီးဖြစ်၏။

သူသည် ယခင်နှစ်များကဲ့တို မေးနေပွဲမတိုင်မီ တစ်ရက်  
ခြုံ၍ မလာနိုင်ပါကြောင်း၊ သူ့တွင် လွန်စွာ အမေးကြီး  
ကြောင်း၊ ဝမ်းရွှောင်ကို တခြားသူများလွှတ်ရန် စိတ်မချ  
မပြင် သူနှင့်အတူ ဝေါ်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း အကြောင်း  
ပြားခဲ့၏။

ဤသို့သော ကြိုတင်အကြောင်းကြားစာ ပထမသဖြင့်  
ထူးချုပ်ကြီးဝမ်းနှင့် ဇနီးဖြစ်သူ ချူးပိုတို့သည် သားကြီး  
ဝမ်းရွှောင် ရောက်မလာသေးသည့်အတွက် စိတ်မပူကြသော်  
လည်း ရောက်အလာကို ချမ်းသာနေကြသည်။



မှောင်စပျိုးသည်နှင့် မေးနေညီခံပွဲ ကျင်းပမည့် ပန်  
ချာဉ်ကြီးထံတွင် ရောင်စုံမီးပုံးတွေ ထိန်လင်းနေလေပြီး  
စားပွဲ အတော်များများတွင်လည်း ညော်သည်လေ့ ရောက်  
နေကြလေပြီ။



၃၆ + တက္ကသိုလ်-နေရဲအောင်

ရှောင်လင်ဂိုဏ်းတော်ကြီး အပါအဝင် ဂိုဏ်းအသီးသီး  
အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးမှ စေလွှတ်ခံသာ ကိုယ်စားလှယ်တွေ  
ပင် ရောက်နေကြလေပြီ။

လို့ရန်မြို့မှ မြို့မျက်နှာ ဖုံးလွှဲကြီးများပင် ရောက်နေကြပြီ  
ဖြစ်၏။

ဦးစွာ ရောက်ရှိနေသော ညွှန်ကြားရေးမှူးများကို အကောင်းဆုံး  
အပျက်၊ အခက်အခဲဆုံး အမြဲညှိုးများဖြင့် ညွှန်ပေးလေ၏။  
စားပွဲတိုင်းလိုလို စားသောက်ပွဲ၊ ရောက်ထက်ပျာစာ စကား  
များကို ပြောဆိုနေကြလေရာ စကားသံတွေ ညစ်နဲ့နေတော့  
သည်။

မိမိနှင့်ချုပ်ပိုစိုက်သည် သားလေးမိမိချန်ကို ချီပွေ့လျက်  
တစ်စားပွဲမှတစ်စားပွဲသို့ လိုက်လံနှုတ်ဆက်စကားပြောကြား  
လျက်ရှိနေသည်။

ထို့နောက် မိမိသည် ညွှန်ကြားရေးမှူးအားလုံး မြင်သာစွာ  
နေရာတွင်ရပ်ကာ အားလုံးကြားနိုင်သောလေသံဖြင့် မင်္ဂလာ  
စကား ဆိုလေတော့၏။

‘ကျွန်တော် ရှဲ့နှစ်ငါးဆယ်ပြောက် မွေးနေ့ပွဲ၊ သားလေး  
ပစ်ချန်ရှဲ့ ငါးနှစ်ပြောက်မွေးနေ့ပွဲကို တစ်ရောက်ချီးမြှင့်ကြ  
တဲ့ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း ရောင်းရင်းတိုခင်ဗျား၊ အခု  
ကြုံရောက်ချီးမြှင့်ကြတဲ့အတွက် အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပ  
ကြောင်း ဦးစွာ ပြောကြားလိုပါတယ်။ မိနေ့ပီရက်ဟာ ကျွန်  
တော် ရှဲ့နှစ်ငါးဆယ်ပြောက် မွေးနေ့ဖြစ်သလို သားလေး  
ချန်ရှဲ့ ငါးနှစ်ပြောက် ဖြစ်လို့လဲ ထူးခြားတဲ့မွေးနေ့လဲ ဖြစ်ပါ

တယ်၊ ဝါကြောင့် ကျွန်တော် အနေနဲ့ အလွန်ပဲ ဖျော်ရွှင်  
မိသလို မိတ်ဆွေများကလဲ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် အားပေး၊ အရာ  
သုံးဆောင်ကြပါလို့ မေတ္တာ ရန်ခံအပ်ပါတယ် ခင်ဗျား’

‘ပြောင်း...ပြောင်း...ပြောင်း’

ညွှန်ကြားရေးမှူးက သက်ခုပ်ကြွားများ ပေးကြသည်။

ပန်းဥယျာဉ်ကြီးအတွင်း လက်ခုပ်ကြွားသံတွေ ညစ်သွား  
သည်။

လက်ခုပ်ကြွားသံများ မစဲခင်မှာပင် ညွှန်ကြားရေးမှူး တစ်  
ယောက်က အရက်ခွက်ကို ကိုင်မြှောက်၍ ထူးပင်ရင်း အား  
လုံးကြားအောင် အော်ပြောလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးထံသားအဝေးထွက်  
မင်္ဂလာဆုမွန်တောင်းရင်း မင်္ဂလာအရက်ကို သောက်ကြပါ  
စို့ခင်ဗျာ’

ညွှန်ကြားရေးမှူးအားလုံးပင် အရက်ခွက်ကယ်စီ ကိုင်မြှောက်၍  
ထူးပင်ကြ၏။

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးထံသားအဝေးထွက်အားလုံး ဤမွှေးနေ့  
ပွဲမှစ၍ အသက်စုကျော် ရှည်ကြပါစေ’

‘ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ကြပါစေ’

‘နှစ်ဦးနှစ်တိုင်း ဤကဲ့သို့ ကျွေးမွေးနိုင်ပါစေဗျား’



ညွှန်သည်များအားလုံးပင် ဆုအသီးသီးစောင်းကြပြီး  
ဆရာကို ပြင်တူ မေ့ဆော့ကြလေ၏။ ဆိုနောက်  
စားပွဲထိုးများက အငွေ တထောင်းထောင်းထနေသော စား  
ကောင်းသောက်ဖွယ်များကို လင်ဗန်းများဖြင့် သယ်ဆောင်  
ကာ စားပွဲများတွင် လိုက်လံချပေးလေသည်။

ထိုစဉ် ကြိုဆိုနေရာချထားရေးတစ်ခုခုလည်း ရိုဏ်းချုပ်  
ကြီးဝမ်းခတ်သို့ရောက်လာပြီး အကြောင်းကြားလေသည်။

‘ရိုဏ်းချုပ်ကြီးခင်ဗျား၊ တောင်ပိုင်းပြည်နယ်က သိမ်း  
ဆူကုန်အမှော်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ သံမဏိကျာပွတ်ရှင် ဆရာလိမ်  
ကုန် ရောက်လာပါပြီခင်ဗျား’

ဝမ်းခတ်လည်း ချက်ချင်းပင် သံမဏိကျာပွတ်ရှင် ဆရာလိမ်  
ကုန်ကို ထွက်၍ ကြိုဆို ဖိတ်ခေါ်လာ၏။

‘ဆရာလေးလိမ်က နောက်ကျနေတာကိုး၊ ကျုပ်ဖြင့် လာ  
မှသာပေါ့လားလို့၊ အခုလိုရောက်လာတဲ့အတွက် ဝမ်းသာပါ  
တယ်၊ အများကြီးလဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကြပါဗျာ...  
ကြပါ’

သံမဏိကျာပွတ်ရှင် လိမ်ကုန်ကလည်း ဝမ်းခတ်ကို လေးစား  
စားစားပင် ပြန်ပြောသည်။

‘ကျွန်တော်လဲ ကိစ္စလေးတစ်ခုရှိလို့ နည်းနည်း နောက်ကျ  
သွားပါတယ် ရိုဏ်းချုပ်ကြီးခင်ဗျား၊ ရိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖိတ်

ကြားထားတာကို ကျွန်တော်မလာဘဲနေလို့ ထယ်ဖြစ်ပါ  
မလဲဗျာ၊ ရိုဏ်းချုပ်ကြီးကို မလေးစားရာ ရိုင်းရာ တူသွား  
မှာပေါ့’

သံမဏိကျာပွတ်ရှင်လိမ်ကုန်က ကောင်းကို ဖြတ်လိုက်ကာ  
သူ့နောက်တွင် ရိုကျိုးစွာရပ်နေသောသူ့ တပည့်ကို အမိန့်  
ပေးလိုက်၏။

‘ချောင်ဝု လက်ဆောင်ထုပ်ကိုပေးစမ်း’

လက်ဆောင်ပစ္စည်းထုပ်ကို ကိုင်ထားသော ချောင်ဝုက  
တစ်ခါတလေဖြင့်ပင် လက်ဆောင်ထုပ်ကို သံမဏိကျာပွတ်ရှင်၏  
လက်ထဲသို့ အပ်လိုက်သည်။

သံမဏိကျာပွတ်ရှင်က လေးလေးစားစားဖြင့်ပင် လက်  
ဆောင်ထုပ်ကို ရိုဏ်းချုပ်ဝမ်းခတ်လက်ထဲသို့ ပေးအပ်သည်။

‘ရိုဏ်းချုပ်ကြီးတို့သားအဖအတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင်  
ပါခင်ဗျာ’

‘တား...တား...တား၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာလေး  
လိမ်’

ဝမ်းခတ် လက်ဆောင်ပစ္စည်းထုပ်ကို လက်ခံယူကာ ရိုဏ်း  
သားထံဦးလက်သို့အပ်၍ သူ့ကိုယ်တိုင် ကျာပွတ်ရှင်နှင့် နေရာ  
ထိုင်ခင်းပေးစေ၏။ သံမဏိကျာပွတ်ရှင်လိမ်ကုန်သည် အသက်

နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ကျော်သာ ချိုသေးသောလူရွယ်တစ်ယောက် ဖြစ်၏။

သူသည် သုံးနှစ်အတွင်း သိုင်းလောကတွင် တဟုန်ထိုး ကျော်ကြားလာခဲ့သူဖြစ်၏။

သူသည် အရွယ်နှင့်မလိုက်သော သိုင်းပညာထက်မြက် လှသူဖြစ်၍ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်ခေတ်လျှင် အရေးတယူ ဆက်ဆံ နေခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့ကို သိုင်းလောကသားများက အဖြူဆောင်သိုင်းသမား တစ်ယောက်ဟုသာ သိထားကြသည်။

သူ့တွင် ဂိုဏ်းဆွဲဆွဲအစဉ်းမရှိသော်လည်း နောက်လိုက် တစ်ယောက်တစ်ယောက်များ ရှိနေကြောင်းကိုတော့ သိထားကြလေ သည်။

ဧည့်သည်ဘားလုံးပင် ရယ်ရယ်မောမော ပြောဆို စား သောက်နေကြသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်ခေတ်သည် ဧည့်သည်များကို တပြုံးပြုံး ဖြင့် ဧည့်ခံနေရသော်လည်း ကားကြီးဝမ်ရွှေနှင့် ထူ၏ မိတ်ဆွေကြီးလုံမားတို့ ယခုတိုင် ဆောက်မလာသည့်အတွက် နောက်ဆံတင်းလျှက် ရှိနေသည်။

ထိုစဉ် ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက် ဝမ်ခေတ်အနီးသို့ ပျာပျာသလို ရောက်လာကာ အကြောင်းကြားလေ၍။

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးခင်ဗျား၊ ဆရာကျန်းဟန် ဖြစ်ရောက်လာပါ တယ်။ ဆရာကျန်းဟန်တို့လူစု အတိုက်အခိုက်ခံခဲ့ပြီး ဆရာ ကျန်းဟန်တစ်ယောက်လဲ ခင်ရာတွေ့ရလာပါတယ်။’

ဝမ်ခေတ် ဝါးရိမ်မကင်းဖြစ်သွားကာ...။

‘ဟေ... အခု ကျန်းဟန် သယ်မှာလဲ။’

‘ဆေးကုသဆောင်ထဲမှ ရှိနေပါတယ်။ ဆရာကျန်းဟန်က ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို အရေးတကြီး ပြောစရာရှိတယ်ဆိုလို့ ကျွန် တော်လာအကြောင်းကြားတာပါခင်ဗျာ။’

ဝမ်ခေတ်သည် အကျိုးအကြောင်းကို သိလိုဆင်ဖြင့် ပန်းဥယျာဉ် ကြီးထဲမှ မုဆိုးသော ထွက်လာခဲ့လေသည်။

==

www.burmeseclassic.com

ကျန်းဟန်က ကြွေကဲ့သို့နှင့်စွာ ပြောဆိုလိုက်ရာ ဝမ်း  
လည်း အံ့ဩတုန်လှုပ်ခြင်း၊ စိတ်ချမ်းမြေ့ခြင်း၊ ခံပြင်း  
ဖောသထွက်ခြင်း ဖြစ်သွားသည်။

‘ဟေ...ဘယ်သူတွေ့ရဲ့ လက်ချက်လဲ၊ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်ကြ  
တာလဲ’

‘ဘယ်သူဘယ်ဝါ တွေ့ရဲ့လက်ချက်မှန်းတောင် မသိပါဘူး  
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ ဧကအသွားတုန်းကတော့ ကျွန်တော်တို့  
ခရီးစဉ် တစ်လျှောက်လုံး အင်္ဂလိပ်ဘန္တရယ်မှ ပုစွန်ရတနာ  
အဆင်ပြေ ချောမွေ့ပါတယ်၊ အပြန်ခရီးမှသာ အန္တလယ်  
တောနဲ့ တောကြုံရတာပါ။ ကျွန်တော်တို့အဖြန်မှာ သိုင်းလောက်  
သား အတော်များများရှိပြောသံကို ကြားရပါတယ်၊ ဝှစ်  
ရတနာသိုက်ပြေပုံဟာ ဆေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး  
ဝမ်းဆီးမှာ ရှိနေတယ်လို့ ပြောနေကြတာပါ။’

‘ဘာ’  
ဝမ်း အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားသည်။  
သူ့တွင် ဝှစ်ရတနာသိုက်ပြေပုံရှိနေသည်မှာ အမှန်  
ပင်ဖြစ်သည်။

‘ဆိုသော် ပြေပုံတစ်ခုလုံး အပြည့်အစုံရှိသည်တော့ ဧဟုတ်  
ချေ၊

ပြေပုံတစ်ခြမ်းသာရှိနေခြင်း ဖြစ်၏။  
ဆိုသော် သူသည် ထိုအကြောင်းကို အထူးပင် လျှို့ဝှက်  
ထားခဲ့၏။

အခန်း ( ၃ )

ဆေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်း၏ ကံကြမ္မာ

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်းဆည်း ဆေးကုသခံစားရင်းတွင် ဆေး  
အလုံးလုံးနှင့်ဖြစ်နေသောကျန်းဟန်ကို တွေ့ရသည်။

‘ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ကျန်းဟန်၊ ရှောက်လိတို့တွေစကား’  
ကျန်းဟန်သည် ဝမ်းပိုက်တွင်လည်းကောင်း၊ ပခုံးတွင်  
လည်းကောင်း ပြင်းထန်စွာ ဧကန်ဆူများရထားသည့်အပြင်  
အားတင်း၍ ခရီးပြင်းနှင့်ခွဲရသဖြင့် ထမရပ်နိုင်အောင်ပင်  
ဖြစ်နေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ဝမ်းကို ဆရိုအသေ မပေးနိုင်  
တော့ဘဲ ကျိုးနဲ့ စွာသာ ပြန်ပြောသည်။

‘ရှောက်လိတို့အားလုံး ရန်သူ့ထက်ချက်နဲ့ သေဆုံးကုန်ပါ  
ပြီ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး’

ယုတ်စုအဆုံး သူ၏ချစ်ခင်ချမ်းသာရိုက်ပင် ဖွင့်ပြောထားခြင်း မရှိပေ။

ချမ်းပိုမာ စိတ်နှလုံးဖြစ်ပြီး ခံနိုင်ရည်ရှိသူ မဟုတ်သဖြင့် ရန်သူက ခြိမ်းခြောက်ပေးပြန်လော့ပေကာ ဖွင့်ပြောမှာ စိုးရသောကြောင့် ဖြစ်လေ၏။

သူသည် သူ့တွင် ခြေပုံအစစ်ခြမ်းရှိကြောင်းကို ယုံကြည်စိတ်ချရဆုံး သူ၏အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေကြီး လုံးဝမတစ်ဦးကိုသာ ပွင့်ပြောထားသေးသည်။

လုံးဝမတစ်ဦး ဖွင့်ပြောလျှင် မဖြစ်၍ ပြောရခြင်းဖြစ်၏။ ယခုအခါ ထိုသဘောမှာ မည်သို့ ပေါက်ကြားသွားလေသည်။

လုံးဝမတစ်ဦး ပေါက်ကြားခြင်းမဟုတ်ကြောင်းတွေ့ သူ့အဖေအဘကြီးက သိရသည်။ လုံးဝမသည် တည်ဆည်းသောသူသည်။ အစိန်ခါခံနိုင်သောစိတ်ရှိ၏။

လေးသိတ် လုံးလုံးမရှိချေ။ မဟုတ်မတရားတာ နည်းနည်း လှုပ်တင်သူ မဟုတ်ချေ။ ထိုလျှို့ဝှက်သဘင်း ပေါက်ကြား သွားခြင်းအတွက် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်းမမှာ စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်နေမိ၏။

ကျွန်းဟန်ဆ စိတ်ပချမ်းခြေစွာ ဆက်ပြောသည်။

ကျွန်တော်တို့ကောင် ဒီသဘောကိုကြားရတော့ အတော်အံ့ဩသွားကြရမယ်။ ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့စစ်ဝိုင်းဂိုဏ်းနဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအောင် ချောက်ကျအောင် တယ်သူတွေက ဒီကောလာဟလသဘင်းကို လွှင့်လိုက်တာလဲဆိုတာ စဉ်းစား

မရဖြစ်မိကြပါ့မယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့ အပြန်ခရီးမှာ ယောင်ကျောက်ရွာ ကိုရောက်တော့ ဒုခရိုက်သမားတစ်စုက ဝှာစန်းပုတနာသိုက်မြေပုံအကြောင်းကို မေးရင်း ဝိုင်းတိုက်ကြတယ်။ အဲဒီမှာ တိုက်ပွဲဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ဘက်က နှစ်ယောက် ရန်သူ့ လက်ချက်နဲ့ သေဆုံးသွားပါလိမ့်။ ကျွန်တော်တို့လက်ချက်နဲ့ ရန်သူ့ဝါးယောက်ဆဲပြီး ကျန်လူတွေက ထွက်ပြေးသွားပါမယ်။

ကျွန်းတန်ဖတ်ရာမှာ ဆွေးထွက်လွန်နေသဖြင့် အားနည်းမောပန်းနေရောရာ စကားကိုပင် တစ်ချိန်တည်း ဆက်မပြောနိုင်ဘဲ ခဏနားပြီးမှ ဆက်ပြောသည်။

ကျွန်တော်တို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြတော့ ထိက်လံထောင်ပေါ်မှာ ကောပုန်းမားပြာတူဟာ မိ ဝှာစန်းပုတနာ သိုက် မြေပုံကိစ္စနဲ့ပဲ ကျွန်တော်တို့လူစုကို ဝိုင်းတိုက် ပြန်တယ်။ မိတိုက်ပွဲမှာ ကျွန်တော်တို့ဘက်က တစ်ယောက်ကျပါမယ်။ ရန်သူ့သုံးယောက်ဆဲပြီး ကျန်လူတွေ ထွက်ပြေးသွားကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြတော့ မိနေ့လယ်မှာ ကြက်ဖတောင်ခြေကို ရောက်သွားကြပါမယ်။ ကြက်ဖတောင်ခြေအလွန် စောအုပ်ကြီးထဲကိုဝင်တော့ အင်အားများပြားတဲ့ စောပုန်းစေးပြတေ့က ကျွန်တော်တို့ကို ဝိုင်းတိုက်ကြပြန်ပါတယ်။ ထိုကိစ္စမှာ ရန်သူ့ကိုးယောက်လောက်ကို ကျွန်တော်တို့က သုတ်ဆင်လိုက်နိုင်ပေမယ့် ရွာကလီတိုလေးယောက်က ရန်သူ့ လက်ချက်နဲ့ ကျကျန်ကြတယ်။ ကျွန်းဟန်လဲ ဖက်ရာ

တော့ပြေး ဘယ်လိုမှ မခုခံနိုင်တဲ့ဆဆုံး ကိုယ်လွတ်ရှမ်း ထွက်ပြေးခဲ့ရပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး

ကျန်းဟန်က မောသွားသဖြင့် ခဏ နားလိုက်ပြီးမှ ဆက်ပြော၏။

ကျွန်တော် ကိုယ်လွတ်ရှမ်း ထွက်ပြေးခဲ့ရတာ ရန်သူကို အသေခံမတိုက်ရဲလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီသတင်း သိုင်းလောကမှာ ဖို့ နှံ့နေတာ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့မွေးနေ့ပွဲမှာ အဲဒီသတင်းကြောင့် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို ရန်မူမယ်သူတွေ ပေါ်လာနိုင်တယ်လို့ ဟူဆမိတဲ့ ဘတုကကြောင့် ကျွန်တော် မွေးနေ့ပွဲအမိ ပြန်လာခဲ့ရတာပါ။

ထိုအခါမှ ဝမ်းခသည် ယခုမွေးနေ့ပွဲသို့ တက်ရောက်လာကြသည့် ဧည့်သည်များထဲတွင် မိမိကို ရန်မူမည့်သူများ ရှိနိုင်ကြောင်း တွေးမိကာ အပြန်ဆုံး ကာကွယ်မှုများ လုပ်ရန် သတိရလာလေ၏။

သူသည် ကျန်းဟန်ကိုပင် ဘာမှပြန်မပြောနိုင်တော့ဘဲ ကုဆေးဝင်ထဲမှ ကတိုက်ကရိုက် ပြန်လည် ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

\* \* \*

ဝမ်းခသည် မွေးနေ့ပွဲကျမ်းပရာသို့ အဆောက်တွင် ပန်းဥယျာဉ်ကြီးထဲသို့ ထန်းမဝင်သေးဘဲ အဝင်ဝမှာ ဧည့်သည်များအားလုံးကို အကဲခတ်၍ကြည့်သည်။

မည်သည့်ဧည့်သည်က ဓမ္မပျက်နေကြောင်းကို လေ့လာကြည့်သည်။

ဧည့်သည်များအားလုံးလိုလို ရယ်ရယ်မောမော ပြောဆိုစားသောက်နေကြသော်လည်း သံမဏိကျာပွတ်ရှင် လိမ်ကွန်သည် မသိမသာ မူပျက်နေပြီး တပည့်ဖြစ်သူ ချောင့်ဂုဏ်မူသိသိသာသာကြီး မူပျက်နေကြောင်း လှမ်းခံတွရလေ၏။

လိမ်ကွန်တို့ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်စလုံး ပြုံးပြုံးရယ်ရယ် မရှိကြပေ။

လိမ်ကွန်က တေးတီကို မသိမသာ အကဲခတ်လျက် ကြည့်ရင်း နို့ထိကြုံကြုံသောမျက်နှာမျိုးဖြင့် ရိုနေ၏။ တပည့်ဖြစ်သူ ချောင့်ဂုဏ်မူ မလုံမလဲဖြစ်နေကာ ကျီးကန်းတောင်းမှောက်ဖြင့် ဟိုသည့်သည်ကြည့် ထူရွှေမရ ဖြစ်နေ၏။

ဝမ်းခ၏စိတ်ထဲတွင် လိမ်ကွန်တို့ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်အပေါ် သင်္ကာမကင်း ဖြစ်သွားသည်။ သူ့အနေဖြင့် လိမ်ကွန်တို့ဆရာတပည့်ကို သတိထားကြည့်ရမည့်သူအဖြစ် ဦးဆုံး သတိပုတ်လိုက်၏။

သူက ထူရွှေမပျက် ပန်းဥယျာဉ်ကြီးထဲကို ပြန်ဝင်ခဲ့၏။ ဇနီးဖြစ်သူ ချူးပိုက သားလေးဝမ်းချန်ကို လက်ဆွဲလျက် ဧည့်သည်များကို လိုက်လံ ဧည့်ခံစကားပြောနေထဲ ဖြစ်၏။ ရုတ်တရက် ထိုက်ပဲ့ဖြစ်ဖွားလာလျှင် ဇနီးဖြစ်သူနှင့် ဆားလေး ကန့်ထုတ်ဖြစ်နိုင်သည်မို့ လုံခြုံရာတွင် ရှောင်နေစေဘူးသောအတွေးဖြင့် ချူးပိုတို့သားအမိထံ လျှောက်လာ၏။

ဝမ်းခနင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မိသော ဧည့်သည်များက ပြုံး  
ရွှင်စွာ နှုတ်ဆက်ကြလေ၏။ သူကလည်း ဟန်မပျက် ပြုံးပြုံး  
ရွှင်ရွှင် ပြန်လှည့်နှုတ်ဆက်၏။

သူ့အကြည့်က သံဏေကျာပွတ်ရှင်လိမ်ကွန်ထံသို့ ရောက်  
သွားစဉ် လိမ်ကွန်က ခေါင်းကို ကုတ်သလိုလိုနှင့် မသိမသာ  
အချက်ပြလိုက်သည်ကို ရုတ်တရက် တွေ့ရသည်။

‘ကျား’  
‘ယား’  
‘ဖိုင်း’

ထိုစဉ် ကြေးကြော်အော်ဟစ်သံများ နေရာအနှံ့မှ ရုတ်  
တရက် ပေါ်ထွက်လာပြီး အဆောက်အအုံများ၏ ခေါင်မိုး  
ပေါ်မှ လည်းကောင်း၊ အနက်ရောင်ဝတ်စုံကိုယ်စီဝတ်ထား  
ကြပြီး လက်နက်ကိုယ်စီ ထိုင်ဆောင်ထားကြသူများ ခုန်ဆင်း  
လာကြသည်။

ဝတ်စုံနက်များသည် ခေါင်မိုးများ၊ သစ်ပင်များပေါ်  
ကြိုတင်ရောက်ရှိကာ မုန်းကောင်းနေကြပြီး ယခုမှ ရုတ်ခြည်း  
ပေါ်ထွက်လာကြခြင်းဖြစ်၏။

ဝတ်စုံနက်များ ရုတ်တရက် ပေါ်ထွက်လာသောအခါ  
ဧည့်သည်များအားလုံး ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်သွားကြ၏။ ဝတ်စုံ  
နက်များမှာ အင်အား များပြားလှပြီး တစ်ခဏအတွင်းမှာ  
ပင် မွေးနေပုံကို ဝိုင်းထားပြီးဖြစ်နေကြ၏။

ဂိုက်းချုပ်ကြီးဝမ်းဝ ကြက်ဆေးသေသွားစဉ်မှာပင် သူ့ရွှေ  
သို့ လှူရိပ်တစ်ရိပ် လှူစီခန့် ရောက်လာသည်။ အညှိရောင်ဝတ်စုံ

ကြီးကို ဝတ်ဆင်ထားသည့် အတိုးကြီးတစ်ယောက်ပင်ဖြစ်ပေ  
သည်။

‘ဟာ...မျက်ခုံးဖြူ ဘိုးဘိုး’

‘ခုစရိုက်ခေါင်းဆောင်ကြီး လျှူကျပါလား’

ဧည့်သည်တချို့ထံမှ စိုးရိမ်တကြီး ပြောဆိုသံများလည်း  
ပေါ်လာ၏။

ဝတ်စုံညှိနှင့် အတိုးကြီးမှာ နှစ်မည့်ကျော်လှသည့် ခုစရိုက်  
ခေါင်းဆောင်ကြီး မျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုးလျှူကျပင် ဖြစ်၏။

သူ၏သိုင်းပညာမှာ ဆန်းဖြယ် သာမပြင်လွန်းလှသည့်  
ပြင် ရက်စက်ကြမ်းပြုတ်သူလည်း ဖြစ်သောကြောင့် သိုင်း  
လောကသားအများစုမှာ သူ့နာမည်ကို ကြားရုံမျှဖြင့် ထိတ်  
လန့်တုန်လှုပ်ကြရသည်။

ဂိုက်းချုပ်ကြီးဝမ်းဝသည် သူ့ရွှေသို့ မျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုး  
လျှူကျ ရုတ်တရက် ရောက်လာသည်ကို တွေ့ရသောအခါ  
ထိတ်ခန့်ဖြစ်သွားပြီး နောက်ကိုပင် ခြေတစ်လှမ်း ပြန်ဆုတ်  
လိုက်မိသည်။

နှစ်မည့်ကျောင်းထွေးသေး သံဏေကျာပွတ်ရှင် လိမ်ကွန်  
လိုလှမျိုးနှင့် လျှူကျလို ခုစရိုက်ခေါင်းဆောင်ကြီးနှင့် ပတ်  
အက်ဆက်ဝင်နေသည့်အတွက်လည်း စဉ်းစားမနေဆောင်ဖြစ်  
မိသည်။

ဝမ်းခါစိတ်ထဲတွင် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်ခြင်း ဖြစ်သွားသော်လည်း ဣန္ဒြေဆူညံ၍ လေသံအားဆေးဖြင့်ပင် မေးလိုက်၏။

ကျွန်တော် ရှိခဲ့ဖူးနေပုံကို တစ်ရောက်လာကြတဲ့ ညှော်သည့်တွေ အထိတ်တလန့်ဖြစ်အောင် ဆရာလျှောက်ကြည့်ကုန်စေပုံပုံနဲ့ ဘာကြောင့် လာရတာလဲဗျာ၊ ဆေးဆေးဆေးဆေး လာမယ်ဆိုရင်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဘိုးကြီးလျှောက် က မျက်နှာထားတင်းတင်း လေသံမာမာဖြင့် ပြန်အော်သည်။

စကားအပိုတွေ ပြောမနေနဲ့ဝမ်းခါ၊ မင်းဆီမှာရှိနေတဲ့ ဝှာနန်းရတနာဆိုက်မြေပုံကို ငါ လိုချင်တယ်၊ ပေးမယ်လို့ပေးအားဆိုတာသာ ပြောပါ၊ မပေးလို့ ကတော့ မင်းတို့ တစ်မိသားစုလုံး အသေပဲ။

ဝမ်းခါသည် တစ်ကိုယ်တော် လျှောက်လို့လူမျိုးနှင့် ပြဿနာမဖြစ်ချင်ပေ။ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားပါက မိမိဘက်မှ အထိနာမည်ကို သိ၏။

ထို့ကြောင့် ဖြေပြေလည်လည် ဖြစ်လိုဖြစ်ငြား လေသံအေးအေးဖြင့်ပင် ပြောလိုက်၏။

ဆရာလျှောက်၊ ဘယ်က ကောလားဟာလဲသတင်းတွေကို ကြားလာတာလဲဗျာ၊ ကျွန်တော် မှာ ရတနာမြေပုံမှမရှိဘဲ။

ဟေ့ ဆေဝင်း-ငါက မသေချာဘဲနဲ့ မလာဘူးကွ၊ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် တောင်းလို့မရရင်တော့ မင်းရှင်သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းကို အပြုတ်တိုက်ရလိမ့်မယ်၊ ငါ့ကို ဘယ်လိုကောင်မျိုး မှတ်နေသလဲ။

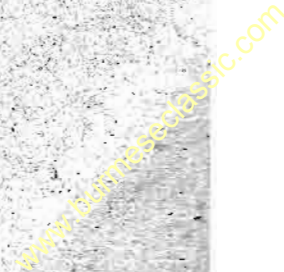
လူပုံအလယ်တွင် ဒုစရိုက်သမားတစ်ယောက်၏ စော်စော်စားစား ပြောခြင်းကို ခံလိုက်ရသဖြင့် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်းခါသည် စိတ်ကို ချုပ်တည်းထားသည့်ကြားမှ ခေါ်သထွက်သွား၏။ ဒေါသတကြီးဖြင့်လည်း အော်ပြောလိုက်၏။

ဒီမယ် ကျုပ်က ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်ပြီး ကျုပ်ရဲ့မေးနေပုံ ဖျက်သွားမှာစိုးလို့ ခင်ဗျားလိုလူမျိုးကို သည်းခံပြီး ဆေးဆေးဆေးဆေး ပြောနေတာ၊ ကျုပ်ဆီမှာ ဘာရတနာမြေပုံမှမရှိဘူး၊ ရှိနေရင်လဲ ခင်ဗျားလို ဒုစရိုက်ကောင်ကြီးရဲ့ ဆက်ထဲကို မအပ်နိုင်ဘူး။

‘ခွေးကောင်...လူပါးဝလှချည်လား၊ တိုက်ကြဟေ့၊ လျှောက်က ခေါ်သဖြင့် အော်ပြောရင်း တစ်ဆက်တည်းပင် သူ့ နောက်လိုက်များကိုလည်း အမိန့်ပေးလိုက်တော့၏။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း သူ၏လက်စွဲတော် ဇားပြားကြီးကို ချုပ်တစ်မြက်ဆဲထုတ်ကာ ဝမ်းခါထံ ခုန်ဝင်၍ တရကြမ်း စိုက်ခိုက်လေတော့၏။

ဝတ်စုံနက်ဝတ်ထားကြသည့် ဒုစရိုက်သိုင်းသမားများက အည်း မြင်မြင်ကရလူကို တရကြမ်း ဝင်တိုက်ကြ၏။

- ‘တိုက်’
- ‘ယခင်း’
- ‘ချင်...ချင်...ထန်း’
- ‘ဝှစ်...ဝှစ်’
- ‘ဆား...ဆင့်’
- ‘ဝုန်း...ဝုန်း’





၅၂ + ဝတ္ထုသိုလ်-နေရံအောင်

ရှက်ခြည်းပင် မင်္ဂလာရှိ၍ ပျော်ရွှင်စရာကောင်းသော  
မွှေးနွေပွဲမှာ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စရာ ကောင်းလှသော စစ်  
ထလင်းကြီးအဖြစ်သို့ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း ပြောင်းလဲသွား၏။

အောင်တစ်တိုက်ခိုက်သံတွေ ညှစ်သွား၏။  
ခုံများ လဲပြိုသံ၊ လူများ ညည်းတွားသံတို့လည်း ပေါ်  
ထွက်လာ၏။

ခုစိုက်ကစားတို့သည် သိုင်းပညာထက်မြက်သူများ ဖြစ်  
ဆလို အင်အားလည်း များပြားကြ၏။

သူတို့သည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူများပီပီ ချဉ်းသူ ကို  
ညွှတ်တင်သောကံသားခြင်းမရှိဘဲ အတင်း ဖိတိုက်ကြသည်။  
သော့ကိုင်ရိုက်သားထိုကလည်း မိမိတို့ စခန်းချုပ် တွင်း  
ကျူးကျော်စော်ကားလာကြသော ခုစိုက်ကစားများကို  
ကြုံကြုံ ခံ၍ ပြန်လည်တိုက်ကြသည်။

မွှေးနွေညွှန်ပွဲကို တက်ရောက်လာကြသော ဧည့်သည်  
များအနက်မှ မဟုတ်ခေတ်စံရှိကြသော အပြုအမူ သိုင်း  
သမားအချို့ကလည်း သော့ကိုင်ရိုက်သားထက်မှ ဝတ်စုံနက်  
သိုင်းအမားများကို ငင်တိုက်ကြ၏။

သိုင်းပညာ လုံးလုံးမတတ်သူများနှင့် မိမိအဆက်ကို သေ  
ရမှာကြောက်သောသိုင်းသမားအချို့ကမူ တိုက်ပွဲနှင့် လွတ်  
သည်နေရာသို့ ပြေးကြသည်။

ရိုက်ချုပ်ကြီးဝမ်းဝသည သူ့ထက် သိုင်းပညာ အဆင့်  
မြင့်သော မျက်ခုံးပြုဘိုးဘိုး လျှို့ဝှက် သတ်ကြီးစွာထွက်  
ပြီး ခုခံတိုက်ခိုက်နေရစဉ် တစ်ကြောင်း၊ တိုက်ခိုက်သူတွေ

ပွဲထွေးနေ၍တစ်ကြောင်း ဝန်းဖြစ်သူ ချူးဂိုနှင့် သားသား  
ဝမ်းချွန်တို့ မည်သည့်နေရာကို ထောက်သွား၍ မည်သို့ဖြစ်နေ  
ကြောင်း မသိတော့ပါ။

အပြုအမူအရ သမားများနှင့် အနက်ရောင်သိုင်းသမား  
တို့ မီးကုန်ယမ်းကုန် တိုက်ခိုက်ကြခြင်းဖြစ်သောကြောင့်လည်း  
အက်ရာရသူတွေ၊ သေဆုံးသူတွေ များပြားလှလေသည်။

အမြဲတမ်း ဝန်းရန် တို့နှင့်မွှေးကြိုင်နေသော ဝန်းဥယျာဉ်  
ကြီးမှာ ယခုတော့ ဆိုးရွားလှသော သွေးညှိန်တွေ ရစ်  
သိုင်းနေသည်။

\* \* \*

တင်-တောင်၊ တင်-တင်'  
တောင်-တင်၊ ထန်-ထန်'

ထိုစဉ် တစ်နေရာဆီမှ စောင်းတီးခတ်သံများ ရွတ်တရက်  
ပေါ်လာ၏။

စောင်းသံများမှာ တိုက်ခိုက်ခေတ်ဟစ်သံများကို ဖုံးလွှမ်း  
သွားအောင် ကျယ်လောင်သလို သာညင်းပျောင်းခြင်းလည်း  
ခံ့ပါ။

ဒီလိုငါ့လုံးကြီးများက ကျောက်ဆောင်ကို ပင်တိုက်သံ  
အက်ဆန်ကြမ်းတမ်းလွန်းလှ၏။ မြေလျှင်လှုပ်ခတ်သံ တော်  
သံများက ကြေးကန်စရာကောင်းလှ၏။

ဂုဏ်စောင်းသံများကို ကြားကြရသောအခါ အမြဲရောင်  
သိုင်းသမားများသည် ပို၍စိုးထိက်ကာ အောက်တည်ရာမ  
ဖြစ်ကုန်၏။

ဒုစရိုက်သိုင်းဂိုဏ်းများ အနက် ကြောက်စရာ ကောင်း  
သော အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းဝင်များ ရောက်လာတော့မည်ကို  
သိလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အမြဲရောင်သိုင်းသမားတို့သည် တစ်ပူပေါ် တစ်ပူဆင်  
ဆင်လှည့်ဖြစ်ကြရလေသည်။

သူတို့သည် မျက်ခုံးမြူဘိုးဘိုး လျှူကျူ ဦးဆောင်သော  
ဒုစရိုက်သမားများကပ် မနည်း ခုခံတိုက်နေရလေရာ ယ  
အခါ ကြောက်စရာကောင်းလှသော အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းက  
ဆစ်မိ၍ ရောက်လာကြပြန်သဖြင့် စိုးရိမ်ပူပန်ကုန်သည်။

တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ လှပသော ရောင်စုံလိမ်ပြာကလေးများ  
ပျံဝဲရောက်ရှိလာသည့်နှယ် အသွေးအရောင်အမျိုးမျိုးကို ဝင်  
ဆင်ထားသည့် လှပသော မိန်းမချောကလေးများလည်း ထ  
မှဟုတ်ချင်း ရောက်လာကြလေသည်။

မိန်းမချောကလေးများမှာ အနည်းဆုံး အသက်တစ်ဆ  
ရှစ်နှစ်မှ အများဆုံး နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်မျှသာရှိကြပြီး အားထ  
ပင် ချောမောလှပကြသည်။

ဂုဏ်းမိန်းမချောကလေးများမှာ သူတို့၏ဂုဏ်သွင်နှင့်မထို  
အောင် ကြောက်စရာကောင်းလှသည့် ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းကြီးထ  
ဂိုဏ်းဖြစ်စေ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းမှ ဂိုဏ်းဝင်များ ဖြစ်ကြ  
လေသည်။

အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းသည် နာမည်နှင့်လိုက်အောင် အဆိပ်  
ဖြင့် ရန်သူကိုထိုက်ခိုက်ထုတ် ကျမ်းကျင်လှသည်။

ထူးခြားချက်မှာ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းဝင်များ အားထုံး  
အသက် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်မှ နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်အတွင်း မိန်းမလှ  
ကလေးများသာ ဖြစ်ကြခြင်းပင်တည်း။

သူမတို့သည် ငယ်ရွယ်ချောမောလှပသူများ ဖြစ်ကြသော်  
လည်း အရွယ်နှင့်မလိုက်ဘောင်၊ ရုပ်ရည်နှင့် မလိုက်အောင်  
ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လေသည်။

တိုက်ခိုက်ရာတွင် ထောက်ထားညှဉ်းတာခြင်းမရှိဘဲ ရက်  
ရက်စက်စက် တိုက်ခိုက်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သိုင်း  
လောကသားအပေါင်းတို့သည် အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းကို အသိ  
မသေးရဲကြခြင်းဖြစ်၏။

ခါး...ခါး...ခါး...  
ခါး...ခါး...ခါး...ခါး...

အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းဝင်မိန်းမချောကလေးများသည် အချွန်  
သံများေးလျက် တိုက်ပွဲတွင်းသို့ ရောက်လာကြလေတော့  
သည်။

သူတို့ကို ဦးဆောင်လာသူမှာ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်း၏ ဦးစီး  
ဦးဆောင် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး 'မိဂွမ်း' ကိုယ်တိုင်ပင် ဖြစ်လေတော့  
သည်။

မိဂွမ်းသည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖြစ်သော်လည်း နတ်မိမယ်  
အလား ချောမောလှပသည့် အသက် နှစ်ဆယ့်တင်နှစ်အရွယ်  
မိန်းကလေးတစ်ယောက်သာ ဖြစ်၏။

သူမ၏အလှအပကြောင့်လည်း သူ့ကို သိုင်းလောက  
သားများက နတ်မိမယ်ဟုပင် ခေါ်ကြသည်။ အဆိပ်တစ်ရာ  
ဂိုဏ်း ရောက်လာသဖြင့် အပြုမောင်သိုင်းသမားတို့လည်း ဈာ  
များနေကြသည်။

ထိုအခွင့်အောင်းကိုယူ၍ ပတ်စုံနတ်များက ပီတိုက်ကြ  
သောအခါ ချော့ရာသိုင်းသမားများမှာ ထာဝရ ကြလေ  
သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်းခလည်း အဆိပ်တစ်ရာ ဂိုဏ်းဝင်များ  
ရုတ်တရက်ရောက်လာခြင်းအတွက် အာရုံ တွေ့မြားသွားရ၏။  
ထိုအခါ မျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုး၏ဝေးဦးက သူ့ရှင်အိုကို စိုက်  
ဝင်သွားလေ၏။

‘မောင်’

မျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုးလျှောက်ကာ သူ့ ဘေးကို ပြန်ဆန္ဒတလိုက်  
ဆောအခါ ဝမ်းခလည်း ရင်ဘတ်မှ သွေးထွေကျလှ လျက်  
လဲကျသွားသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ကျသွားပြီ’

သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းသားများထဲမှ စိုးထိတ်ပူပန်စွာ ဆော်  
ပြောသမျှပေး ပေါ်လာ၏။

\* \* \*

လျှောက်ကြားရသည့် နတ်မိမယ်မိဂ္ဂမ်း ရောက်လာ၏။  
သူမလက်တွင် ပါးလှ ဝင်းလက်သော ဓားပျော့တစ်  
လက်ကို ကိုင်ထားသည်။

သူမက လျှောက်ကြို ဝူးဝူးရဲရဲကြည့်လိုက်ပြီး ခံပြင်းဒေါသ  
သံဖြင့် ဆော်ပြောသည်။

‘ဒီမယ်အဘိုးကြီး၊ ရှင်က ယုတ်မာရက်စက်လှချည်လား၊  
သူတစ်ပါး မင်္ဂလာယူပြီး မွေးနေ့ပွဲကျင်းပနေချိန်မှာ သွေး  
ချောင်းစီးတဲ့ မင်္ဂလာပွဲဖြစ်အောင် လာလုပ်ရသလား’

လျှောက်ကြားလည်း ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်စွာ ပြန်ပြော၏။  
‘ဟဲ့ကောင်မ၊ နင်က လာပြီး မင်္ဂလာယူမနေစမ်းပါနဲ့၊  
တစ်ခြားလူတွေက နင်တို့အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းကို မူပေမယ့် ငါ  
ကတော့ မမူဘူး၊ နင်တို့တစ်တွေ မသေချင်ရင် ပြန်ထွက်  
သွားကြ’

‘ရှင်တို့မမူလို့ ရောက်လာပြီးမှ ဘာဖြစ်လို့ ပြန်ထွက်သွား  
ရမှာလဲ’

‘ဘာလဲ၊ နင်လဲ ဝှားစန်းရဲ့အနာမမြေပုံကိုလိုချင်နေပြီလား’

‘လိုချင်ပေမယ့် ခုလိုအချိန်မျိုးမှာတော့ ရှင့်လို့ ဝင်မတိုက်  
ဘူး၊ တစ်ခြားလူတွေကို ထိမှားစိုးလို့၊ ရှင်တို့ကို အဆိပ်ထက်  
နက်နဲလဲမတိုက်ဘူး၊ ဒီဘေးနဲ့ပဲ ရှင့်ကိုသတ်မယ်’

‘ကြိုက်ပြီဟေ့၊ ဘယ်သူကသတ်နိုင်မလဲဆိုဘာ ကြည့်ကြ  
ဆေးတာပေါ့’

လျှောက်ကြား ပြောပြောဆိုဆို မိဂ္ဂမ်းထံ ခုန်မင်၍ ဓားပြင့်  
ပိုင်းသည်။  
‘ထန်း...ချင်’

မိဂ္ဂမ်းက ထူမ၏ခေးပျော့ဖြင့် ဆီး၍ ခုခံလိုက်ရာ ခေးခေးချင်း အရှိန်ပြင်းစူးထိပြီး ထူမ၏ခေးစာ ကွေးညှက်သွား၏။ ထို့နောက် စပရိန်ကဲ့သို့ ပြန်ကန်လေရာ အဘိုးကြီးလျှူကျူ၏ခေးလည်း နောက်ကို ပြန်ကန်သွား၏။ ထိုအခါ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းဝင် မိန်းမချောလေးများကလည်း လက်နက်ကိုယ်စီဖြင့် ဝတ်စုံနက်ဝတ်သားသော ခုစရိုက်သမားများကို ဝိုင်းတိုက်ကြ၏။

အဖြူရောင်သိုင်းသမားများ အကျအဆုံးများပြီး ဝတ်စုံနက်စုရိုက်သမားတို့၏အင်အားမှာ များပြားနေသေး၏။

လျှူကျူသည် အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းဝင်များ ရောက်လာပြီး သူတို့က တိုက်ခိုက်ခြင်းအတွက် လွန်စွာ ဒေါသထွက်နေ၏။

ထို့ကြောင့် အူသည် နတ်မိမယ်မိဂ္ဂမ်းကို တိုက်ခိုက်နေရင်း မှ ဖြင့်မြင်သမျှ အဖြူရောင်သိုင်းသမားများကိုလည်း တိုက်ခိုက်သတ်သင်သွား၏။

‘ဝါး...ဝါး...အီး’

ထိုစဉ် အော်ဟစ်တိုက်ခိုက်သံများကြားမှ ကလေးငိုသံ ပေါ်ထွက်လာ၏။

မိဂ္ဂမ်းကော လျှူကျူပါ ကြားရသည်။

‘ဝမ်းခွဲမျိုးဆက်တွေကိုပါ ပြုတ်မယ်ဟေ့’

လျှူကျူက ကြိမ်းဝါး၍ ကလေးငိုသံကြားရာဆီသို့ ပြေးသွားသောအခါ မိဂ္ဂမ်းလည်း စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ထက်ကြပ်မကွာ ပြေးလိုက်သွား၏။ ချူးပိုမှော သွေးအိုင်ထဲတွင် လဲ၍ သေဆုံးနေလေပြီ။

သားလေးဝမ်းချန်သည် မိခင်အလောင်းအေးတွင် ငိုနေလေ၏။

လျှူကျူက ခေးကိုမြှောက်ရွယ်၍ ဝမ်းချန်လေးကိုသက်ရန် ပြေးလာ၏။

မိဂ္ဂမ်းလည်း ကလေးငယ်နှင့် အဘိုးကြီးလျှူကျူကြားသို့ ခုန်ဝင်ကာ ကလေးငယ်ကို အကားအကွယ်ပေးပြီး အဘိုးကြီးလျှူကျူကို တရကြမ်း တိုက်သည်။

လျှူကျူလည်း နေ့ကတည်း ဆုတ်မရွှောင်လျှင် မိဂ္ဂမ်း၏ ခေးချက် ထံသွားနိုင်သည်မို့ နောက်ကို ကတိတ်ကမ္မိတ်ဖြင့် ဆုတ်ရွှောင်ရင်း ဒေါသဖြင့် အော်လိုက်၏။

‘နင် ဝင်ရွှပ်ပြန်ပြီလား’

မိဂ္ဂမ်းကလည်း ဒေါသဖြင့် ပြန်အော်ပြောလေ၏။

‘ရှင် ယုတ်မာရက်စက်ရာချည့်လား၊ ဘာမှ မသိဘူး မလည်တဲ့အလေးကို ဘာဖြစ်လို့ ထုတ်ချင်ရတယ်’

‘သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းရဲ့မျိုးဆက် မကျန်ရဲအောင်ဟေ့’

‘ကျွန်ခေမမှ ဒီကလေးကို ရှင်သတ်လို့ရမယ်’

‘ဒါဆို နင်ကို အလျှင်သတ်မယ်’

လျှူကျူက မိဂ္ဂမ်းကို တရကြမ်း ဝင်တိုက်သည်။

မိဂ္ဂမ်းကလည်း ကလေးငယ်ဝမ်းချန်ကို အကားအကွယ်ပေးရင်း လျှူကျူကို အကွက်စေ စေ ပြန်တိုက်သည်။

မျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုးလျှာကျသည့် လွန်စွာဒေါသကြီးနေပြီး မိဂ္ဂမ်းနှင့် ကလေးငယ်ဝမ်းခဲနံ့ကိုလည်း ခတ်လိုစိတ် ကြီးစွာနေသည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏တိုက်ကွက်များမှာ ယစ်ယစ်ကုန်၏။ ထိုအခါ အကွက်စေ့စေ့နှင့်တိုက်နေသော မိန်းမချောမိဂ္ဂမ်းလည်း တာကွက်ဖြစ်သွားသော လျှာကျ၏ ဝဲဘက်ပခုံးကိုခွေးဖြင့် ထိုးလိုက်နိုင်၏။

အား

လျှာကျလည်း ဝဲဘက်ပခုံးတွင် ခွေးချက် ထိသွားပြီး နောက်ကို ခြေထမ်းနှစ်လှမ်း ဆုတ်သွားသည်။ ထိုအခါ မိဂ္ဂမ်းလည်း အားတက်သွားပြီး အပင်းဖိတိုက်တော့၏။

ယုတ်မာကောက ကျစ်လည် လျှာကျသည် ဘယ်လောက်ဖြင့် အားထပ်မံမေးမှုန်များကို လျှပ်တစ်ပြက်နှိပ်ယူကာ မိဂ္ဂမ်း၏ မျက်နှာကို ရုတ်တရက် ပက်လိုက်၏။

အား

ခွေးမှုန်များက မိဂ္ဂမ်း၏မျက်လုံးအစုံထဲသို့ ဝင်သွားပြီး နောက်ကို ယိုင်ဆုတ်သွားမိ၏။ သူမ၏မျက်လုံးအကြည့်မှာလည်း ပြာစေ့သွား၏။

မျက်လုံးအစုံမှာလည်း တမုတုတ်ချင်း နှာကျင်လာ၏။ သူမသည် ရန်သူကို မည်သို့မှ ပြန်တိုက်နိုင်တော့မည် မမျှတကြောင်းကိုလည်း သိလိုက်၏။

မိဂ္ဂမ်းက ကလေးငယ်ဝမ်းခဲနံ့ကိုသာ ကောက်ယူ ပွေ့ချီလိုက်သည်။

ထိုစဉ် အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းဝင် မိန်းမချောအချို့နှင့် သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းသားအချို့လည်း ရောက်လာကြပြီး မိဂ္ဂမ်းကို အကာအကွယ်ပေး၍ လျှာကျကို ဝိုင်းတိုက်ကြ၏။

မျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုးသည် သူတို့တွေထက် သိုင်းပညာအဆင့်မြင့်သူဖြစ်သော သူ့ရှေ့တွင် ပိတ်ဆို့တိုက်ခိုးနေသူ မှန်သမျှကို ထိုက်ခိုက်သုတ်သင်လျက်ရှိနေတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် မျက်လုံးအစုံတွင် ခက်ရာရသွားသော မိဂ္ဂမ်းလည်း ကလေးငယ်ဝမ်းခဲနံ့ကို ပွေ့ချီလျက် မှန်ပါးဝါးမြင်ကွင်းဖြင့်ပင် ဘေးလွတ်ရာသို့ ပြေးထွက်ခဲ့တော့၏။

ကလေးငယ်ဝမ်းခဲနံ့၏အသက်ကို ရန်သူများ မလှုပ်ကြံနိုင်ရန် ပြေးခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် သံမဏိကျားပွင့်ရှင် လိမ်ကွန်ထို ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်လေး တက်ပဲ့တွင် ရှိတော့ချေ။ သူတို့သည် အဖြူရောင်သိုင်းသမားများဘက်မှ လျှာကျထူလူစုကိုလည်း ထိုက်၍မဖြစ်။

လျှာကျတိုက်ဘက်မှ မိဂ္ဂမ်းတို့ကိုလည်း ထိုက်၍မဖြစ်သောကြောင့် မိဂ္ဂမ်းတို့လူစု ရောက်မလာခင်ကပင် တိုက်ပွဲတွင်းမှ သေမသော ရှောင်ထွက်သွားကြလေပြီ။

နတ်မိဖယ်မိဂ္ဂမ်း ထွက်သွားပြီးနောက် မကြာမီအချိန်အတွင်းမှာပင် တိုက်ပွဲလည်း ပြီးဆုံးသွားသည်။

မျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုးနှင့် နောက်လိုက် ဝတ်စုံနက် နေချက် သိုင်းသမားများသည် မြင်မြင်သမျှ အဖြူရောင်သိုင်းသမားများကို ထိုက်ခိုက်သုတ်သင်ပြီး ထွက်ခွာသွားကြသည်။

ပန်းဥယျာဉ်ကြီးထဲတွင် အလောင်းတွေ၊ ဒဏ်ရာရသူတွေ ပြန်ကျကျန်နေသည်။

ထိုအခါမှ ရှောင်တိမ်းနေသော သိုင်းပညာမတတ်သော ကုန်သည်ပုံစမ်းတချို့လည်း မန်းဥယျာဉ်ကြီးအတွင်းသို့ ပြန်လည်ဝင်ရဲကြသည်။

အလောင်းများထဲတွင် သွေးစက်စိုင်းဂိုဏ်းသားများ၏ အလောင်းတွေက ပိုများသည်။ ဧည့်သည်အဖြစ် ရောက်လာပြီး ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းသားများကို ပြန်တိုက်ခဲ့သော အဖြူရောင် သိုင်းသမားအချို့လည်း ဒဏ်ရာရသူရ၊ သေဆူ သေကြ၏။

မျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုးလျှူကျ၏ နောက်လိုက် ဒုစရိုက်သိုင်း သမားတို့၏အလောင်းများကိုမူ အနည်းငယ်မျှသာ တွေ့ရသည်။

အထွေထွေအကြံရှင်ကျက်ပြီး စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်သော လုံဖေးပင်လျှင် စိတ်မချမ်းမြေ့ပွယ်ရာမြင်ကွင်းကြောင့် လွန်စွာ စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။

ဂိုဏ်းဝင်များက ဖြစ်ပျက်သမျှကို ပြောပြကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဝမ်းရှောင်ကလေးမှာ ပခင်နှင့် မိခင်တို့၏ အလောင်းများကိုဖက်ကာ သည်းထန်စွာ ဝိုင်းကြွေးနေ၏။

'ညီလေးကို ရှာပေးကြပါ...ညီလေးကို ရှာပေးကြပါ' ပျောက်ဆုံးနေသော ညီလေးဝမ်းချန်ကိုလည်း တမ်းတမ်း တာတ ဖြစ်နေ၏။

သိုင်းသရာကြီး လုံဖေးကျိုက်တိုင်လည်း ချစ်မိတ်ဆွေ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဝမ်းခဲတို့ဇနီးမောင်နှံ အတွက် ယူကျုံးမရ ဖြစ်နေ၏။

သူ့စိတ်ထဲတွင် ရက်စက်ဖုတ်မာလှသော မျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုး လျှူကျအပေါ် လွန်စွာ မကျေမချမ်း ဖြစ်နေ၏။

မိအမဲသွားပြီဖြစ်သော ဝမ်းရှောင်ကိုလည်း ဆားအဖြစ် မွေးစားရန်နှင့် သူတစ်ပြောက်ထားသမျှ သိုင်းပညာများကို ပညာကုန်ဆင်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်၏။

ယုတ်မာရက်စက်သော မျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုး လျှူကျကို သည်းတိုက်ခိုက်သုတ်သင်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်လေသည်။



www.burmeseclassic.com

၎င်းချိုင်ဝုမ်းတွင် သားကောင်ကလေးများအကြိုက် စား  
စင်များလည်း ရှိသည်။ စမ်းချောင်းငယ်ကလေးများတွင်  
ဆည်း ရေထောက်ဆမ်းကြသည်။

ညနေဆည်းစားချိန်မို့ မှီခိုကုလျှိုမြောင်ထဲတွင် နေ  
ဆောင် အားပျော့နေသည်။

ကြည်လင်သော စမ်းချောင်းကလေးအစပ်တွင် သမင်ဖို  
ဆစ်တောင် ရေသောက်ဆင်းနေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခု  
ဆုံးမှာ လေတိုက်သံခင်ပျင်းပျင်းသာ ပေါ်ထွက်နေသဖြင့်  
သမင်ဖိုကြီး၏ ရေသောက်သံက ပီပီသသ ထွက်ပေါ်နေ၏။

‘ဟေး...’

ထိုစဉ် စူးစူးဝါးဝါး ခြောက်လှန့်သံတစ်သံ ပေါ်လာ၏။  
သမင်ဖိုကြီး လန့်သွားပြီး နောက်ကိုလှည့်ကာ တစ်ဘုန်  
ဆိုး ထွက်ပြေး၏။

‘ဝှစ်...ဝှစ်’

ထိုစဉ် စင်းလက်သောစားမြောင်ရှည်တစ်လက်က လေထဲ  
မှ ဝဲဘက်က သမင်ဖိုကြီး၏လှည့်မိုက်ကို မာရွံ့ပြင်းစွာစိုက်  
ခတ်သွား၏။

တစ်ချိန်ထိုးပြေးနေသော သမင်ဖိုကြီး လဲကျလှမတစ်  
ညှိမ်းယိုင်သွားပြီး ရွှေကို ဆွေးရွေးဆွေးတန်းဖြင့် ဆက်ပြေး  
သည်။

သို့သော် ပေဆုံးဆယ်ခန့်သာ ပြေးနိုင်ပြီး လဲကျသွား၏။  
လေးငါးချက်ခန့် အကြောဆွဲပြီး သေသွား၏။

‘ဟာ...သမင်ကြီးထေသွားပြီ မေမေ’

စာခန်း ( ၅ )

တောထဲမှ သားအမိ

မိုမိုကုလျှိုမြောင်ချိုင်ဝုမ်း။

ကျောက်စောင်ကြီးနှစ်တောင်၏ အောက်ခြေတွင်ရှိ၏။

ချိုင်လှမ်းဟုဆိုသော်လည်း ကျယ်ပြန့်၏။

သစ်ပင်ကြီးငယ်များ အုပ်အုပ်ဆင်းဆင်း ရှိနေသဖြင့်  
အရိပ်အောက်လည်း ကောင်းသည်။ ကြည်လင်သော  
ချောင်းကလေးများလည်း ထူထပ်ရွေး ရှိ၏။

မိုမိုကု လျှိုမြောင်ချိုင်ဝုမ်းတွင် ကျား၊ ခြင်္သေ့ စသော  
သားကောင်ကြီးများမရှိသော်လည်း သမင်၊ ဒုလယ်၊ စသော  
သားကောင်ငယ်ကလေးများ အနှံ့ပြတ် ကျက်စားနေလျက်ရှိ၏။

ကောင်လေးက သေနေသောသမင်ဖိုကြီးအနီးတွင် ထိုင်  
ထိုက်ကာ မိန်းမချောလေးကို လှည့်ပြောတော့ မိန်းမချော  
လေးလည်း သူမငယ်တွင် တောင်ပွေးနှင့်စမ်းထောက်၍ အနီး  
ကို သွက်လက်စွာ နောက်လာ၏။

မိန်းမချောလေးသည် နတ်မိမယ်တမျှ ရုပ်ရည် ချောမော  
လှသော်လည်း မျက်စိလုံးလုံးမမြင်ရှာသော ကြောင်တောင်  
ကန်းမလေးသာ ဖြစ်၏။

သူမသည် လှည့်ခဲ့သောငါးနှစ်ခန့်က သွေးစက်ဝိုင်းဂိုက်  
စခန်းထိုက်ပွဲတွင် မျက်ခုံးဖြူတိုးတိုး လျှောက်ျက်လက်ချက်  
ဖြင့် မျက်လုံးတွင် ခက်ရာရခဲ့သော နတ်မိမယ်မိဂွမ်းပင် ဖြစ်  
လေသည်။

ချုပ်ငြိမ်းနောက်ကွယ်မှ အားပါးစာရ ပြောလိုက်သော  
စကားသံ ပေါ်လာသည်။ ထိုစကား ချုပ်ငြိမ်းနောက်ကွယ်မှ  
ထောက် ဆယ်နှစ်အရွယ် ကောင်လေးတစ်ယောက်နှင့် အထက်  
နှစ်ဆယ်လေးနှစ်အရွယ် မိန်းမချောလေးတစ်ယောက် ထွက်  
လာကြသည်။ ကေခင်လေးလက်ထဲတွင် ဓားရှည်တစ်ဖက်ကို  
ကိုင်ထားကာ သမင်ဖိုကြီးသို့ ဝမ်းသာအားရ ပြေးလာ၏။

မိန်းမချောလေးကမူ လက်ထဲတွင် တေခင်ပွေးတစ်ချောင်း  
ကို ကိုင်ထားသည်။

သူမကိုယ်ပေါ်တွင် အစိမ်းရောင်ဝက်စုံကို ဝတ်ထားကစ  
ကျောတွင်လည်း ဓားရှည်တစ်ဖက် လှယ်ထား၏။

‘မေမေ သမင်ကြီးရဲ့လည်ဖျိုကို တည့်တည့်ထိတာပဲ’

ကောင်လေးကမူ သွေးစက်ဝိုင်းဂိုက်ချုပ်ကြီး ဝတ်စင်  
ဘေးဝယ် ဝမ်းချန်မင်ဖြစ်၏။ နတ်မိမယ်မိဂွမ်းသည် မျက်လုံး  
စုံခက်ရာရရချမ်း ကန်းမသားသေးချေ။

အမြင်မပီသဘဲ ဝိုးတိုးဝါးတာသာ ဖြစ်သွား၏။

သူမသည် ဝမ်းချန်ကလေး ဖာသက်မသေနေရန်အတွက်  
သူ့ချိကစ ထိုက်ပွဲအတွင်းမှ ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။ အပြင်  
ဝါး ဝိုးဝါးသောကြောင့် ပြေးရင်းမှ မကြာခဏ ထဲကျ၏။  
သော် ဗွဲတင်း၍ ဆက်ပြေးခဲ့သည်။ သန်းခေါင်တိုင်သည်  
ထိ ဆက်ပြေးသည်။

မကြာခဏ ထဲကျသဖြင့် သူမကိုယ်တွင် ပွန်းပဲ့ရာတွေ ဖြစ်  
၏။ သွေးလိမ်းလိမ်းဖြစ်နေ၏။

သန်းခေါင်ယံတိုင်တော့မှ သူမလည်း ဆက်၍မပြေးနိုင်  
ဘဲ အပြေးမှ ရပ်တော့၏။ ခြေဦးတည်ရာ ပြေးလာခဲ့  
င်းဖြစ်၍ မညီညည့်နေရာသို့ ထောက်လာမှန်းလည်း ‘မယ်ပါ-  
ချ၊ ထိုစဉ် ငါးနှစ်အရွယ်သာရှိသော ဝမ်းချန်ကလေးမှာ  
လမ်းလုံး ငိုလေပြေးမှ မောမောနှင့် အိပ်ပျော်သွား၏။

နတ်မိမယ်မိဂွမ်းသည် ဝမ်းချန်ကလေးကို မြေပေါ်တွင်  
သာချသိပ်သည်။

သူမ၏မျက်လုံးအစုံက လွန်စွာ နာကျင်နေသည်။

သူမတို့ အဆိပ်တစ်ရာဂိုက်ခင်များသည် ဝရိုးထွက်ဆည်  
ခေါ်တိုင်း အဆိပ်လက်နက်များကိုလည်းကောင်း၊ ဆေးဝါး  
များကိုလည်းကောင်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံယူတတ်သောထုံးစံရှိ၏။

ကြောင့် သူမထံတွင်လည်း ဆေးဝါးများ ပါလာစေရာ



သူမသည် သူမကိုယ်တိုင်ရထားသော ဇာတိများကို လည်

ကောင်း မျက်လုံးအစိုကိုသော်လည်းကောင်း ဆေးထည့်စား

ထိုနေ့က ဝမ်းချွန်ကလေးကိုဖက်၍ မြေပေါ်မှာပင် အိပ်

သနား ဝမ်းချွန်ကလေးငိုသံကြောင့် သူမ နိုးလာတော့ ရှေ့ဆောင်

ပင် ဆွဲကံနေလေပြီ။ သူမက ဝမ်းချွန်ကလေးကိုချော့ရင်း သူမ ဆက်လုပ်သင်

လည်ကို စဉ်းစားသည်။ အတယ်တော့ သူမလုပ်ရဉ်မှာ သူမ၏ အဆိပ်တစ်ရာ

ကိုး ခေ့နီးချုပ်ငှားကို ပြန်ပေးသောအခါ အဆိပ်တစ်ရာကိုကိုင်ဆောင်

ရင်း ဝမ်းချွန်ကလေးကို အဆိပ်တစ်ရာကိုကိုင်ဆောင် ခေါ်သွားရ

လည်း မဖြစ်ပေ။ ဂိုက်၏ ထင်းကြပ်သေးညှိုးကမ်းချွန်အရ ခေ့နီးချုပ်

တွင် ငယ်ငယ်ကြီးကြီး ဧည့်သည်ယောကျ်ားသားကိုမူ ခေ့

ထိုင်ခွင့် မပြုပါချေ။ နေထိုင်ခွင့် မရှိပါချေ။ မိဂွမ်းသည် မိတစ်ယောက်ပြီဖြစ်သော ကလေးကို လျှောက်

စုရိုက်ခေါင်းဆောင်ကြီးက အတံလိုအောင် ဝမ်းချွန်ကလေး

ပွဲပေကွာ မပြုနိုင်ချေ။

သူမကိုယ်တိုင်ပင် ကလေး၏လှိုဠုရား၊ တိုးကန်ကြီးပွား

ရားကို ဆောင်ရွက်ချင်သည်။ သူမ၏စိတ်ဆန္ဒကလည်း အဆိပ်တစ်ရာကိုကိုင်ဆောင်

ရပ်တည်လိုသည့်မှာ ကြာပါပြီ။ အဆိပ်တစ်ရာကိုကိုင်ဆောင်

သိုင်းလောကတွင် ခုခိုက်သိုင်းဂိုက်က အမြစ် ကျော်ကြားထင်

ပေါ်နေ၏။ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းများကိုလည်း လက်၍ လုပ်ကိုင်

နေ၏။ နောင်တွင်လည်း လုပ်ကိုင်သွားရန် ရည်ရွယ်ထားသော

ဂိုက်ကြီးလည်းဖြစ်၏။ နတ်မိမယ်မိဂွမ်း၏ မိခင်ကြီးလက်ထက်ကတည်းက မိန်း

ကလေးများသာ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသည့် အဆိပ်တစ်ရာကိုကိုင်

ကို တည်ထောင်ခဲ့၏။ ဂိုက်စည်းကမ်းနှင့် ရည်ရွယ်ချက်ကိုလည်း ချမှတ်ခဲ့၏။

မိခင်ကြီးကလေးနှင့် ခေ့နီးချုပ်အခါ နတ်မိမယ်မိဂွမ်းမှာ ဂိုက်

ချုပ်ကြီးအရာကို ဆက်ခံသည်။ ဂိုက်၏စည်းကမ်းချက်များ

အတိုင်း ရည်ရွယ်ချက်၊ ဦးတည်ချက်များအတိုင်း လိုက်နာ

ကျင့်သုံးခဲ့၏။ စည်းကမ်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ဦးတည်ချက်များမှာ လေး

ပုံတစ်ပုံသာကောင်းပြီး သုံးစုံက မကောင်းပေ။ မိဂွမ်းတွင် သူမထက် တစ်နှစ်ကျော်သာငယ်သော ညီမ

ရင်း မိဖုန်း ရှိသေးသည်။ မိဖုန်းလည်း ချောမောလှပသော

သောကြောင့် သူမ၏နာမည်ကိုပင်မခေါ်ဘဲ ချောတလျှာဟု

သာ ခေါ်ကြသည်။

ချောကလျာ့မိဖုန်းကမူ စိတ်ဆတ်ထူ၊ ဒေါသကြီးသူ  
အာန်မာနကြီးသူ၊ အပြောအဆိုအနေအထိုင် ခက်ထန်ကြီး  
တမ်းသူ ဖြစ်၏။

သူမသည် မိခင်ကြီး၏အကျင့်စရိုက်ထိုင်း ရှိသူဖြစ်၏။  
ထနားကြင်နာခြင်းကင်းသူလည်းဖြစ်၏။

သူမသည် အစ်မဖြစ်သူမိဂွမ်း၏လုပ်ရပ်များကို မပြတ်သ  
ဟုဆိုကာ အားမလိုအားမရ ဖြစ်နေဆဲပင်။

မိဂွမ်းသည် စည်းကမ်းတွေ၊ ထုံးစံတွေရှိနေ၍သာ ဂိုဏ်  
ချုပ်ကြီးအဖြစ် ရပ်တည်ပြီး ဒုစရိုက်လုပ်ရပ်များကို လုပ်နေ  
ဆောင်လည်း စိတ်ပါလက်ပါ မရှိလှပါ။

သူတို့နှစ်ဦးသည် တစ်ဖက်တစ်ဖက် ညီအစ်မရင်း ဖြစ်ကြ  
ဆောင်လည်း အကျင့်စရိုက်ချင်း မတူကြချေ။

ထို့ကြောင့်လည်း မိဂွမ်းသည် အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းချုပ်  
ကြီးအဖြစ် မရပ်တည်လိုတော့သဖြင့် ညီမဖြစ်သူ ချောကလျာ  
မိဖုန်းအား ဂိုဏ်းချုပ်လုပ်ရန် အကြိမ်ကြိမ်မြွေးဖူးသည်။

သို့သော် ချောကလျာ့မိဖုန်းက လက်မခံပေ။

မိဂွမ်း အသက်ရှင်နေသရွေ့ သူမအနေနှင့် အဆိပ်တစ်  
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး မလုပ်ဟု ပြန်လည်ပြောခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် မိဂွမ်းသည် အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းနှင့် ဝေးရာ  
သွားရ ကောင်းမလားဟု အကြိမ်ကြိမ်စဉ်းစားခဲ့သည်။

သို့သော် ညီမလေး မိဖုန်းအတွက် နောက်ဆုံးတန်း  
အဖြင့် ထွက်မသွားဖြစ်ခဲ့။ ယခုအခါတွင် တူဖတ်တရမည့်သူ

တစ်စုံတစ်ရာမည့်သူ ဝမ်းချန်ကလေး ရှိနေပြီ။ သူမစိတ်ဆန္ဒက  
လည်း စခန်းဌာနချုပ်ကို ပြန်လိုစိတ် လုံးလုံး မရှိတော့ပေ။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအဖြစ် ရပ်တည်ကာ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းများကို  
လည်း လုပ်လိုစိတ် မရှိတော့ပေ။

ထို့ကြောင့် သူမဘဝကို ဇာတ်မြုပ်၍ ဝမ်းချန်ကလေးနှင့်  
ပင် နေထိုင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်လေတော့သည်။



မိဂွမ်းသည် ယတီပြတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးနောက် ဝမ်းချန်  
ကလေးကိုချီကာ ဦးတည်ရာမဲ့ ထွက်လာခဲ့သည်။

သူမ၏အမြင်များက ဝိုးဝါးနေဆော်လည်း နေထိုင်ဖြင့်  
အန္တရာယ်မဖြစ်အောင်တော့ လာနိုင်ခဲ့သည်။

ပထမတွင် သူမသည် မည်သည့်အရပ်သို့ ရောက်နေမှန်း  
မသိသော်လည်း မှဲ့မှဲ့ကု လျှိုမြောင်အတွင်းသို့ ရောက်လာ  
ဆောအခါ သူမ ရောက်လာသည့်နေရာကို မှတ်မိသွား၏။

သူမသည် မမှုကုလျှိုမြောင်ထဲသို့ သုံးလေးကြိမ်ခန့် ရောက်  
ဖူးသည်။

မှဲ့မှဲ့ကုလျှိုမြောင်အကြောင်းကိုလည်း သိထား၏။

ထို့ကြောင့် သူမသည် မှဲ့မှဲ့ကုလျှိုမြောင်ထဲတွင် သူမနှင့်  
ဝမ်းချန်ကလေးတို့နေထိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်လေသည်။

ကျောက်တောင်ကြီး၏ ဆောက်တောင် လိုက်ဂူကြီးတစ်ခု  
ရှိလေ၏။

ရှင်လှိုက်ဂူကြီးကို သူတို့အိမ်အဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်သည်။

ထိုနေရာသို့ ကားကောင်ကြီးများ မလာသဖြင့် လည်းကောင်း၊ လူထု အရောက်အပေါက်သည် မရှိသလောက် ချောင်ကျလှသဖြင့် လစ်ကြောင်း ငြိမ်းအေးစွာ နေနိုင်လေ၏။

ထူထူ အရောက် အပေါက်မရှိခြင်းကြောင့် သားကောင် ငယ်များလည်း ကျက်စားကြလေရာ သားငါးလည်း ပေါများ၏။

မိဂ္ဂုမ်းတွင် လေ လောဆယ် ရိက္ခာခြောက် ဆနည်းငယ် ပါလေ၏။

အခုမည့် လှိုက်ဂူကြီးထဲတွင် မီးမွှေးလိုက်ပြီး အသားခြောက် ဆနည်းငယ်ကို မီးကင်ကာ ဝမ်းချွန်ကို ကျွေးသည်။ ဝမ်းချွန်ကို လိုက်သည်။ အစာဝကာ ဝမ်းချွန် အိပ်ပျော် သွား၏။

မိဂ္ဂုမ်းလည်း မြက်ခြောက်များကို ဂုဏ်သို့ဆယ်ယူ၍ ထွေးထွေးနွေးနွေး အိပ်နိုင်ရန် ပြန်ဝင်း၏။

သူမ၏မျက်လုံးကို အခါအားလျော်စွာ အဆိပ်ပြေဆေး ဝတ်၏။ ခက်ရာများကိုလည်း ဆေးထည့်သည်။

ဝမ်းချွန်သည် သူ့ကို ပြုစုကျွေးမွေးသော မိဂ္ဂုမ်းအပေါ် ဝင်တူလှ၍ အားကိုးအားထား ပြုလာသည်။

မိဂ္ဂုမ်း၏ကိုယ်တွင် ရုထေးအာဇာနည်များမှာ ရက်ပိုင်း ထထင်း ပျောက်ကင်းသွားအော်လည်း မျက်လုံးထဲမှ မထက် သာမာချေ။

မူန်ခါး၌ နာကျင်၍ နာကျင်နေသည်။

သို့သော် သူမ၏မျက်လုံးထက် ဝမ်းချွန်ကို ပို၍ ဂရုစိုက်၏။ ပြုစုစောင့်ရှောက်သည်။ သူ၏မျက်လုံးမှာ အဆိပ်ပြေဆေး ဝတ်နေသဖြင့် မူန်ခါးခါးတော့ မြင်ရသည်။ သို့သော် တစ် နေ့နေ့တစ်ချိန်ချိန်တွင် သူမ၏မျက်စိ ကွယ်သွားနိုင်ကြောင်း တွက်ဆမိ၏။

သူမသည် မုမ့်ကုလျှီမြေပင်သို့ရောက်ပြီး နစ်လကျော် အကြာတွင် ဝမ်းချွန်ကို ချီးပွဲကာ ဟစ်ရက်ရိုး ကွာဝေး သော ဖုတ်မီးမြို့သို့ တက်ခဲ့သည်။

သူမတွင်ပါ လှာသော ငွေလေးနှင့် လိုအပ်မည့် ဝတ္ထုတို့ အသုံးအဆောင်များငယ်ကား မုမ့်ကုလျှီမြေပင် လှိုက်ဂူသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ထိုးခွက်ပန်းကန်များရှိသောသဖြင့် ချက်ပြုတ် စားသောက် သာနိုင်သည်။

လက်နက်ထောင်ချွေးကန်များကို ဝယ်လာသဖြင့် သား ကောင်ငယ်များကို ဖမ်းဆီးနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် စားရေး သောက်ရေး မပြုရချေ။

ဝမ်းချွန်သည် မိဂ္ဂုမ်းအား မိခင်ရင်လို ခင်တူယုံနေ၏။

သူမသည် တစ်နေ့နေ့တစ်ချိန်ချိန်တွင် သူမ၏မျက်စိ ကွယ် သည်ဖြစ်ကြောင်းကို သိသဖြင့် အမြင်အာရုံအားမထင်တော့ဘဲ

အကြားအာရုံကို အားထမ်းဆည်းအလှေအကျင့်ကို စ၍  
ဆည်း၊ အနံ့အာရုံကို ထက်မြက်အောင် လေ့ကျင့်သည်။

သူသည် မျက်လုံးမကွယ်ခင်ထပ် မျက်လုံးမှိတ်၍ အနံ့  
နားစွင့်၍လည်း လှုပ်ရှားသွားလာခြင်းပြုသည်။ လှုပ်  
ဆောင်ရွက်ခြင်းပြု၏။

ထို့ကြောင့် တစ်နှစ်ကျော်ကျော်အကြာတွင် သူမ၏မျက်  
ကွယ်သွားသောအခါ သူမ အဖို့ သွားလာလှုပ်ရှားခြင်း  
အတွက် အခက်အခဲ မဖြစ်စေဘဲပင်။

သူမသည် မျက်မမြင်ဘဝနှင့်ပင် သားကောင်တို့၏အနံ့  
ခံနိုင်သည်။

အနံ့ခံပြီး မည်သို့သောသားကောင်မှန်း သူမ သိ၏။  
သားကောင်ငယ်တို့ကိုလည်း ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီးနိုင်၏။

\* \* \*

ဝမ်းချွန်မှာလည်း တောပျော်လေးဖြစ်နေပြီ။

မျက်မမြင်မိဂ္ဂုမ်းသည် ဝမ်းချွန် ခုနစ်နှစ်သားအရွယ်  
သူ ဖမ်း၍ရထားသော သားကောင်တို့၏သားရေ၊ အစွယ်  
ကိုယူကာ ဖုစမ်းမြို့သို့ တစ်ခေါက်တက်ရောင်းသည်။ သူမ

စတီဇားဆင်ယင်ပုံ အသွင်အပြင်ပြောင်းလဲသွားသဖြင့် သူမ  
ကို အသိပိတ်တစ်ထုဂိုဏ်းချုပ် နတ်မိဖယ်မိဂ္ဂုမ်းဟု မည်သူမှ  
မထင်ကြချေ။

သူမသည် ဖုစမ်းမြို့မှ လိုအပ်သော ပစ္စည်းအသုံးအဆောင်  
များကို ဝယ်လာပြီးနောက် မုံမုံကုလိန်ဝဲဆီ ပြန်အရောက်  
တွင် ဝမ်းချွန်အား သိုင်းပညာ စတင်သင်ကြားပေးတော့၏။

သူမသည် မျက်စိမြင်သောဝမ်းချွန်အား အမြင်အာရုံ စူး  
စိုက်မှုဖြင့် တိုက်ခိုက်နိုင်သော သိုင်းပညာကို သင်ကြားပေး၏။

သူမ မျက်မမြင်ဘဝထောက်မှ တီထွင်ထားသော အကြည့်  
အာရုံ၊ အနံ့ အာရုံဖြင့် တိုက်ခိုက်နိုင်သော သိုင်းပညာကိုလည်း  
သင်ကြားပေး၏။

သားကောင်များ ဖမ်းဆီးခြင်းပညာကိုလည်း သင်ကြား  
ပေး၏။

မိဂ္ဂုမ်းသည် အခါအားလျော်စွာ လူတွေအကြောင်း၊ တူ  
လောကကြီးအကြောင်း၊ သိုင်းလောကအကြောင်း၊ သိုင်း  
သမားတွေ၏အကြောင်းကို ပြောပြကာ ဝမ်းချွန်အေးအေး  
ပညာပေးတတ်သည်။

သို့သော် သူမ၏ဘဝဖြစ်စဉ်နှင့် ဝမ်းချွန်၏ဘဝမှန်ကိုလည်း  
မပြောပြထားချေ။ ဝမ်းချွန်က သူမကို မိခင်ရင်းတင်ယောက်  
အဖြစ်ပင် ထင်မှတ်နေစေလိုသောကြောင့် ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

အရွယ်မရောက်ခင်၊ ပညာမပြည့်စုံခင် ဝမ်းချန်အနေနှင့် ရန်သူများကို သွားရောက်လက်စားခံချမှုကိုလည်း မလိုလားပေ။

ထို့ကြောင့် မိဂ္ဂမ်းသည် သူတို့နှစ်ဦးစလုံး၏ ဘဝမှန်ကို ဖုံးကွယ်ထားခြင်းဖြစ်၏။ ပြောသင်ပြောထိုက်သော အချိန်တွင်တော့ ဖွင့်ပြောမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားသည်။

မိဂ္ဂမ်းသည် အဆိပ်တင်ရာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အဝတန်းက စည်းစိမ်ချမ်းသာ အခြေအရာနှင့် မနထိုင်ရသူဖြစ်၏။

အခုအခါမူ မှု့ကုလျှီမြောင်တွင် မပြည့်စေ့နေရသည်။ ချစ်မြင်ဘဝလည်း ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် သူမသည် အဆိပ်တင်ရာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဘဝဖြင့် နေခဲ့ရသည်ကို ပြန်လည်တမ်းတခြင်းမရှိပေ။ လက်ရှိဘဝမှာပင် ပျော်ရွှင်နေသည်။

မိတ်ချမ်း ဘဝခြင်းလည်းရှိ၏။ သားအမိနှစ်ယောက် လွတ်လပ်စွာ နေခြင်းကို သဘောကျသည်။ ဝမ်းချန်မှာလည်း သိုင်ပညာ ဝင်ချိန်တွင် သင်သည်။ လေ့ကျင့်သည့်အခါ လေ့ကျင့်သည်။ ငါးပျားသည်။ သားကောင်လိုက်သည်။ ငစ်သီးဝတ်ရှားသည်။ ထူတဝနှင့်သူ ပျော်နေသည်။

ယခုလည်း မိဂ္ဂမ်းသည် ဝမ်းချန်အား လွှပ်ရွားနေသော သားကောင်အား ပစ်ခတ်နှည်းကို အင်ကြားပေးနေခြင်းဖြစ်၏။

ရေသောက်ဆင်းနေသော ယမင်ကြီးအား ခြောက်လှန်၍ လှုပ်ရှားဆက်နွားစွင့်တာ ဓားမြောင်ရွှည်ဖြင့် ပစ်ပြုတ်ခြင်းဖြစ်၏။

သူသည် လေးနှစ်အကြာတွင် အကြားအာရုံ အနံ့အာရုံ ပို၍ပို၍ ထားမြတ်လာခဲ့ရာ မှု့ကုလျှီမြောင်ထဲ တစ်သက်လုံးပင် သွားလာလှုပ်ရှားနိုင်လေပြီဖြစ်၏။

မိဂ္ဂမ်းလည်း အေးနေသောယမင်ကြီးအနီးတွင် ထိုင်လိုက်ပြီး ဓားမြောင်စိုက်ဝင်နေသော လှည့်ပျံကို သူ့၏လက်ညှိုးဖမ်းကြည့်ကာ ဝမ်းချန်ကို ပြောလိုက်၏။

‘ဒါတောင် ပစ်မှတ်က မတိကျသေးဘူးဟားလေးရဲ့၊ ဒါကြောင့် အမင်ကြီးဟာ ထိထိချင်း နေရာမှာ လကျသွားဘဲ ဒီနေရာအထိ ဆက်ပြေးနိုင်တာပေါ့။ ယောစီအိတ်ကို လက်သုံးလုံးလောက် ဝှေ့ပြီး ထိမယ်ဆိုရင် ပစ်မှတ် အတိအကျပဲ။ ဒါဆို ဒီထမင်ကြီး ထိထိချင်း နေရာမှာ လကျသွားမှာပဲ။ သားကောင်တော့ ပစ်မှတ်လွဲအောင် လေ့ကျင့်ရမယ်နော်’

‘ဟတ်ကဲ့ ခခခခ’

သူ့ထိုသည် အားအောင်များကို အရမ်းကာရာ ပစ်ခတ်ခြင်းမပြုချေ။

ဓားနပ်ဂိုက္ခာဖြစ်သည့် အခါမှ ပစ်ခတ်သည်။ အခြောက်လှမ်းကာ ရက်ရှည်လေ့မှာ ဓားသောက်ကြသည်။

၇၀ + တက္ကသိုလ်-နေရဲအောင်

ဝမ်းချွန်သည် အများအားဖြင့် ငှက်ကလေးများကိုပစ်  
ခတ်လေ့ကျင့်တတ်၏။ ခဲလုံးလေးများကို လက်နက်ပုန်းအဖြစ်  
ပစ်ခတ်နိုင်အောင် မျက်မမြင်ပိုဂွမ်း၏ သင်ကြားပေး၏။

လျှိုမြောင်ကြီးထဲတွင် သီးနှံပင်များ၊ သားဝါးများ ပေါ်  
များသဖြင့် ဆူတိုသားအမိအဖို့ စားရေးသေချက်ရေး မပူကြ  
ကြရဘဲ အဆင်ပြေကြလေသည်။



အခန်း ( ၅ )

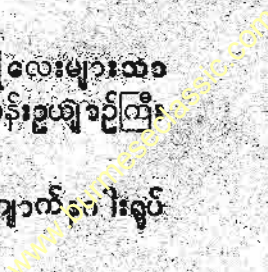
ဂိုက်ချုပ်သစ်၏ ပူဝါဒ

အဆိပ်အစ်ထိုဂိုက်၊ စခန်းဌာနချုပ်။

ဝှာဆင်းမြို့ အောင်တက်တံခါးဝနားရှိ ကျယ်ဝန်းသော  
ကြီးထဲတွင် ရှိနေသည်။

ယောက်ျားသား တစ်ဦးမှရွှေဘဲ မိန်းမပျိုလေးများထံ  
သည့်နေရာပို့၊ ခြံကြီးကို လှပဆော့ ပန်းဥယျာဉ်ကြီး  
၌ တန်ဆာဆင်ထား၏။

ပန်းဥယျာဉ်ကြီးထဲတွင် ရေကန်များ၊ ကျောက်နဂါးရွတ်  
များ၊ လှမစွာ ပန်တီးထား၏။



ပန်းဥယျာဉ်ကြီးပတ်လည်ကို ဝင်းနံရံ ကံ့ရံထားပြီး ဝင်း  
တံခါးပေါက်ကို ရွှေတွင်သစ်ပေါက် နောက်တွင် တစ်ပေါက်  
ကာထားသည်။

ဝင်းတံခါးပေါက် နှစ်ပေါက်လုံးတွင် နေထေ့ညည်ပါ  
ရိုက်ခင်းပိန်းမချော့ခလေးများက အလှည့်ကျ စောင်ကြပ်နေ  
ကြသည်။

ပန်းဥယျာဉ်ထဲတွင် အဆောက်အဦပေါင်း များစွာရှိ၏။  
မြင်းစောင်းတွေရှိသလို စားဖိုဆောင်လည်းရှိသည်။

အဆောက်အဦ တစ်ခုလည်းတွင် ထူးထူးခြားခြား လှောင်  
အိမ်များ ရှိနေသည်။

လှောင်အိမ်အသီးသီးတွင် အဆိပ်ပြင်းသော မြေများ၊ ကင်း  
မြီးကောက်များ၊ ပင့်ကူများကို မွေးမြူထားသည်။

အဆိပ်တစ်ရာရိုက်သည် ရန်သူကိုတိုက်ခိုက်သောအခါမှာ  
၎င်းတို့ရစ္ဆာန်များမှထုတ်ယူသော အဆိပ်များဖြင့် ထက်နက်  
အမျိုးမျိုးလုပ်ကိုင်ကစား တိုက်ခိုက်တတ်ကြသလို အဆိပ်ပြင်း  
သော စောက်ရစ္ဆာန်များနှင့်အညှိ တိုက်ခိုက်တတ်၏။

ထိုအဆောက်အဦကြီးအနီးတွင် အဆိပ်ပင်များကို ဆေး  
ချောစွာ စိုက်ပျိုးထား၏။ ၎င်းအပင်များမှ အဆိပ်လက်နက်  
များ ဖန်တီးကြသလို အဆိပ်ငွေ့များ၊ အဆိပ်မှုန့်များလည်း  
ပြုလုပ်ကြသည်။

ထိုကြောင့်အညှိ ယင်းရိုက်သည် အဆိပ်လက်နက်ဖြင့်  
တိုက်ခိုက်ရာတွင် နာမည်ကြီးခြင်း ဖြစ်လေ၏။ ယခုအခါ

အဆိပ်တစ်ရာရိုက်တွင် ရိုက်ချုပ်ကြီးအဖြစ် ချောကလျာ  
နိပန်းက ရပ်စာညစ်လျက်ရှိနေ၏။

ချောကလျာမို့ပန်းသည် စရိုက်ကြမ်းသော်လည်း အစ်မ  
ဖြစ်သူ မိဂ္ဂမ်းအပေါ်ထော့ချစ်ခင်တူဟိတ သံယောဇဉ်ရှိ၏။

သို့သော် အစ်မဖြစ်သူ၏ပျော့ညိုစိတ်ကို သူ မနှစ်မြို့ချေ။  
ထို့ကြောင့် အစ်မဖြစ်သူကို အမြဲလိုလို ပိအားပေးခဲ၏။  
သူသည် မိခင်ကြီးချစ်တတ်သောလော စည်းကမ်းများနှင့်  
ညီညွတ်ချက် ဦးစားချက်များကို နှစ်သက်သလိုဖြစ်၏။  
ထိုအတိုင်းလည်း ကာကေစင်အထူးပင်လဲသဖြင့်။

ထိုအထက်ဆော့ အစ်မဖြစ်သူနှင့် မကြာခင်ပေ အတိုက်  
အခံ ဖြစ်ရသည်။

သို့သော် အစ်မဖြစ်သူ မိဂ္ဂမ်းတစ်ယောက် သွေးစက်ဝိုင်း  
ပိုက်၊ ဌာနချုပ်တိုက်ခွဲတွင် ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီးနောက် ပျောက်  
ချင်းမလှပျောက်သွားဘဲ ညီအစ်ကို ပုပန်ဝိုးရိမ်ခြင်းဖြစ်သည်။  
မိဂ္ဂမ်းသည် မျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုးလျှာကျ၏ထက်ချက်ဖြင့် မျက်  
ဝိတွင် အင်ရာလွှားကြောင်း၊ သွေးစက်ဝိုင်း ရိုက်ချုပ်ကြီး  
ဖမ်းခင်သားလေး ဖမ်းချိန်ကို အကာအကွယ်ပေးရင်း ခေါ်  
သွားကြောင်းသတင်းကိုတော့ သူမ ကြားရ၏။

သူမသည် ထိုသတင်းကို ကြားလျှင်ကြားချင်း လူဖြစ်ပြီ  
အစ်မဖြစ်သူကို ရှာဖွေ၏။

အစ်မဖြစ်သူ၏သတင်းကို စုံနမ်း၏။

သို့သော် နှစ်လ ကြာလာသည့်တိုင်အောင် အစစ်မဖြစ်သ  
မိဂ္ဂုမ်းနှင့်ပတ်သက်သောသတင်းကို မကြားရသောအခါ  
ဆုံးသွားပြီလားဟု တွေးမိသည်။ အစစ်မဖြစ်သူ အသက်  
လျက် ရှိနေပါက စခန်းသို့ မလွှဲမခွေ ပြန်လေလိမ့်မည်  
ယုံကြည်ထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

မိုးဖန်းသည် တစ်နှစ်ကျော် ကြာသွားသောအခါ အဆိပ်  
တစ်ရာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအဖြစ် ဆက်ခံသည်။ အစစ်မဖြစ်သူ  
သတင်းကိုတော့ စုံစမ်းနေသည်။

အစစ်မဖြစ်သူ ပြန်ရောက်လာပါက ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရာထူး  
ကို ပြန်လွှဲပေးမည်ဟုလည်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချထား၏။

မိုးဖန်းသည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဖြစ်လာသောအခါ အဆိပ်  
တစ်ရာဂိုဏ်းကို သူမ စိတ်တိုင်းကျ စုံစံသွင်းတော့၏။

ခုစရိုက်လုပ်ငန်းများကို အဆက်မပြတ် လုပ်ဆောင်၏။  
ကြီးနိုင်ငယ်ညှင်း လုပ်ရပ်များကို လုပ်သည်။

သူမတို့ဂိုဏ်း ပိုမိုအာဏာထက်မြက်စေရန် သိုင်းဂိုဏ်းငယ်  
များကို အဆိပ်လက်နက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်အနိုင်ယူ၍ သူမ  
ဂိုဏ်း၏ ဧကန်အောက်ခံ ဖြစ်စေသည်။

ထို့ကြောင့် သူမတို့ဂိုဏ်းသည် သုံးလေးနှစ်အတွင်းမှာပင်  
သိုင်းလေးကတည်း မိမိ့နာမည် ကျော်ကြားခဲ့တော့၏။

ကောင်းသတင်းဖြင့် ကျော်ကြားခြင်းမဟုတ်ဘဲ မကောင်း  
သတင်းဖြင့် ကျော်ကြားခြင်းဖြစ်၏။

\* \* \*

စောင်းရောင်း စောင်းဝယ် လုပ်ကိုင်စားသောက်သူ  
အပြုအမူဆိုင်သိုင်းသမားတို့၏ ရှု့မှန်းခြင်းကို ခံရလေ၏။

ခုစရိုက်သမားတို့၏ အလေးထားခြင်းကို ခံရ၏။  
လောလောဆယ်တွင် အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းသည် မတော့

သဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာလျက် ရှိနေသည်။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး  
အဖြစ် ရပ်တည်နေသော မိုးဖန်းမှာ ပို၍ မာန်မာန် ထောင်

သွားလျက် စိတ်ကြီးဝင်နေသည်။  
မည်သူ့ ကိုမဆို အပေါ်စီးမှ မောက်မောက်မာမာဆက်

ဆံသည်။  
သို့သော် အစစ်မဖြစ်သူမိဂ္ဂုမ်းကိုတော့ အစဉ်အမြဲ သတိရ

နေသည်။  
အစစ်မဖြစ်သူ၏သတင်းကို အခါအားလျော်စွာ စုံစမ်းနေ

ဆဲဖြစ်သည်။  
ယူနေလည်း အစစ်မဖြစ်သူကို သတိရသဖြင့် အစစ်မဖြစ်သူ

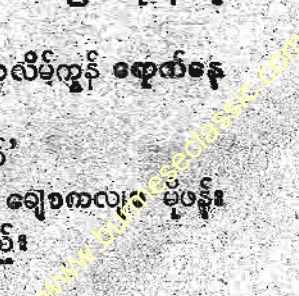
နေလွှားသောအိပ်ခန်းထဲသို့ဝင်ကာ မိဂ္ဂုမ်း အသုံးပြုသွား  
သော ပစ္စည်းများကို သတိစာရကြည့်နေ၏။

ထိုစဉ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရောက်လာပြီး မိုးဖန်းဆို  
ဝကြောင်းကြားသည်။

'သခင်မလေး၊ ညှော်ခံဆောင်မှာ ဆရာလိမ့်ကွန် ရောက်နေ  
ပါတယ်'

'အေး...ငါ့ လာခဲ့မယ်လို့ ပြောလိုက်'

အိမ်ဖော်မလေး ပြန်ထွက်သွားတော့ ချောကလျာ မိုးဖန်း  
တန်ကြာအောင်စိုင်လျက် ကျန်ခဲ့သည်။





သံဃာကျောင်းပွင့်ရှင်လိမ္မာကုန်သည် မိဂ္ဂုမ်းရှိစဉ်ကတည်းက အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းသို့ ဝင်ထွက်သွားလာခွင့်ရှိသူဖြစ်။ သူသည် မိဂ္ဂုမ်းကို ပိုးပမ်းခဲ့သူ၊ မိဂ္ဂုမ်း၏အချစ်ထဲ ရယူရန် ကြိုးပမ်းနေသူဖြစ်ကြောင်း မိဖုန်း သိထားသည်။ သံဃာကျောင်းပွင့်ရှင်လိမ္မာကုန်သည် ရုပ်လည်းချော၏။ အပြောလည်းကောင်း၏။ စာဖတ်သားကို လိုက်စေချင်သည့်အပြင် တတ်သူဖြစ်၏။ ဆိုကြောင်း နတ်မိမယ်မိဂ္ဂုမ်းသည် လိမ္မာကုန်ကို အထောက်အကူ ဆောင်ခဲ့သည်။

အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်း စခန်း၌ နေချုပ်သို့ ယောကျ်ားသား ဆို၍ အရာလိမ္မာကုန်တစ်ယောက်ကိုသာ တံခါးဖွင့် ခေးမဝင်ထွက်ခွင့် ပြုထား၏။ သို့သော် သူမသည် လိမ္မာကုန်ကို ချစ်ခင် မပေးခဲ့ပေ။ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းတွင် မိဂ္ဂုမ်း မရှိသောအခါတွင်လည်း လိမ္မာကုန်သည် ဝင်ထွက်ပြု ဝင်ထွက်နေ၏။

မိဖုန်းကလည်း အစစ်ဖြစ်သူ၏သတင်းကို လိမ္မာကုန်ထံ ကြားရလိမ့်မည် ချစ်လက်ဝင်ထွက်ခွင့်ခြင်းဖြစ်၏။ လိမ္မာကုန်သည် မိဂ္ဂုမ်းထံ ချဉ်းကပ်စဉ်က အပြုအမူ ရောင် သို့သမားလိုလို မရေမရာဖြင့် ချဉ်းကပ်ခွင့်ခြင်းဖြစ်၏။

မိဂ္ဂုမ်းသည် စစ်မှန်သိုင်းဂိုဏ်း၏ ဒီးစီးဦးဆောင်ဆရာ ရုပ်တစ်နေ့သော်လည်း နူးညံ့ သိမ်မွေ့သော စိတ်ထားရှိ မထရားမူများကို လှည့်လှည့်ကျူးကျူး လုပ်တတ်သူ မယုကြောင်း လိမ္မာကုန် သိထားသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ယခု သူသည် ချောထလျှော မိဖုန်းထံ ချဉ်းကပ်ရာတွင် အနက်ရောင်သိုင်းသမား စုစုခိုက်သမားကစ်ယောက် အဖြစ် ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် ချဉ်းကပ်ခွင့်ခြင်းဖြစ်၏။

သူမကို ကြိုက်သလိုချဉ်းကပ်မှုအဆင်ပြေလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း သိထားသောကြောင့်ဖြစ်၏။ မိဖုန်းသည် ပထမပိုင်းက လိမ္မာကုန်ကို လက်ခံတော့ဆိုစဉ်က အစစ်ဖြစ်သူ၏သတင်းစကားကို ကြားလို၍ဖြစ်၏။

လိမ္မာကုန်က မိဖုန်းအကြိုက်ကို လိုက်ပြီးပြော၏။ တိုက်ခိုက်လုယက်နိုင်မည့်သတင်းများကို ခေးတတ်၏။ သူသတင်းပေးသည့်အတိုင်း အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းက လုပ်ဆောင်လျှင် မှန်ကန်နေသည်သာဖြစ်ပြီး အောင်မြင်သည်က ချား၏။ ထို့ကြောင့်လည်း သူမသည် လိမ္မာကုန်ကို ဆက်၍ ဖင်ထွက် သွားလာခွင့် ပေးထားခြင်းဖြစ်၏။ သူမကိုယ်တိုင်ကလည်း လိမ္မာကုန်အပေါ် လိုလိုသားထွားပင် ဆက်ဆံခဲ့လေသည်။ ယခု သူမသည် လိမ္မာကုန်ကို တော့ဆုံရန် ဧည့်ခန်းဆောင်ဆီသို့ လာခဲ့သည်။

\* \* \*

လိမ္မာကုန်သည် ဧည့်ခန်းဆောင်တွင်းရှိ ထိုင်ခုံပေါ်တွင် နေပါပေါ်ထိုင်နေ၏။

သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင် ရွှေဝါ ချော့ပိုးဝတ်စုံကို သားသားနားနား ဝင်ဆင်ထား၏။ သူ၏အဆက်မှ ချုံးဆယ်ကျော်သာ ရှိသေးသည်။

သို့တိုင်အောင် သူ့ ရုပ်သွင်က လှပနုပျိုနေဆဲဖြစ်၍ အဆက်နှစ်ဆယ်ကျော်အရွယ်ဟု ထင်ရသည်။ သူ့ ကိုယ်တွင် အဖိုးဗန်ထောင့်ဝတ်ရုံကို ဝတ်ထားသောအခါ နန်းတွင်းမှ မင်းသားစားတစ်ပါးနှင့်ပင် တူနေတော့သည်။

ညှော်ခန်းဆောင်တွင်း မိုးခန်းဝင်လာသောအခါ လိမ်ကုန်လည်း ပြုံးရွှင်စွာ ထရစ်၍ ရင်းနှီးသောလေသံဖြင့် ပြောသည်။

‘ညီမကတော့ တစ်နေ့တခြား အလှတူ စိုးနေတော့ စာပဲနော်၊ ဟိုစစ်ခေါက် တွေရတာထက် ဒီစစ်ခေါက် တွေရတာ ပိုပြီးလှလာတယ်၊ ဟင်း...ဟင်း’

သူမကလား၊ ရင်းနှီးသောလေသံဖြင့်ပင် ခပ်ပြုံးပြုံး ပြန်ပြော၏။

‘ဟင်း...ဟင်း၊ ထိုင်ပါဦး အစ်ကိုလိမ်ရယ်၊ ချီးမွမ်းခန်းတွေ ပွင့်ချင်ရင်လဲ အေးဆေးဆေးဆေးမှ ပွင့်တာပေါ့’

လိမ်ကုန်က ခပ်ပြုံးပြုံးဖြင့် ပြောပြန်သည်။

‘အဆိပ်အစ်ကိုကို ညီမကိုယ်တိုင် ဦးစီးခေါင်းဆောင် စေ့ပုံစော့မှပဲ သိုင်းလောကသားတိုင်းက အလေးထား

ကြော့ကုန်ရုံရတီကိုးကြီး ဖြစ်လာတော့တာပဲ၊ အဖြူရောင်ကိုး အစောင့်များများက ညီမတို့ကိုးကို မလိလစားကြပေမယ့် သင်းတို့တွေ မယုဉ်နိုင်မှန်းသိလို့ မယုဉ်ရဲကြဘူးလေ၊ နောင်ဆိုရင် ညီမတို့ရဲ့ကိုးကို ရွှေငင်လင်ကိုးကြီးလို့ ဝတ်နဲ့ကိုးကြီးလို့ ကိုးကြီးတွေကတောင် မော်ကြည့်ရဲတော့မှ ချောက်ဘူး၊ အဆိပ်အစ်ကိုးက သိုင်းလောကရဲ့အထွတ်အကပ်ကိုးကြီးဖြစ်လာမှာ သေချာတယ်’

ထိုစကားကိုတွေ့ ချောကလျာမို့ပန်း သဘောကျသွားလေ၏။

သူမကိုယ်တိုင်လည်း သူမ၏ကိုးကို သိုင်းလောက၏ ပြိုင်ဆက်ကင်း သိုင်းကိုးကြီးဖြစ်လာစေရန် ရည်မှန်းထားသည်ဟုတ်ပါလား။

‘ဟင်း...ဟင်း၊ တစ်နေ့နေ့တစ်ချိန်ချိန်မှာကော့ ဖြစ်လာမှာပေါ့၊ အစ်ကိုရယ်၊ ဖြစ်ဆောင်လဲ ကျွန်မ ကြိုးစားနေပါတယ်၊ ဒါကြောင့် အလုပ်လုပ်တဲ့နေရာမှ စာပေသူမျက်နှာကိုမှမထေးကဲဘဲ ပြတ်ပြတ်သားသားလုပ်တယ်၊ မလေးခေန်လုပ်သူတွေဟို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ပြုတယ်၊ ကျွန်မရဲ့ နိမ့်အင်အား တောင့်တင်းသည့်ထက် တောင့်တင်းအောင် အရတုနည်းနဲ့ ရွှေရှာတယ်၊ ကျွန်မကတော့ တယ်သူသေသေ တေမဒရင် ပြီးရောဆိုတဲ့စိတ်ဓာတ်မျိုးပဲထားတယ်’

'ဟား...ဟား...ဟား... သိမ်ဟုတ်တာပေါ့ ညီမရယ်၊ လုပ်ငန်းကိုလုပ်မယ်ဆိုရင် ဒီလိုစိတ်မျိုးထားရမှပဲ၊ သူတော်ကောင်းစိတ်ထားလို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကြီးပွားချမ်းသာမှာလဲ ရက်စက်နိုင်မှ ပြတ်သားနိုင်မှဖြစ်မှပေါ့၊ မိဂ္ဂမ်းနဲ့ ညီမတို့က ညီမစစ်မဆုတ်တွေဖြစ်ကြပေမယ့် စိတ်ဓာတ်ခိုင်ခံ့တာမျိုးကတော့ အော်တော့ကို မတူဘူးဘဲ၊ မိဂ္ဂမ်းဟာ အဆိပ်အတိဆ ရိုက်ချုပ်လုပ်နေပေမယ့် စိတ်ဓာတ် ပျော့ညံ့တယ်၊ ပြုတ်ပြတ်သားသား မလုပ်ရဲဘူး၊ ထောက်ထားညွှတ်ထားစို့မိ တော့သယ်ဖြစ်ပါမလဲ'

ချောကလျာ မိဖုန်းကလည်း ခေါင်းညိတ်၍ ပြန်ပြောလေသည်။

'ဟုတ်တယ်အစ်ကိုလိမ်၊ မမနဲ့ ကျွန်မရဲ့စိတ်ဓာတ်ကတော့ တော်တော်ကြီးကို ဆန့်ကျင်တယ်၊ မမဟာ ခုခိုက် ခေါင်းဆောင်လုပ်နေပြီး စိတ်ပျာလွန်းတယ်၊ ခမရိုက်အလုပ်လုပ်ပြီး သူတော်ကောင်းစိတ်ထားလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါလဲ၊ အဆိပ်အတိဆ ရိုက်ချုပ် မမအုပ်ချုပ်တုန်းက စောင့်ထားချင်တဲ့သူတွေ စောင့်ထားရတဲ့သူတွေ ရှိသေးတယ်၊ အခုတော့ ကျွန်မရဲ့စိတ်က ဘယ်သူတွေကမှ မစော်ကားရဲကြတော့ဘူး၊ နောက်ဆုံး မော်မကြည့်ရဲအောင်ကို ကျွန်မလုပ်ပြမယ်'

လိမ်ကွန်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်ပြီး...

'အလျင်တုန်းကတော့ ညီမဆေးကြောင်းကို အခုလောက မသိတာမမှန်ပဲ၊ မိဂ္ဂမ်းနဲ့မိတူတိုင်း ဘုံ့စိတ်ဓာတ်ကြုံခို'

လူ့အောင် ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်ရဲလဒ်အောင် ဆန်စား ညွှာတာစိတ်မထားအောင် သူ့ကို ပြောခဲ့ပါသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့်မရဲဘူး၊ ဒါကြောင့်လဲ မိဂ္ဂမ်းဟာ မသွေးစက်ဝိုင်း ဂိုက်စခန်းချုပ် တိုက်ပွဲမှာတုန်းက အဘိုးကြီး လျှာကျူရဲ့ လက်ချက်မိသွားတာပေါ့'

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီဖြစ်ရပ်ကိုပြန်တေးတိုင်း ကျွန်မ မခံချင်စိတ် ဖြစ်မိတယ်၊ ယူကျုံးမရဖြစ်မိတယ်၊ တကယ်တော့ မမတို့ဟာ သွေးစက်ဝိုင်းဂိုက်ချုပ်ဆီက ဝှာစခန်း ရဟနာတိုက် ခြေပုံကို အရယူခိုသွားကြတာပဲ၊ ဟိုရောက်တော့ အဖြူရောင် ဆိုင်း ထမင်းတွေနဲ့ အဘိုးကြီး လျှာကျူတို့လူစုနဲ့ တိုက်ပွဲဖြစ်ခဲ့ကြတာကို တွေ့ရတယ်၊ ဒီတော့ မမကပါ သွားထဲရိုက်ဝင်တော့ အမိန့်ပေးခတ်၊ အဖြူရောင်ဆိုင်း ထမင်းတွေဆက်လက် အဘိုးကြီး လျှာကျူတို့လူစုတိုက်ကြရမယ်၊ ဝင်တိုက်တော့လဲ အဆိပ် လက်ခတ်မှန်သမျှကို ထုတ်သုံးရဘူး၊ အဆိပ်လက်ခတ်မှန်နဲ့ သုံးရင် မဆိပ်ထဲလူတွေကို ဝါ ထိသွားမှာစိုးလို့ တုံ့လေ၊ မမရဲ့ အစီအစဉ်အတိုင်း ခင်တိုက်တော့ ခုကွဲဖြစ်ကုန်တာပေါ့'

'မမခရဲပေးနေပုံကို အစ်ကိုလိမ်ကလဲခဲပေမယ့် အဘိုးကြီး လျှာကျူတို့လူစုကို ဝင်တိုက်ကြတော့ အစ်ကိုလိမ် ဘယ်ဘက်မှ မဝင်မပါချင်တာနဲ့ ရှောင်ထွက်ခဲ့တယ်၊ မိဂ္ဂမ်းတို့က တွေ့ရောက်လာကြမယ်ဆိုတာကိုလဲ မသိဘူးလေ၊ ဒီလိုကတော့ အဆိပ်စက်နက်ကိုပဲ သုံးခိုင်းမိမှာပဲ'

'ထုတ်ထယ် ကျွန်မထမဆီရင် အဆိပ်ငွေ့ လက်နက်ပုန်းဝဲ  
 သုံးမှာပဲ။ ဘယ်သူပဲသေသေ ဂရုမစိုက်ဘူး။ ဒီလိုသာ အဆိပ်  
 လက်နက်ကိုသုံးရင် ပန်းဥတျာဉ်ကြီးထဲမှာ ရှိတဲ့လူမှန်ထမ္မာ  
 သေကြမိမိပဲ။ ကိုယ်ဘက်ကလဲ အထိအခိုက်ရှိမှာမဟုတ်ဘူး။  
 အင်းလုံးသေကုန်တော့မှ စခန်းအနှံ့ ဝှာစခန်းရတနာသိုက်  
 ပြေပုံကို စိတ်ကြိုက်ဝင်ရှာမှာပဲ။ ခုတော့ မမက ငဲ့ညှာစိတ်  
 တော့ စေတနာထားစိတ်တော့ များလွန်းနေတယ်။ သူ့မျက်လုံး  
 မှာ ဒဏ်ရာရသွားတာတောင် ကိုယ်လွတ်ရှုန်းမပြေးဘဲ ဝမ်း  
 ရှိသားလေးကို အသက်ကယ်ပြေးတယ်။ ဒီတော့ ပိုပြီး ဒုက္ခ  
 ရောက်ကာပေါ့။ သူ့နောက်ကို ရန်သူတွေကလိုက်ပြီး ဒုက္ခ  
 ပေးကြမှာပေါ့။ မမဟာ သိပ်ပြီး မိုက်တာပဲ။'

ပြောရင်းမှ ချောကလျာ မိုဖန်းလည်း အစ်မဖြစ်သူကို  
 အတိရအပြင် မျက်နှာအလေး ညှိုးငယ်သွားသည်။ ခဏမျှ  
 စတုဝေသွားပြီးမှ သူမ၏ မျက်နှာထားက တစ်မာလာပြန်  
 သည်။

'ကျွန်မတော့ အဘိုးကြီး လျှာကျူကို ဘယ်တော့မှ  
 မတွေ့ဘူး။ ဒင်းကို လက်စားချေနိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေပေမယ့်  
 အခုထိ အခွင့်အရေးမရဘူး။ အခွင့်အရေးရတဲ့နေ့တော့ ဒီ  
 အဘိုးကြီးအသေပဲ'

'အစ်ကိုလဲလျှာကျူရဲ့သတင်းကိုစုံစမ်းနေပါတယ်။ နောက်  
 မိုင်းမှာ အဘိုးကြီး လျှာကျူဟာ အတော်ကြီး ပျောက်ချင်

သားကောင်းနေတယ်။ ရတဲ့ သတင်းတွေကျတော့ စေတနာ  
 ဘူး'

သံမဏိကျားပွတ်ရှင် လိမ်ကုန်သည် သူနှင့်မျက်ခုံးဖြူ ဘိုးဘိုး  
 လျှာကျူတို့ အဆက်အသွယ်ရှိကြောင်း မည်သူမျှ မရိပ်စားမိ  
 အောင် အပြောအဆို အနေအထိုင်ဆင်ခြင်သည်။ ထိုကြားထဲ  
 သူနှင့် လျှာကျူတို့မကြာ ခဏတွေဆိုကာ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းများ  
 ထုပ်ကိုင်ခဲ့သည်ကိုလည်း မိုဖန်းမရိပ်မိအောင် ဖုံးဖိထားနိုင်  
 ခဲ့သည်။

'မမရဲ့သတင်းကိုကော ကြားရအေးသလားအကို'

မိုဖန်းက မျှော်လင့်ချက်မထားဘဲ မေးလိုက်သောအခါ  
 မိမိကုန်စင် ခေါင်းကိုခါယမ်း၍ပြန်ပြောသည်။

'မိဂွမ်းနဲ့ပတ်သက်လို့ ဘာသတင်းမှမရှိ မကြားရသေးပါ  
 အစ်ကိုရောက်တဲ့နေရာတိုင်းမှာစုံစမ်းပါတယ်။ မိဂွမ်းနဲ့ပါသွား  
 ခဲ့ ဝမ်းချန်ရဲ့သတင်းကို စုံစမ်းလို့ ကိုမရဘူး။ ကျင်ယုမ်ချော  
 ဘက်အဖွဲ့ရှိ တာ ဝန်ခံ လုံ ဖေးဟာ ဝမ်းချန်ရဲ့အစ်ကို  
 နေရာကို မွေးစားထားလေတော့ သူတို့ဆီမှာ စုံစမ်းကြည့်  
 တာပဲ။ ကျင်ယုမ် ချောတောက် အဖွဲ့ထဲမှာ အစ်ကို  
 အထူးရှိလေတော့ ပိုခိုင်လုံ တိကျတဲ့သတင်းတွေကို ရတယ်ပါ  
 ဆို။ အရာလုံပေးကိုယ်တိုင် အခုထက်ထိ ပျောက်သုံးနေတဲ့

ဝမ်းချွန်ကိုရွာနေတုန်းပဲတဲ့၊ အယ်လိုစုံစမ်းလို မှုမရသေးဘူးတဲ့၊  
ဝမ်းချွန်ရဲ့သတင်းကိုရရင် မိဂွမ်းသတင်းကိုလဲ ရုမ္မာပဲ မဟုတ်  
သေး

မိုးဝန်း၏ မျက်ဝန်းထဲတွင် ချက်ရည်များ ရစ်စဲလာတာ-

‘မမတွေ့ပေးပြီလင်ပါရဲ့၊ မမထဲ အသက်ရှင်နေစေသေးရင်  
အယ်လိုအခြေအနေမျိုးနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကိုရောက်အောင်ပြန်လာ  
မှာပဲ၊ သူ့လခနိုင်ခဲလောက်အောင် ခုကိုအထဲမျိုးကို ရောက်  
နေ နယ်ဆိုင်စောင့် ထူလူထုပြီးကျွန်မဆီကိုတော့ အကြောင်း  
ကြားမှာပဲလေ’

ကဲပဲ ညီမရယ်၊ ဖြစ်ပြီးမှတော့ စိတ်မကောင်းစရာတွေကို  
အတွေးမနေပါနဲ့တော့၊ ညီမရဲ့ရွှေတံတီးတက်စရာတွေကို တွေး  
ကြည့် ယ်ဆိုရင် ဝမ်းသာစရာ အားတက်စရာတွေချည်းပဲပါ၊  
ညီမရဲ့ ရွှေတံတီးလမ်းတွေကို တွေးပြီး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်သာ  
ပေးပဲ ညီမရယ်၊ အစ်ကိုကတော့ ညီမပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေ  
တာပဲပဲ မြင်ချင်တယ်၊ ညီမပျော်ရွှင်နေတာမြင်ရရင် အစ်ကို  
စိတ်ချမ်းသာတယ်၊ ညီမ စိတ်ဆင်းရဲနေတာကို မြင်ရရင်  
အစ်ကိုလဲ စိတ်မချမ်းသာပါဘူး’

မိုးဝန်း ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ငြိမ်နေလေတော့သည်။

လိန်ကွန်သည် လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ခွဲခန့်ကစပြီး သူမ  
ချစ်သူများထံမှ သူမကိုယ်တိုင်က လိန်ကွန်၏အရည်အချင်း

ကို ဆန္ဒစားကျနေသဖြင့် စိတ်ဆိုးခြင်း မဖြစ်ပါချေ၊ လိန်ကွန်  
အချစ်ကို လက်ခံခြင်းလည်း မြေပုံပါချေ။

သူမစိတ်ထဲတွင် လိန်ကွန်က အစ်မဖြစ်သူမိဂွမ်းကို ချစ်သူ  
ဆိုခဲ့ဖူးကြောင်း သိနေသဖြင့် အပြောင်းအလဲ ပြန်စောင့်  
လိမ့်ကွန်၏ အချစ်ကို မယုံမခံခဲ့ဖြစ်နေသည်။

ပြီးတော့ မိခင်ကြီးရေးဆွဲခဲ့သည့် ဧည့် ကမ်းချက် အမှု  
အဆိပ်တစ်ရာကိုစားဝင်မှန်သမျှသည် အိမ်ထောင်ပြုခြင်း၊ သား  
ပေးခြင်း မလုပ်ရမချေ။

ထိုကြောင့်လည်း လိန်ကွန်၏အချစ်ကို လက်မခံနိုင်ခြင်း  
ဖြစ်လေသည်။

လိန်ကွန်က မိုးဝန်း၏ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကိုကြည့်၍  
ဆက်ပြောသည်။

‘အစ်ကိုက အရှင်တုန်းကတော့ မိဂွမ်းကို ချစ်ရေးဆိုခဲ့ဖူး  
ထယ်ဆိုတာ ညီမသိမှာပါ၊ အစ်ကိုက မိဂွမ်းရဲ့အရည်အချင်း  
ကိုမကြည့်ဘဲ ချောမောလှပမှုကိုသာကြည့်ပြီး ချစ်ရေးဆိုခဲ့  
တာပါ၊ ဒီတုန်းက ညီမဝန်းနဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီးမရှိသေးတော့  
ညီမရဲ့အကြောင်းကို မသိခဲ့ရဘူး၊ အခုနောက်ပိုင်းမှ ညီမက  
အဆင်းရော အချင်းပါ ပြည့်စုံတဲ့သူဖြစ်ကြောင်းကို သိရ  
တယ်၊ မိဂွမ်းထက် ညီမက ထာဝရအရာရာသာနေတဲ့အတွက်  
အစ်ကိုလဲ စိတ်ကို မထိန်းချုပ်နိုင်တော့ဘဲ ညီမကို ချစ်ရေး’

ဆိုခဲ့တာပါ။ အစ်ကို့ရဲ့ အချစ်ကိုတော့ အထင်မသေးစေချင်ဘူး ညီမ။ ညီမဆီက အဖြေစကားကို အစ်ကိုသိချင်ပြီ။

ချောကလျာမိုပန်းက သက်ပြင်းမျဉ်းမျဉ်းချလိုက်ပြီး...

‘လောလောဆယ် ကျွန်မ ဒီကိစ္စကို မစဉ်းစားနိုင်သေးဘူး။ အဆိပ်တစ်ရာကိုတိုးတက်ကြီးပွားရေးအတွက် လုပ်စရာတွေ အများကြီးရှိသေးတယ်။ ကျွန်မတို့က ဂိုဏ်းဝင်တွေမှန်သမျှ အချစ်ဈေးတို့၊ အိမ်ထောင်ရေးတို့ကို မစဉ်းစားရဘူးဆိုတဲ့ စည်းကမ်းချက်လဲ ရှိသေးတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်မ ပိုပြီး မစဉ်းစားချင်ဘူး။’

လိင်ကုန်အိတ်ထဲတွင် မချင်မရဲဖြစ်သွားကာ ပြန်ပြော၏။

‘အခုဆို ညီမဟာ အဆိပ်တစ်ရာကိုတိုးရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖြစ်နေပြီပဲ။ ဒီတော့ အဆိပ်တစ်ရာကိုတိုးရဲ့ စည်းမျဉ်းဥပဒေတွေကို ညီမ ဆန္ဒရှိသလို ပြောင်းလို့ ရတာပဲ။’

‘အို...ဒီစည်းမျဉ်း စည်းကမ်းတွေဟာ မေခေကိုယ်တိုင် ရေးဆွဲချမှတ်ခဲ့တဲ့ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေမို့ ကျွန်မ မပြင်ချင်ဘူး။ အခုအချိန်ထိတော့ ဒီစည်းကမ်းချက်တွေကိုပဲ ကျွန်မ ယူဘောကျတယ်။ နောက်မှ သဘောမကျဖြစ်လာရင်တော့ ပြောင်းမယ်။’

‘အစ်ကိုကတော့ ညီမဆီက အစ်ကိုလိုချင်တဲ့အဖြေ ရတဲ့ အထိစိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး စောင့်ပါမယ်။ ဒါကိုတော့ ညီမ သတိထားပါနော်။’

ချောကလျာမိုပန်းက စကားလွှဲလိုက်၏။

‘ကဲပါ...အစ်ကိုလာတာ ဒီအကြောင်းပြောဖို့ပဲလား။’

‘ဒီအကြောင်းလဲပြောရင်း အလုပ်ဖြစ်မယ့်သတင်းတစ်ခုကို ပြောချင်လို့ပါ။’

‘ဆိုပါဦး။ ဘယ်လိုအလုပ်ဖြစ်မယ့်သတင်းလဲ။’

‘ကုန်သည်ကြီးဇောက်လို ဦးဆောင်တဲ့ကုန်သည်အဖွဲ့ဟာ ဝေါင်မြို့မှာ ကုန်ရောင်းပြီးကျန်ကျန်နဲ့မြို့ကို ပြန်ကြလိမ့်မယ်။ ကုန်သည်အဖွဲ့မှာ ကုန်ရောင်းလို့ရတဲ့ငွေနှစ်သိန်းကျော်လောက် ပါလိမ့်မယ်။ ကုန်သည်အဖွဲ့ဟာ ဒီလ ဆယ်ရှစ်ရက်နေ့ ဝါမှ မဟုတ် ဆယ်ကိုးရက်နေ့ တစ်နေ့နေ့မှာ တိန်စန်းထောင်ကြွားလမ်းစာ ဖြတ်ကြလိမ့်မယ်။ ကုန်သည်အဖွဲ့မှာ သိုင်းသမားတွေ ပါပေမယ်။ အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားတစ်ယောက်မှ ပေါ့ဘူး။ လွယ်လွယ်ကူကူတိုက်ပြီး ငွေတွေကိုယူမယ်ဆိုရင် ရပါတယ်။ အဲဒါ ညီမတို့လုမိမယ်ဆိုရင် လုပ်ရအောင် သတင်း လစာပေးတာပဲ။’

မိုပန်းက ခဏမျှ စဉ်းစားလိုက်ပြီး...

‘နှစ်သိန်းကျော်လောက်ရမယ့်အလုပ်မျိုးဆိုရင် ကျွန်မ အဆိပ်တစ်ရာကိုတိုးအနေနဲ့ မလုပ်ချင်ပါဘူး။ အခုလို အစ်ကို ရပေါက်ရမိသတင်းကို လာပေးတဲ့အတွက်တော့ ကျေးဇူးတင်ပါဗယ်။’

၉၆ + တက္ကသိုလ်နေရဲအောင်

ညီမလုပ်ရင်တော့ အစ်ကိုပဲ လုပ်လိုက်တော့မယ်၊ အစ်  
ကိုကတော့ အယ်လောက်ပဲရရ ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် ချိမယ်၊ အလုပ်မျိုး  
ဆိုရင်တော့ လုပ်ချမှားပဲ၊ ငဝေရသလောက် စုရမယ်လေ၊ ဒါမှလဲ  
အစ်ကို ရဲရည်မှန်းချက်အတိုင်း ယက္ခဂိုဏ်းကြီးကို မြန်ပြီးတည်  
ဆောက်နိုင်မှာ။

- + -

အခန်း ( ၆ )

ဆေးမင်ကြောင် ပြောပုံ

ကျင့်ယုမ် ချောထောက်အဖွဲ့။

ကျီနန်မြို့တွင်းရှိ ကျယ်ဝန်းသော ရံကြီးထဲတွင် တည်ရှိနေ  
သည်။

ချောထောက်အဖွဲ့၏ ဦးစီးခေါင်းဆောင် သိုင်းဆရာကြီး  
နေထိုင်ဆော့ အဆောက်အဦး၊ ချောထောက်အဖွဲ့ဝင် မိထား၊  
ဖုများ၊ ငနထိုင်ဆည် အဆောက်အဦးများ၊ ကုန်လှောင်ရုံ  
များ၊ မြင်းဇောင်းများ စနစ်တကျ ရှိနေသည်။

ကျင့်ယုမ်ချောထောက်အဖွဲ့သည် မည်သို့သော ကုန်ပစ္စည်း  
ဆိုမဆို တစ်မြို့နှင့်တစ်မြို့၊ တစ်နယ်နှင့်တစ်နယ် ပို့ဆောင်  
ပေးသည်။

လူသုံးကုန်ပစ္စည်းမှအစ တန်ဖိုးကြီးများလှသော ရွှေ  
ရတနာများကိုလည်း အာမခံ၍ ပို့ဆောင်ပေးအပ်။ ကျ  
ယွမ် ချောထောက်အဖွဲ့မှ ပို့ဆောင်သော အာမခံပစ္စည်း  
သမျှ ဆုံးရှုံးသည်။ ပျက်ဆီးသည်ဟု မရှိဘူးသဖြင့် ဟို  
ပြည့်နယ်အတွင်းရှိ ချောထောက်အဖွဲ့များအနက် ကျင့်ယ  
ချောထောက်အဖွဲ့သည် နာမည်ကောင်း အရဆုံး၊ နာမည်  
အကြီးဆုံးအဖြစ် ရပ်တည်နိုင်ခဲ့သည်။

ကျင့်ယွမ်ချောထောက်အဖွဲ့သည် အမြဲတမ်း အလုပ်ရှင်  
မိမိပြည်နယ်အနှံ့ အာမခံပစ္စည်းများ ပို့နေရသည်။  
ထို့ကြောင့် မြင်းများ၊ လှည်းများကိုလည်း များစွာ  
ထားရှိရသည်။

ယခုလည်း ချောထောက်အဖွဲ့ဝင်တချို့မှာ သူတို့ကျ  
စေသလို အာမခံပစ္စည်းများ ပို့ဆောင်နိုင်ရန် ခရီးထွက်  
အလုပ်ရှုပ်နေကြ၏။

မြင်းတွေ မြင်းလှည်းတွေကို ပြင်ဆင်နေကြ၏။  
ချောထောက်အဖွဲ့တာဝန်ခံ လုံပေးထမူ သူ၏နေအိ  
အဆောက်အအုံ ဧည့်ခန်းတွင် ရှိနေသည်။ သူနှင့်အတူ ကျင့်  
လွန်သွားပြီဖြစ်သော သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဝမ်ခေ  
ထမ်းကြီး ဝမ်ရွှေခင်လည်း ရှိနေသည်။

ဝမ်ရွှေခင်သည် အသက် တစ်ဆယ့်ခုနစ်နှစ်ကျော် အ  
ဆယ့်ရှစ်နှစ်အရွယ်ဆို ထောက်နေလေပြီ။ လုံပေးသည် သူ  
သားထရင်၊ တစ်လောက်ကဲ့သို့ပင် ချစ်သည်။ အရေးပေး

ဝမ်ရွှေခင်မှာ လိမ္မာရေးခြားရှိပြီး သူလိုချင်သော အချစ်  
အချင်းနှင့် ပြည့်စုံသောပြင် လုံပေး ကျွန်ုပ်တို့အရနေသည်။  
သိုင်းဆရာကြီး လုံပေးကော ဝမ်ရွှေခင်ထံရှိ လွန်ခဲ့သော  
ကိုးနှစ်ကျော်က ဖြစ်ပွားခဲ့သော သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်း၏ ဖြစ်  
ရပ်ဆိုးကြီးကိုတော့ မမေ့ကြသေးပါ။ ဝမ်ရွှေခင်မှာ နတ်  
မိမိမယ်မိဂိုဏ်းနှင့်ပါ သွားသော ညှိလေးဝမ်းချန်ကို မမေ့သေး  
ပါ။ အမြဲတမ်း သတိရလျက် ရှိနေ၏။

ယခုလည်း သူတို့နှစ်ဦးသည် ထိုအကြောင်းကို စကားစစ်  
မိပြီး ပြောနေကြခြင်းဖြစ်၏။  
‘ကျွန်တော် စိတ်ထဲမှာ ဒီကနဲ့အထိ ညှိလေး အသက်  
ရှင်လျက်ရှိနေတယ်လို့ ထင်နေသေးတယ် ဘာဘယ်၊ သူ့ကိုလဲ  
နေတိုင်းပဲ သတိရနေမိတယ်’

ဝမ်ရွှေခင်က မျက်နှာညှိုးဖော်စွာ ပြောလိုက်သောအခါ  
လုံပေးက နှစ်သိပ်သည့်သဘောဖြင့် သူ့ပခုံးကို အသားအယာ  
အုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး ပြန်ပြော၏။

‘ဝမ်ချန် အသက်ရှင်လျက် ရှိနေလို့ကတော့ လူလေးတို့  
ညှိအစ်ကို ဓာတ်နေမတွေ့ တစ်နေ့ ပြန်တွေ့ကြရမှာပေါ့ကွယ်။  
ဘာလဲ ဝမ်ချန်ရဲ့သတင်းကို အမြဲလိုလို စုံစမ်းနေပါတယ်။  
ခိုင်လိုထိကျတယ်အင်း မရမချင် စုံစမ်းသွားမှာပါ။ လူလေး  
အသက် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ပြည့်ပြီးတာနဲ့ ဆူလေးရဲ့ ပေပေ  
ဝမ်ဟော သူ့ရဲ့ ဓာတ်နံ၊ ရတနာသိုက်မြေဖို့ တစ်ခြမ်းကို  
ဖော်ထုတ်အသုံးပြုခွင့် ပေးထားတယ်မဟုတ်လား။ ဒီတော့  
ဝမ်ချန်လေးကို မတွေ့တွေ့အောင်တော့ ရွာရမှား’



ဖေဖေဟာ ဝှာစန်းမြေပုံတစ်ခြမ်းကို ဘယ်မှာဝှာက်ထား  
ဆယ်ဆိုတာ ဘာကို ထစ်ခါတည်းဖွင့်မြောရင် သိပ်ကောင်း  
မှာပဲနော်၊ ခုတော့ ညီလေးကိုသာမတွေ့ရင် ဖေဖေ့ ရဲ့ မြေပုံ  
တစ်ခြမ်းကိုယူဖို့ဆိုတာ မလွယ်ခဲလောက်ပါပဲ။

သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဝမ်ခေည် ဝမ်ချန်ကလေး  
လေးနှစ်သားအရွယ်ကျမှ သူ့တွင် ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံ  
တစ်ခြမ်းရှိနေကြောင်း၊ ၎င်းရတနာသိုက်မြေပုံကို လှူဒါန်တံခွန်  
ရသော တစ်နေရာတွင်သိုဝှာက်ထားပြီး သိုဝှာက်ထားထည့်နေရာ  
ကို မြေပုံရေးဆွဲထားကြောင်း လုံဖေးအား ဖွင့်ပြောခဲ့  
ဆည်း။

၎င်းရတနာသိုက်မြေပုံတစ်ခြမ်းကို ဝမ်ရွှေခင် တစ်ဆယ်  
ရွှစ်နှစ်ပြည့်မှပြန်လည်ဖော်ထုတ်ကာ စားနှစ်ဖောက်ဆတွက်  
အသုံးပြုမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

ထို့ကြောင့် မြေပုံတစ်ခြမ်းရှိရာစွဲ ညွှန်ပြမည်မြေပုံကို  
စာရွက်တစ်ရွက်တည်း မထားလိုသဖြင့် နှစ်ခြမ်းခွဲတစ်  
နှစ်ယောက်၏ကျော့တွင် တစ်ခြမ်းစီ မင်ကြောင်ထိုး၍ ကျွန်  
တားချင်ကြောင်း တိုင်ပင်လေရာ လုံဖေးကလည်း အတော်  
တူခဲ့လေဆည်း။

ထို့နေ့ဝက် သူတို့နှစ်ဦးတည်း ကြိတ်၍ ကလေးနှစ်ယောက်  
၏ကျော့တွင် မြေပုံတစ်ခြမ်းစီကို ဆေးမင်ကြောင် ထိုးခဲ့ကြ  
သည်။

ထိုအကြောင်းကို သိနားလည်စ ဖြူနေပြီဖြစ်သော ဝမ်  
ရွှေခင်ကိုပင် ဖွင့်မပြောခဲ့ကြချေ။

\* \* \*

ယခုတော့ ဝမ်ရွှေခင်၏ကျော့တွင် ဆေးမင်ကြောင် ထိုး  
ထားသော မြေပုံတစ်ခြမ်းသာရှိပြီး ဝမ်ချန်ကလေးနှင့် မြေပုံ  
တစ်ခြမ်းပါသွားသည့်အတွက် အခက်ကြုံနေကြသည်။

လုံဖေးသည် ဝမ်ရွှေခင် အသက် တစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်ပြည့်  
အာမှ သူ့ဖခင် သိုဝှာက်ထားခဲ့သော ရတနာသိုက်မြေပုံ တစ်  
ခြမ်းအကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝမ်ရွှေခင်နှင့် ဝမ်ချန်တို့  
ညီအစ်ကို၏ကျော့တွင် ဆေးမင်ကြောင်ဖြင့် ထိုးထားသော  
မြေပုံတစ်ခြမ်းစီအကြောင်းကိုလည်းကောင်း ဖွင့်ပြောပြလိုက်  
ခြင်းဖြစ်၏။

ဝမ်ရွှေခင်သည် ပြိုင်ဘက်ကင်း သိုင်းသမားတစ်ယောက်  
ဖြစ်လိုသောကြောင့် ဝှာစန်းရတနာသိုက်မှ ရတနာများကို  
မဝင်မောသော်လည်း ကျင်းကန်းသိုင်းကျမ်းကိုမူ လိုချင်စိတ်  
ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် မြေပုံတစ်ခြမ်း ညီဖြစ်သူနှင့်ပါသွား  
ခြင်းအတွက် မချင့်မရဲ ဖြစ်နေသည်။ ညီဖြစ်သူကိုအညွှန်း  
အမ်းတနေမိသည်။

သိုင်းဆရာကြီး လုံဖေးက ရှင်းလင်းပြောပြန်သည်။

၁၀၂ + တက္ကသိုလ်-နေရဲအောင်

‘လူလေးရဲ့ပေပေဟာ ဘာဘဲကို သူ့မှာ ဝှာစန်းရတနာ သိုက်မြေပုံတခြမ်း ခိုတယ်ဆိုတာ ဖွင့်ပြောစဉ်က သူတို့တစ် ဖျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုး လျှာကျူရဲ့လက်ချက်နဲ့ ခေပုကြရမယ်ဆိုတာ ကို ဘယ်သိပါလဲ။ သူ့မှာက ရန်သူနည်းလေးဟော့ ဆင် စမ်းစေ နေရလိမ့်မယ်လို့ ပဲထင်ထားတာပေါ့။ ဒါကြောင့် လဲ မြေပုံကို ဘယ်မှ-ဝှက်ထားခဲ့တယ်ဆိုတာ ဘာဘဲကို မပြောဘဲ လူလေးတို့ညီအစ်ကိုရဲ့ကျောမှာပဲ မြေပုံဝှက်တဲ့နေ့ကို ဆေးမင်ကြောင်ဆိုးပြီး ပြခဲ့တာပေါ့။ ဖြစ်ချင်တော့ ဆေးမင်ကြောင်ဆိုးပြီးလို့ နောက် ခြောက် လ အကြာမှာ လူလေးရဲ့မိဘတွေ သေခဲ့ရတယ်။ လူလေးရဲ့ ညီလေးက ပျောက်ဆုံးသွားတယ်။ အခုထိ ဝမ်းချန်ကလေးရဲ့သတင်း မကြားရတော့ ခက်နေတာပေါ့ကွယ်။ နို့ မို့ လူလေးတို့ ညီအစ်ကိုသာ အတူတူရှိနေရင် ရတနာသိုက် မြေပုံတခြမ်းပေး ဖန်ယူနိုင်ပြီပေါ့။’

‘ဒါပေမယ့်ဘာရယ်၊ ဖေဖေရဲ့ ရတနာသိုက်မြေပုံတခြမ်းကို ဖော်ယူနိုင်ဦးတော့ ကျွန်နေတဲ့မြေပုံတခြမ်းက ဘယ်သူ ဆီမှာရှိနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့မှမသိဘဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ဘစ်တွေ ဆက်လိုက်ကြရဦးမှာပေါ့။’

‘ကျွန်နေတဲ့ ဝှာစန်းမြေပုံတစ်ခြမ်း ဘယ်သူ့ဆီမှာ ခိုတယ်ဆိုတာကို လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လကျော်လောက်ကမှ ဘာဘဲ သိရပြီကွယ်။’

‘ဟင်...ဘယ်သူ့ဆီမှာရှိနေသလဲဘာဘဲ’

‘လူလေးတို့ရဲ့ ရန်သူတော်ကြီး မျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုး လျှာကျူ ဆီမှာ ရှိနေတယ်လို့ ဘာဘဲကြားသိရတယ်ကွယ်။ ခိုင်လုံစီကျူ နဲ့တော့ မရှိသေးဘူး။ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အလားအလာတော့ ရှိပါတယ်။’

‘ဒါဆို မျက်ခုံးဖြူ လျှာကျူနောက်ကို ဘာဘဲ မလိုက်ဘူးလား။’

‘လိုက်တာပေါ့ကွယ်။ ဒါပေမယ့် မျက်ခုံးဖြူလျှာကျူဟာ အတော်ကြီးကို ပျောက်ချက်ထား ကောင်းနေတယ်ကွယ်။ သူ့ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ တိတိကျကျ စုံစမ်းလို့ ကိုမရနိုင် ဖြစ်နေတယ်။ သူ့ရှိနေတယ်လို့ ဆိုတဲ့နေ့ထက် လိုက်ကြည့်တော့ လဲ သူ့ကိုမတွေ့ရဘူး။ လူလေးရဲ့ပေပေ ဆုံးပြီးကတည်းက မျက်ခုံးဖြူ လျှာကျူဟာ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် မလှုပ်ရှားတော့ဘဲ စုန်းဖုန်းလျှိုလျှို လှုပ်ရှားနေတယ်လေ။’

‘ကျွန်တော်တော့ ဒီလူကြီးကို ကျေးကိုမကျော့ဘူး။ ဘာ ကျွန်တော့မိဘတွေအတွက်ကောင်းကောင်းကြီး ပြန်လက်စား ချေရမှာပဲ။’

‘လူလေးကိုတော့ ကြံ့ပြုံး ထထိပေးထားရဦးမယ်။ မတော် စာဆဲသူနဲ့များတွေ့ခဲ့ရင် စိတ်လိက်မပန်ပါ သူ့ကို ဆွားမတိုက် နဲ့နော်။ လူလေး ဖတ်မြောက်ထားတဲ့ သိုင်းပညာစာဆင့်က သူ့ကိုမမိသေးဘူး။ လူလေးကနေနဲ့ နောက်ဆယ်နှစ်လောက် ထင်ကြားလေ့ ကျင့်ပြီးမှ သူ့ကို ထုနှိပ်နိုင်လိမ့်မယ်။ ဒါကြား

ထဲမှာ သူ့ထိုက်ဖို့ အခြေအနေပေးလာရင် ဘာဘက်ကိုယ်တိုင်  
ထိုက်မယ်

‘ဟုတ်ကဲ့ ဘာ’

လုံပေးလည်း ခဏမျှစဉ်းစားနေပြီးမှ ပြောသည်။

‘မျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုး လျှူကျ၊ အခုဘယ်မှာရှိနေတယ်ဆိုတာ  
ဘာဘက်ကင်းကြားရပြန်ပြီ။ အခုဘက်ကင်းကတော့ အရင်က  
ဆက်လက်တွေ့ထက်ပိုပြီး ခိုင်လုံတိကျတယ်။ ဟုတ်သော်ရှိ မဟုတ်  
သော်ရှိ မနက်ဖြန်ပဲ ဘာဘက်သွားကြည့်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်’

‘ဒါဆို ကျွန်တော်ပါ လိုက်ခဲ့မယ် ဘာ’

‘လူလေး၊ မလိုက်ခဲ့နဲ့ဦး။ နောက်တစ်နှစ် နှစ်နှစ်လောက်  
အထိ လူလေး အပြင်ကို သွားသွားလာလာ မလုပ်ပါနဲ့ဦး။  
ရှန်သုထေခင်ချောက်ထဲ လူလေးရောက်သွားရင် ခက်ကုန်မှာ  
စိုးလို့ ဘာ လူလေးကို သိုင်းလေခကထဲမှာတောင် မကျယ်  
စားခိုင်းသေးဘူး မဟုတ်လား’

ဝပ်ရှောင်လည်း သူ့ကို ဂရုတစိုက်ရှိလွန်းသည့် လုံပေး၏  
စကားကို ဖယ်ရှားရန်မဆင်သဖြင့် ငြိမ်နေလိုက်ရသည်။

‘ဘတ်အတွက်တော့ ဘာမှမစိုးရိမ်ပါနဲ့။ လုံလောက်ထဲ  
ဆင်အားကို ခေါ်သွားမယ်။ မျက်ခုံးဖြူ ဘိုးဘိုးနဲ့ တွေ့တာ  
တောင် မပိုင်ရင် ဘာမှမလုပ်ဘူး။ လူလေးက ဘာမှမရှိတုန်း  
သာ စီကနေပဲ ချောထောက်လုပ်ငန်းကို ကြီးကြပ်ပါ’

ထိုစဉ် ညော်ခန်းဆောင်အတွင်းသို့ ချောထောက်အဖွဲ့ဝင်  
တစ်ယောက်အပြေးရောက်လာသဖြင့် လုံပေးစကားပြတ်လိုက်  
ပြီး ထိုသူကို မေးလိုက်၏။

‘ကျိုးထုံ ရေးကြီးအုတ်ပျာနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်လာဇာလဲ’  
‘ဟိုနန်နယ်စားကြီးကိုယ်တော်တိုင် ကြလစပါတယ် ဆရာ  
ကြီး’

ကျိုးထုံ၏ဖြန်ပြောစကားကြောင့် လုံပေးအံ့ဩသွားသည်။  
‘ဟေ...ဘယ်မှာလဲ’

‘အိမ်ရှေ့နားကို ရောက်လာပါပြီ’

လုံပေးလည်း ဘာမှ ဆက်မမေးတော့ဘဲ ထိုင်ရာမှထကာ  
အံ့ဩစိတ်ဖြင့် အိမ်ရှေ့တံခါးပေါက်သို့ ခပ်ဆုတ်ဆုတ် ထွက်  
လာလေသည်။

သူ့ နောက်မှ ဝပ်ရှောင်နှင့်ကျိုးထုံတို့လည်း ပါလာသည်။  
လုံပေးအိမ်ရှေ့ ပေါက်သို့အရောက်တွင် ဟိုနန်နယ်စားကြီး  
စီးနင်းလိုက်ပါလာသော ဝေါယာဉ်လည်း အိမ်ရှေ့ကို ရောက်  
လာလေသည်။

လုံပေးက ဝေါယာဉ်နားအထိ ပျာပျာသလဲ ပြေးထွက်  
သွားပြီး ဆီးကြိုသည်။

နယ်စားကြီးကိုယ်တော်တိုင် ပြုန်းစားကြီး ရောက်လာတဲ့  
အတွက် ကျွန်တော်မျိုး အံ့ဩသွားမိပါတယ်ခင်ဗျာ။ များ  
စွာဘဲ ဂုဏ်ယူပါတယ်။ ကြပါ၊ နယ်စားကြီးခင်ဗျား’

ဟိုနန်နယ်စားကြီးလည်း ဝေါယာဉ်ပေါ်မှဆင်းလိုက်၏။  
သိုင်းဆရာကြီးလုံပေးကို ရင်းနှီးဆောလေသံဖြင့် ပြန်ပြော  
သည်။

‘အခြားအကြောင်းကိစ္စတော့ မရှိပါဘူးလုံပေး။ တခြား  
လူနဲ့ လွဲလို့မဖြစ်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင် လာအပ်

တာပါ။ ခင်ဗျားနဲ့ ဆေးဆေးဆေးဆေး စကားပြောချင်တယ်'

'ကြွပါနယ်စားကြီး၊ ကျွန်တော် ရဲ့ ဧည့်ခန်းဆောင်ထဲကို ကြွပါခင်ဗျာ'

လုံပေးက ပိတ်ခေါ်လိုက်သောအခါ နယ်စားကြီးလည်း နေ့ခင်းမှ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ နယ်စားကြီး၏ အမှုထမ်း တစ်ယောက်ကလည်း အတ္တိပါစပြင် ပတ်ထားသော အထုပ် တစ်ထုပ်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပိုက်၍ လိုက်လာသည်။

ဝမ်းရွှောင်နှင့် ကျီးထုံတို့သည် ဧည့်ခန်းဆောင်အတွင်းထိ ပြန်ပါလာ၏။

လုံပေးက နယ်စားကြီးနှင့် သူ၏အမှုထမ်းကို နေရာထိုင်ခင်းပေးသည်။ နယ်စားကြီးကသာ ခိုထိမ်လုံးတွင် ထိုင်လိုက်ပြီး အမှုထမ်းတို့ကတ္တီပါထုပ်ကြီးကို စားပွဲပေါ်တွင် အသာချကာ ပြန်ထွက်သွား၏။

ထိုအခါ နယ်စားကြီးက ဝမ်းရွှောင်နှင့် ကျီးထုံတို့ကို တစ်ချက် အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး လုံပေးကို ပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားကို ကျုပ် အရေးကြီးတဲ့အလုပ်တစ်ခု အပ်ချင်တယ်လုံပေး။ မသိဆင့်မသိဆိုက်တဲ့သူတွေ မသိစေချင်ဘူးလုံပေးက ချက်ချင်းပင် ကျီးထုံကို အမိန့်ပေးလိုက်၏။

'ကျီးထုံ မင်း အိမ်ရွှေစံခါးပေါက်မှာ သွားစောင့်ပေး။ ငါ့ရှင်ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဘယ်သူ့ကိုမူ ဝင်ခွင့်မပေးနဲ့'

'ဟတ်တဲ့ ဆရာကြီး၊ ကျီးထုံ ချက်ချင်းပင် လှည့်ထွက်သွား၏။

ကျီးထုံပျောက်ကွယ်သွားမှ လုံပေးသည် နယ်စားကြီးကို ပြောလိုက်၏။

'သူကတော့ ကျွန်တော် သား ဝမ်းရွှောင်ပါ နယ်စားကြီး၊ ကျွန်တော် သားကို ကျွန်တော် လိုပဲ ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်ပါတယ်'

'ဟုတ်ပြီပေး၊ ဒါဆို ကျုပ်ထာရင်းတံစွက် ပြောတာပေါ့'

ပြောပြောဆိုဆို နယ်စားကြီးက ကတ္တီပါစက ပြေချလိုက်ရာ ရွှေရောင် ဝင်းလက်နေသော ဆေးစွာတစ်လုံး ပေါ်လာသည်။

လုံပေးနှင့် ဝမ်းရွှောင်တို့သည် ရွှေစွာတ္တာလေးကို ဝှာရုံစူးစိုက်၍ ကြည့်နေမိကြ၏။

နယ်စားကြီးက ရွှေရောင်၏အဖုံး ဖွင့်လိုက်သောအခါ သေတ္တာလေးထဲမှ ဝင်းလက်သောရောင်ခြည်များ ထွက်လာသည်။

လုံပေးနှင့် ဝမ်းရွှောင်တို့သည် ရွှေသေတ္တာကလေးထဲတွင် ကျောက်မျက်ရတနာများကို တွေ့ရသည်။

ဟိုနဲ့နယ်စားကြီးက ညင်သာအေးအေးစွာ ပြော၏။

'ဗီရတနာတွေရွတ်နိဗ္ဗိဟာ ရွှေစုံ၊ ငါးသိန်းကျော်ပိုးလောက် တန်ပိုးရှိနေတယ်လုံပေး။ ဗီရတနာကျေကို ရွှေမြို့တော်အရောက် မပျောက်မပျက် ပို့ချင်တယ်။ အဲဒါခင်ဗျား ကိုယ်တိုင် ထာဝန်ယူပြီး ပို့ပေးဖို့ အလုပ်အပ်ပေးပဲ'

လုံပေးက မျက်မှောင်ကြုတ်၍ စဉ်းစားလိုက်တာ...

'အချိန် အကန့်အသတ်နဲ့ ပို့ရမှာလား နယ်စားကြီး'

'ဟုတ်တယ်လုံပေး၊ ဒီနေ့ကစပြီး ဆယ်ရက်အတွင်းမှာ  
ရွှေမြို့တော်ကို အထောက်ပံ့ရမှာ၊ ဒီရတနာတွေကို ရွှေမြို့တော်က  
ဝူရူမိန်းလက်ထဲကို အပ်ရမှာပဲ၊ အဲဒါ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်  
ဦးဆောင်ပြီး ပို့ပေးစေချင်တယ်လုံပေး၊ သိပ်အရေးကြီးတဲ့  
ကျွပ်ကိုယ်တိုင် အလုပ်လာအပ်ရတာပဲ'

သိုင်းဆရာကြီးလုံပေး အကြပ်ရိုက်သွား၏။

သူသည် မနက်ဖြန်တွင် မျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုး လျှူကျကျ  
သွားရုဒရန် ခရီးထွက်ဖို့ စီစဉ်ပြီးနေလေပြီ။

ထိုခရီးမှာ မသွားလျှင်မဖြစ်သောခရီး ဖြစ်သည်။ သူ၏  
ခရီးစဉ်က အနည်းဆုံး အသွားအပြန် ဆယ်ရက်ကျော် ကြာ  
ပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် နယ်စားကြီး၏ရတနာများကို သူ့ကိုယ်တိုင်  
ဦးဆောင်၍ ဆယ်ရက်အတွင်း ရွှေမြို့တော်ကို အထောက်ပံ့နိုင်  
ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ချေ။

လျှူကျကျကို သွားရှာရမည်ခရီးစဉ်ကိုလည်း မျက်၍မဖြစ်  
လူစားလွတ်ရန်လည်း မဖြစ်ပါချေ။

သူလည်း အားနာနာနှင့် ဟိုနန်နယ်စားကြီးကို ပြန်ပြော  
လိုက်ရ၏။

'အားနာစရာတွေ ဖြစ်နေပါပြီခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် မနက်  
ဖြန် အရေးတကြီး ခရီးထွက်ဖို့ အစီအစဉ်လုပ်ထားပါတယ်  
လူစားလွတ်လို့မဖြစ်တဲ့ခရီးစဉ်မျိုး ဖြစ်နေပါတယ်၊ ပြီးတော့  
ကျွန်တော်သွားမယ့်ခရီးနဲ့ ရွှေမြို့တော်ကလဲ ဆန့်ကျင်ဘက်  
ခရီး ဖြစ်နေပါတယ်'

'ဟေ...ဒုက္ခပါပဲ'

ဟိုနန်နယ်စားကြီး စိတ်ပျက်လက်ပျက် ညည်းတွားလိုက်  
သည်။

ပြီးမှ ဆက်ပြော၏။

'ခင်ဗျားရှဲခရီးစဉ်ကို ရွှေ့လို့ရရင် ရွှေ့လိုက်ပါ လုံပေး၊  
ရွှေမြို့တော်က အမတ်ကြီးဝူရူမိန်းလက်ထဲကို ဆယ်ရက်အတွင်း  
ဒီရတနာတွေ အပ်ဖို့ရာ သိပ်ပြီးဆေးကြေးနေလို့ပါ၊ ကျွပ်  
ကိုယ်တိုင်လာတာပဲကြည့်ပေတော့၊ ဒီရတနာတွေ ပို့ဆောင်ခ  
ရို ကျသင့်တာထက် နှစ်ဆ ပိုပေးပါမယ်'

'ပိုပေးတာ မပေးတာက အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်  
တော် ခရီးစဉ်ကိုတော့ ဘယ်လိုမှ ရွှေ့ဆိုင်းလို့ မရပါဘူး၊  
ကျွန်တော်လဲ ဆယ်ရက်ကျော်ကျော်လောက်မှ ပြန်ရောက်မှာ  
ပဲတော့ နယ်စားကြီးရှဲရတနာတွေကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်  
ဦးဆောင်ပြီးပို့ဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် နယ်စားကြီး  
အမတ်ပူပါနဲ့ခင်ဗျာ၊ နယ်စားကြီးရှဲရတနာတွေကို ဆယ်ရက်  
အတွင်း ရွှေမြို့တော်ကို အထောက်ပံ့နိုင်ဖို့ ကျွန်တော် အခင်နာ  
ပြီး စီစဉ်ပေးပါမယ်၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ပြီး  
ပို့နိုင်ပေမယ့် ကျွန်တော် ချောထောက်အဖွဲ့မှာ ဆရာကြီး  
ချင်းမြည့်စတဲ့ လက်ရွေးစင်သိုင်းသမားတွေ ရှိနေပါသေး  
အံ့'

ထိုအခါမှ ဟိုနန်နယ်စားကြီး စိတ်ထက်သာလှသွားပြီး။

အင်းလေ...ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ကာရန်ယူပေးမယ်ဆိုရင် ကျုပ်စိတ်ချပါတယ်လို့ပေး။ ဒီရတနာတွေပို့ဖို့အတွက် ကျုပ် ထူးတူကိုတောင်စိတ်မချလို့ ခင်ဗျားဆီကို လာအပ်တာပေါ့။ ဘယ်ချော့ထောက်အဖွဲ့ကိုမှလဲ စိတ်မချဘူး။’

ဝိတ်ချပါနယ်စားကြီး၊ ကျွန်တော် တာဝန်ယူပါတယ်။ နယ်စားကြီးရဲရတနာတွေ အပျောက်အပျက် မရှိစေရပါဘူး။

‘ဒါဆိုရင် ကျုပ်စိတ်ချပါပြီလို့ပေး။ က...ရတနာတွေကို စာရင်းနဲ့ အုပ်ခဲမယ်၊ ဆယ်ရက်အတွင်းသာ အဖတ်ကြီး ဝှု မိန်းလက်ထဲကို အရောက်ပို့ပေးပါဏော။’

ထို့နောက် သိုင်းဆရာကြီးလုံဖေးသည် ရတနာများကို စာရင်းပြင် သေချာစွာလက်ခံပြီး နယ်စားကြီးပေးသော ပို့ဆောင်ခကို လက်ခံယူထားလိုက်၏။

ဟိုနန်နယ်စားကြီးလည်း ပြန်သွားသည်။

နယ်စားကြီး ပြန်သွားပြီးနောက် လုံဖေးလည်း နယ်စား ကြီး၏ရတနာများကို ရွှေမြို့တော်သို့ ပို့ဆောင်ရေးအတွက် စားချင်း စီစဉ်ရတော့သည်။

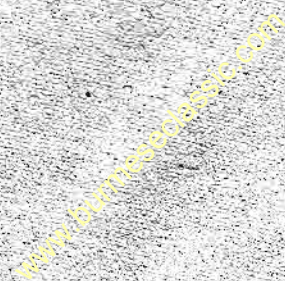
လုံဖေးသည် ချက်ချင်းပင် သူ ယုံကြည်ဆားလားရသော ထွန်ညာလက်ရုံး ထောင်စမ်းကိုခေါ်ယူကာ တာဝန်ပေး လိုက်သည်။

သူသည် ယခုကဲ့သို့ တန်ဖိုးကြီးပြီး အရေးကြီးသော အမှု မခံစွဲရဘဲ များကို သူ့ကိုယ်တိုင် ဦးစီးပို့နိုင်ပါက ထေး

စမ်းကို ဦးစီး ပို့ဆောင်စေခဲ့သည်မှာ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ရှိသွားချေပြီ။

ထောင်စမ်းကလည်း တစ်ခါမှ ချွတ်ချော်မှု မရှိသော် ပို့ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်သာဖြစ်၏။

ထောင်စမ်းသည် ချက်ချင်းပင် ချောထောင့်အဖွဲ့မှ သူ့ စိတ်တိုင်းကျ လက်ရွေးစဉ်သိုင်းသမားများကို စုစည်းကာ ရွှေမြို့တော်သို့ ခရီးထွက်ခွာပို့ စီစဉ်ရလေတော့သည်။



သူက ဆဆောင်ထဲကို ရောက်ရောက်ချင်း လိမ်ကွန်ကို  
ရိုအသေပေးကာ လေးစားကျိုးနွံစွာ ပြောသည်။  
‘ဆရာ အခေါ်လွတ်လိုက်တယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော် လာခဲ့  
တာပါခင်ဗျာ’

‘အေး...ထိုင်ကွာချောင်စို၊ ထိုတစ်ခေတ် အဆုပ်တစ်ခုလုပ်  
စာရှိတယ်’

လိမ်ကွန်ညွှန်ပြသောထိုင်ခုံတွင် ချောင်ဝင်ထိုင်သည်။  
သူနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ခုံတွင် လိမ်ကွန် ဝင်ထိုင်၏။  
လိမ်ကွန်က ထည့်ဝါသောလေသံဖြင့် မပြော၏။

‘ငါ့တို့တွေ ရွှေသုံးသိန်းကျော်တန်ဖိုးရှိတဲ့ ရတနာတွေကို  
ရွှေဖွဲ့နေတယ်ချောင်စို၊ ခဲခဲယဉ်းယဉ်းကြီးတိုက်ပြီး ယူစရာမလို  
နဲ့၊ ဒါကြောင့် ဒီလုပ်ငန်းမှာ ငါ့ကိုယ်တိုင်တောင် ဦး  
ဆောင်ဘူး၊ မင်းကပဲ ဦးဆောင်ပြီး လုပ်ရမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့...ဆရာပေးအပ်တဲ့ တခဝန်ကို ကျေပွန်အောင်  
ညွှန်တော် ဆောင်ရွက်ပါမယ်၊ အလွဲအချော် မရှိစေရပါဘူး။  
ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာဆရာက ညွှန်ကြားပါ’

‘ဟိုနန်ဖြည့်နယ်စားကြီးဟာ ရွှေသုံးသိန်းကျော် တန်ဖိုး  
တဲ့ရတနာတွေကို ရွှေမြို့တော်ပို့ဖို့ ကျင့်ယှဉ်ချောထေရက်  
စွဲမှာ အလုပ်အပ်တယ်၊ ဒီရတနာတွေကို လုံပေးကိုယ်တိုင်  
ဆောင်ပြီး ပို့ဖို့ဘူး၊ လုံပေးဟာ သူ့ရဲ့ညွှန်လက်ရုံး ယေခင်  
ရုံးကို ဦးဆောင်ပြီးပို့စေတယ်၊ ထောင်စမ်း ဦးဆောင်ပြီး

အခန်း ( ၇ )

ရတနာများ လှယက်ခံရခြင်း

ဆံမကိုကျာပုတ်ရှင် လိမ်ကွန်သည် သူ၏စိတ်ဓာတ်တွင်းရှိ  
ဆီးသန့်အဆောင်ထဲတွင် လက်နှစ်ဖက်ကို နေ့စက်ပစ်ကာ  
လမ်းလျှောက်လျက် ရှိနေသည်။

သူ၏မျက်နှာက ကျေနပ်အားရမှုအဆင့်ကိုဆောင်ကာ ပြုံး  
နေသည်။

တစ်ခါတစ်ခါ စသောတွေ့သလို ခေါင်းကို တမတ်ဆတ်  
ညိတ်နေသည်။

ထိုစဉ် ဆီးသန့်အဆောင်ထဲသို့ သူ၏ ညာလက်ရုံးတပည့်  
ချောင်ဝင်လာသည်။

လက်ရွေးစင်သိုင်းသမား လေးယောက်နဲ့ ရတနာတွေကို လိမ့်ခယ်၊ မင်းနဲ့အတူ ဆယ်ယောက်လောက် ခေါ်သွားရမယ်လို့ စောကပ်ပါပြီ၊ မင်းတို့တွေ ထုံကွမ်း နယ်ခြားအမ်းက ဖြစ်ပြီးတိုက်မယ်ဆိုရင် အပိုင်ပဲ'

ရတနာတွေကို ထောင်စမ်းနဲ့ လေးယောက်ပဲပို့မယ် ဆိုတာ သေချာမယ်ဟယ် နော် ဆရာ'

'ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...သေချာပါတယ်ကွ၊ ငါက ခိုင်လုံတိကျတဲ့ သတင်းကို ရတနာ့အဖွဲ့က ခေါ်ကြောင့် ငါ့ကိုယ်တိုင် လိုက်စရာလိုဘူးလို့ ပြောပါတယ်'

ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ ဒီအင်အားလောက် ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော့်အဖွဲ့က ဖြစ်ပါတယ်'

'အေး...မင်းတို့ တစ်ခုသတ်ထားရမယ့်က ထောင်စမ်းပဲလူစုတာ ချောထေးကပ်အဖွဲ့ပုံစံနဲ့ လာကြိုမှားမဟုတ်ဘူး၊ သာမန်ခရီးသွားတွေပုံစံမျိုးနဲ့ လာကြမို့မဟုတ်ဘူး၊ မင်းတို့ မျက်စိ ရှိမယ်သွားပို့တော့ လိုအပ်မယ်'

'စိတ်ချပါဆရာ၊ ထောင်စမ်းကို ကျွန်တော် မြင်ပူးတာ တစ်ခုပဲ၊ မလွဲချော်ပါဘူး'

'ကောင်းပြီ၊ ဒီလိုဆို မင်းတို့ ကြိုစောင့်ရမယ့်နေရာကို ငါ့ပြန်မယ်'

လိမ့်ကွန်က စားပွဲပေါ်မှ ထုံကွမ်းနယ်ခြားမြေပုံ စာရွက်လိပ်ကို ဖြန့်ပြလိုက်သည်။

ထုံကွမ်း နယ်ခြားဒေသ။

ထောအုပ်ကြီးများ၊ တောင်ထူထဲ တောင်တန်းကြီးများ၊ တာကြီးစိုးဒေသ၊ ရွာများ၊ လူနေအိမ်ခြေများ မရှိသလောက် ညည်းပါးသည်။

လူသူအရောက် အပေါက်နည်းပါးသောဒေသမို့ သားရဲအဖွဲ့တို့ နေထိုင်ကြက်စားကြသည်။ ပျော်ရွှင် မြူးထူးကြသည်။

ယုန်ကလေးတွေကလည်း ချုံပင်၊ မြက်ပင်များအကြား အားလာလျက် အစာရှာနေကြ၏။

ရှဉ့်ကလေးများကလည်း သစ်ကိုင်း၊ တစ်ကိုင်းမှတစ်ကိုင်း၊ ခုန်ကူးလျက် ပျော်ရွှင်မြူးထူးနေ၏။ ရောင်မျိုးစုံသော ကျားငှက်သာရကားများ ကလည်း အသံစာစာ မြည်ကြွေကြွေ ချက် တစ်ပင်မှတစ်ပင် ပျံသန်းနေကြ၏။

'ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်...  
'ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်...'

ထိုစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီမှ မြင်းခွာသံများ ပေါ်ထွက်လာသည်။

မြေပြင်တွင် သွားလာနေသော ယုန်ကလေးများ နားဆင်လေးတွေ ထောင်သွားကြ၏။ ရှဉ့်ကလေးများလည်း အစင်လိုက်ကြ၏။

မြင်းခွာသံများ နီးလာသောအခါ ယုန်ကလေးတွေ ခြင်းထဲ ပြေးဝင်ကြသည်။

ရှဉ့်ကလေးတွေ အစ်ခေါင်းထဲ မင်ပြေးကြ၏။ ကျေးငှက်သာရကားများလည်း အဝေးသို့ ပျံခြင်းကြ၏။



တောလမ်းမှ မြင်းငါးစီး ခုန်းစိုင်းနှင့်လာကြသည်။  
ကျင့်ယှစ် ချောထောက်အဖွဲ့မှ ထောင်စမ်း ဦးဆောင်  
သော လက်ရွေးစင် သိုင်းသမားလေးယောက်တို့ မြင်းကိုယ်  
ခုန်းစိုင်းစီးလာခြင်းဖြစ်၏။

ထောင်စမ်းက အဖြူရောင်စေ့စိုကို ဝတ်ထား၏။  
လက်ရွေးစင်သိုင်းသမားလေးယောက်တို့က အရောင်ထူ  
မျိုးဝီ ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထား၏။ သူတို့၏ကျောတွင်  
တစ်လက်စီ ချိတ်ထားကြပြီး ပခုံးတွင် အထုပ်တစ်ထုပ်စီ လှူ  
ထားကြ၏။

သူတို့ကို မြင်ရသူတိုင်း အာမခံပစ္စည်းကို ဆယ်ဆောင်ထား  
ကြသည့် ချောအဖွဲ့မှတစ်ဆင့် ထင်ကြမည်မဟုတ်ဘဲ သာမန် သံ  
သွားများဟုသာ ထင်ကြပေလိမ့်မည်။

ထိုသို့ထင်ရအောင် သူတို့သည် ဝတ်စုံကို အရောင်တစ်မျိုး  
စတ်ထားကြခြင်းဖြစ်၏။

တောအုပ်ကြီးအတွင်း မြင်းခွာသံများ ညံ့နေအောင်  
တောလမ်းမှ တစ်ခါတစ်ရံမှသာ လူသွားလူလာခံရသော  
လမ်းပိုင်း ပြောင်ဖြူရှင်းလင်းခြင်း မရှိပါချေ။ ခပ်ခေးခေး  
ပေါ်နေသောလမ်းဖြစ်၏။

သူတို့လူစု သစ်ပင်များထူထပ်ရာအရောက်တွင်...  
ရုန်း

ရွှေနားဆီမှ သစ်ပင်ကြီးစာပင် ရုတ်တရက် လဲကျလာ  
လမ်းကို တန်လန်ဖြတ်ပိတ်သွား၏။ သူတို့သည် မြင်းများ  
ကမန်းကတမ်း တရွိန်သတ်၍ ရစ်လိုက်ကြ၏။

‘ကျား’  
‘ဖား’

ရုတ်တရက် အော်ဟစ်မာန်သွင်းသံများလည်း ပေါ်လာ  
ပြီး သစ်ပင်များပေါ်မှလည်းအောင်။ လမ်းဘေး တစ်ဘက်  
တစ်ချက်မှလည်းကောင်း ဝတ်စုံနက်များ ခုန်ဆင်းလာကြ၏။

ထောင်စမ်းတို့ငါးယောက်ကို ဝိုင်းထားလိုက်ကြ၏။  
ဝတ်စုံနက်များအားလုံး အနက်ရောင် မျက်နှာပုံးခေါင်း  
စွပ်များကို စွတ်ထားကြပြီး လက်နက်ကိုယ်စီ အသင့် ကိုင်  
ထားကြ၏။

သူတို့သည် သံမဏိကျောပွတ်ရှင် လိပ်ကုန်၏ ညွှာလက်ရုံး  
ချောင်စု ဦးဆောင်သောအဖွဲ့ပင်ဖြစ်၏။

ချောင်စုတို့လူစုသည် ခေါင်းစွပ်နက်များ စွပ်ထားသဖြင့်  
ထောင်စမ်းသည် သာမန် တောပုန်းခေးပြဟုပင် ထင်လိုက်  
မိသည်။

ချောင်စုတို့အဖွဲ့မှာ ဆယ်တစ်ယောက်ရှိသည်။  
ချောင်စုက ဟိန်းဟောက်လိုက်၏။

‘ဟေ့ ကောင်တွေ... မင်းတို့ရဲ့အသက် မသေချင်ရင် မင်းတို့  
မှာပါလာတဲ့အထုပ်တွေကို အေးအေးအေးအေး ဆောက်ရှု  
လိုက်ကြ။ ဒါဆိုရင် မင်းတို့ကို အန္တရာယ်မပေးဘဲ ထွက်ခွာ  
ခွင့် ပြုမယ်’

ထောင်စမ်းက ပဋိပက္ခ မဖြစ်ချင်သဖြင့် ခပ်အေးအေး  
ပင် ပြန်ပြောလိုက်၏။

'ကျွန်တော်တို့က သာမန်ခရီးလွှားတွေပါဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့မှာ စာမိုးအန်ပစ္စည်းဆိုလို့ ဘာမှမမပါဘူး'

'ဟား...ဟား...ဟား'

ချောင်ဝိုက် မခိုးမခန့်ရယ်လို့ပြီး ပြန်၍ အောင်မြင်ခေါ်

'တခြားလူတွေကဲ့သို့ မင်းတို့ လိမ်လို့ ရချင်ရမယ်၊ ငါ့ကံတွေ လိမ်လို့ မရဘူး၊ မင်းတို့ဟာ ကျင့်ယူမိ ချော့ထောက်အဖွဲ့ကဆီက ငါ့သိတယ်၊ မင်းဟာ အောင်စမ်းဆိုတယ် ငါ့သိတယ်၊ မင်းတို့နဲ့အတူ ရွှေလျှာ သုံးသိန်းကျော်ဖိုး တန်တဲ့ ရတနာတွေ ပါလာမယ်ဆိုတယ် ငါ့တို့သိတယ်၊ ပီတော့ ရတနာသေတ္တာကို အေးအေးဆေးဆေး ထားခဲ့ပြီး ထွက်သွားကြ'

တစ်ဘက်ရန်သူက ဤမျှဆိုတဲ့ တိတိကျကျ သိနေသောကြောင့် ထောင်စမ်း အကြံတုန်လှုပ်သွား၏၊ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ရုံမယ့် အခြားနည်းလမ်းမရှိတော့ကြောင်း နားလည်သွား၏။

'ဪ...မင်းတို့က ဒီလောက်ထိတောင် သိနေကြတာကိုး၊ ဒါဆို ငါတို့ကျင့်ယူမိချော့ထောက်အဖွဲ့က တယ်ရသူနဲ့ မှ အညံ့ မခံစားဘူးဆိုတာ မင်းတို့ သိထားကြဖို့ ကောင်းတယ်၊ မင်းတို့ဘက်က အင်အားများလဲ မမှားဘူး၊ သေချာရင် ရွှေကို တိုးခဲ့ကြ'

'ဒါဆိုလဲ မင်းတို့က သတ်ပြီးမှပဲ ရတနာသေတ္တာကို ယူတော့မှာပေါ့၊ တိုက်ကြဟေ့'

ချောင်ဝိုက် ပြောပြောဆိုဆို သူ့လူတွေကို အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

'ဟိုင်း'

'ထန်း...ထန်း'

'ဝှစ်...ဝှစ်...ချွင်'

'အသေသာသတ်ကြဟေ့'

'အီး...ဟီး...ဟီး'

'ဂျင်...ချင်...ထန်း'

အော်ဟစ်တိုက်ခိုက်သံများ၊ မြင်းဟိသံများ၊ တစ်ဖုံဟုတ်ချင်း ညှစ်သွား၏။

ချောင်ဝိုက်လူစုသည် ကြိုတင် အကူမရှိဘဲ ထားကြသည့် အတိုင်း လူစုက အောင်စမ်းတို့လူစုကို ဝိုင်းတိုက်ကြ၏။

ချောင်ဝိုက် နောက်ထိုက်နှစ်ယောက်က ထောင်စမ်း၏ အနာကို ဖိုက်ဖိုက်ယောက်ကို ဝိုင်းတိုက်ကြ၏။ 'ထောင်စမ်းတို့ လူစုတွေ မြင်းပေါ်မှတိုက်နိုင်စေရန် မြင်းခြေထောက်ကို ခေးနှင်ပိုင်း သူ့က ပိုင်းသည်။

ခေးထိဆွားသော် မြင်း ခွေလဲသေးအခါ မြင်းပေါ်မှလူသည် အောက်သို့ ခုန်းဆင်းရတော့၏။

ထောင်စမ်းသည် ဆုန်မြင်း အနာငရဖြစ်မည်စိုးစဉ် မြင်းပေါ်မှခုန်ဆင်းပြီး သူ့ကိုဝိုင်းတိုက်နေသော ချောင်ဝိုက် သုံးယောက်ကို ပြန်တိုက်၏။

ခက်ရာရထားအေးမြင်းများ သွေးရူးသွေးတန်းပြင် ထုတ်  
ပြေးသွားသလို ခက်မရသေးသည့်မြင်းများလည်း ကြောက်  
လန့်တကြား ခြေဦးတည်စု ထွက်ပြေးကုန်ကြ၏။

ထောင်စမ်းတို့လူစုနှင့် ချောင်ဝုတို့လူစုသည် မြေပေါ်မှ  
ပင် သူနိုင်ကိုယ်နိုင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်နေကြ၏။

ထောင်စမ်းနှင့် ချောင်ဝု၏သိုင်းပညာမှာ ဖက်မီးမယိုင်  
ရှိနေ၏။

ထောင်စမ်းသည် ချောင်ဝုတို့ထက်ပင် လက်ရွေးစင် သိုင်း  
သမားနှစ်ယောက်ကိုပါ တိုက်ခိုက်နေရသဖြင့် သတိကြီးစွာ  
ထားနေရ၏။

ချောင်ဝုတို့ထက်မှ အင်အားသာနေသည့် မဟုတ်ပါလား  
ထောင်စမ်းတို့လူစုမှ အောက်စီးမှသာ တိုက်ခိုက်နေကြ  
သည်။

မြင်းငါးကောင်စလုံးထွက်ပြေးကုန်ပြီဖြစ်၍ တိုက်ပွဲထဲတွင်  
တစ်ကောင်မှမရှိတော့ချေ။

- 'ဝှစ်...ဝှစ်'
- 'အင့်'
- 'ဟိတ်'
- 'ထန်း...ထန်း...ဝှစ်'
- 'ယား'

အော်ဟစ်တိုက်ခိုက်သံများကြားမှ ညည်းတူးသံများထွက်  
ထွက်ပေါ်လာ၏။

ကျင့်ယွမ်ချော့ထောက်အဖွဲ့ဝင် သိုင်းသမားတို့၏ လက်  
ချက်ဖြင့် ဝန်စုံနက်လေးယောက် တစ်ယောက်ပြီး တစ်  
ယောက် လဲကျသွားကြသလို ဝန်စုံနက်တို့၏လက်ချက်ဖြင့်  
ထောင်စမ်း၏ နောက်လိုက်လေးယောက်လည်း တစ်ယောက်  
ပြီးတစ်ယောက် လဲကျကုန်သည်။

ထောင်စမ်းသည် သူ့လူတွေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ထောက်  
လဲကျသွားသည်ကို မြင်သော်လည်း သူ့ကိုယ်တိုင်က အဘေ  
အလဲ ခုခံတိုက်ခိုက်နေရသဖြင့် သူ့လူတွေကို မကူညီနိုင်ချေ။

သူ့ဝဲဘက် လက်မောင်းတွင်လည်း ဓားဒဏ်ရာစစ်ချက်  
ရထားသဖြင့် ရန်သူ့ လက်ထဲမှရုန်းတွက်နိုင်ရန် ခက်ခဲနေလေ  
သည်။

သို့သော် သူ့အည် စိတ်အားမလျော့ပဲ။

စိတ်အားလျော့လိုက်ပါက ရန်သူ့ လက်ချက်ဖြင့် သူ့အည်  
အသက်ဆုံးရလိမ့်မည်။

သူ့အသက်သာ ဆုံးသွားပါက အာမခံရတနာသေတ္တာ  
မှာ ရန်သူ့ လက်သို့ ပါသွားတော့မည်။ ရန်သူ့ လက်တွင်းသို့  
ရတနာသေတ္တာမပါစေရန် သူ၏အသက် ရှင်နေမှသာ ဖြစ်  
မည်။ မဖြစ်ဖြစ်သည်နည်းနှင့် ရန်သူ၏လက်မှ ရုန်းထွက်ရမလ  
မည်။

အင်အားချင်း လုံးလုံးမမျှတော့သဖြင့် ရန်သူ့နှိုးစားရသို့  
ပြေးရပေလိမ့်မည်။

လောလောဆယ် ထောင်စမ်းကို ချောင်စုအပါအဝင် ရန်သူလေးထောက်က ဝိုင်းတိုက်နေ၏။ နောက်ဆပ် သုံးဦးကလည်း ဝင်တိုက်ရန် ပြေးလာကြသည်။

ဖင်းဆုံးယောက်သာ ရောက်လာပါက ရန်သူ့လက်မှ လွတ်မြောက်ဖို့ရန် မလွယ်ခင်တာကြောင်း ထောင်စမ်း သိသဖြင့် သူ့ကို ပိတ်ဆို့တိုက်ခိုက်နေစေဘဲ ချောင်စုစုလူကို ထောင်စမ်း ပိတ်တိုက်လိုက်၏။

'ထန်း... ထန်း... ချွင်...  
'ဇား...'

သူ့ဘေးချက်ဖြင့် ပိတ်ဆို့ထားသော ဝတ်စုံနက်တစ်ဦး ထပ်၍ လဲကျသွားသလို သူ့ညာဘက်ပခုံးတွင်လည်း ရန်သူ့ ခားချက် ထပ်မံထိခွားပြန်၏။

သူ့ ထရကြမ်းပိတ်ကံထုဖြင့် ချောင်စုစုလည်း နေ့ကလို့ ဆုတ်ရွှေငင်ကြသည်။

ထိုအခါ ထောင်စမ်းက ထစ်ရှိုန်ထိုး ထွက်ပြေးစေတု၏။  
'ဟေ... ပြေးပြီ၊ ပြေးပြီ၊ လိုက်... လိုက်'

'ဟိုရကစင်အော့ရဲအထုပ်ထွေထဲမှာ ရတနာသေတ္တာ ရှိချင် ရှိမယ်'

'ရှာကြည့်ကြစမ်းကွာ'

ချောင်စုစုလူစုလည်း သေဆုံးနေသော ကျင့်ယှစ် ချောထောက်ဆွဲဝင် လေးယောက်တို့၏အထုပ်များကို ကတိုက်ကရွိုက် ရှာကြည့်သော်လည်း ရတနာသေတ္တာကို မတွေ့ရချေ။

ထိုအခါမှ ချောင်စုစုလူစုလည်း ထောင်စမ်းနေ့ကလို့ တစ်ရှိုန်ထိုး လိုက်ကြလေတော့သည်။

\* \* \*

တောလမ်းလေးအတိုင်း ဝမ်းချန်လည် ညင်သာအေးအေးစွာ လျှောက်လာပေ။

သူ့ပခုံးပေါ်တွင် မစ်၍ရခဲ့သော တောစက်တစ်ကောင်ကို ထမ်းလာသည်။

သူ့အသက်မှာ ဆယ်လေးနှစ်သာ ရှိသေးသော်လည်း တောထဲတွင် သူသည် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း နေထိုင်သွားလာ နိုင်ရသဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်နှင့်မလိုက်အောင် သန်မာထူးကျွင်းနေသည်။

သူသည် မျက်မှောင်မိုရွှမ်းထဲမှ သိုင်းပညာရပ်များကိုသာမက အတွင်းအားကျင့်စဉ်ကိုပါ သင်ကြား လေ့ကျင့်ထားသဖြင့် အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် အတွင်းအားကောင်းလှ၏။

ထို့ကြောင့် ပိုသာချိန် နှစ်ဆယ်နီးပါးရှိသော တောဝက်ခြားကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ထမ်းလာနိုင်ခြင်းဖြစ်၏။

ယခုအခါ သူသည် တောကျွမ်းသောလူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်လေပြီ။

တောစလိုက်ကောင်းသောမုဆိုးလေးလည်း ဖြစ်နေပြီ။

မျက်မြင်မိဂ္ဂမ်းထံမှ ထက်မြက်သော သိုင်းပညာအား  
များကိုလည်းရရှိထားလေပြီ။ သူတစ်ဦးတည်းလည်း မြို့ပေါ်  
ထက်ကာ အသားခြောက်များ၊ အားဧကောင်တို့၏သား  
များ၊ အစွယ်များ၊ သည်းခြေများကို ရောင်းချတတ်နေပြီ။

သူသည် မြို့တွင် ရက်ကူးအောင်မနေဘဲ ရောင်းရောဂါအန္တရာယ်  
ကိုရောင်း၊ ဝယ်ရောဂါအန္တရာယ်ကိုဝယ်ကာ မု'မု'ကုလျှီမြေခင်း  
ပြန်တတ်၏။

သူသည် အမြင်ရှုပ်ထွေးလှသော မြို့မှာထက် အေးချမ်း  
စွာနေရသောတောတွင် ပို၍ပျော်၏။ မျက်မြင်မိခင်ကြီး  
နှင့် ငြိမ်းငြိမ်းအေးအေးနေရသည်ကို ဆတော့ကျ၏။

ထို့ကြောင့် သူ့ယော်ရွယ်စဉ်က မပီပိုးဝါး ဖြစ်ရပ်များကို  
လည်း အယ်ဇော့မှ ပြန်မတွေးတော့ချေ။ မျက်မြင်မိခင်  
ကြီးကိုလည်း ပြန်မပေးပါချေ။

မိဂ္ဂမ်းက သူ့ကို တော့ပျော်လေးဟုခေါ်သည်ကိုပင်  
ဆတော့ကျသည်။

မြို့သို့ရောက်သည့်အခါတိုင်း လူတွေနှင့် ဆက်ဆံရာတွင်  
သူ့နာမည် တော့ပျော်လေးဟုသာ ပြောတတ်၏။

ဝမ်းချန်ဟူသော သူ့နာမည်ရင်းကိုပင် မေ့နေပေပြီ။ သူ  
ဖခင်မှာ သွေးစက်စိုင်းဂိုက်ချုပ်ကြီးဝမ်းခဲ ဖြစ်ကြောင်းလည်း  
မသိတော့ပါချေ။

မျက်မြင်မိန်းမကြီးကိုသာ သူ့အမေဟူသောစာဆိုမျိုး  
သူ့တွင် ရှိနေသည်။

သူ့တွင် လိုချင်တောင့်တစိတ်၊ လောဘဒေါသစိတ်လည်း  
မရှိပါ။

ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ဘဝသည် ငြိမ်းချမ်းသာယာနေ  
ခြင်းဖြစ်၏။

သူသည် တောဝက်ကို ထမ်းလာရင်း လမ်းသုံးခွဆီနားသို့  
ရောက်လာ၏။

ထိုစဉ် သူ့နားထဲတွင် ပြေးလှစသောခြေသံတစ်သံ ကြား  
လိုက်ရ၏။

သူ့နောက်ဆက်မှ ပေါ်ထွက်လာသောခြေသံ ဖြစ်သဖြင့်  
နောက်သို့ လှည့်ကြည့်၏။

မည်သူ့ကိုမျှ မတွေ့ပါချေ။  
သူသည် မျက်မြင်မိခင်ကြီး ဆင်ကြားပေးထားသဖြင့်

အများတဏှာထက် အကြားအရံတွင် ထက်မြက်နေ၏။  
ထို့ကြောင့်လည်း အဝေးမှခြေသံကို ကြားရခြင်းဖြစ်

သည်။  
ခြေသံက နီးသည်ထက် နီးလာ၏။

ဝမ်းချန်ကြည့်နေစဉ်မှစပင် တောစလမ်းအစိုင်း စားရှည်  
တစ်ထက်ကိုကိုင်ထားသော လူတစ်ယောက် ပြေးလာသည်ကို  
တွေ့ရ၏။ ပြေးလာသူ၏ကိုယ်ပေါ်တွင် ဝတ်ထားသည့်အပြု  
ရောင်ဝတ်စုံပေါ်တွင် သွေးစုန်းနေသည်။

ဝမ်းချန်က အရေးရှိလျှင် တိုက်ခိုက်နိုင်ရန် အတင့် ပြင်  
ထား၏။

ပြေးလာသူမှစ ထောင်စမ်းဖြစ်၏။

သူသည် စစ်ချန်၏ အနီးသို့ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း အမော  
တကောနှင့် ပြောလိုက်သည်။

ဦးခလေးကို ကူညီပါ ငါတူရယ်၊ ဦးခလေးရဲ့ နောက်ကို လှ  
ဆိုး တူ လိုက်လာနေတယ်။

စစ်ချန်လည်း ချက်ချင်းပင် ထေဒင်စမ်းကို ဆနားသွား  
မည်။

ကျွန်တော် ဆာကူညီရမလဲ၊ ကူညီနိုင်တယ်ဆို ကူညီပါ  
မယ်။

‘ဦးခလေး ဟို...ညာဘက်ကို ကျွေးပြေးမယ်၊ လူဆိုးတွေ  
လိုက်ဖမ်းရင် ငါတူက လမ်းလွှဲပေးပါ။ ဘယ်ဘက်ကို ပြေး  
တယ်လို့ ပြောပေးပါ။’

‘စိတ်ချပါ၊ ကျွန်တော် ထမ်းလွှဲပြောလိုက်မယ်။  
ကျေးဇူးပါပဲကွယ်၊ ငါတူရဲ့ ကျေးဇူးကို မခမ့ပါဘူး။’

ထောင်စမ်းက ဆက်ပြေးသွားသည်။

ထမ်းသုံးခုဆုံအရောက် ညာဘက်ကို ချိုးစေ့ကာ ဆက်  
ပြေး၏။

စစ်ချန်က သူ့ ပခုံးပေါ်မှ စောဝက်သေကို မြေပေါ်သို့  
ဆွဲထုတ်ပြီး နားနေသည့် ပုံစံမျိုးဖြင့် ထိုင်နေလိုက်၏။

သူသည် မျက်မမြင်မီခင်ကြီးသင်ကြားပေးထားသော သိုင်း၊  
ပညာရပ်များကို တတ်ထားသူဖြစ်လေရာ သူ့ကို အန္တရာယ်  
ပြုလာမည်ဆိုလျှင် ပြန်တိုက်ရန် ခန့်မလေးပါ။ ချေး မည်သည့်  
ထေးရန်ကိုမှလည်း ကြောက်လန့်စိတ် မရှိပါချေ။ တစ်ခဏ

အတွင်းမှာပင် ပြေးလွှားလာသော ခြေခံများကို သူ နားထဲ  
တွင် ကြားလာရသည်။

ခြေခံကို ကြားရုံဖြင့် လူ့ ဝေးငါးယောက်ခန့် ရှိသည်ဟု  
ခန့်မှန်းမိသည်။ မကြာမီ သူသည် ပြေးလာသော ချောင်ဝုတို့  
လူစုကို တွေ့ရသည်။

ဝတ်စုံနက်ဝတ်ထားပြီး အနက်ရောင် မျက်နှာဖုံးကိုယ်စီ  
စုပ်ထားကြသဖြင့် လူဆိုးများ ဖြစ်ကြောင်း သိသာသည်။ သူ  
အမောပြေသည်တန်ဖြင့် မာဏ်ချင်ထောင်းဆောင်နေလိုက်၏။  
ချောင်ဝုတို့လူစုမှာ ခြောက်ယောက် ဖြစ်၏။

သူတို့သည် စစ်ချန်ရှေ့တွင် ရောက်တင် ရပ်လိုက်၏။  
ချောင်ဝုတို့လူစုက...

‘ဟေ့ ကောင် လူတစ်ယောက် ပြေးသွားတာ တွေ့လိုက်  
ဆလား။’

ချောင်ဝုက မောက်မာခက်ထန်သော လေသံဖြင့် မေးလိုက်  
သောအခါ စစ်ချန်က ဘူကြောင်ကြောင် အမူအရာဖြင့် ဝေပာ  
ကြည့်စား...

‘ဗျာ...ဘာပြောလိုက်တယ်၊ ကျွန်တော် နားနည်းနည်း  
လေးနေလို့’

ချောင်ဝုက အသံမြင့်၍ အော်လိုက်ပြန်၏။

‘တယ်...မိကောင်စတာ ဘူကြောင်ကြောင်နဲ့၊ ထေတော့  
မှဒပဲ၊ လူတစ်ယောက် ပြေးသွားတာ မတွေ့မိလားလို့ မေးနေ  
တာကွ။ မှန်မှန်ပြောစမ်း၊ မှန်မှန်မပြောလို့ ကတော့ အသေပဲ’  
ဟာ လူတစ်ယောက်လား၊ တွေ့လိုက်တယ်၊ တွေ့လိုက်

၁၂၈ \* တက္ကသိုလ်-နေ့ရဲအောင်

ဇာယ်၊ ခုန့်လေးကပဲ ကျွန်တော် ရွှေက မြတ်ပြေးသွားတား  
 သူ့ ကိုယ်မှာလဲ ဆွေးတူစွန်းနေတယ်’  
 ‘သူ့ ဘယ်ဘက်ကိုသွားလဲ ပြောစမ်း’  
 ‘ဟို...ဘယ်ဘက်လမ်းကိုချိုးပြီး ပြေးသွားဇာယ်’  
 ‘ချောင်စိုက ခေါင်းစုပ်ကို ချွတ်လိုက်ပြီး...’  
 ‘ဟေ့ ကောင် ဆေးချင်းရွဲလား’  
 ‘ကျွန်တော်က ဘာဖြစ်လို့ လိမ်ရမှာလဲဗျာ’  
 ‘လာဇေ့၊ အမှီလိုက်ကြမယ်’  
 ချောင်စိုက ပြောပြောဆိုဆို ရွှေကို ဆက်ပြေးလေရာ  
 နောက်မှလူများလည်း အပြေးလိုက်သွားကြ၏။  
 ဝမ်းချန်လည်း ဘယ်ဘက်လမ်းကို ချိုးကွေ့ကာ ပြေး  
 သွားကြစောလူစုတိုကြည့်ကာ ပြီး၍ ကျန်ခဲ့သည်။  
 သူ့ဆည့် လူကောင်းတစ်ယောက်၏ဆက်ကို လူဆိုးများ  
 ခံလက်တိုင်းမှ မမင်မန်းဘဲနှင့် ကယ်တင်ထိုက်နိုင်သည်ကို  
 ကျေနပ်နေလေတော့သည်။



အခန်း ( ၈ )

ပျောက်သောသူ ရှာတွေ့ပြီ

စမ်းချောင်းလေးဘေးတွင် မျက်မမြင်မိရှမ်း ထိုင်နေ၏။  
 သူမသည် အသက်သုံးဆယ်တစ်ရွယ်ဆို ရောက်ပြီဖြစ်သော်  
 လည်း ဘော့ထဲတွင် ဝမ်းချန်လေးနှင့် စိတ်ချမ်းသာစွာ နေခဲ့ရ  
 အပြင် သူမ၏ရုပ်ရည်မှာ နပျိုလှပနေလေးသည်။  
 မုံမုံကလျှိုမြောင်တွင် နေလာခဲ့သည်မှာ ကိုးနှစ်ခန့်ရှိသွားပြီ  
 ဖြစ်သော်လည်း သူမ၏ရုပ်ရည်မှာ ယခင်ကကဲ့သို့ပင် မပြောင်း  
 လဲဘဲ ရှိနေသေးသည်။  
 သူမသည် သာယာသောစမ်းရေစီးသံကိုနားဆင်ရင်း ကြည်  
 နူးပွယ်ရာကောင်းဆော့ ကျေးဇူးကံအာရုံကတိ၏ မြည်ကြွေး  
 သံကိုနားထောင်ရင်း စမ်းချောင်းကလေးဘေးတွင် ငြိမ်းအေး  
 စွာနေထိုင်နေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သူမမျက်နှာကလေးက ကြည်လင်လန်းဆန်းနေသည်။  
အဆိပ်တစ်မျိုးမျိုးပျံ့ကြီးအဖြစ် ရပ်တည်စဉ်တုန်း  
သူမ၏မျက်နှာသည် ယခုလောက် ကြည်လင်သန့်ရှင်းခြင်း  
မရှိချေ။

လော့ဆ ခေါ်သ မော့တတေ့ လှမ်းနေခဲ့သည်။  
ရက်စက်ကြမ်းကျွတ်မှုတွေ ပုံးလှမ်းခဲ့သည်။  
ယခုအခါ သူ့တွင် လေဘေ ခေါ်အစိတ်များ မရှိတော့  
ပါလေ။

ရက်စက်ကြမ်းကျွတ်ခြင်းသည် မရှိတော့ပါချေ။

ထို့ကြောင့် သူမ၏မျက်နှာသည် အပြစ်ကင်းစွာ ကြည်လင်  
လန်းဆန်းနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ယခုခင်က သူမသည် ဝှာစန်း  
ရတနာသိုက်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ရေးအတွက် စိတ်ဝင်စား  
သည်။ ရတနာသိုက်မှ ရတနာများနှင့် ကျင်းကန်းသိုင်းကျွတ်  
ကို ရယူပိုင်ဆိုင်လိုစိတ်ရှိခဲ့သည်။

ယခုအခါ သူမတွင် ၎င်းစိတ်ဆန္ဒများ မရှိတော့ပါချေ။

သူမသည် ဝန်ချွန်ကလေးကိုခေါ်လာပြီးပြီးချင်းပင် ဆေး  
မင်ကြောင်ဖြင့် ရေးထိုးထားသော မြေပုံဆညွန်း တစ်ဖက်  
တစ်ပျက်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။

ဝထမတွင် ၎င်းမြေပုံညွန်း ရေးထိုးထားသည်ကို သဘော  
ပေါက်နားမလည်ပါချေ။ စဉ်းစားမရပါချေ။

မြေပုံဆညွန်းမှာ တစ်စက်အစ်ပျက် ဖြစ်နေသောကြောင့်  
အဓိပ္ပာယ်ဖော်မရချေ။

နောက်မှ ၎င်းဆေးမင်ကြောင်မှာ ဝှာစန်းရတနာသိုက်နှင့်  
တစ်ဖက်သော မြေပုံညွန်းတစ်ဖက်တစ်ပျက် ဖြစ်လိမ့်မည်ကို  
စဉ်းစားမိလာသည်။

ကျွန်မြေပုံညွန်းတစ်ဝက်မှာ ဝမ်ချွန်၏အစ်ကို ဝမ်ရွှေငင်၏  
ကျောတွင်လည်း ဆေးမင်ကြောင်နှင့် ရေးထိုးထားနိုင်သည်ဟု  
ထွက်ဆမိသည်။

သို့အခါ ထူးဆန်းသည် မှုမှ လျှို့မြောင်ကြီးထဲတွင် ငြိမ်းအေး  
ရာနေရသောအခါကို နှစ်ဆက်ဆက်နေပြီဖြစ်၍ ဝှာစန်းရတနာ  
သိုက်ကို စိတ်မဝင်စားတော့ပါချေ။

ဝမ်ချွန်ကိုလည်း ဝှာစန်းရတနာသိုက်နှင့်ပတ်သက်သော  
အကြောင်းကို လုံးလုံးမပြောပါချေ။ သူမမျက်လုံးအစုံ ကွယ်  
သွားသောအခါ ဝှာစန်းရတနာသိုက်နှင့်ပတ်သက်သမျှ သူမ  
ခေါင်းထဲတွင် မေ့ထားလိုက်တော့၏။

ထို့ကြောင့်လည်း သူမသည် ငြိမ်းအေးချမ်းမြေ့စွာ နေ  
နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

စမ်းရေစီးသံက သာယာစွာပေါ်ထွက်နေသည်။  
ပျက်မြင်ပိုရှမ်းအိနားထဲတွင် စမ်းရေစီးသံအပြင် ခြေခံ  
များကိုပါ ကြားလာရသည်။ လူငါးယောက် ခြေခံတီ  
ဖောက်ခန့် သူမဘက်သို့ ပြေးလာနေကြကြောင်း ထိလိုက်  
သည်။

သူမ၏မျက်နှာအထူးအထူး လူအနေအထား ပြောင်းထဲ  
ခြင်းမရှိဘဲ နားအာရုံကို ပိုမိုစူးစိုက်ထားသည်။



၁၃၂ + တက္ကသိုလ်-နေရဲအောင်

ဘေးတွင်ရှိနေသော တောင်ငူကိုလည်း မသိမသာ  
ကိုင်ထားလိုက်သည်။

ပြေးလာသောခြေသံများက သူမနှင့် မလှမ်းမကမ်းဝေး  
ရပ်သွားသည်။

သူမက ဟန်မပျက်ပင် ဆေးဆေးဆေးဆေးအပူအထူ  
ထိုင်မြဲဆက်ထိုင်နေသည်။

\* \* \*

ချောင်ဝုခါးဆောင်သောအဖွဲ့သည် ထောင်စမ်းကိုမိလိမ့်  
နှင့် အပြေးလိုက်ခဲ့ကြရာ စမ်းချောင်းကလေးအနီးသို့ ရောက်  
လာသည်။

ချောင်ဝုသည် စမ်းချောင်းကလေးဘေးတွင်ထိုင်နေသော  
နတ်မိမယ်မိဂ္ဂုမ်းကို တွေ့သောအခါ ဦးစွာခြေလှမ်းရပ်ကာ  
သွားသဖြင့် နောက်မှပြေးလိုက်လာသော သူ့လူတွေလည်း  
ရပ်သွားကြသည်။

ချောင်ဝုသည် နတ်မိမယ်မိဂ္ဂုမ်းကိုမြင်သည့်နှင့် အံ့ဩသွား  
သည်။

သူသည် သူ၏ဆရာဖြစ်သူလိမ်ကွန်နှင့် တစ်ခါတစ်ရံ အသိ  
တစ်ရာရိုက်စခန်းသို့ လိုက်ဖူးသဖြင့် မိဂ္ဂုမ်းကို မြင်ဖူးတာ  
သည်။

မိဂ္ဂုမ်းကလည်း သူ့ကိုသိသည်။

ထူးဆန်းသောမြေပုံ + ၁၃၃

လွန်ခဲ့သောကျိုးနှစ်ခန့်က သွေးစက်စိုင်းဂိုဏ်းဝင်းချုပ်  
ကိုယ်တိုင် နတ်မိမယ်မိဂ္ဂုမ်း ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သည်။ ထို  
အတည်းက သူမ၏သတင်းကို မကြားရတော့ချေ။

ချောင်ဝုကို ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်ကိုယ်တိုင် သူမ၏  
တောင်းကိုစုံစမ်းကြသော်လည်း တစ်စွန်းတစ်စမျှပင် စုံစမ်း၍  
ရကြချေ။

သူ၏ဆရာလိမ်ကွန်သည် နတ်မိမယ်မိဂ္ဂုမ်းကို အလွန်အပင်း  
တွဲချင်နေကြောင်း ချောင်ဝု သိထားသည်။ ထို့ကြောင့်  
ချောင်ဝုလည်း မျက်နှာရစေရန် သူ့နည်းသူ့ဟန်ဖြင့် စုံစမ်း  
သည်။ သို့သော် ဝေ့ကုန်လှပန်းသာဖြစ်ခဲ့သည်။

ယခုတော့ ချောင်ဝုသည် လုံးလုံးမျှော်လင့်မထားဘဲ နတ်  
မိမယ်မိဂ္ဂုမ်းကို တွေ့ရလေပြီ။ နတ်မိမယ်မိဂ္ဂုမ်း၏မျက်လုံးအစုံ  
က ကြောင်တောင်ကွယ်ခနဲခြင်းဖြစ်၍ ချောင်ဝုသည် မိဂ္ဂုမ်း  
မျက်မမြင်ဖြစ်နေကြောင်းကိုတော့ မသိပါချေ။

နတ်မိမယ်မိဂ္ဂုမ်းသည် သူ့တို့လူစုထက် သိုင်းပညာ များစွာ  
ဆက်မြက်ကြောင့် သိထားသဖြင့် ရှုတ်တရက်လည်း အနီးသို့  
ကပ်ရဲပါချေ။

ချောင်ဝုနှင့်အတူပါလာသူများကမူ နတ်မိမယ်မိဂ္ဂုမ်းကို  
မြင်ဘူးကြပါချေ။

ထို့ကြောင့် စာမန်တော့သူကလေးတစ်ယောက်ဟုသာ  
ခေါ်ကြသည်။

သူတို့အချင်းချင်း တီးတီးပြောဆိုကြ၏။

'ဟာ... တကယ်အချစ်အမျိုးသမီးပါလားကွ?'  
'အေးကွာ နတ်မိမယ်လေးလားလို့ တောင် ထင်မှတ်  
တယ်'

'ဒီလိုအချောအလှမျိုးလေးနဲ့ တစ်ရက်လောက် ပေါ့  
ဖက်စမယ်ဆိုရင် ဆေးပျော်ပါပြီကွာ'

'စမ်းကြည့်ပါလားကွ၊ သူက တစ်ယောက်တည်းပဲ'  
ချောင်စုက သူလူများကို တိတ်တိတ်နေရန် လက်ကာ  
လိုက်၏။

ပြီးမှ နတ်မိမယ်မိဂ္ဂမ်းနှင့် ဆယ်ပေခန့်အတွာအဝေးထိ  
လျှောက်သွား၏။

အကြားအာရုံထက်မြက်လှသော မိဂ္ဂမ်းသည် ချောင်စု  
နောက်လိုက်များ ပြောနေသောစကားများကို အတိုင်းအ  
ကြားရသည်။

ထို့ကြောင့် လူကောင်းများ မဟုတ်ကြောင်းလည်း  
လိုက်သည်။

သူမသည် မုံ့မုံ့ ကုလျှိုမြောင်ထဲကို ရောက်လာကတည်း  
စိုက်ခိုက်သတ်ပြတ်ခြင်း အမှုကို လုပ်လိုစိတ် မရှိတော့  
သူမသည် သိုင်းပည ရင်များကို တီတင်လေ့ကျင့်ခဲ့ခြင်း  
ဝမ်းချန်ကို သင်ကြားပေးလိုသောကြောင့်ဖြစ်၏။

သူမကိုယ်တိုင်က လွန်ခဲ့သော ကိုးနှစ်ထက် သိုင်းပည  
ပိုမိုတိုးတက်လာခဲ့သည်။ သူမ တီတင်လေ့ကျင့်ထား  
မျက်ကန်းဆိုင်မှာ ပိုမိုထိရောက်မှုရှိလေ၏။

သူမသည် သူ့အနီးသို့ လူတစ်ယောက် ရောက်လာသည်  
ကို အကြားအာရုံဖြင့် သိသော်လည်း မသိဟန် ဆောင်နေ  
လိုက်သည်။

ချောင်စုသည် သူတို့လူစုကို ဖာရုဏ်တိုင်အောင် လှည့်  
မကြည့်ဘဲ ငြိမ်နေသဖြင့် စိတ်ထဲတွင် သက်သေကင်း ဖြစ်လာ  
သည်။

သူမ၏လက်ထဲတွင် တောင်ဝှေးကိုင်ထားသဖြင့် သက်သေ  
မထား ဖြစ်သွားရခြင်းပင်။

သူမသည် လွန်ခဲ့သောကီးနှစ်က မျက်ခုံးဖြူအိုးတို့၊ လျှူကျ  
၏ဇာန်ချက်ဖြင့် နတ်မိမယ်မိဂ္ဂမ်း ခဏ်ရာရသွားသည်ကို သက်  
ရလိုက်မိ၏။

ထိုခဏ်ရာဖြင့်ပင် မိဂ္ဂမ်း မျက်လုံးကွယ်သွားစေသော  
တေးပီသည်။

'အဟမ်း'  
တီတီကျကျဆီခိုင်ရန် ချောင်စုက ချောင်းမာန့်ဆံပေးလိုက်  
ပြီး စတင် စကားဆိုသည်။

'ဒီမှာ ခင်ဗျား ဒီနားက လူတစ်ယောက်ဖြတ်ပြေးသွား  
တာ တွေ့လိုက်မိသလား'

မိဂ္ဂမ်းသည် ဖာရုဏ်တိုင်ကြည့်လူစုမှာ ယောက်ျား  
သားများသာဖြစ်ကြပြီး လူဆိုးများ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုလည်း  
တေးမိ၏။

ထို့ကြောင့် သူမ မျက်စိမြင်ကြောင်းကို ထိုလူစု ဆီမှာ  
ထိုလည်းမလိုလားပေ။

သူမ၏ စကားသံထွက်ပေါ်လာရာဆီကိုမျက်နှာတစ်ချက် လှည့်လိုက်ပြီး ခပ်အေးအေးပင် ပြန်ပြော၏။

'ဟင့်အင်း၊ ကျွန်မမတွေ့မိပါလား၊ ရွှင်တို့က ဘယ်သူ တွေလဲ'

ချောင်စုက သူ့ကိုမမှတ်မိ၍မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သလားဟု တွေးမိသည်။ သို့သော် မိဂွမ်းမှာ မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ရှိနေ သဖြင့် ကြောင်တောင်ကန်း ဖြစ်နေသလားဟု တွေ့မိပြန်၏။

သူက လက်ထဲမှစားကို အသာမြှောက်ပြီး သူမ၏မျက်နှာ ကို ထိုးမည့်ဟန် ရွယ်လိုက်သည်။ ချောင်စု၏လှုပ်ရှားမှုက ဖြည်းလေးညစ်သာလှသဖြင့် မိဂွမ်း မကြားရချေ။

ထို့ကြောင့် ငြိမ်မြင့်မိ၍ လေသံအေးအေးဖြင့်ပင် ထပ် ပြော၏။

'ရွှင်တို့ သွားကြပါတော့၊ ကျွန်မဘာသာ အေးအေး ဆေးဆေး နေပါရစေ'

မိဂွမ်းမှာ ကြောင်တောင်ကန်းဖြစ်နေကြောင်း သေချာ သွားသဖြင့် ချောင်စုထံစိုးရွံ့စိတ် အနည်းငယ် ပျောက်သွား သည်။

မိဂွမ်းကိုဖမ်းခေါ်၍ရလျှင် ဆူဆရာလိမ်ကွန်ထံသို့ ခေါ် သွားလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သူမသည် မျက်လုံးကွယ်နေ ပြီဖြစ်သော်လည်း ဆူတို့လူစုနှင့် နိုင်မနိုင် သိချင်သည်။

ဖမ်းကြည့်ရန် ဆိုးဖြတ်ချက်ချကာ သူ့လူတွေကို လှည့်ပြီး 'ကဝေဟု ခေါ်လိုက်၏။ ကာဝေဆိုသည် သူတို့အထဲ တွင် သူပြုံးလျှင် ဆိုင်းပညာအဆင့်မြင့်ဆုံးဖြစ်၏။

သူမ၏ စကားကို လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် မိန်းမချောလေး မှာ မျက်စိမမြင်ကြောင်း၊ နိုင်ထက်စီးနင်း လုပ်လိုက လုပ်နိုင် ကြောင်း ဆချက်ပြလိုက်၏။

တာဝေက ချောင်စု၏ဆိုလိုချက်ကို သဘောကျသွား၏။ ဆူတို့လူစုထဲတွင် တာဝေသည် မိန်းမအလိုက်စားဆုံး ဖြစ် သည်။ အဘောတူညီခြင်းမရှိသော မိန်းမလေးများကိုလည်း အနိုင်ကျင့်ခဲ့သူဖြစ်၏။

တကယ်တော့ ချောင်စုက သူ့ကို အစမ်းထပ်ခံအဖြစ် လွတ်လိုက်ကြောင်းကို တာဝေ မသိပါ။ တာဝေသည် သွား အပြီးသားနှင့် နတ်မိမယ်မိဂွမ်းထံသို့ လျှောက်သွား၏။

မိဂွမ်းသည် ဆူမအန်းကပ်သို့ လူတစ်ယောက် ရောက်လာ ကြောင်း သိရသဖြင့် စိတ်ညစ်သွားတော့သည်။

ခုခံတိုက်ခိုက်မှုကို လုပ်ရတော့မည်ဟု သိလိုက်ရသော ကြောင့်ဖြစ်၏။

လွန်လွန်ကျူးကျူး မဖြစ်သရွေ့ သည်းခံနေလိုက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

တာဝေက ဦးစွာမိဂွမ်းမျက်စိရွေ့တွင် လက်ဝါးကို အသုံး ယမ်းကြည့်သည်။ မိဂွမ်း မျက်တောင်ခတ်ခြင်း မပြုပါချေ။

မျက်စိမမြင်ကြောင်း သေချာသွားတော့ ပိုပြီး သဘော ကျသွားသည်။

သူပြုသမျှ နုရတော့မည့်သူဟု တွက်ဆမိလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

တာဝေက စိတ်မကောင်းသောလေသံမျိုးဖြင့် ပြောလေသည်။

‘ဪ...ညီမက မျက်စိမမြင်ရှုဘူးကိုး၊ ဒါပေမယ့် အားမလှေပခါ ညီမရယ်၊ အစ်ကို ညီမကို စေတနာအပြည့်နဲ့ စောင့်ရှောက်ပါမယ်’

ပြောပြောဆိုဆို တာဝေက ဒုတိယမိမိရုန်းလက်တစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။



မိရုန်းက သူမလက်ကို ဆောင်ရွန်းလိုက်ကာ...

‘အို...ကျွန်မလက်ကို မကိုင်ပါနဲ့၊ ကျွန်မကို မျက်မမြင် ဆိုပြီး စော်ကားမယ်ကြည့်’

မိန်းမချောမိရုန်း၏ အပြုအမူအပြောအဆိုက သိုင်းပညာမှတစ်ဆင့် သောတောတွင်း သူကလေးနှင့် ထူးဆန်းသည်ဆို ကြောင့် တာဝေသည် ဝိရှင်္ဂရဲကင်းသွားပြီး မိရုန်း၏ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ဖက်လိုက်ကာ ရယ်သွမ်းရွှံ့ပြောလေသည်။

‘ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...စော်ကားပါဘူး ညီမရယ်၊ အစ်ကိုက ညီမကို ချစ်လို့ပါ၊ အစ်ကို့နောက်ကိုဆာလိုက်ခဲ့၊ ညီမကို ချမ်းချမ်းသာသာထားမယ်’

‘ရှင် လှတ်ခွေ လှတ်’

မိရုန်း ခံပြင်းပေးသဖြစ်လားပြီး ရုန်းရင်းအော်သည်။

‘လှတ်တုံး...မလှတ်တုံး၊ ညီမကိုချစ်ပြီးမှ လှတ်မယ်’

‘အား...အား’

‘အင့်...အားရိုး’

အခဏအတွင်းမှားမင်ချောင်ဝှက်နောက်လိုက်လေးယောက်လေး လူတစ်ချင်းတစ်ချင်းဖြစ်ကာ လဲကျကုန်သည်။

သူတို့မှားချက်က မိရုန်း၏အင်္ကျီစုံကိုစင် ဗွယ်မိကြပါချေ။

အားလုံး ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ကုန်သည်။

သူတို့ကို မျက်မမြင်အမျိုးသမီးက သတ်ပစ်မည်ဆိုလျှင် သတ်နိုင်ကြောင်း သိသွားကြ၏။

ချောင်ဝှက်ညား မိရုန်း၏သိုင်းပညာမှာ လှည့်ခဲ့သောတိုးနှစ်ကထက် ပိုမိုရှုပ်ထွက်မြက်လာကြောင်း သိရပြီးဖြစ်၍ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သွားသည်။

သူမ၏စိတ်ထားသည်း ခက်ထန်ခြင်းမရှိဘဲ နူးညံ့ ပျော့ပြောင်းနေကြောင်းလည်း သတိထားမိသည်။

မိရုန်းက အေးစက်စက်လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ကျွန်မကို မျက်စိမမြင်ဘူးဆိုပြီး ဒီလိုလစစမ်းလို့မသွေး၊ ကျွန်မ အရင်လိုစိတ်မျိုးနဲ့သာဆိုရင် ရှင်တို့အားလုံး ဝေကျန်ပြီ၊ အခုတော့ မှတ်ယောက်သားလေးကရပ်ပုံ ဆုံးမလိုက်တယ်၊ အဲ...ထပ်ပြီး နောင်ယုတ်လာဦးမယ်ဆိုရင်တော့ ရှင်တို့ကို အသတ်ပဲ၊ ရှင်တို့အားလုံး ကျွန်မနားက မြန်မြန်ထွက်သွားကြ၊ ကျွန်မအားပြန်လွှာရင် ရှင်တို့အားလုံး သေကုန်ကြမိမယ်’

သူမ၏နောက်ဆုံးစကား ကြားရသောအခါ ချောင်ဝှက်လည်း သူမနှင့်အတူ သွေးစက်စိုင်းစိုက်ချုပ်ကြီး ဝမ်းခက်သား

၁၄၀ + တက္ကသိုလ်-နေရဲအောင်

ငယ် ဝမ်ချန်မှာ သူမနှင့်အတူရှိနေသေးကြောင်း သိသွားသည်။

ချောင်ဝုသည် မိဂွမ်းကို မမျှော်လင့်တဲတွေ့လိုက်ရသဖြင့် ထောင်စမ်းထံမှ ရတနာများလိုက်လုရမည့်ကိစ္စကိုပင် အရေးမထားတော့ပါချေ။

ရတနာများထက် သူ၏ဆရာလိမ်ကွန်ထံ မိဂွမ်းသတင်းကို ပေးပို့နိုင်ရန် ပို၍အရေးကြီးနေသည် မဟုတ်ပါလား။

'ဟေ့ ကောင်တွေ...လာကြ၊ သွားကြမယ်'

ချောင်ဝုက ပြောပြောဆိုဆို လှည့်ထွက်ဆော့ဆော့ သူ့လူများလည်း နောက်မှ ဧယိုးဧယိုင်ဖြင့် လိုက်လာခဲ့ကြသည်။

သူတို့လူစု အခြေမလှဘဲဆုတ်ခွာခဲ့ကြရသော်လည်း မိဂွမ်းနှင့်ဝမ်ချန်တို့ရှိနေသည့်ဗေထကို သိခဲ့ရပြီဖြစ်၍ ချောင်ဝုစိတ်ထဲတွင် များစွာကျေနပ်နေတော့၏။

==

အခန်း ( ၉ )

ငြိမ်းချမ်းစွာ

သံမဏိကျာပွတ်ရှင် လိမ်ကွန်သည် သူ၏စံအိမ်အတွင်း သီးသန့်အဆောင်ထဲတွင် သူ၏လူယုံတော်ကူဖုံးနှင့် တိုင်ပင်စီစဉ်လျက်ရှိနေသည်။

'နောက်တစ်နှစ် နှစ်နှစ်အတွင်း ငါ့ဟာ ယက္ခဂိုဏ်းကြီးကို ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် ပြန်ပြီးဖွဲ့စည်းနိုင်ပြီကွာ၊ ငါ့ဟာ ဖျက်စီးပြိုကွဲသွားတဲ့ ယက္ခဂိုဏ်းကြီးကိုပဲ အင်ဆားအတောင်တင်းဆုံး ဖြစ်အောင် ပြန်ပြီးဖွဲ့စည်းမယ်။ ငါက ယက္ခဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအဖြစ် ခံယူမယ်၊ ဒီထော့မှ ငါ့ဟာ ဒုစရိုက်ခေါင်းဆောင်ကြီးအဖြစ် ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မယ်'

လူယုံတော်ကုန်းသည် သိုင်းပညာထက်မြက်ခြင်း မရှိထု  
ဆဖြ့် တိုက်ပွဲများတွင် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုပါချေ။

သို့သော် သူသည် ဉာဏ်စွမ်းဉာဏ်ရှိသူဖြစ်၍ လိမ်ကွန်က  
သူ့ကို အတိုင်ပင်ခံ လူယုံတော်အဖြစ် ထားရှိခြင်းဖြစ်လေ  
သည်။

လူယုံတော်ကုန်းက ကျိုးနွံလေးစားစွာ ပြန်ပြောသည်။  
'အခုလဲ ဆရာစုစုဆရာငါ့ဖားတဲ့ ငွေကြေးအင်အားနဲ့ဆိုရင်  
ဆရာ့ စနေနဲ့ ယက္ခဂိုဏ်းကြီးကို တည်ထောင်လို့ရလောက်ပါပြီ  
ဆရာ'



'မင်းပြောလို့ အခုပဲ ယက္ခဂိုဏ်းကို တည်ထောင်မယ်  
ဆိုရင်တော့ ရပါသလား၊ ဒါပေမယ့် အင်အားတောင်တင်းတဲ့  
ဂိုဏ်းကြီးတွေဖြစ်မယ့် တည်ထောင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊  
ဒါက ယက္ခဂိုဏ်းကြီးကို တည်ထောင်မယ်ဆိုရင် သိုင်းပညာက  
အားတိုင်း အလေးထားကြောက်ရွံ့ရမယ့် လိမ်ကွန်ဂိုဏ်းကြီး  
အဖြစ်ပဲ တည်ထောင်ချင်တာ၊ နောက်ဆုံးနဲ့နဲ့ခံစေတာဆို  
ဆိုဆပ်တဲ့ငွေကြေးအင်အားကို ရပါပြီ၊ ချောဆရာ့ မိပန်း  
ကိုလဲ ငါ့ပိုင်ဆိုင်ပါပြီ'

လူယုံတော်ကုန်း အံ့မြူးသွားသည်။

'ဟား...ဟား...ဟား၊ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းချုပ် မိပန်းကို  
ဆရာ ပိုင်လို့ကတော့ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းကိုလဲ ပိုင်ပြီပေါ့၊  
ဒီလိုပိုင်လို့ကတော့ ဆရာတည်ထောင်မယ့်ဂိုဏ်းကြီးဟာ အင်

အား တောင်တင်းသထက် တောင်တင်းသွားပြီပေါ့ဆရာ၊  
အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းကိုပိုင်လို့ကတော့ ဆရာ့အနေနဲ့ ငွေအင်  
အားတောင် ထပ်ပေါ်တော့ပါဘူး၊ ယက္ခဂိုဏ်းကြီးကို တည်  
ထောင်လို့ ရပါပြီ၊ မိပန်းကိုသာ ပိုင်အောင် ကြိုးစားပါ  
ဆရာ'

'ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ၊ ပိုင်ရမှပေါ့ကွာ၊ ပိုင်ရမှပေါ့၊ အခု  
တောင် ငါ့ရှိညွှတ်ကွင်းထဲ တပြည်းပြည်း ရောက်လာနေပါ  
ပြီ'

ကျွန်မတော်လဲ ဆရာ့ရဲ့အမိန့်စကားအတိုင်း ထက်မြက်တဲ့  
သိုင်းပညာအင်အား အတော်များများကို စည်းရုံးသိမ်း  
သွင်းထားပါ့မလား၊ သူတို့ဟာ ယက္ခဂိုဏ်းကြီး တည်ထောင်  
တဲ့အခါမှာ အမောခံတွေ ဖြစ်လားကြမှာပဲ'

'ကောင်းတယ်ဟေ့၊ ငွေကိုလဲ လိုအပ်သလောက်သာ  
ထုတ်သုံးတော့၊ ချောင်ဝုတ္တံ ပြန်လာရင် ရွှေလျှာ သုံးဆန်း၊  
ဓမ္မကျားပိုး တန်ဖိုးရှိတဲ့ ရတနာခံတွေ ပါလာအံ့မှတော့'

'ချောင်ဝုတ္တံလူစု စီဒနမနက်တော့ ပြန်ရောက်ကောင်းပါ  
ရဲ့ဆရာ'

'ထောက်မှပေါ့ကွာ၊ ခက်ခက်ခဲခဲကြီးလုပ်ရမယ့် အလုပ်  
မျိုးမူမဟုတ်ဘူး'

'ဆရာလိမ်ကွန်... ဆရာလိမ်ကွန်'  
တို့စဉ် အမြင်ဘက်မှ အသံပြု၍ ဆီးအန်ခန်းအကွင်းသို့  
ချောင်ဝု အပြေးရောက်လာ၏။ သူ၏အမူဆရာက ဝမ်းသာ  
အယ်လဲရှိနေ၏။ မြူးရှင်နေ၏။

‘ဟော...ပြောရင်းဆိုရင်း ချောင်ဝို ပြန်ရောက်လားဦး’  
လိမ်ကုန်လည်း ရှင်မြူးသွား၏။  
ချောင်ဝို၏အမူအရာကို ကြည့်၍ သူ့ခိုင်းလိုက်သောက်  
အောင်ပြင်ခဲ့ပြီဟု သေချာပေါက် တွက်ဆလိုက်သည်။  
သူက ရှင်ရှင်မြူးမြူးပင် မေးလိုက်၏။

‘ဘယ်နှယ်လဲချောင်ဝို၊ မင်းတို့ လွယ်လွယ်နဲ့ အောင်မြင်  
ခဲ့ကြတယ်မဟုတ်လား’  
ချောင်ဝိုသည် ချက်ချင်း ဘာဖြန်ပြောရမှန်းမသိ ပြန်  
သွား၏။

သေချာပေါက်တွက်ထားသော လိမ်ကုန်အ ထပ်ပြောပြန်  
သည်။

‘ချောင်ဝို ရတနာသေတ္တာရော ဘယ်မှာလဲ’  
လိမ်ကုန်က အပိုင်မေးနေဆဲဖြင့် ချောင်ဝိုလည်း ပြန်ပြော  
ရတော့၏။

‘ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့ ရတနာသေတ္တာကိုတော့  
ရမလာပါဘူး’

လိမ်ကုန်၏မျက်နှာ တစ်ခုဟုတ်ချင်း စာညှိသွားသည်။

‘ဘာက...ရတနာသေတ္တာ ရမလာခဲ့ဘူး ဖုတ်လား၊  
ကျင့်ယှစ်ချောထောက်အဖွဲ့နဲ့ မတွေ့လို့ လား၊ ငါက ခိုင်လုံတဲ့  
သတင်းကိုရထားတယ်ပါ။ လွဲချော်စရာ အကြောင်းမရှိပါ  
ဘူး’

‘ဆရာရထားတဲ့ သတင်းအတိုင်းပဲ၊ ကျင့်ယှစ်ချောထောက်  
အဖွဲ့နဲ့ ကျွန်တော်တို့ တွေ့ပါတယ်။ သူတို့အင်အားဟာ ထောင်



အင်အားဝင်မှ ငါ့ယေဘုတ်ပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ဝိုင်းတိုက်  
ပြတော့ တောင်စမ်းရဲ့ နေ့စက်ထိုင်လေးဖောက် သေကုန်  
ပြုပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တက်က ငါ့ယောက် ကျဆုံးသွား  
ပါတယ်’

‘အိုကွာ ဒါတွေ ငါ့မသိချင်ဘူး၊ ဘယ်ဆွဲပဲသေသေငါ  
ရမစိုက်ဘူး မင်းတို့တွေ အင်အားများလျက်နဲ့ ရတနာ  
သေတ္တာကို ဘာကြောင့်ရမလာတာလဲဆိုတာပဲ သိချင်တယ်’  
လိမ်ကုန် ဒေါသထွက်နေမှန်းသိသဖြင့် ချောင်ဝိုလည်း  
အတိအကျပြောပြ၏။

‘သေခင်ခမ်းတာ သင့်ပညာ တော်တော်လေး ထက်မြက်  
ပါတယ်ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ ဆူ့ကို ခက်စရာတွေအင်  
ခိုင်းတို့ကန်ခိုက်ကြသမယ့် သူ့မှာ ရတနာသေတ္တာကို အပါ  
အဝင်တို့ ကိုယ်လွှတ်ခွန်း ထွက်ပြေးသွားပါတယ်’

‘မင်းတို့ ဒီလေးကံအောင် ညှိရသလားကွ၊ ညှိပြီးကွာ...  
ညှိဦး’

‘ဘုန်း...ဘုန်း’  
‘အင့်’

လိမ်ကုန်သည် ဒေါသဖြစ်သွားပြီး ခြေနှစ်ဖက်ဖြင့် ကန်  
ထောင့် ချောင်ဝို လဲကျသွားသည်။

‘ဒီကေခင်ထွက်ပြေးသွားတာကို မလိုက်ဘဲ မင်းတို့က  
ဒီအတိုင်း ငြိမ်နေကြသလား၊ ဒီကောင်ဆီက ရတနာသေတ္တာ  
ကို လိုက်မလှကြဘူးလား’

ချောင်ဝိုသည် လူးလဲထပြေး ပြေးသည်။

ကျွန်တော်တို့လိုက်ကြပါတယ်ဆရာ၊ ထောင်စမ်းကို အလိုက်ပြီး ရတနာတွေကို လုယူမယ်ဆိုရင်လဲ ရနိုင်ပါတယ်။ ပေးမယ့် ရတနာတွေအားလုံးထက် ပိုပြီးအရေးကြီးတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ခဲ့ရလို့ ကျွန်တော်တို့တွေ ထောင်စမ်းနှောက်ကို မလိုက်တော့တာပါ။ စိအမျိုးသမီးဟာ ဆရာအတွက် ရတနာတွေထက် ပိုပြီး တန်ဖိုးရှိပါတယ်

လိမ်ကွန် မျက်မှောင်ကြူတသွားပြီး...  
'ဘယ်သူလဲကွ၊ ဘယ်ကအမျိုးသမီးလဲ'

'ဆရာသိပ်ပြီးတွေ့ချင်နေတဲ့ နတ်မိမယ်မိဂွမ်းကို ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ပါတယ်ဆရာ'

လိမ်ကွန် လွန်စွာအံ့ဩသွားသည်။  
စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သွားသည်။  
'ဘာ...မိဂွမ်းကို မင်း တွေ့ခဲ့တယ် ဟုတ်သား'

'ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ၊ နတ်မိမယ်မိဂွမ်းကို အသက်ရှင်လျှင် တွေ့ခဲ့ပါတယ်'

'ဘယ်မှာတွေ့ခဲ့တယ်လဲ'  
'မု'မု'ကုလျှင်မြောင်ကြီးထဲမှာ တွေ့ခဲ့တာပါ။ မိဂွမ်းက အဲဒီမှာ ဇာတ်မြုပ်ပြီး နေပါတယ်။ သူ့နဲ့အတူ သွေးစက်ဝိုင်းရိုက်ချုပ်ကြီး ဝမ်းခွဲသား ဝပ်ချန်လဲ ရှိနေပါတယ်'

'ဟင်...ဝပ်ချန်ကိုပါ မင်းတွေ့ခဲ့သလား'  
'နတ်မိမယ်မိဂွမ်းနဲ့မတွေ့ခင် ကျွန်တော်တို့တွေ လမ်းမှာ အလက်ဆယ်လေးနှစ် ဆယ့်ငါးနှစ်လေးကရှိတဲ့ ကောင်ဆေး

တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ခဲ့ကြပါသေးတယ်။ ဒီကောင်လေးဟာ ဝပ်ချန်ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ယူဆရပါတယ်'

လိမ်ကွန်၏မျက်နှာ ကြည်ကြည်လင်လင်ဖြစ်လာသည်။  
'မိဂွမ်းကလဲ မင်းကိုပြင်မြင်ချင်း ပုတ်မိပွာပေါ့၊ ဝပ်ချန်နဲ့ အတူပါသွားတဲ့ ရတနာသိုက်မြေပုံအကြောင်းကော မင်း သိခဲ့ရသေးသလား'

'နတ်မိမယ်မိဂွမ်းဟာ ကျွန်တော်ကို အယ်သူ့ဘယ်ဝါမှ နှစ်သပ်ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူဟာ မျက်မမြင်အင်္ဂကို ရောက်နေပါပြီ'

'ဟေ...ဟုတ်လား၊ အဘိုးကြီးလျှင်ကျ လက်ချက်ကြောင့် သူ့မျက်လုံးကန်းသွားတာပဲ ဖြစ်ရမယ်ကွ၊ ဒါဆိုလဲ ကာသုကို မင်းတို့လူအင်အားနဲ့ တစ်ပါတည်း ဝေါ့ဆီခေါ်လာကြပါရအောင်'

ချောင့်ဝူ ခေါင်းကိုခါယမ်းလိုက်ပြီး...

'မရဘူး ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့လဲ သူ့ကိုခေါ်လာနိုင်ဖို့ ကြိုးစားကြပါစေးတယ်။ ဒါပေမယ့် သူဟာ မျက်ကန်းဘဝ ရောက်နေတာတောင် အလျင်ကထက်ပိုပြီး ဆိုင်းမညာ ထက် ခြက်နေပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး သူ့လက်ချက်နဲ့ နှိမ့်မကျန်တာ ကံကောင်းတယ်'

'ဟေ...ဟုတ်လားကွ၊ ကဲ...မိဂွမ်းနဲ့ ဘယ်လိုတွေ့ခဲ့တယ်၊ ဘယ်လိုဖြစ်ပျက်ခဲ့တယ်ဆိုတာ အသေးစိတ် ပြောစမ်းပါဦးချောင့်ဝူ'



၁၄၈ + တက္ကသိုလ်နေရဲ့အောင်

ထိုအခါမှ အချာငါ့လည်း ထောင်မင်းနောက်သို့ သူ့  
တစ်ကောင်လုံးကြော့မှ ဦးစွာဝမ်းချန်နှင့်တော့ခဲ့ကြပုံ၊ ထို နောက်  
ဆက်လိုက်ကြရာတွင် စမ်းချောင်းကလေးအနီးရှိ မိဂွမ်းနှင့်  
တော့ဆုံဖြစ်ပျက်ခဲ့ရပုံတို့ကို အသေးစိတ်ပြောပြလိုက်လေသည်။

လိမ့်ကုန်လည်း သေချာစွာနားထောင်ပြီးမှ မှတ်ချက်  
လည်း။

အင်း...မိဂွမ်းက သူ့ သားရောက်လာရင်လို့ ပြောတဲ့  
အတွက် သူနဲ့အတူ ဝမ်းချန်ရှိနေတာသေချာပါ။ မင်းတို့တော့ခဲ့တဲ့  
ကောင်လေးဟာလဲ ဝမ်းချန်ပဲဖြစ်နိုင်တယ်။ မိဂွမ်းရဲ့စကားထဲ  
ဝမ်းချန်ဟာလဲ သိုင်းပညာ ထက်ထက်မြက်မြက် တတ်နေထိုင်  
မယ်။

ဟုတ်တယ် ဆရာ၊ ဒါကြောင့်လဲ မိဂွမ်းက သူ့ သားလေး  
ရင် ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ သေကုန်လိမ့်မယ်လို့ ပြောတာ  
ပေါ့။

ကဲ...ကဲ...မင်း အနားယူပေတော့ ချောင်စို၊ ရတနာတွေ  
ရမလာမေ့မယ် မင်းကို ငါ အပြစ်မတင်တော့ဘူး၊ ဆေး...  
မိဂွမ်းကို အလိမ္မာသုံးပြီး တွေ့လာခဲ့တဲ့အတွက် မင်းကိုချီးကျူး  
ပါတယ်။ အေး...မင်းပြောသလို ငါအတွက် ရတနာတွေထက်  
မိဂွမ်းက အရေးကြီးတယ်။ မိဂွမ်းနဲ့ဝမ်းချန် ဘယ်မှာရှိနေတယ်  
ဆိုတဲ့အတင်းဟာ ရတနာတွေထက်ပိုပြီး အဖိုးတန်တယ်။ သူ  
ဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ငါ့လိုဟာ ဝှာစမ်းရတနာသိုက်ကို ဖော်

ထုတ်ဖို့ လမ်းစရလာပြီကိုးကွ၊ ဝှာစမ်းရတနာသိုက်ကို ဖော်  
ထုတ်နိုင်လို့ကတော့ ငါ တည်ထောင်မယ့် ယက္ခဂိုဏ်းက တယ်  
သူမှ မော်ကြည့်ရဲတော့မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဟား...ဟား...ဟား



မုံ့...မုံ့...ကုလျှိုပြောင်မေသမှာ ဆေးချမ်းသာယာစွာ ရှိနေ  
သည်။

မျက်မမြင်မိဂွမ်းသည် သူမတို့နေထိုင်သော လိမ့်ဂူကြီး  
ရှေ့ရှိ ကျောက်တုံးကြီးပေါ်တွင်ထိုင်ကာ စဉ်းစားခန်း ဝင်နေ  
သည်။

သူ့သည် မုံ့...မုံ့...ကုလျှိုပြောင်တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်မှာ ကိုး  
နှစ်ကျော် ရှိသွားလေပြီ။

ထိုနှစ်ကာလများအတွင်း သူမတို့အားအမိသည် မည်သူ  
နှောင်ယှက်မှုကိုမှမခံရဘဲ ဆေးချမ်းသာယာစွာ နေခဲ့ကြရ  
သည်။

လွန်ခဲ့သောခုနှစ်ရက်ခန့်က လူတစ်ယောက်၏နှောင့်ယှက်  
ခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။

ထိုအဖြစ်က သူမ၏စိတ်ကို ယခုထက်တိုင်အောင် အနှောင့်  
အယှက် ဖြစ်နေမိသည်။

ထိုလူစုမှာ လူဆိုးများဖြစ်ကြောင်း၊ သူမ သိလိုက်သော်  
သည်း မည်သူမည်ဝါမှန်း မသိရသဖြင့် စိတ်ထဲတွင် မချင့်  
မချင့် ဖြစ်နေမိသည်။

ထိုလူစုသည် သူ့ကို မိဂ္ဂမ်းမှန်း သိသွားကြပြီလားဟုလည်း  
စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်မိသည်။

ထိုလူစုကသာ သူ့ကို မိဂ္ဂမ်းမှန်း သိသွားပါက သိုင်းလော  
ကတွင် ဆင်းခြင်းပေးတော့မည်။

ထိုအခါ ငြိမ်းအေးစွာနေရသော အုမတို့အား အမိ အ  
မ္မာလည်း အန္တရာယ်တွေ ပေါ်ပေါက်လာမည်။ ဝမ်းချန်လေ  
စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မည်စိုး၍ သူသည် ထိုလူစုနှင့် ကြုံ  
ဆန္ဒအဖြစ်ကို ဖွင့်မပြောချေ။

ဝမ်းချန်ကသာ လူကောင်းတစ်ယောက်၏အသက်ကို မပ  
ပန်းဘဲနှင့် ကယ်တင်ခဲ့ကြောင်း၊ လူဆိုးခြောက်ယောက်ထံ  
လမ်းလွှဲလိုက်ကြောင်း ပြန်ပြောသဖြင့် ၎င်းလူဆိုးခြောက်  
မှာ သူမကို အနှောင့်အယှက်ပေးခဲ့သူများဖြစ်ကြောင်း သူ  
သိရသည်။

ယခုအခါ ဝမ်းချန်မှာ မြို့ပေါ်သို့ အရောင်းအဝယ်နှု  
သွားနေသဖြင့် မှ မှ ကုလျှီမြောင်တွင် ရှိမနေဘဲ အုမ တ  
ဦးသာ ရှိနေ၏။

သူမသည် ခါတိုင်းလို ပေါ့ပေါ့ဆဆနေတော့ဘဲ အ  
အမြဲ သတိဖြင့်နေ၏။

သူမ ထိုင်နေသည့် ဝန်းကျင်တွင် လေညှင်းတိုက်ခတ်သံမျှ  
သာ ပေါ်ထွက်နေ၏။

သူမသည် အတွေးနယ်ခဲ့နေသော်လည်း အနံ့အာရုံ  
အကြားသာရုံက နီးကြားနေသည်။

ထို့ကြောင့် သူမနားထဲတွင် သူ့ထံ ချဉ်းကပ်လာစေ  
ခြယ်ကို ကြားနေရ၏။

မိဂ္ဂမ်းက သူ၏ဘေးနားမှတောင်စွေးကို ဆွဲကိုင်လိုက်ပြီး  
ကျောက်တုံးပေါ်မှ လှစ်ခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်၏။

လေသံဆတ်ဆတ်ဖြင့် မေးလိုက်၏။

‘အယ်သူလဲ... ရုပ်လိုက်’

ခြေသံလည်း ရုတ်ခြည်း ရပ်သွား၏။

ချက်ချင်းပင် ချိုသာစွာပြောလိုက်သောစကားသံ ပေါ်  
လာ၏။

‘အစ်ကိုပါ မိဂ္ဂမ်းရယ်၊ မိဂ္ဂမ်း သိပ်ပြီးချစ်တဲ့ အစ်ကိုပါ’

‘ထိုအသံကို ကြားရသောအခါ မျက်မမြင်မိဂ္ဂမ်း ထွန်စွာ  
ပြောသွား၏။

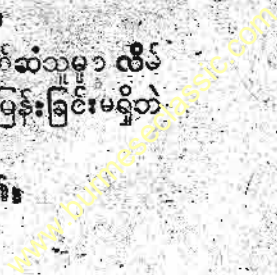
စိတ်တွေလှုပ်ရှားသွားသည်။ အသံကို ရုတ်တရက် မမှတ်မိ  
ဆာလည်း လိမ်ကုန်ဖြစ်နေမလားဟူသောအတွေးက ချက်  
ချင်း ဝင်လာသည်။ သူမကို နာမည်ခေါ်၍ မည်သူကမျှ  
ဆက်ဆံခဲ့ပေ။

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး’ ဟု ခေါ်သူက ခေါ်ကြ၏။

သခင်မလေးဟု ခေါ်သူက ခေါ်ကြသည်။

သူမ၏နာမည်ကို ၎င်းရင်းနှီးနှီးခေါ်၍ ဆက်ဆံသူမှာ လိမ်  
စိတ်တစ်ယောက်သာရှိ၏။ သူမက ထပ်မံမေးမြန်းခြင်းမရှိဘဲ  
၍ နားစွင့်နေသည်။

စကားသံက ညင်သာစွာ ဆက်ပေါ်လာ၏။



သွေးစက်စိုစွန်းချုပ်တိုက်ပုံစံ မိဂ္ဂမ်း ပျောက်သွား  
 ကတည်းက မိဂ္ဂမ်းကို အစ်ကို လိုက်ရှာနေတာပါ။ မိဂ္ဂမ်း  
 ထတင်းကို အဆက်မပြတ် အစ်ကို စုံစမ်းနေတာပါ။ မိဂ္ဂမ်း  
 အတွက် ပစ္စင်လောကရောက်နေခဲ့တာပါ။ မိဂ္ဂမ်းကို အမြဲတမ်း  
 တမ်းတနေခဲ့တာပါ။ မကြာခင်ကမှ မုံ့မုံ့က လျှိုမြောင်မှာ  
 မိဂ္ဂမ်း ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကို ကြားရတယ်။ မိဂ္ဂမ်းဟာ  
 မျက်မမြင်ဘဝကို ရောက်နေတယ်လို့ ကြားကြားချင်း အစ်ကို  
 အများကြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတယ်။ ဒါပေမယ့် မိဂ္ဂမ်း  
 အဆက်ရှင်လျက် ရှိနေသေးတဲ့ အတွက် ပြေမပြနိုင်လောက်  
 သောခင် ဝမ်းသာသွားမိတယ်။ ချက်ချင်းပဲ စီကို ဆရာဝန်  
 အစ်ကို ပြေးလာခဲ့တာ။ အခု အစ်ကို မျက်စိနဲ့ မိဂ္ဂမ်းကို ခြ  
 လိုက်ရှာတာ သိပ်ပြီး ဝမ်းသာမိတယ်။ မိဂ္ဂမ်းအပေါ် အစ်ကို  
 ချစ်တဲ့အချစ်က ဆန့်ရှင်းပြောင်ပါးတယ်။ မျက်မမြင်ခင်က  
 တစ်ကိုပဲရောက်နေခဲ့။ ခြေတွေဆက်တော့ပဲ ခြစ်နေနေ  
 မိဂ္ဂမ်းအပေါ်မှာ ထားရှိတဲ့ အချစ်ကတော့ မမြောင်းလဲမသွား  
 ပါဘူး မိဂ္ဂမ်းရယ်။

ယခုတွေ့ရမျက်မမြင်မိဂ္ဂမ်းသည် အသံကို စောင့်ခေါ်  
 ကြီး ကျက်မိပါပြီ။ ကောင်းကောင်းကြီး မုတ်မိပါလေပြီ။  
 ယခုကဲ့သို့ ချစ်စကားကြိုက်စကားမျိုးကို လိမ်ကုန်  
 ယောက်လဲလှဲပြီး သူ့အား မည်သူကမှ မပြောဝံ့ပါချေ။  
 လိမ်ကုန်ဖြစ်ကြောင်း သေချာသွားပါပြီ။



ယခင်က သူမသည် လိမ်ကုန်၏ ချိုသာသောစကားကို  
 ကြားရလျှင် ကြည်နူးခြင်းဖြစ်ရသော်လည်း ယခုအခါ ကိုသိ  
 သော ခံစားမှုမျိုး မရှိတော့ပါချေ။

လိမ်ကုန်သည် သူ့၏ရန်သူတစ်ယောက် မဟုတ်ဟူသော  
 အသိဖြင့် တညိုငြိမ်အေးအေးစွာပင် ပြန်ပြောလေသည်။

ကျွန်မ မိမ့်မှ ရှိနေတယ်ဆိုတာကို အစ်ကိုလိမ်ကုန် ဘယ်  
 သူ ဆီက သိရတာလဲ။

အစ်ကို မိတ်ဆွေတစ် ယောက်ဆီက ကြားရတာပါ။ အစ်  
 ကို မိတ်ဆွေကလဲ တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်ကြားပြီး အစ်ကို  
 ကို ပြန်ပြောစာ ဆိုတော့ ခိုင်လုံထိကျတဲ့ သတင်းအော့ မဟုတ်  
 ဘူးပေါ့။ အစ်ကိုလဲ လာသတင်းရခဲ့ပေမယ့် မယုံ့ရဲတဲ့ အခု  
 ညီမကို တွေ့တော့မှပဲ စိတ်ဝင်စား ခေမုန်ဆိုတာ သိ တာ  
 စာယ်။

လိမ်ကုန်သည် သူ့တပည့်များထံမှ ကြားသိရကြောင်းကို  
 မပြောပါချေ။

သူ့ကို ဗုရိုက်ခေါင်းဆောင်ကစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း  
 မိဂ္ဂမ်း သိသွားမှာစိုးစေသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ထိုသို့သိသွားပါက သူသည် မိဂ္ဂမ်းကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်း  
 ခို့ထု လွယ်ကူတော့မည် မဟုတ်ပါချေ။

ယခုလည်း သူသည် ချောင်စုကို လမ်းပြအဖြစ် ခေါ်လာ  
 ခဲ့၏။

မျက်မမြင်မိဂွမ်းကို ခပ်ဝေးဝေးမှ လှမ်းတွေ့ရတော့မှပင် ချောင်ဝကိုထားခဲ့ပြီး သူတစ်ဦးတည်း ချဉ်းကပ်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မိဂွမ်းအနေနှင့် လိမ်ကုန်နှင့်ပတ်သက်၍ သာမူ ပြောစရာ မရှိသဖြင့် ငြိမ်နေမိသည်။ လိမ်ကုန်ကသာ ဆက်ပြောသည်။

'ညီမ မျက်မမြင်ဘဝကိုရောက်နေလို့ အားငယ်စိတ်ဖြစ် ပြီး ဒီတော့ကြီးမျက်မည်းထဲမှာ ဇာတ်မြုပ်ပြီး နေတာလား ထင်၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒုက္ခခံပြီး ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေရတာလဲ ညီမရယ်၊ အစ်ကိုနဲ့ ညီမ လိုက်ခဲ့ပါ။ ညီမကို တစ် ဆက်လို့ အစ်ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်သွားပါမယ်'

သူက သက်မြင်းမျှင်းမျှင်းချကာ ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက် ပြီး....

'လောတဒေါသတွေပုံးနေတဲ့ လူတွေရဲ့ကြားမှာ ကျွန်မ မနေရင်အော့ပါဘူး၊ ဒီမှာနေရတာ လူဆင်းရဲပေမယ့် အများ ကြီး စိတ်ချမ်းသာပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ဘဝဟာ အင်မတန်မှ ငြိမ်းအေးပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ဘဝနဲ့ ကျွန်မပဲ ရှိပါစေတော့၊ တစ်ချိန်က အဆိပ်တစ်ဆူကိုမျိုးချုပ်ကြီး မိဂွမ်းဟာ သေဆုံး သွားပါပြီ၊ ကျွန်မ လူသစ်စိတ်သစ်နဲ့ ဒီမှာပဲ နေသွားပါ တော့ပယ်'

'ဟဲ့...မဟုတ်တာညီမရယ်၊ ညီမဟာ မျက်မမြင်ဘဝကို ရောက်နေလို့ ဒီလိုအခြေအနေမျိုးနဲ့ ပိုပြီးမနေသင့်ပါဘူး။

အခြေအရံ အသင်းပင်းတွေနဲ့ ပြုစုစောင့်ရှောက်ပြီး နေသင့် ပါတယ်၊ အခြေအရံ... ညီမနဲ့အတူ ဆေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းချုပ်ရဲသား ငယ်စစ်ချန်လဲ ပါသွားတယ်လို့ကြားရတယ်၊ အခု ဝမ်းချန် ရော ညီမနဲ့အတူတူပဲ ရှိနေသေးလား၊ ရှိနေတယ်ဆိုရင် သူ့ ကို လဲ ခေါ်လာခဲ့မယ်၊ အစ်ကို တာဝန်ယူပြီး စောင့်ရှောက်ပါ မယ်'

'အစ်ကို ကျွန်မကို တကယ်သနားတယ်၊ ကရုဏာ ထား တယ်ဆိုရင် ပြန်ပါစော့'

'သေသေချာချာစဉ်းစားပါဦး၊ ညီမ၊ အစ်ကိုက ညီမ အပေါ် ဘေးအန္တရာယ် ကာရောက်မှာကိုမြင်လို့ ပြောနေရတာ ပါ၊ ဝမ်းချန်နဲ့အတူ ဝှာခန်းရတနာသိုက်မြေပဲလဲ ပါ သူ့ခဲ ခယ်လို့ သိုင်းလောကမှာ အတင်းထွက်နေတယ်၊ ဒီသတင်း ကြောင့် သိုင်းလောကသားတွေဟာ ဝမ်းချန်ကို ရှာနေတယ်၊ အခုဆိုရင် ညီမနဲ့ဝမ်းချန်တို့ ဒီမှာရှိနေကြတယ်ဆိုတာ သိတဲ့လူ တော်တော်များများရှိနေကြပြီလို့ အစ်ကို ယူဆတယ်၊ ဒီလူ တွေ ညီမတို့ဆီရောက်လာရင် ညီမတို့အတွက် အများကြီး အန္တရာယ်ရှိနေတယ်၊ ဒါကြောင့် ညီမတို့ကို အစ်ကိုနဲ့လိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်တာပေါ့၊ အစ်ကိုနဲ့ လိုက်မနေချင်ဘူးဆိုရင်လဲ ညီမရဲ့ အဆိပ်တစ်ဆူကိုမျိုးမှာ ပြန်နေသင့်ပါတယ်၊ မိဖုန်းလဲ ညီမရဲ့ ဆည်းကိုကြားရလို့ အတော်ကြီး စိုးရိမ်ပူပန်နေပါတယ်၊ ခုနီးက ညီမမရှိတဲ့အတွက် သောလောအယ် အဆိပ်တစ်ဆူ ကိုမျိုးချုပ်ကြီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေရပေမယ့် ညီမကို ပြန်တွေ့

၁၅၆ + တက္ကသိုလ်-နေ့ရုံးအောင်

ထာနဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအဖြစ် ပြန်လွှဲမယ်လို့ ပြောနေပါ  
ဤ

လိမ်ကုန်သည် သူ့ ထံသို့ မိဂ္ဂမ်းတို့မလိုက်လျှင် အဆိပ်တစ်ရာ  
ဂိုဏ်းသို့ ပြန်ရန် စည်းရုံးနေခြင်းမှာ ဝှာစန်းရတနာမြေပုံကို  
ပိုင်ဆိုင်လိုသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

သိုင်းလောကသားများထံ ဝှာစန်း ရတနာသိုက်မြေပုံ  
သည် အသွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဝမ်ခထံတွင် ရှိနေသည်ဟု  
ယုံကြည်ထားကြ၏။

သူကမူ ဝမ်ခထံတွင် ရှိနေသည်မှာ ဝှာစန်းရတနာသိုက်  
မြေပုံ တစ်ဝက်သာရှိခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထိထား၏။

ထာကြောင်းမှာ ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံ တစ်ဝက်မှာ သူ့  
ထံ ရှိလေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဝမ်း ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံတစ်ဝက်ကို သူနှင့် မျက်  
ရုံးဖြူတိုးတိုး လျှောက်တို့ ပိုင်ဆိုင်ကြ၏။

ထို့ကြောင့် ဝမ်ခထံတွင်ရှိနေသော ရတနာသိုက်မြေပုံ  
တစ်ဝက်ကို ရရှိရန် သူတို့အတွက် ကြိုးစားနေခြင်းဖြစ်၏။

ထိုအခါကြောင်းကို သူတို့ အထူးစင် နှုတ်လိုကြသည်။  
သူတို့ပိုင်ဆိုင်သည့် ရတနာသိုက်မြေပုံ တစ်ဝက်ကိုလည်း  
မျက်ရုံးဖြူတိုးတိုး လျှောက်ထံတွင်သာ ထားရှိ၏။

ဆီသော် မကြာမီကာလက လျှောက်ထံတွင် ဝှာစန်းရတနာ  
သိုက်မြေပုံတစ်ဝက် ရှိနေသည်ဆိုသောသတင်းသည် တစ်နှစ်  
တစ်ခါ ပေါက်ကြားသွားခဲ့သည်။

ထူးဆန်းသောမြေပုံ + ၁၅၇

ထိုသတင်းကို ကြားဆံ့သော သိုင်းလောကသား အချို့  
လည်း လျှောက်၊ နေ့စက်သို့ လိုက်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် လျှောက်သည် သူ့ထံတွင်ရှိနေသော ရတနာ  
သိုက်မြေပုံတစ်ဝက်ကို လိမ်ကုန်စံတွင် လွှဲအပ်အားလိုက်  
တော့၏။

သူတို့နှစ်ဦးသည် စိတ်တူသဘောတူ ယက္ခဂိုဏ်းကြီးကို  
တည်ထောင်ပြီး သိုင်းလောကကိုလွှမ်းမိုးရန် ကြိုးစားကြ  
သူများဖြစ်၏။

လောလောဆယ် လျှောက်က ငုစုရိတ်ခေတ်ခေတ်ဆောင်ကြီး  
အဖြစ် ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် လှုပ်ရှားတော်လည်း လိမ်ကုန်ကမူ  
သူတော်ကောင်းတန် ဆောင်ထား၏။

လိမ်ကုန်သည် ဝမ်ခထံတွင်ရှိနေသော ရတနာသိုက်မြေပုံ  
တစ်ခြမ်းမှာ ဝမ်ချန်ထံတွင် ပါအားသည်ဟု ယုံကြည်ထား  
သည်။

ယခုအခါ ၎င်းရတနာသိုက်မြေပုံတစ်ခြမ်းကို ဝမ်ချန်အား  
စောင့်ရှောက်ထားသည့် မိဂ္ဂမ်းက ပိုင်ဆိုင်ထားလိမ့်မည်ဟု  
ယုံကြည်နေပြန်၏။

ထို့ကြောင့် သူသည် မိဂ္ဂမ်းအား အနီးကပ် စည်းရုံးနိုင်  
ရန် အနည်းပြင် ခေါ်နေခြင်းဖြစ်၏။

သူ့အနေဖြင့် လောလောဆယ် အကြမ်းနည်းကိုသုံး၍  
ပြစ်သေးပါချေ။ မိဂ္ဂမ်းအာ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းသို့ ပြန်  
ဆုတ်လျှင် သူထစ်ဦးတည်းသာ အနီးကပ်စည်းရုံးသူ့ ရှိမည်  
အဟုတ်ပါလား။

သို့သော်လည်း စကားကို မိဂ္ဂုမ်းက လက်မခံပါချေ။

ကျွန်မ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းကို မပြန်တော့ဘူး။ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးလဲ မလုပ်ချင်တော့ဘူး။ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းဟာ ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းဆိုတာ ရှင်လဲသိပါတယ်။ ကျွန်မ တောထဲမှာနေပေမယ့် အခုဆိုရင် အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းဟာ ဒုစရိုက်မှုတွေကို လွန်လွန်ကျူးကျူးလုပ်နေတယ်လို့ ကျွန်မ ကြားနေရတယ်...

ခါကြောင့် ကျွန်မ ပိုပြီး မပြန်ချင်ဘူး။ ကျွန်မရဲ့ညီမ မိဖုန်းကို သွေးဆေးရင်းချွတ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ သံယောဇဉ်ရှိပါတယ်။ ခါပေမယ့် သူ့နဲ့ကျွန်မတော့ စရိုက်ချင်း လုံးလုံးတော့ကြဘူး။ မိဖုန်းပဲ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းချုပ်လုပ်တာ မှန်ပါတယ်။ သူပဲ ဆက်လုပ်ပါစေ။ ကျွန်မကတော့ ဒီမှာပဲ အေးအေးနေတော့မယ်...

ကျွန်မကို မျက်မမြင်ဆိုပြီး ရန်မူချင်တဲ့လူ ရန်မူပါစေ။ ကျွန်မ မမူပါဘူး။ ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံနဲ့ မတ်သက်လို့လဲ ကျွန်မ ဘာမှမသိဘူး။ ကဲ...ရှင်ပြန်ပါတော့ ကျွန်မဆီကို နောက်ဆပ် မလာပါနဲ့တော့။ ဒါမှမဟုတ်ရင် ရှင်ကို မိတ်ဆွေအဖြစ်ကနေ ရန်သူအဖြစ် ကျွန်မ သတ်မှတ်ရလိမ့်မယ်။

လိမ်ကုန်၏စိတ်ထဲတွင် မချင်မရဲ ပြစ်နေ၏။  
သူ့အစနှင့် အကြမ်းနည်းသုံးပြီး မိဂ္ဂုမ်းကို ထိုက်ခိုက်ပါကလည်း သူ့သိချင်သော ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံ တစ်ခြမ်း အကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

သူ့ကို မိဂ္ဂုမ်း အယုံအကြည်မဲ့သွားပြီး အခြေအနေသာ ပိုဆိုးသွားမည်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သူသည် စိတ်ကို လျော့လိုက်ရတော့၏။ တစ်နည်းတစ်လမ်း ထပ်မံကြံရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချရတော့သည်။

အောင်းမြီလော၊ ညီမရဲ့ဆန္ဒမပါဘဲ အစ်ကို့ ဇွတ်အတင်း မတိုက်တွန်းချင်ပါဘူး။ အစ်ကို့ ဆန္ဒက ညီမကို ခုလို ဆင်းဆင်းရဲရဲ မနေစေချင်လို့ ပြောနေရတာပါ။ ညီမက ပြန်စေချင်ရင် အစ်ကို့ ပြန်ပါမယ် ညီမလဲ ခေါင်းအေးအေးထားပြီး စဉ်းစားပါဦးလို့ ပြောခဲ့ပါရစေ။ အစ်ကို့သွားမယ်ညီမ

လိမ်ကုန်လည်း အားမတန်၍ မာန်လျှာကော ပြန်လှည့်လာခဲ့သည်။

သူ့ခေါင်းထဲတွင် နတ်မိဖယ်မိဂ္ဂုမ်း ဤဒေသမှထွက်ခွာပြီး အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းချုပ်သို့ ပြန်ထောက်ရေးဆောင် တွက် စဉ်းစားလာသည်။



ချောင်စု စောင်နေရာသို့ ဖောက်သေအခါ ချောင်စုက သူ့ကို စကားပြောမည်အပြု မပြောရန် လက်ကစလိုက်ပြီး လျှောက်ခဲ့ဆဲဖြင့် ချောင်စုလည်း ဘာမှမပြောတော့ဘဲ လိုက်လာသည်။

သူက လမ်းလျှောက်ရင်း စဉ်းစားလာ၏။ မကြာမီ သူသည် အကြံရလာ၏။

ဘေးမှ ငြိမ်သက်စွာလိုက်လာသောချောင်ဝကို အသံပြု  
လိုက်၏။

‘ဟုတ်ကဲ့...အမိန့်ရှိပါ ဆရာ’

‘ဟေ့ အဆိပ်တစ်ထုပ်ကို သွားပြီး မိဂ္ဂမ်း ဒီမှာရှိနေတဲ့  
အကြောင်း ပိုဖန်းကို ပြောလိုက်မယ်။ မင်းက သိုင်းလောက  
ထဲကို လှည့်ပြီး မိဂ္ဂမ်းနဲ့ ဝမ်းချန်တို့ ဒီမှာရှိနေတဲ့ အကြောင်းကို  
သတင်း ပြန်ပေးတော့’

ချောင်ဝက အံ့ဩသွားပြီး....

‘ဟာ....ဆရာ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ပိုဖန်းဆီ မိဂ္ဂမ်းရဲ့ ဆရာကြောင်း  
သွားပြောတာတော့ မှန်ပါတယ်ဆရာ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်  
တော်က သိုင်းလောကမှာ သတင်းပြန်ရမယ်ဆိုတော့ ဟုတ်  
ပါမလားဆရာ၊ မိဂ္ဂမ်းနဲ့ ဝမ်းချန်တို့ ဒီမှာရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ သတင်း  
ဆိုသလို သိုင်းလောကထဲမှာ တွေ့ကြားရင် ဝှာစန်းရတနာသိက်  
မြေပုံကို လိုချင်တဲ့ ဝေးနဲ့ သူတို့ ဒီကိုရောက်လာကြမှာပဲ။ ဒါဆို  
ရတနာသိက်မြေပုံမှာ အခြားလူတွေရဲ့ လက်ထဲ ရောက်သွား  
မှာပေါ့ဆရာ’

‘ငါ့ပြောသလိုအလုပ်လုပ်ပေးပါ ချောင်ဝ၊ ငါ့ဟာ အလုပ်  
တစ်ခုကို အရမ်းစားစရာ အလုပ်တစ်ခုခုဆိုတာ မင်း သိပါ  
တယ်။ မိဂ္ဂမ်းနဲ့ ဝမ်းချန်တို့ ဒီမှာရှိနေကြတယ်ဆိုတာ သိုင်းလော  
ကသားတွေ ကြားသွားရင် သူတို့ဆီကို ရောက်သွားကြလိမ့်  
မယ်ဆိုတာ ငါ သိပါတယ်။ ရောက်သွားအောင်လဲ မင်းကို  
အတင်းလှည့်ခိုင်းတာပဲ....

‘ဒါပေမယ့် ဘယ်သူမှ မိဂ္ဂမ်းတို့ကို လှယ်လှယ်နဲ့ မယှဉ်  
နိုင်ပါဘူး။ မိဂ္ဂမ်းဆိုတာရှိနေတဲ့ ရတနာသိက်မြေပုံကို ယူ  
သွားနိုင်ပါဘူး။ မိဂ္ဂမ်းဟာ သူတို့ကို သိုင်းလောကသားတွေ  
ကြော့ခဏ လာပြီး အနှောင့်အယှက်ပေးပါများရင် မုံမုံကု  
သျှိုမြောင်မှာ သူ့ကို တွေ့ရမှာမဟုတ်တော့ဘူး။ အဆိပ်  
တစ်ထုပ်ကို ပြန်မှာ သေချာတယ်။ ဒါဟာ ငါ့ဖြစ်စေချင်  
တဲ့ အချက်ပဲ’

‘ဟုတ်ကဲ့...ကျွန်တော် နားလည်ပါပြီဆရာ၊ ဆရာ့အမိန့်  
အတိုင်း မိဂ္ဂမ်းနဲ့ ဝမ်းချန်တို့ မုံမုံကုသျှိုမြောင်မှာ ရှိနေတဲ့  
အကြောင်း သတင်းပြန်လိုက်ပါ့မယ်ဆရာ’

ထို့နောက် သူတို့နှစ်ဦး လမ်းခွဲကြလေတော့သည်။  
လိမ်ကွန်က အဆိပ်တစ်ထုပ်ကို သို့ လာခဲ့၏။

လိမ်ကွန်သည် အဆိပ်တစ်ထုပ်ကို ထို့ ရောက်ရောက်ချင်း  
မုံမုံကုသျှိုမြောင်တွင် မိဂ္ဂမ်းဇာတ်မြုပ် ဝန်ထိုင်လျက်  
ရှိကြောင်း ပိုဖန်းကို သတင်းပေး၏။

မိဂ္ဂမ်းသည် မျက်မမြင်ဘဝ နောက်နေသဖြင့် အဆိပ်တစ်  
ထုပ်ကို ပြန်ခေါ်ရန် ပိုဖန်းကို တိုက်တွန်းလိုက်၏။

ပိုဖန်းသည် ကြမ်းတမ်းသောစရိုက်၊ နှင့်ထက်စီးနင်း သုပ်  
သိုသောစရိုက်ရှိသော်လည်း အစ်မဖြစ်သူမိဂ္ဂမ်းကို သေချာ ချစ်  
ခင်တယ်တာ၏။

၁၆၂ + တက္ကသိုလ်-နေရဲအောင်

အစ်မဖြစ်သူ မျက်မပြင်ရကဲ့တဘဝဖြင့် ကောကြီးထဲထဲ  
ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေရကြောင်း သိရသောအခါ လူနဲ့စွာ စိတ်  
မကောင်း ဖြစ်မိ၏။

အစ်မဖြစ်သူမိစ္ဆာကို အမြန်ဆုံးသွားခေါ်ရန်လည်း ဆုံး  
ဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

-+-

အခန်း ( ၁၀ )

ပုံမှန်က စခန်းသို့ ရောက်လာကြသူများ

မုံ့မုံ့ ကုလျှီမြောင်တွင် မိစ္ဆာနှင့် ဝမ်းချွန်တို့ နေထိုင်ကြ  
သည်အတွင်းကို ချောင်စုက လွှင့်လိုက်ရာ သိုင်းလောကထဲတွင်  
အတော်ကလေး သတင်းပျံ့နှံ့သွားလေသည်။

ရွှေခင်လင်ဂိုဏ်းတော်ကြီး၏ ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာထော်ကြီး  
ဝေလျှီသည် ထိုသတင်းကို ကြားကြားချင်း စိုးရိမ်မကင်း  
ဖြစ်သွား၏။

ဆရာထော်ကြီး ဝေလျှီ စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်ရသည်မှာ နှုတ်  
မိမယ်မိစ္ဆာ၏ သက်ထဲတွင် ရှိနေမည့် ဗုဒ္ဓစခန်းရတနာသိုက်ပြင်  
ကို ဗုဒ္ဓစခန်းသိုက်သမားများသာ ရရှိသွားမည်စိုးလောကြောင့်  
ဖြစ်သည်။



ထို့ကြောင့် ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးသည် ထိုဘဝတော်ကြီးများလျှစ်ကြားချင်း ထိပ်တန်း သိုင်းပညာများကို တပည့်ပြောက်ဆားသည် ဘုန်းကြီးငါးပါးကိုခေါ်ကာ မုမုတုစခန်းသို့ ရောက်လာကြသောအခါ လူတို့တွေ ခဲခဲယဉ်းယဉ်း မရှုမကြရဘဲ မိဂွမ်းကို တွေ့ကြရသည်။

သူတို့သည် မိဂွမ်းအနီးသို့ ရုတ်ခြည်း မကပ်ကြသေးဘဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှပင် ခဏမျှ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

သူမသည် တောင်ဝှေးကို ထောက်လျက် ခေါက်တိုခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေလေရာ သူမ၏လမ်းလျှောက်ပုံကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သူတို့တွေ သတင်းကြားထားရသလို သူမသည် မျက်မမြင်ဘဝသို့ တကယ်ပင် ရောက်ရှိနေကြောင်း ဆရာတော်ကြီး ဝေဇျံ တို့ သိကြရလေသည်။

သူတို့သည် သူမအပြင် မည်သူ့ကိုမျှ မမြင်ကြရတော့ဘဲ ကိုယ်ဖောပညာကိုသုံးကာ အသာ ချဉ်းကပ်ခဲ့ကြတော့၏။

မျက်မမြင်တို့သည် အကြားအာရုံတွင် မျက်စိမြင်သူတို့ထက် ထက်မြက်လှကြောင်း သိထားသဖြင့် သူမ၏အကြားအာရုံ မည်မျှထက်မြက်ကြောင်းကို စမ်းသပ်လိုသောကြောင့် ယခုတို့သို့ ကိုယ်ဖောပညာကိုသုံးကာ ချဉ်းကပ်ဆဲခဲခြင်း ဖြစ်၏။

ဆရာတော်ကြီးတို့သည် ကိုယ်ဖောပညာတွင် ပြိုင်စံရှားအောင် ထက်မြက်ကြသောပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြလေရာ သူတို့၏ လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မည်သည့်အသံမျှ ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိပါပေ။

မည်မျှ နားပါးသူဖြစ်ပါစေ သူတို့၏ခြေသံ၊ လှုပ်ရှားသံကို ကြားရလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

သို့ဖြင့် မျက်မမြင်မိဂွမ်းနှင့် ဆယ်ပေခန့်အကွာသို့ ရောက်လာကြသည်။

‘ဆရာတော်တို့ တပည့်တော်မဆို ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ ရောက်လာကြပါသလဲ ဘုရား’

ရုတ်တရက် မိဂွမ်းက သူတို့ဘက်ကို မျက်နှာလှည့်ပြီး တည်ငြိမ်စွာ မေးသဖြင့် ဆရာတော်ဝေဇျံ တို့အားလုံး အံ့ဩသွားကြကာ ခြေလှမ်းများ ခပ်တန့်သွားလေတော့သည်။

သူတို့၏လှုပ်ရှားသံကို သူမ မကြားနိုင်ဟု ထင်ထား၏။ ယခုတော့ သူမက ကြားရုံသာမက သူ့ကိုကို ဘုန်းတော်ကြီးများဖြစ်ကြောင်း သိနေသဖြင့် အံ့ဩကြခြင်းဖြစ်၏။ သည်အတိုင်းဆိုလျှင် သူမ မျက်စိမမြင်ဟုဆိုခြင်းမှာ မဟုတ်နိုင်ဟုပင် တွေ့ကြ၏။

မျက်မမြင်ဘဝဘာဆိုပါက သူ့အနီးသို့ လူ့ရောက်လာသည်ကိုသာ အကြားအာရုံဖြင့် သိနိုင်မည်ဖြစ်ပြီး ဘုန်းတော်ကြီးများဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

မိဂွမ်းက ထပ်ပြောသည်။

‘ဆရာတော်တို့ ခရီးသွားရင်း တပည့်တော်မကို မြင်လို့ အလှူခံဖို့ ရောက်လာတာဆိုရင် တပည့်တော်မ တတ်အားကရွေ့ လွှဲထိပ်ပါမယ်ဘုရား’

ထိုအခါမှ ဆရာတော်ကြီးဝေဇျံက ညင်သာအေးအေးစွာ ပြန်ပြော၏။

'ဒကာမလေးဆီက ကျုပ်တို့ အလှူခံဖို့ရောက်လာတာပေး မနှိပ်တယ်။ ခရီးသွားဟန်လွှဲ ဒကာမလေးကိုမြင်လို့ အလှူ ဖို့ရောက်လေးကြတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ခရီးဝေးက ဝကောမလေးဆီ အလှူခံဖို့သက်သက် ရောက်လာကြတာပဲ။ ကျုပ်က ရှောင်လင်ဂိုဏ်းတော်ကြီးရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် ဝေလျှံပါပဲ။ ကျုပ်နဲ့ပါလာတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးတွေက ရှောင်လင်ဂိုဏ်းတော်ကြီးက အရေးပါအရာရောက်တဲ့ ဘုန်း တော်ကြီးတွေပဲ ဒကာမလေး'

ထိုအခါမှ မျက်မမြင်မိရမ်းလည်းဦးထောက်ဆိုင်ချလိုက်ပြီး ဆရာတော်ကြီးဝေလျှံ၏အသံထွက်ပေါ်လာရာသို့မှန်း၍ ရှိခဲ့ လိုက်ကား ရိကျိုးသောအသံဖြင့် ပြော၏။

'ရှောင်လင်ဂိုဏ်းတော်ကြီးက ဆရာတော်တွေမှန်း တပည့် တော်မသိလို့ ပါဘုရား၊ ဆရာတော်ကြီးများကို ကြည့်ညှိ လေးစားပြုဆာသွားပါဘုရား။' ခရီးဆင်းကြီးက တပင်တပင် လာပြီး တပည့်တော်ဆိုမှာ အလှူခံတဲ့အတွက် တပည့်တော် တော်ကြီး အံ့ဩမိပါတယ်။ တပည့်တော်မဟာ မျက်မမြင် မှုတ်တမို့ လူပူယံပစ္စည်း များများလဲ မရှိပါဘူး ဘုရား'

'ဒကာမလေးက မျက်စိမမြင်ဘူးသေဆီတစ်နှစ်ကျုပ်တို့တွေ အသံထွက်အောင် လာကြတာတောင် ဒကာမလေးက ကျုပ်တို့ အနားရောက်လာတာကို သိနေတယ်။ ကျုပ်တို့က ဘုန်းတော်ကြီးတွေမှန်း သိနေတာလဲ အတော်ဆန်းတယ်။ ဒကာမလေးက ဘယ်လိုလုပ် သိသလဲ'

'တပည့်တော်မဟာ မျက်မမြင်မှုကိုတမို့ အကြားအာရုံနဲ့ အနံ့အာရုံကို ထက်မြက်စေောင် အထူး လေ့ကျင့်စားရပါ တယ်ဘုရား။ ဆရာတော်တို့ရဲ့ ထက်မြက်လွန်းတဲ့ ကိုယ်တွေ့ ဝညာကြောင့် ဆရာတော်တို့ရဲ့လှုပ်ရှားသံကို တပည့်တော်မ လုံးလုံး မကြားရပါဘူး....

'ဒါပေမယ့် ဆရာတော်တို့က လေအထက်က ရှိနေတာမို့ တပည့်တော်မနားခေါင်းထဲမှာ ဘုန်းကြီးနဲ့ကို ဂျှစ်မိပါတယ် ဘုရား။ လူတွေထဲတို့ အဝတ်အစားအနံ့နဲ့ ဘုန်းတော်ကြီး တွေစိတ်ထဲသက်န်းအနံ့ဟာ ကွဲပြားခြားနားပါတယ်ဘုရား။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်တို့ တပည့်တော်မနားကို မဖောက်လာ တာ သိရတာပေါ့'

ထိုအခါမှ ဆရာတော်ကြီးဝေလျှံနှင့် ခန့်ခက်ပါ ဘုန်း တော်ကြီးများ အသောပေ ကံဒားလည်သွားကြကာ ခေါင်း တစ်ဆတ်ဆတ် ညှိသံလိုက်ကြ၏။

ဆရာတော်ကြီးက ခေါင်းညှိတံ၍ ဆက်ပြော၏။

'အင်း...ဒကာမလေး မျက်မြင်ဘဝ ရောက်နေတယ်လို့ ကျုပ်တို့ ကြားကြတုန်းက အတော်ကို စိတ်ပူသွားမိတယ်။ ဒကာမလေး မျက်စိမမြင်တာကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး ရန်သူ တွေက အန္တရာယ်ပေးကြမှာလဲ စိတ်ပူတယ်။ အခုတော့ ဒကာ မလေးမှာ ရန်သူကို အထိုက်အလျှောက် ခုခံကာကွယ်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်းတွေ ရှိနေဆေးတာပဲ'

ဆရာတော်ကြီး၏စကားကြောင့် မိဂ္ဂမ်း၏စိတ်ထဲတွင် ထွက်ခွာခဲ့ရခြင်းအောင် ခန့် ဖြစ်သွားမိသည်။

သူမကို ဆီနေသလိုလို ပြောလိုက်သောကြောင့်ဖြစ်၏။  
‘ဆရာတော်ဘုရား၊ စာပညာတော်မကို သိနေလို့ သားဘုရား’

‘ဒကာမလေးလို ဆင်ရှားကျော်ကြားတဲ့သူကို မသိသိနေပါ့မလားကွယ်။ ဒကာမလေးဟာ တစ်ချိန်က အဆိပ်တစ်ဂိုဏ်းချုပ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ နတ်မိမယ်မိဂ္ဂမ်းဆိုတာ ကျုပ်တို့ သိပါတယ်’

ထိုအခါမှ မိဂ္ဂမ်းလည်း ရှောင်လင်ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာတော်ကြီးနှင့် ဘုန်းတော်ကြီးများ ရောက်သောရခြင်းအကြောင်းကို ရိပ်စားမိစ ပြုလာ၏။

သူမ၏စိတ်ထဲတွင် ထင်ခန့်ဖြစ်သွားမိ၏။

ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးက ညင်သာအေးဆေးစွာ ဆက်ပြော၏။

‘ဒကာမလေးမိဂ္ဂမ်း၊ ကျုပ်တို့ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ ကိုးနှစ်ကျော်လောက်က ကွယ်လွန်သွားခဲ့တဲ့ သွေးစက်စိုင်း ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဝမ်းခဆီမှာ ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံ ရှိနေတယ်ဆိုတာ သိခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း မရှိခဲ့ပါဘူး။ ဝမ်းခဟာ အများအကျိုးဆောင်တဲ့ အဖြူရောင်သိုင်းသမားကြီး မဟုတ်လား...’

‘ဝမ်းခ ကွယ်လွန်သွားတော့ ဒကာမလေးဟာ သူ့ရဲ့သား ဝမ်းချန်ရဲ့ အဆက် ဘေးအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်တဲ့ အနေနဲ့

ဒကာမလေး ခေါ် သွားတယ်။ ဒီထဲက ကြားရတုန်းက ဆိုရင် ဒကာမလေးရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို ကျုပ်တို့ ချီးကျူးမိကြပါတယ်...’

‘ဒီတုန်းက ဒကာမလေးဟာ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအဖြစ် မလွဲဘာလို့ လုပ်နေရတယ်ဆိုတာကို ကျုပ်တို့ သိခဲ့ကြတယ်။ ဝမ်းချန်နဲ့အတူ သူ့ပခင်ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံ ပါသွားတယ်ဆိုတာကိုလဲ ကျုပ်တို့ သတင်းကြားရပါတယ်’

‘ဒီအတွက်တော့ ကျုပ်တို့တစ်တွေ စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်ကြရတယ်။ ဝမ်းချန်ဆီမှာရှိနေတဲ့ ရတနာသိုက်မြေပုံကို ဒုစရိုက်သမားတွေ၊ ဒုစရိုက်စိုက်စာတူက ရသွားကြရင် သိုင်းလောကကြီးအတွက် ပြိုဟ်ဆိုး ကြမ္မာဆိုးတွေ စင်လာနိုင်တယ်မဟုတ်လား။ ကျုပ်တို့ ရှောင်လင်ဂိုဏ်းတော်ကြီး ဘုန်းနဲ့ ဒီစိုးရိမ်မှုကြောင့်လဲ ဒကာမလေးနဲ့ ဝမ်းချန်တို့ရဲ့သတင်းကို စုံစမ်းခဲ့ကြပါသေးတယ်...’

‘ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုမှ စုံစမ်းလို့ မရခဲ့ကြပါဘူး။ အခုမှ ဒကာမလေးတို့ ဒီမုမု ကုလျှိုမြောင်မှာ ရှိနေကြတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကို ကြားရလို့ ဟုတ်လိုဟုတ်ညားဆိုပြီး လာခဲ့တာပဲ။ အခုလို ဒကာမလေးကို ငြိမ်းငြိမ်းအေးအေးနဲ့ တွေ့ရတော့ ခွဲပဲ ဘုန်းကြီးတို့ ရင်အေးသွားရတယ်’

မိဂ္ဂမ်းသည် ရှောင်လင်ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီး ကြံလာရင်းအကြောင်းကို တွက်ဆမိမြဲဖြစ်သော်လည်း မှတ်ကျကျ

သိလိုသဖြင့် အစပျံ့နှံ့မပြောဘဲ ငြိမ်နေထိုင်၏။ ဆရာမထံ  
စေလျှံက လိုရင်းထချက်ကို ဆက်ပြော၏။

‘ဝမ်းချွန်နဲ့အတူ ပါသွားတဲ့ ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံကို  
ဒကာမလေးပဲ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားလိမ့်မယ်လို့ ဘုန်း  
ကြီးတို့က ယူဆထားကြတယ်။ သိုင်းလောကသား အများစု  
ကလဲ ဒီလိုပဲ ယူဆထားကြပါကယ်။ ဒါကြောင့် အဖြူရောင်  
သိုင်းသမားတွေပါ ဒကာမလေး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်  
ထားတဲ့ ရတနာ သိုက်မြေပုံကို အရလောယူကြပါလိမ့်မယ်....’

‘အဖြူရောင် သိုင်းသမားတွေရဲ့ လက်ထဲကို ပါသွားရင်  
အကြောင်းမဟုတ်ပေမယ့် အနက်ရောင်သိုင်းသမားတွေရဲ့လက်  
ထဲကလဲပါသွားရင် သိုင်းလောကကြီးဟာ အခြေအနေ  
ဆိုးဆိုးရွားရွားကြီး တွေ့ရမှာပဲ။ ရတနာသိုက်မြေပုံဟာ များ  
ပြားလှတဲ့ ရွှေခဲရတနာတွေ ရှိနေတဲ့အပြင် ချင်းကန်း သိုင်း  
ကျမ်း ပါရှိနေတဲ့အတွက် ဒုစရိုက်သမားတွေဟာ ဇင်စား  
အလုံးအပင်းနဲ့ စုစည်းနိုင်လိမ့်မယ်....’

‘သိုင်းလောကကို လွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်နိုင်လိမ့်မယ်၊ ဒီအရေး  
ကိုတွေ့မိပြီး ဘုန်းကြီးတို့လဲ ဒကာမလေးဆီ လာခဲ့ကြတာပဲ။  
ဒကာမလေးဆီမှာရှိနေတဲ့ ရတနာသိုက်မြေပုံကို သိုင်းလော  
ကရဲ့အကျိုးဝင်ရှေးရှုပြီး ဘုန်းကြီးတို့လက်ထဲကို လှူပါလို့ အလှူ  
ခံပါတယ်....’

‘ဘုန်းကြီးတို့က ရတနာသိုက်ကို ဖော်ထုတ်အသုံးပြုမှာ  
မဟုတ်ဘဲ ဘယ်သူ့လက်ကိုမှ မပါအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်

ရှောက်ထားကြမှာပါ။ ဒကာမလေးအနေနဲ့ မျက်မြင်အစ  
ကိုထောက်နေတော့ ဘုန်းကြီးတို့လောက် စောင့်ရှောက်နိုင်စွမ်း  
ရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။’

မိဂွမ်းသည် လောဟာ မောဟာ မရှိတာသဖြင့် ဝှာစန်း  
ရတနာသိုက်ကိုလည်း မလဲမေ့ခြင်း၊ မိုင်ဆိုင်ခြင်း မရှိတော့  
ပါချေ။

သူမထံတွင် ရတနာသိုက်မြေပုံရှိနေပါက သိုင်းလောက  
အကျိုးကို သည်ပိုးသော ရှောင်လှင်ရိုက်တော်ကြီး လက်တွင်း  
သို့ လွှဲအပ်ချင်ပါသည်။

‘ညီမောင် အများထင်နေအကဲသို့ သူမတွင် ရတနာ သိုက်  
မြေပုံ မရှိပါချေ။’

ဝမ်းချွန်၏ကျောတွင် ဆေးမင်ကြောင့်ဖြင့် ထိုးထားသော  
ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံဟာ ယူဆရသည့် မြေပုံ နှစ်ပိုင်းပဲဖြစ်  
ရှိနေသည့်ကိုတော့ သူမဆီထား၏။

ညီမောင် သူမသည် ဝမ်းချွန်အန္တရာယ်ဖြစ်မည် စိုးသော  
ကြောင့် ဤအကြောင်းကို မည်သူ့ကိုမှ မှင့်မပြောလိပ်ချေ။  
တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားဖြင့် သိုင်းလောကကိုသာ ဤ  
သတင်း ပေါက်ကြားသွားပါက ဝမ်းချွန်ကို အသေရရ အရှင်  
၇၇ လိုချင်သူတွေ အများအပြား ပေါ်ပေါက်လာနိုင်၏။

မိဂွမ်းက ရိုကျိုးစွာပင် ပြန်လည် လျှောက်ထား၏။

‘တပည့်တော်မ လျှောက်ထားပါရစေဘုရား သိုင်းလော  
ကမှာ ထိတင်းထွက်ပေါ်နေသလို ဆရာတော်ဘုရား ကြား  
သိထားသလို တပည့်တော်မမှာ ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံ မရှိ

ပါဘူးဘုရား၊ မြေပုံဆိုလို့ အပိုင်းအစတောင် မရှိပါဘူး၊ ကျိန်ဆိုပြီး ပြောရဲပါတယ်။ ရှိနေရင်တော့ တပည့်တော်မ အနေနဲ့ ဆရာတော်တို့ကို မလှူနိုင်စရာ မရှိပါဘူး။

မိဂ္ဂမ်း၏ကောင်းကို ဆရာတော်ကြီးတို့လည်း ရုတ်တရက် မယုံကြည်ပါ။

ဘုန်းကြီးတို့ကိုတော့ ဒကာမလေး ဘူးကွယ်မနေသင့်ပါဘူး။ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ ဒကာမလေးဆီက ရတနာသိုက်မြေပုံကို အလှူခံနေတာ ကျုပ်တို့အကျိုးအတွက် မဟုတ်ပါဘူး။ သိုင်းခလောက်ကြီးရဲ့အကျိုးအတွက်ပါ။

တပည့်တော်မ ခြင်းချက်မရှိ ယုံကြည်မိတယ်။ တပည့်တော်အနေနဲ့ ဝမ်းချန်ကို ကယ်တင်လာတာဟာ ရတနာသိုက်ကို လိုချင်မက်မောတဲ့အတွက် ကယ်တင်လာခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရှေးအဝရေစက်ကြောင့် သူ့ကို မြင်မြင်ချင်း ကရုဏာထက်မိတဲ့အတွက် ကယ်တင်ခဲ့တာပါ။ ဝမ်းချန်ဆီက ဘာမြေပုံမှ မရခဲ့ပါဘူး....

တပည့်တော်ဟာ မျက်မမြင်ဒုက္ခိတအစကို ထောက်နေတဲ့ အတွက် ကြီးပွားချမ်းသာလိုစိတ် မရှိပါဘူး။ တပည့်တော်မ အတွက် ရတနာလဲ မက်မောစရာ မလိုထော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် တပည့်တော်မဟာ ဒီတော့ကြီးထဲမှာ အေးဝအေးချမ်းချမ်းနဲ့ ဇာတ်မြှုပ်နေခဲ့တာပါ။ တပည့်တော်သာ ကြီးပွားချမ်းသာ လိုစိတ်ရှိရင် အဆိပ်တစ်စုံကို ပြန်ပြီး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေမှာပါဘုရား။

ဆရာတော်ကြီးဝေလျှံသည် မိဂ္ဂမ်း၏စကားကို ချင့်ချိန်ပြီး ယုံရခက်မယုံရခက် ဖြစ်နေသည်။

‘ဝမ်းချန်ဆိုတာ ရတနာသိုက်မြေပုံ ပါလေတော့ အမှန်ပဲ ဟား ဒကာမလေး။’

ဆရာတော်ကြီးက ဤသို့ပေးလာသောအခါ မိဂ္ဂမ်းသည် ‘ပါမလာပါ’ ဟု လိမ်ပြောရမှာ ခက်နေ၏။

ပါလာသည်ဟု ပြောရမှာလည်း ခက်နေ၏။

မိဂ္ဂမ်းသည် ဆူမစ်တွင် မည်သည့်မြေပုံမှ ရှိမထားသဖြင့် မရှိပူ ဟု ရဲရဲတင်းတင်း ပြောရဲ၏။

ဝမ်းချန်၏ကျောမှ မြေပုံတစ်ပိုင်းတစ်စက် ကူးယူထားခြင်း လည်း မရှိသဖြင့် ‘ဝမ်းချန်ထံမှ မရပါ’ ဟုလည်း မုသစားကွယ် ပြောရဲ၏။

သို့သော် ဝမ်းချန်၏နေ့စက်ကျောတွင် ရတနာသိုက်မြေပုံ တစ်ပိုင်းတစ် ရှိနေသည့်အတွက် မရှိပါဟု မုသားမသုံးလိုပါ။

ရှိသည်ဟုပြောလျှင်လည်း ထိုသတင်းစကား ပျံ့နှံ့သွားလျှင် ဝမ်းချန်မှာ အန္တရာယ်များစွာဖြင့် ကြုံရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ဆူမစ်သည် ဘာမှပြန်ပပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေ လိုက်တော့၏။

သူမ၏အပြုအမူက ဘုန်းတော်ကြီးများကို အထင်မှားစရာ ဖြစ်သွားစေသည်။

နောက်လိုက် ဘုန်းတော်ကြီးငါးပါးအနက် လစ်ပါးက ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် ဝေလျှံ ကို လျှောက်ထားသိုက်လေ၏။

‘မှန်လှပါ ဆရာတော်ဘုရား၊ မိဂ္ဂမ်းဟာ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အဝေးကို ပြေရခက်နေပါမယ်၊ ဒီဆရာကို ထောက်ဆခြင်းအားဖြင့် ဝမ်းချန်အတွက် ရာနာသိုက်မြေပုံ ပါလာတယ် ဆိုတာ ထင်ရှားနေပါလား၊ သိုင်းလောကကြီး တစ်ခုလုံးမှာ ဆရာကိစ္စမို့ သူ့နှုတ်က အမှန်အတိုင်း ပွင့်ထွက်သာအောင် မေးသင့်ပါလားဘုရား’

ဆရာတော်ကြီးလည်း မိဂ္ဂမ်း နှုတ်ဆိုက်သွားသည်ကို အက်ခတ်ကြည့်၍ ဤသို့ဝင် ယူဆလိုက်ပြီး မေးလိုက်ပြန်၏။

‘ဒကာမလေးမိဂ္ဂမ်း၊ ကျုပ်တို့လို ရှောင်လှောင်ရိုက်တော်ကြီးရဲ့အကြီးအကဲတွေကို မီးတူးယိုဖျက်ချန်မထားသင့်ပါဘူး၊ ရတနာသိုက်မြေပုံနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဒကာမလေး သိသလောက် မှင်ပြောစေချင်တယ်၊ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ သိုင်းလောကကြီးကို ဂြိုဟ်ဆိုးကြွမ္မာဆိုး မဝင်နိုင်ရေးအတွက် ဒကာမလေးကို ပြတ်ပြတ်သွားသား ဆက်ဆံသင့်ရင် ဆက်ဆံရမှာပဲ၊ ဒီလိုဆက်ဆံရင်တော့ ကျုပ်တို့ကို အဆိုးမဆိုပါနဲ့ ဒကာမလေး’

ဆရာတော်ကြီး၏စကားတွင် ခြိမ်းခြောက်မှု ပါလာလေရာ မိဂ္ဂမ်းလည်း အခက်ကြီးခက်သွား၏။

သူမသည် ရှောင်လှောင်ရိုက်တော်ကြီးမှ ဘုန်းကြီးများ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို မကြောက်ပါ။

သို့သော် သူမအနေနှင့် ထိုကဲ့သို့သော သူတော်စင်များကို ပြန်လည် ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် မသင့်တော်သဖြင့် အခက်ကြုံနေရတော့၏။

မိဂ္ဂမ်းက ခြိမ်းခြောက်နေသောအခါ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးက ထင်းမာပြတ်သားသောလေသံဖြင့် ပြောလာပြန်၏။

‘ကဲ...ဒကာမလေး၊ ကျုပ်တို့နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ပြတ်ပြတ်သားသားပဲ မေးမယ်၊ ဝမ်းချန်ဆိုမှာ ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံ ပါလာသလား၊ မါလောဘူးလား၊ မှန်မှန်ပြောပါ၊ လိမ်ပြောရင်တော့ ကျုပ်တို့ မညာနိုင်ဘူး’

ထိုအခါ သူမသည် နှုတ်ဆိုက်၍ မနေသောအပြင် လျှောက်စကား တောင်းပန်ရတော့၏။

‘တပည့်တော်မ သိသင့်သလောက်သိထားပေမယ့် အမည်တော်မရှိ သားရင်းထစ်ယောက်လို့ ခင်ခင်တယ်တာနေတဲ့ ဝမ်းချန်အတွက် အန္တရာယ်တွေ ပေါ်လာနိုင်တာမို့ မပြောပါ၊ ရစေတဲ့ဘုရား’

‘မပြောလို့မဖြစ်ဘူး ဒကာမလေး’

ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးသည် ဝေးသံဖြင့် ပြောရင်း ရွှေကို ခြေတစ်ထမ်းတိုးကာ လက်ကို မြောက်ရွယ်လိုက်သည်။ မိဂ္ဂမ်းကို ထိန်းချုပ်ရန် လှုပ်ရှားလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

‘သည်းခံပါ ဆရာတော်ဘုရား’

ထိုစဉ် ရုတ်တရက် ဟန့်တမ်းသံတစ်သံ ပေါ်လာ၏။

ဆရာတော်ကြီးလည်း ရင်တန့်သွားပြီး တစ်လှာရာကို ကြည့်လိုက်ရာ အပြာရောင်စိမ်းစုံဝတ်ဆင်ထားလှပစွာယောက်သွမ်းထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် ထိုဝတ်စုံပြာကို မြင်မြင်ချမ်း ချမ်း  
စာရက် မမှတ်မိသဖြင့် တွေ့ဝေသွားသော်လည်း ခဏနှင့်ပင်  
မှတ်မိသွား၏။

ဆရာတော်ကြီးက အံ့ဩစာကြီးနှင့် မေးလိုက်၏။

‘ဒဏာကြီးက ကျန်းဟန် မဟုတ်လား။’

ဝတ်စုံပြာနှင့်ထူမှာ သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းကြီး မပျက်သည့်  
ခင်က ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဝမ်းခါး ညာလက်ချွန်းထဖွယ်ဖြစ်သော  
ကျန်းဟန်ပင် ဖြစ်လေ၏။

\* \* \*

သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းဌာနချုပ်ကို ရန်သူများဝင်တိုက်စဉ်က  
ဧကန်စာများရထားသော ကျန်းဟန်သည် ဆေးကုဆောင်ကြီး  
ထဲတွင် ရှိနေခဲ့၏။

သူသည် မွေးနေ့ပွဲကျင်းပမည့် ပန်းဥယျာဉ်ကြီးဆီမှ  
အော်ဟစ်တိုက်ခိုက်သံများကို ကြားရဆေးအခါ ဝှာစန်း  
ရတနာပြေပုံအတွက် ရန်သူတွေ ဝင်တိုက်ကြပြီဖြစ်ကြောင်း  
သိလိုက်၏။

သူသည် သွေးသံရဲရဲဖြင့် တိုက်ပွဲတွင်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်  
ရန် အားတင်း၍ ဆေးကုဆောင်ထဲမှ ထွက်မည်ပြု၏။

သို့သော် မည်သို့မျှမဟန်နိုင်ဘဲ သတိမေ့ လဲကျသွား၏။

ကျန်းဟန် သတိပြန်ရလာသောအခါ သိုင်းဆ မှုကြီး  
လုံပေးနှင့် မိမိရွှေောင်တို့ ဖောက်နေပြီဖြစ်၏။

ထိုအခါမှ သူသည် သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းသား အားလုံးလိလိ  
နဲ့လူ့ လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးသွားကြပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် စိုဏ်း  
ချုပ်ကြီးဝမ်းခါနှင့် ဝန်းမောင်နှံလည်း ကျဆုံးသွားသလပြီဖြစ်  
ကြောင်း၊ ဝမ်းချွန်းထလေးမှာလည်း ပျောက်ဆုံးနေကြောင်း  
သိရလေတော့၏။

သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းကြီး ပြိုကွဲပျက်စီးသွားသဖြင့် သူသည်  
ပုန်စွဲ ယုံကြီးရေဖြစ်၏။

ထိုစဉ်က သူနှင့် သိုင်းဆရာကြီး လုံပေးတို့သည် တစ်နေ့  
စစ်ချိန်ချိန် သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းကြီးကို ပြန်လည်တည်ထောင်  
ရန် ဆုံးဖြတ်ထားကြ၏။

ဝမ်းချွန်းထလေး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအဖြစ် တစ်မြှောက်ရန်  
ညီမွန်းထားကြ၏။

ထိုစဉ်က သိုင်းဆရာကြီးလုံပေးသည် သူသိထားသော  
စာစန်းလစာနာသိုက်မြေပုံ တစ်ဝက်အကြောင်းကို ကျန်းဟန်  
အား ဖွင့်ပြောခဲ့၏။

ထိုအခါမှ ကျန်းဟန်သည် ဝမ်းရွှေောင်၏ကျောတွင် ဆေး  
မင်ကြောင်ဖြင့် ထိုးထင်းသော မြေပုံတစ်ဝက် ရှိကြောင်းနှင့်  
ပျောက်ဆုံးနေသော ဝမ်းချွန်း၏ကျောတွင် မြေပုံတစ်ဝက် ပါ  
သွားကြောင်း သိရတော့၏။

လုံပေးနှင့် ကျန်းဟန်တို့သည် ဝမ်းရွှေောင် အသက်တစ်ဆယ်  
ရွစ်နှစ်မြည့်ပီအတွင်း ပျောက်ဆုံးသွားသော ဝမ်းချွန်းအား  
တွေ့ဖော်ခွင့်ရရန်နှင့် နှစ်ကလေးပိုင်းအခြားတွင် သွေးစက်  
ဝိုင်းဂိုဏ်းကြီးကို ပြန်လည်တည်ထောင်နိုင်ဖို့ အရှိန်ယူရန်နှင့်

ဝမ်းရွှောင်ကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအရည်အချင်းမျိုးရှိအောင် ထေ  
ကျင့်ပေး၍ အသက် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ပြည့်သောအခါ သွေး  
စက်ဝိုင်းဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအဖြစ် တင်မြောက်ရန် ထပ်မံ  
ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားကြ၏။

ထို့နောက် ကျန်းဟန်သည် သိုင်းလောကအနှံ့ လှည့်လည်  
ကာ ဝမ်းချန်အား စုံစမ်းရွာဖွဲ့တော့၏။

သို့သော် လတွေ့နှစ်တွေ့သာ ကုန်ဆုံးသွားပြီး ဝမ်းချန်၏  
ဆတင်းအစအနကိုပင် မကြားရချေ။

သူသည် အခါအားလျော်စွာ လိုဖေးနှင့် ဝမ်းရွှောင်တို့ကို  
တွေ့ဆုံသည်။

သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းကို ပြန်လည်တည်ထောင်ရန်လည်း လှူ  
ရှားဆောင်ရွက်သည်။

ဂိုဏ်းဝင်အင်အားကို တဖြည်းဖြည်း စည်းရုံးစုစည်းခဲ့စေ  
သည်။

ကျန်းဟန်သည် မိဂ္ဂမ်းနှင့် ဝမ်းချန်တို့သတင်းကို အမြဲတမ်း  
စုံစမ်းနေ၏။

ယခုမူ သူသည် မိဂ္ဂမ်းတို့ မျက်မမြင်ဘဝဖြင့် မှုံ့မှုံ့ကုလျှီ  
မြောင်တွင် ဇာတ်မြှုပ်နေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း သိရသဖြင့်

ကြားကြားချင်း မှုံ့မှုံ့ကုလျှီမြောင်သို့ လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။  
သည်ကိုရောက်သော မိဂ္ဂမ်းနှင့်အတူ ရွှောင်လင်ဂိုဏ်း

တော်ကြီးမှ ဆရာတော်ကြီးများကို တွေ့ရသည်။  
သူသည် ချက်ချင်း ဝင်ရောက်လာခြင်းမပြုဘဲ အဖြူ

အထွန်ပြောနေသော စကားများကို နားထောင်နေ၏။

ယခုမူ ပဋိပက္ခဖြစ်တော့မည့်အနေအနေနဲ့ အသံပြု ဝင်  
လာရခြင်းဖြစ်၏။

ရွှောင်လင်ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီး လေလျှံက 'ကျန်း  
ဟန်ဟု ခေါ်လိုက်သဖြင့် မိဂ္ဂမ်းလည်း မျက်မှောင်ကြုတ်

သွား၏။  
သူမသည် ကျန်းဟန်ဟူသောနာမည်ကို ကောင်းကောင်း

ကြီး ကြားဖူးထားသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ကျန်းဟန်ကို သူမ မမြင်ဘူးသော်လည်း သွေးစက်ဝိုင်း  
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်းခင်ညာလက်ရုံးတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း

သိထား၏။  
ကျန်းဟန်သည် ဆရာတော်ကြီးနှင့် နောက်ပါဘုန်းတော်

ကြီးများကို ဖူးထောက်ရှိခိုးလျက် ရှိ၏။ စွာ လျှောက်ထား  
သည်။

'မုန်လှပါဘုရား၊ တပည့်တော်ဟာ သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်း  
ချုပ်ကြီးရဲ့ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကျန်းဟန်

ပါဘုရား၊ မိဂ္ဂမ်းနဲ့ တပည့်တော်တို့ သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းကြီးရဲ့  
မျိုးဆက်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းချန်တို့ စီမံမှုံ့ကုလျှီမြောင်မှာ

ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့သတင်း ကြားရလို့ တပည့်တော်လည်း ဖောက်  
လှာရတာပါဘုရား'

ဆရာတော်ကြီးက ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်ပြီး...  
'အိမ်း...ကောတော်ကျန်းဟန်ကိုတွေ့ရတော့ ပြီလို့ပျက်စီး

သွားတဲ့ သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းကိုလဲ ပြန်ပြီး ဆက်ရမိပါရဲ့ဂိုဏ်



ချုပ်ကြီးဝမ်းကိုလဲ သတိရမိပါရဲ့၊ ဒါနဲ့ ဒကာတော် ဒီထဲ  
ရောက်လာရင်အကြောင်းရင်းက ဘယ်လိုများလဲကွယ်'

'ဝမ်းချန်နဲ့ တွေ့ချင်လို့ပဲ ဘုရား၊ ပြီးတော့ ပြိုကွဲပျက်  
သွားတဲ့ သွေးစက်ဝိုင်းရိုက်ကို ပြန်လည်တည်ထောင်ဖို့  
တပည့်တော်တို့မှာ အစီအစဉ်ရှိပါတယ်ဘုရား'

'အိမ်း ကောင်းပါလေရှဲကွယ်...ကောင်းပါလေရှဲ၊ သို့  
လောကကို အကျိုးပြုမယ့် သွေးစက်ဝိုင်းရိုက်ကြီး ပြန်တည်  
ပေါ်ထွက်လာမှ-ကိုတော့ ကျုပ်ညွတ်တွေ့ ဝမ်းပန်းတသား  
ကြိုဆိုပါတယ်၊ လိုအပ်တဲ့ကူညီမှုတွေကိုလဲ ကျုပ်တို့ရှောင်လင့်  
တယ်ထင်ကြီးတွေ့ပေးပါလေ'

'ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် ဆရာတော်ဘုရား'  
ကျန်းဟန်က ခူးထောက်နေရာမှ ထရပ်ကာ ဆက်လက်  
ရွှေ့ကားထား၏။

'ဝားစန်းရတနာသိုက်မြေပုံနဲ့ပင် သက်ကြီး တပည့်တော် ဝင်  
ရှင်းပါရစေဘုရား၊ တပည့်တော်အိမ်ရှင်းလင်းချက်ကို မပေါက်  
ကြားဖို့ ဆရာတော်တို့ကို မေတ္တာရင်ခံပါတယ်၊ တပည့်တော်  
တို့မှာ ရတနာသိုက်မြေပုံနဲ့ပင်သက်လို့ အပြည့်အစုံမဟုတ်  
ပေမယ့် မိဂွမ်းထက် ပိုပြီးသိထမ်းပါတယ်'

ကျန်းဟန်၏စကားကို မိဂွမ်းဒကာ ဘုန်းတော်ကြီးများ  
ကပါ စိတ်ဝင်စားသွားကြ၏။

'ဒကာတော်အနေနဲ့ ရတနာသိုက်မြေပုံနဲ့ ပတ်သက်လို့  
သိထားရမယ့် ပြောပယ်ဆိုရင် ပြောပါ၊ ကျုပ်တို့အနေနဲ့

စပြောသင့်မပြောထိုက်တဲ့စကားကို အထူးပဲ သျှိုတက်ထား  
တတ်တယ်ဆိုတာ ဒကာတော် ကြားသိထားမှာပါ'

'ဆရာတော်ကြီးက မိန့်ဆိုလိုက်သောအခါ ကျန်းဟန်က  
ကျိုးနဲ့သာ ပြန်လည်ရွှေ့ကားထား၏။

'တပည့်တော် ကြားသိထားပါတယ်ဘုရား၊ ဆရာတော်တို့  
ကိုလဲ ဖွင့်မြှောက်ပေးလို့ ယူဆမိလို့ ခြာဗါမယ်၊ ဒါမှလဲ  
မိဂွမ်းအပေါ် ဆရာတော်တို့ အထင်လွဲတာတွေ ပျောက်ကုန်  
မှာပါ၊ ဒီလိုပါ ဆရာတော်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ရဲ့ရိုက်ချုပ်  
ကြီးသိမှသာ ဝားစန်းရတနာသိုက်မြေပုံရှိနေတယ်လို့ သိုင်းဝေ  
ကမှ သတင်းထွက်ပေါ်သွားပါတယ်...

တပည့်တော်တို့ရိုက်ချုပ်ဆီမှာ ရတနာသိုက်မြေပုံ ရှိနေ  
တာတော့ အမှန်ပဲ ဒါပေမယ့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံတော့ မဟုတ်ပါ  
ဘူး၊ ရတနာသိုက်မြေပုံထစ်ဝက်ပဲ ရှိနေတာပါဘုရား၊ ဂိုက်  
ချုပ်ကြီးက သူမဆုံးခင် ခြောက်လထောက်ကမှ သူ့ဆီမှာ  
ရှိနေတဲ့မြေပုံအစိတ်ကိုအစိတ်စိတ်စိတ်ခွဲပြီး သားနှစ်ယောက်  
ဖြစ်တဲ့ ဝမ်းရှောင်နဲ့ ဝမ်းချန်တို့ရဲ့ကြော်ငြာမှာ ဆေးမင်ကြောင်နဲ့  
ထပ်ကူးထားလိုက်တယ်ဘုရား....

'ဒါကြောင့် ဝမ်းရှောင်နဲ့ဝမ်းချန်တို့ ညီအစ်ကိုရဲ့နောက်  
ကျောမှာ ရတနာသိုက်မြေပုံတစ်ဝက်ရှိ တစ်ဝက်စီ ရှိနေတယ်  
ဘုရား၊ ကျန်တဲ့တစ်ဝက်ဟာ ဘယ်သူ့ ဆီမှာရှိနေတယ်ဆိုတာ  
မသိဘူး၊ တပည့်တော်လဲ မသိရသေးပါဘုရား'

ဆရာတော်ကြီးလည်း ခေါင်းတစ်ဆတ်ဆတ်ညိတ်ပြီး...

‘ဪ... ဒီလိုကိုး၊ ကျုပ်တို့ထဲ အခုမှပဲ ဒီအကြောင်းကို သိရတော့တယ်၊ ဒါဆို သိင်းလောကမှာ ထုတ်ပေါ်နေတဲ့ ထာဝရ်နဲ့ အဖြစ်မှန်မှာ တစ်ခြားစီ ပြစ်နေတာပေါ့!’

ဆရာတော်ကြီးလည်း စကားဖြတ်ကာ မိရှမ်းကိုကြည့်၍ မေးလိုက်၏။

‘ဒကာမလေးမိရှမ်း၊ ဒါဆိုရင် ဒကာမလေးက ဝမ်းချွန်ရဲ့ ကျောမှာ ဆေးမင်ကြောင်နဲ့ထိုးထားတဲ့ မြေပုံတစ်ပိုင်းတစ်စကို တွေ့မှာပေါ့!’

မိရှမ်းက လက်ယက်မိုး၍ ပြော၏။

‘တွေ့ပါ့တယ်ဘုရား’

‘ဒါဖြင့် ဘာကြောင့် ဒီအကြောင်းကို ထုတ်မပြောတာလဲ ဒကာမလေး၊ ဒကာမလေးသာ ဒီအကြောင်းကို ထုတ်ပြောလိုက်ရင် ဘုန်းကြီးတို့အနေနဲ့ ဒကာမလေးအပေါ် အထင်လွှဲစရာ မရှိတော့ဘူးပေါ့!’

‘တပည့်တော်မ စိုးရိမ်စိတ်လွန်သွားလို့ ဒီအကြောင်းကို ထုတ်မပြောမိတာပါ၊ တပည့်တော်မက မျက်မမြင်ဘဝမို့ ဆရာတော်တို့ကို ဘုန်းကြီးတွေ့မှန်းသိပေမယ့် ရှောင်လင်ရိုက်တော်ကြီးကဆရာတော် ဟတ်မဟုတ် မသိပါဘုရား...’

‘ပြီးတော့ ဒီအကြောင်းကို သတင်းပြန်သွားရင် တပည့်တော်မ သားရင်းတစ်ယောက်လို့ ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ ဝမ်းချွန်မှာ အန္တရာယ်တွေ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်လို့ပါ၊ အခု အစ်ကိုကျွန်းဟန် ဖောက်လုစမှပဲ ဆရာတော်တို့ကို ရှောင်လင်ရိုက်တော်

ကြီးက ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်တွေ့မှန်း သိရပါတယ်ဘုရား၊ တပည့်တော်မ အစိုးရိမ်လွန်သွားတာ ခွင့်လွှတ်တော်မူကြပါဘုရား’

‘အိမ်း... ခွင့်လွှတ်ပါတယ်လေ၊ ဘုန်းကြီးတို့ အနေနဲ့လဲ ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံကို စုစုရိုက်သမားတွေသာ ရှုသွားခဲ့ရင် သိင်းလောကကြီး ဒုက္ခဆိုတဲ့စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ ‘စိတ်လောသွား’မိတယ်၊ အခု ဒကာတော်ကျွန်းဟန်ဆီကစသွားတော့ ကြားရတော့ စိုးရိမ်ပူပန်စိတ် အတော်လျော့သွားပါပြီ...’

‘ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံ အပြည့်အစုံရဖို့ဟာ တော်တော်ကို မလွယ်လှဘူးလေ၊ ဝမ်းချွန်ကိုသာကရုစိုက်ပါ ဒကာမလေး၊ ကျုပ်တို့သိထားသမျှတော့ ကျုပ်တို့ဆီက သတင်းပြန်စေရပါဘူး၊ ကဲ... ဒကာမလေး၊ ဘုန်းကြီးတို့ ပြန်ကြွတော့မယ်’

‘တင်ပါ့ဘုရား’

ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးဝေလျှံက ကျွန်းဟန်တို့ကိုလည်း ပြောလိုက်၏။

‘ကဲ... ဒကာတော်ကျွန်းဟန်၊ ကျုပ်တို့တစ်တွေ ပြန်ကြမယ်၊ သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းကို ပြန်ပြီးတည်ထောင်နိုင်အောင်ကြိုးစားကြပါ၊ လိုအပ်တဲ့ ကူညီပံ့ပိုးမှုကို ရှောင်လင်ရိုက်တော်ကြီးက ပေးပါမယ်၊ ဝမ်းရွှောင်နဲ့ဝမ်းချွန်တို့ညီအစ်ကိုမှာ ရှိနေတဲ့ ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံတစ်ဝက်ကိုလဲ ဒကာတော်တို့အနေနဲ့ ဆုတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားကြပါ’

‘တင်ပါ့ ဆရာတော်ဘုရား’

ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးနှင့် နောက်ပါဆန်းတော်ကြီးတို့ ပြန်လည်ကြည့်ရှုကြလေသည်။

မျက်စိမြင်မိဂွမ်းနှင့် ကျန်းဟန်တို့ နှစ်ယောက်တည်းသာ ကျန်ခဲ့ကြ၏။

ကျန်းဟန်က မိဂွမ်း၏မျက်နှာလှလှလေးကို အတန်ကြာ ဝေဝေ ခင်းကြည့်နေ၏။

မိဂွမ်းသည် မျက်စိမြင်ရသော်လည်း သူမကို ကျန်းဟန် ကြည့်နေလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း သိနေ၏။

ထို့ကြောင့် အနေရခက်လာပြီး သူမကပင် စကားဝစ်စ် အစ်ကိုကျန်းဟန် မှီနေသေးဘယ်မျက်နှာလေးကို

ထိုအခါမှ ကျန်းဟန်သည် သူ့ လိမ်ပြာဆွဲမလုံ ဖြစ်သွား ပြီး ရှက်ပြုံးပြုံးကာ ပြန်ပြော၏။

‘အောင်... ဝှိုပါသေးတယ်’

‘အစ်ကိုကျန်းဟန်နဲ့ ထက်လားလို့ တော်ပယ်သေးရဲ့၊ ဝှိုရဲ့ ကျွန်မ တယ်လိပ်ရင်းပြုပြင် သူတို့တွေ ယုံကြည်မှုမဟုတ်ဘူး သူတို့က ကျွန်မဆီမှာ ဝှို စနစ်ရတနာ မြေပုံရဲ့နတ်လို့ ထင်နေကြတာ’

‘သိုင်းလောကမှာလဲ မိလိပ် ဆတင်းထက်ပေါ်နေတာကို ထင်မယ်ဆိုရင်လဲ ထင်စရာ မဟုတ်ဘူးနော်ပေါ့’

‘ကျွန်မလဲ ဟစ်ကိုကျန်းဟန်ပြောမှပဲ ဒီအကြောင်းကို သိရတာဇာတိ။ ကျွန်မကိုယ်တိုင်က ဝှိုစနစ်ရတနာသိုက်မြေ အမြဲညီအစ်ကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်းခံဆီမှာ မှီနေတယ်လို့ ထင်ထားတာ’

‘ကျွန်တော်လဲ ဒီအကြောင်းကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ကွယ်လွန် သွားတဲ့အထိ မသိပါဘူး။ နောက်မှ ဆရာလုံးပေးပြောပြလို့ သိရတာပါ’

‘ဆရာလုံးပေးဆိုတာ ဝမ်းရှောင်ကိုပေးစားထားတဲ့ ကျွန် ယွမ် ချောထောက်အဖွဲ့ပိုင်ရှင် သိုင်းဆရာကြီး လုံးပေးကိုပြော တာလား’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနဲ့ ဆရာ လုံးပေးတို့ဟာ လူရင်းလူယို တွဲအိုတော့ သူတို့နှစ်ယောက် တိုင် ပင်စီစဉ်ပြီး ဝမ်းရှောင်နဲ့ဝမ်းချွန်တို့ကျောမှာ ရတနာသိုက်မြေပုံ ကို ဆေးမင်ကြောင် ဆိုးခဲ့ကြတာပါ’

‘သားလေးဝမ်းချွန်ရဲ့ကျောမှာ ဆေးမင်ကြောင် ဆိုးထားတဲ့ မြေပုံဇာတိဝင်းအစ်ကို တွေပေးတာ ကျန်တဲ့ မြေပုံထင်ပိုင်းလဲ ဝမ်းရှောင် ရဲ့ကျောမှာ ရှိနေလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မ တွက်ခိုက်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မဟာ ဝှိုစနစ်ရတနာသိုက်ကို မဝင်ထုတ်ချင် စိတ် မရှိခဲ့ပါဘူး။ ဒီရတနာသိုက်နဲ့ပတ်သက်လို့ ပြဿနာတွေ ရှုပ်ထွေးမှုကိုလဲ မလိုလေးဘူး။ ဒါကြောင့် သားလေးကို တောင် သူ့ကျောမှာရှိတဲ့ ရတနာသိုက်မြေပုံရဲ့အကြောင်း ပြောမပြခဲ့ဘူး။ အယ်သူ့ရဲ့ ရှုမာမှ အကျိုးရှိခဲ့မနေရဘူးလို့ သတိပေးထားတယ်။ သားလေးက ကျွန်မကားကို နားမထောင်ပါတယ်’

‘ရှင်းရှင်းပဲ ဝန်ခံရရင် ပထမတော့ ကျွန်တော်လဲ ဝင်ဗျား ထင်ပါမှာ အထင်လွှဲမိသေးတယ်မိဂွမ်း၊ ဝင်ဗျားဟာ ဝှိုစနစ်

ရတနာသိုက်ကို ပော်ထုတ်လိုတဲ့လောဘတွေနဲ့ ဝမ်းချွန်ကို ခေါ်သွားတယ်လို့ ထင်မိသေးတယ်။ နောက် ခေါင်းအေးအေးနဲ့စဉ်းစားမှပဲ ခင်ဗျားဟာ ဝမ်းချွန်ကို ကရုဏာစိတ်နဲ့ ခေါ်သွားတယ်ဆိုတာ တွေးမိတယ်။ အခု ဘုန်းတော်ကြီးတွေနဲ့ ခင်ဗျားပြောစကားတွေကို ကြားရုံတော့ ခင်ဗျားမှစလောဘစိတ် လုံးလုံးမရှိတော့ဘူးဆိုတာ သိရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဝင်ဖြေရှင်းတာပါ။ ဒါနဲ့ ဝမ်းချွန်တစ်ယောက်ကော မမြင်ပါလား။

‘ရှိပါတယ်အစ်ကို၊ တော့လိုက်လားနဲ့ပေါ့တယ်။ ပြန်လာတာနဲ့ပေါ့ပြီ။ အင်ကို့ကို တစ်ခုတော့ မေတ္တာရပ်ခံပါရစေ’

‘ပြောပါမိဗွမ်း’

‘သားလေးဝမ်းချွန်ဟာ ဝါးနှစ် သား အရွယ် လောက် ကတည်းက ကျွန်မနောက်ကို ပါလာလေတော့ သွေ့ဝက်စိုင်းဝိန်းအကြောင်းကို မသိတော့ပါဘူး။ သူ့မိအတွေး အယ်သူအယ်ဝါဆိုတလဲ မသိတော့ပါဘူး။ ကျွန်မကလဲ သူ့ကို ပြောမပြောတော့ဘူး....’

‘တာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ သူ့ကို ရှုပ်ထွေးလှတဲ့သိုင်းလောကထဲကို မဝင်စေချင်လို့ပဲ။ လူလူချင်း တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်တဲ့ အလုပ်မျိုးတွေ မလုပ်စေချင်လို့ပါ။ ပြီးတော့ သားလေးဝမ်းချွန် ကျွန်မကို ခွဲထွက်သွားမှာကို ကျွန်မအနေနဲ့ ခံနိုင်ရည်မရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ခုတော့ ကျွန်မ ဖုံးကွယ်နိုင်စွမ်း ရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူးလေ....’

‘အဖလေးဟာ သူ့ ရှဲ့အဝတ်မှန်ကို သိရတော့မယ်အချိန်မျိုးကို ရောက်လေပါပြီ။ သူ့ဘဝမှန်ကို ကျွန်မ ပွင့်ပြောရတော့မှာပါ။ ဒါပေမယ့် ခုချက်ချင်း ပြုန်းစားကြီးတော့ ကျွန်မ ပွင့်ပြောချင်သေးဘူး။ အေးအေးအေးအေးမှပဲ ပြောချင်တယ်။ ဒါကြောင့် သားလေးကို လောလောဆယ် အစ်ကိုတွေရင်....’

မိဗွမ်း၏ ဆိုလိုရင်းကို ကျန်းမာန် သဘောပေါက်သွားအပြင် စကားကို ဖြတ်ပြောလိုက်၏။

‘ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါပြီမိဗွမ်း။ ခင်ဗျား မသိစေချင်တဲ့အချက်အလက်ကို ဝမ်းချွန် မသိစေရပါဘူး။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ပြောသင့်ပြောထိုက်ပြီဆိုတဲ့အချိန်ကျမှ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ပွင့်ပြောပါ။ တစ်ခုပဲသတိပေးပါရစေ၊ စေတနာမှန်နဲ့ သတိပေးမှာပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့...ပြောပါရှင်’

‘အခုဆိုရင် ခင်ဗျားနဲ့ဝမ်းချွန်တို့ ဒီမှာရှိနေကြတယ်ဆိုတစ်သိုင်းလောက စတင်ပေါက်ကြားသွားပြီ။ အခုပဲ ရှောင်လင်ရိုက်တော်ကြီးက ဘုန်းတော်ကြီးတွေနဲ့ ကျွန်တော်ရောက်လာကြပြီ။ ကျွန်တော်တို့ရောက်လာခြင်းဟာ ကောင်းသောရောက်လာခြင်းဖြစ်ပေမယ့် နောက်ရောက်မယ့်လူတွေကတော့ အများအားဖြင့် ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံကို ရယူလိုစေရန် ခင်ဗျားတို့ကို အန္တရာယ်ပေးကြမှာ သေချာပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားထံ မိနေရာကနေ တခြားနေရာကို ရှောင်နေကြပါလို့ အကြံပေးပါရစေ’

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီအချက်ကတော့ ကျွန်မ စဉ်းစားနေပါတယ်။ မတတ်သတဲ့အဆုံး သားလေးဝမ်းချွန်ကို သူ့ဘဝမှန် ဖြစ် ပြောပြီး သူ့အစ်ကိုဝမ်းချွန်ဆီကို လွှတ်လိုက်ပါမယ်။ သား လေးကိုတော့ အန္တရာယ် မကျရောက်စေရပါဘူး'

'မေမေခရ...မေမေ' ထိုစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီမှ ခေါ်သံ ပေါ်လာ၏။ မိဂွမ်းက စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ပြောလိုက်၏။

'တော...သားလေးဖြစ်စေပါပြီ၊ ကျွန်မပြောထားတာတွေ မေမေသွားနဲ့နော်' စိတ်ချပ

ထိုစဉ် ဝမ်းချွန်သည် သူမငယ်တစ်ကောင်ကို ထမ်းကာ သူ့ဆီ နှစ်ခေတ်အနီးသို့ ဆပြေးရောက်လာ၏။ သားအရာကိုမှ သမင်ငယ်ကို ပစ်ချ၏။

ဝမ်းချွန်နှင့်ကျန်းဟန်တို့ ဝမ်းဦးကိုတစ်ဦး ဝေချာစွာ ကြည့်မိကြ၏။ ဝမ်းချွန်သည် အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် သန်မာထူးကျွင်း

သော ခန္ဓာကိုယ်ရှိပြီး ငယ်ရွယ်ပျောက်နေသဖြင့် တစ်နေရာတွင် သွားထွေပါက ကျန်းဟန် သိလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

ကျန်းဟန်အစိတ်ထဲတွင် ဝမ်းချွန်ကို တွေ့ရသည့်အတွက် ထွန်စွာမှ ဝမ်းသာနေ၏။ သူသည် လိုက်လိုက်လှဲလှဲကြီး ပြုံးနေသည်။

ဝမ်းချွန်သည် ကျန်းဟန်၏ရုပ်သွင်ပြင် အမူအရာကိုကြည့်၍ သူ့တို့ သားအမိ၏ရန်သူမဟုတ်ကြောင်းတော့ အကဲခတ်မိ၏။

'သားလေး' မိဂွမ်းကခေါ်လိုက်တော့ သူ့အကြည့်က မိဂွမ်းထံ ရောက် လာ၏။

'ခင်ဗျာ...မေမေ'

'သူက မေမေ ရဲ့အစ်ကိုတစ်ယောက်လို ယုံကြည်အားထား ရတဲ့ အစ်ကိုကျန်းဟန်ပဲ' အစ်ကိုကျန်းဟန်က မေမေ ဒီမှာ ရှိတယ်ဆိုတာ ခုမှ သတင်းကြားလို့ ရောက်လာတာပဲ။ သား လေးက အစ်ကိုကျန်းဟန်အပေါ် ဦးလေးသားရင်း တစ် ယောက်လို သဘောထားဆက်ဆံရမယ်နော်။ ယုံယုံကြည်ကြည် နဲ့ ဘာအကူအညီမဆို တောင်းနိုင်တယ်'

ထိုအခါ ဝမ်းချွန်က ရှင်းရှင်းဆင်းဆင်း သိသွားပြီး လက် မမီးနှစ်ဖက်ကိုယှက်ကာ ကျန်းဟန်ကို အရိုအသေပေး၍ လေး လေးစေးစေးစား ပြောလိုက်၏။

'ဦးဦးကို ကျွန်တော် ဝါရစပြုပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ကိုလဲ ထူးသားတစ်ယောက်လို့ပဲ သဘောထားပါ'

'ဦးဦးလဲ ငါ့တူနဲ့တွေ့ရတဲ့အတွက် သိပ်ပြီး ခမ်းသာပါ တယ်'

ကျန်းဟန်သည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်းခင်၏ မျိုးဆက်ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ဖြင့် သွေးစက်ဝိုင်း ဂိုဏ်းကြီးကို ပြန်လည်တည် ထောင်နိုင်တော့မည်ဖြစ်သဖြင့် လွန်စွာ ဝမ်းသာ နေ၏။

ထိုနေ့က ကျန်းဟန်သည် မိဂွမ်းနှင့်ဝမ်းချွန်တို့၏ စိတ် ခေါ်ချက်အရ သူတို့နေထိုင်ရာ လိုက်ဂူကြီးအတွင်းသို့ ပါလာ ခဲ့၏။

၁၉၀ + တက္ကသိုလ်-နေ့ရဲအောင်

ကျန်းဟန်က သိုင်းလောကအကြောင်းကို ပြောပြ၏။  
 သူ့စကားထဲတွင် သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းအကြောင်း ဝေ  
 ဆောင်တော့ အထူးသတိထား၍ပြောပြီး အဆိပ်တစ်ထုဂိုဏ်  
 ခါ လက်ရှိအခြေအနေကို ပြော၏။  
 သူ့တို့ ပိုပြီးရင်းနှီးသွားကြ၏။  
 ထိုညနောက်တွင် ကျန်းဟန်လည်း ဆောင်ရွက်စရာထို  
 ရပ်များရှိသည်ဟုဆိုကာ မိဂွမ်းတို့ထံမှ ပြန်သွား၏။  
 သူ့အနေနှင့် အားချင်း ဆောင်ရွက်ရမည့်ကိစ္စရပ်များ  
 အမှန်ပင် ရှိနေ၏။  
 ချောမောလှပလှန်းသောမျက်မမြင်မလေးမိဂွမ်းကိုလည်း  
 မြင်မြင်ချင်း ချစ်စိတ်ဝင်မိသည်ဖြစ်၍ ကြာကြာနေရမှာ သူ  
 စိတ်ကိုသူ မလှသဖြင့် ပြန်သွားခြင်းဖြစ်လေတော့သည်။

==

အခန်း ( ၁၁ )

တိုက်ပဲ့အစ

ကျန်းဟန်ပြန်သွားပြီးနောက် မျက်မမြင်မိဂွမ်းသည် ဝမ်း  
 ချန်၏စာစစ်ပြစ်မှန်၊ ဘဝမှန်ကို ဖွင့်ပြောသင့်မပြောသင့်အချိန်  
 ယူ၍ စဉ်းစားသည်။  
 ကျန်းဟန်လည်း ထောက်လာပြီးဖြစ်ကာ သွေးစက်ဝိုင်း  
 ဂိုဏ်းကို ပြန်လည်တည်ထောင်ရန် အစီအစဉ်ရှိကြောင်း ပြော  
 ထားပြီးဖြစ်ရာ ဝမ်းချန်ကို ဖွင့်မပြော၍ မဖြစ်တော့ပါချေ။  
 ဖွင့်ပြောလိုက်လျှင်လည်း သူမကို မွေးစားမိခင်မှန်း ပေါ်  
 ပေါ်ထင်ထင် သိသွားပြီး အချစ်လျှော့မှာကိုလည်း စိုးရိမ်  
 မကင်း ဖြစ်မိ၏။

၁၉၂ + တက္ကသိုလ်နေရဲအောင်

သို့သော် ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံကို ရယူလိုစိတ်ဖြင့် သူ့  
တို့ကို နေ့မှမည့်သူများ ထပ်မံရောက်ရှိလာနိုင်သည်ဖြစ်စေရာ  
နေ့ဝက်ဆုံးတွင် မိဂ္ဂမ်းသည် ဇစ်ချန်အား ဆဖြစ်မှန်ကို ဖွင့်ပြော  
ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တော့သည်။

ကျန်းဟန်ပြန်သွားပြီး သုံးရက်မြောက်နေ့တွင် မိဂ္ဂမ်းက  
ဇစ်ချန်အား သူ့ဘဝဇာတ်မှန်ကို ဖွင့်ပြောလိုက်၏။

သူမသည် လွန်ခဲ့စဉ်က ကိုးနှစ်ကျော်က ဒုစရိုက်ဂိုဏ်း တစ်  
ဂိုဏ်းဖြစ်သည့် အဘိဓာန်ဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း  
ပြောလိုက်၏။

သူမက ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံအကြောင်း လွန်ခဲ့သော  
ကိုးနှစ်ကျော်က သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်း စခန်းချုပ်ထိုက်ပွဲတွင် ဝမ်  
ချန်၏ ဓိဘနစ်ပါး ဆေးဆုံးသွားခဲ့ကြပြီး သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်း  
လည်း ပြိုကွဲပျက်စီးသွားကြောင်း။

ပျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုးလက်ထဲမှ ဝမ်ချန်ကို သူမက ကယ်တင်ခဲ့  
ပြီး ဤမှ မှ ကျကျမြောင်တွင် ဇာတ်မြှုပ်နေခဲ့ကြောင်း။

ဝမ်ချန်၏ကျောတွင် ဆေးမင်ကြောင်ဖြင့် ရေးထိုးထား  
သော ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံ တစ်ပိုင်းတစ်စ ရှိနေသည့်  
အကြောင်း။

ယခုတော့ သူမတို့ ဤနေရာတွင်ရှိနေကြောင်း သိုင်းလော  
ကတွင် သတင်းပေါက်ကြားသွားပြီ ဖြစ်၍ သိုင်းလောက  
သားများ စတင် ရောက်လာကြပြီဖြစ်ကြောင်း။

ကျိဟန်မြို့မှ ကျင့်ယှစ်ချော့ထောက်အဖွဲ့ ဦးစီးခေါင်း  
ဆောင် သိုင်းဆရာကြီးလိုဖေးက မွေးစားထားပြီး ဝမ်ရွှေခင်  
ကျောတွင်လည်း ရတနာသိုက်မြေပုံ တစ်ပိုင်းတစ်စ ရှိနေ  
သည်ကို ကျန်းဟန်ပြော၍ သိရကြောင်း။

တကယ်တော့ ကျန်းဟန်မှာ သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီး  
မိခင် ညာလက်ရုံးတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း၊ အသေးစိတ်  
ဦးလင်းပြောပြလိုက်လေ၏။

ဝမ်ချန်က ယခုမှ ဇာတ်မြစ်မှန်း၊ ဘဝမှန်ကို သိသွားတော့  
သည်။

'မေမေဟာ သားရဲ့ဘဝမှန်ကို ဖွင့်မပြောခဲ့တာက မေမေ  
သားစားမေမေမှန်းသိပြီး မစ်သွားမှာကို စိုးရိမ်စားက တစ်  
ကြောင်း၊ သားဟာ လက်စားချေချင်တစ်စိတ်နဲ့ သိုင်းလောက  
ကိုခင်ပြီး လူလူချင်း တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်မှာကို မလိုလား  
တာတစ်ကြောင်း၊ ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံအကြောင်းကို  
သိသွားရင် လောဘဇောစင်ပြီး မလုပ်သင့်တာတွေကို လုပ်မိ  
တာစိုးစားကတစ်ကြောင်း၊ မိအကြောင်းကြောင်းတွေကြောင့်  
ဖွင့်မပြောခဲ့တာပေါ့အားရယ်....'

'ခုတော့ မေမေတို့ကို ရန်မှမယုံလှတော့လဲပေါ့အားပြီ၊ မြီး  
တော့ မင်းပေပေရဲ့ သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းကို ပြန်ထူထောင်တဲ့  
အခါ ဆေးတိုညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်လုံး ပါဝင်ဆင်တယ်သို့  
သူ့အမိတာကြောင့် သားကို အခုလို ဖွင့်ပြောလိုက်ရတာပဲ။

မေမေ ဖုံးကွယ်ထားခဲ့မိတဲ့အတွက် မေမေအပေါ် တစ်  
မမြင်ပါနဲ့သားရယ်

ဝစ်ချန်သည် သူ့ မိဘရင်းများ၏အဖြစ်ကို သိရသောအခါ  
လှူနဲ့စွာ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသည်။

မိဘများ၏အသက်ကို ယဏ်ခဲ့ရုံသာမက သူ့ အသက်ကို  
လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခန့် ကြိုးစားခဲ့သော မျက်ခုံးဖြူဘိုး  
လျှူကျူ အပေါ်တွင် များစွာ အခဲမကျေဖြစ်သွားမိ၏။

သူ့တွင် အစ်ကိုရင်းတစ်ယောက် ရှိနေကြောင်းကို သိ  
သောအခါ ဝမ်းသာအားဓာတ်ရပြန်သည်။

သူ့အည မွေးစားမိခင် မျက်မမြင်မိဂ္ဂမ်းအပေါ် အနည်  
ငယ်မျှ အပြစ်မမြင်မိပါချေ။

မျက်မမြင်ဘဝဖြင့် သူ့ကို လူလားမြောက်အောင် ကျေး  
မွေးပြုစုစေခင်ရှောက်လာခဲ့သည်။ မဟုတ်ပါလား။

သူက မိဂ္ဂမ်း၏ထက်နှစ်ဖက်ကို ဆွဲကိုင်လိုက်ပြီး သူ့ ရင်ထဲ  
ခံစားချက်အမှန်ကို ဖွင့်ပြောသည်။

‘အားစိတ်ထဲမှာ သားငယ်ငယ်အဖြစ်ရပ်တွေကို အိပ်မက်  
လိုလို စာကယ်လိုလို မထင်ရသေး သတိရနေပါတယ်။ ဒါပေမယ့်  
မယ့် မေမေစိတ်ညစ်မှာစိုးလို့ မမေးခဲ့ပါဘူး။ အခု မေမေ  
ပြောပြမှပဲ သားရဲဘဝမှန်ကို သိရပါတော့ဇာယ်...’

‘မေမေ့ကို အမေရင်းမဟုတ်မှန်း သိရပေမယ့် သားစိတ်ထဲ  
မှာတော့ မေမေဟာ သားရဲအမေရင်းပါပဲ။ မေမေ့ကို နည်း  
နည်းလေးမှ အချစ်လျော့မသွားခဲ့ပါဘူး။ ဘယ်တော့မှမထင်

စစ်မသွားပါဘူး။ မေမေ့ကျေးဇူးက သားတစ်သက် ဆပ်လို့  
ကျန်ပါဘူးမေမေ’

‘ဝမ်းသာလိုက်တာသားရယ်။ သားဆီက ဒီလိုကြားရတာ  
ဝမ်းသာလိုက်တာ’

‘သားရဲအစ်ကိုရင်းကိုတော့ တွေ့ချင်လိုက်တာ မေမေ  
ရယ်။ သားမိဘတွေကိုသတ်ပြီး မေမေ့ကိုလဲ မျက်မမြင်ဘဝ  
ရောက်အောင်လုပ်ခဲ့တဲ့ စုစုခိုက်ကောင်ကြီးကို ပြန်ပြီး လက်  
စားချေချင်တယ် မမေ။ ပျက်စီးသွားတဲ့ သွေးစက်စိုင်းဂိုဏ်း  
ကြီးကိုလဲ ပြန်ပြီးတည်ထောင်ချင်သယ်’

‘သားရဲအစ်ကိုနဲ့ မကြာခင် တွေ့ရမှာပါကွယ်။ သားဖြစ်  
ချင်တာတွေထဲ အခြေအနေပေးတဲ့အစနေမှာ ဖြစ်ရမှာပေါ့။  
လူယုတ်မာအဘိုးကြီးလျှူကျူလဲ မေမေ့ကို ဒီမှာခွဲနေကြတဲ့  
လက်စားကိုရရင် ရောက်လာမှာပေါ့။ ဒါကြောင့် အခုရက်စိုင်း  
အတွင်း သားထဲ သတိဝီရိယနဲ့နေပါကွယ်’

‘စိတ်ချပါမေမေ’

နောက်တစ်နေ့တွင် မျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုးလျှူကျူနဲ့ နောက်  
လိုက်စုစုခိုက်ဆိုင်ခံစားဖူးမှာ မှု့မှ ကု လျှိုမြောင် ဝေအသို့  
ရောက်လာကြတော့သည်။

\* \* \*

ထိုစဉ် မိဂ္ဂမ်းနှင့်ဝစ်ချန်တို့သည် လိုက်ဂူကြီးရှေ့တွင် ဆိုင်  
လျက် ရွေးပြစ်နောက်ကြောင်းများကို ပြောနေကြ၏။



၁၉၆ + တက္ကသိုလ်နေရဲအောင်

မိဂ္ဂမ်းအပြောထက်စေတနာကို ရုတ်တရက်ရပ်၍ နားထောင်  
အာ ပြော၏။

‘လူတွေ ပြေးလာနေကြတယ် ထား’

သူမက စစ်ချန်ထက် ပို၍ အကြားအာရုံကောင်းသူဖြစ်၍  
ပြေးလာသောခြေထံများကို ဦးစွာ ကြားလိုက်ရခြင်းဖြစ်၏။

သူမက ပြောပြောဆိုဆိုပင် တောင်ဝှေးကိုဆွဲ၍ ထရပ်  
လိုက်၏။

ဝမ်ချန်လည်း ခုန်ထ၍ တေးပတ်ခန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်  
မိ၏။

ထိုအခါ သူတို့စံ ပြေးလာသောလူတစ်စုကို တွေ့ရ၏။

ရွှေဆိုးမှပြေးလာသူမှာ နှစ်ပင်တွေ ဖွေးဖွေးဖြူနေသော  
အသက်ရဲ့နစ်ဆယ်ခန့်အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သူ့နောက်  
တွင် ဝတ်စုံနက်ကိုယ်စီဖြင့် လူဆယ်ယောက်ကျော်ခန့် ပါလာ  
လေ၏။

သူတို့၏ပုံပန်းသဏ္ဍာန်နှင့်သွင်ပြင်ကို မြင်ရ၍ဖြင့် လူကောင်း  
များ မဟုတ်နိုင်ကြောင်း၊ မိမိတို့ကို အန္တရာယ်ပေးမည့်သူ  
များအစဖြစ်ကြောင်း ဝမ်ချန် ခန့်မှန်းမိလိုက်၏။

တကယ်လည်း ထိုလူစုသည် လူစောင်းများမဟုတ်ကြ  
ပါချေ။

မိဂ္ဂမ်းနှင့်ဝမ်ချန်တို့ကို အန္တရာယ်ပေးကြမည့်သူများလည်း  
ဖြစ်၏။

သူ့အနားသောပြေပုံ + ၁၉၇

သူတို့သည် ယုတ်မခရက်ခက်လှသော လျှူကျူနှင့် ခုစရိုက်  
ဆိုင်းထဲများများဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ထောက်ထောက်ချင်းပစ်  
မိဂ္ဂမ်းနှင့်ဝမ်ချန်တို့ကို ဝိုင်းထားလိုက်ကြ၏။

ဝမ်ချန်သည် အဘိုးကြီးကို မျက်ခုံးဖြူအိုးအိုးလျှူကျူ  
ခန်း မသိပေ။

မိဂ္ဂမ်းအနေနှင့်လည်း မမြင်ရသဖြင့် လျှူကျူအဖွဲ့ ဖြစ်  
ကြောင်း ရုတ်တရက် မသိပါ။

အကြားအာရုံဖြင့်သာ ထောက်စာသူတို့၏ လှုပ်ရှားမှုကို  
နားထောင်ပြီး မိမိတို့ကို အန္တရာယ်ပေးမည့်သူများသာ ဖြစ်  
ကြောင်း သိလိုက်၏။

ထို့ကြောင့် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်ထားလိုက်  
သည်။

လျှူကျူက ဝမ်ချန်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး မိဂ္ဂမ်းကို  
၁၀.၀၀ ကြည့်ကာ ပြော၏။

‘မင်းတို့ရဲ့ဆင်းတိုးကို မကြားရစော့ ငါက နင်တို့စုထဲ  
သေပြီလို့ တောင် ထင်နေတာ၊ ထက်စသတ်တော့ နင်တို့က  
မိမှာလာပြီး ဇာတ်မြုပ်နေကြတာကိုးကဲ...ကဲ...ရှည်ရှည်  
သေးသေးမပြောချင်ဘူး၊ နင်တို့မှာရှိတဲ့ ဝှာစန်းရတနာအသိုက်  
ပြေပုံကိုသင် အေးအေးဆေးဆေး ထုတ်ပေးပေတော့၊ ခါးဆုံ  
ရင် ဇီတို့ နင်တို့ကို ဒုက္ခမပေးဘဲ အေးအေးဆေးဆေး ပြန်  
စွားမယ်၊ အေး...ဒါမှမဟုတ်လို့ကတော့ နင်တို့ကိုထုတ်ပြီး  
ရတနာအသိုက်မြေပုံကိုယ် ဘာအာ သာယာလိမ့်မယ်’

မိဂွမ်းသည် အသံကိုကြားလိုက်၍ဖြင့် လျှူကျမှန်း သိလိုက်  
ရပြီဖြစ်၍ လွန်စွာ ခံပြင်းထွား၏။

လူယုတ်မာလျှူကျကြောင့် ဆူမသည် မျက်ဆန်းအသံ  
ရောက်ခဲ့ရသည် ခဏတစ်ပါးလား။

မိဂွမ်းက ခံပြင်းခေါ်သဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်၏။  
'ကြော်...ဘယ်သူများလဲလို့ ရှင်ကိုး၊ မိမယ်အဘိုးကြီး

ရှင်က မိမယ်ထက်အရွယ်အထိအတောင်မှ နောင်စတုရား  
အေးအေးလား၊ ရှင်ကြောင့် ကျွန်မမျက်လုံး ကွယ်ခဲ့ရပြီ၊

ကျွန်မထို အေးအေးချမ်းချမ်းနေတဲ့ဘဝကို အနှောင့်အယှက်  
ပေးဖို့ ရောက်လာပြန်ပြီ၊ ရှင်တို့ အေးအေးအေးအေး ပြန်သွား

ကြစင် တောင်းမယ်၊ ကျွန်မ လူဆတ်တဲ့အလုပ်တွေကို မလုပ်  
ချင်တော့ဘူး။

မိဂွမ်း၏စကားအရ အဘိုးကြီးမှာ ဆူ မိဘများကို သတိ  
ပေးစေရန်ခေါင်းဆောင်ကြီး လျှူကျဖြစ်ကြောင်း

ချန် သိလိုက်သည်။  
လူ၏မျက်နှာ တမဟုတ်ချင်း အင်းမခဝက်ထန်သွား  
ဆူ မိဂွမ်းကို မေးလိုက်၏။

'မေးမ မိအဘိုးကြီးက ကျွန်ထော် မိဘတွေကို သတိ  
လူယုတ်မာကြီးလား။

မိဂွမ်းက နားအာစွာ စူးစိုက်ထားရင်းမှ ပြန်ပြော၏။  
'ဟုတ်တယ်လား၊ သူဟာ ဧကန်ကျယ်ယုတ်မာတဲ့နှုတ်

တိုက်ခိုက်တတ်တယ်လား၊ သတိထား၊  
လျှူကျက ဟိန်းတေခင်၍ ပြင်ပြောလိုက်၏။

'ဟိန်း အပိုတွေပြောမနေနဲ့၊ ရတနာသိုက်မြေပုံကို ပေး  
တာ၊ မခဝေးဘူးလားဆိုတာပဲ ပြော'

မိဂွမ်းက လေသံဖြတ်ဖြတ်ဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်၏။  
'ကျွန်မတို့မှာ ဘဝရတနာသိုက်မြေပုံမှလဲ မရှိဘူး၊ မိလိ

င်လိုလူမျိုးရဲလက်ထဲကို မပေးနိုင်ဘူး၊ ရှင်တို့ဆီ ကိုယ်ဘာ  
ဘာနီယံ အမိုက်တက်မခမ်းကြရင် ကျွန်မက ခမ်းပေးရ

မယ်'။  
'ဝစ်...ဝစ်...ဝစ်'

ပြောပြောဆိုဆို မိဂွမ်းက တောင်ငွေကို ဝေ့ယမ်း၍  
စိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်လိုက်၏။

ဝစ်ချန်ကလည်း မိဂွမ်းနှင့် ဆယ်ပေခန့်အကွာထိ ရပ်လိုက်  
ပြီး သူ့ခါးနှစ်ဖက်တွင် အခြားခမ်း ချိတ်ဆွဲထားလေ့ရှိသော

ခမ်းမြှောင်ရှည်နှစ်လက်ကို ဆွဲကိုင်လိုက်၏။  
'ခိုင်းတိုက်ကြမ်းပေး

မျက်ခုံးဖြုတ်တိုးဘိုးလျှူကျက ခေါ်စကားဖြင့် ဆူလူ  
များကို အမိန့်ပေးလိုက်ပြီး သူ့ကယ်တိုင်လည်း ခားရှည်ကို

ဝေ့ယမ်းကာ မျက်မမြင်မိဂွမ်းထံ ရန်ခင် တိုက်ခိုက်လေတော့  
သည်။

နောက်ပါ ဝေ့ရိတ်သိုင်းသမားဟစ်ဆယ်နှစ်ယောက်တီးပ  
သည်။ ခြောက်ယောက်စီ လူစုခွဲလိုက်ကြပြီး မိဂွမ်းနှင့်ဝစ်ချန်

တို့ကို တရကြမ်း ဝိုင်းတိုက်ကြ၏။  
'ဝစ်...ဝစ်...ဝစ်'

‘ချင်...ချင်’

‘ဟိတ်’

‘ထန်း...ထန်း...ထန်း’

အော်ဟစ်တိုက်ခိုက်ဆဲများ တစ်မဟုတ်ခြင်း ဆူညံသွား  
မိရုမ်းက အကြားအာရုံကို စူးစိုက်၍ တောင်စွေးဖြင့်  
လည်ချစ်တိုက်ခိုက်၏။ သူမသည် ရန်သူ၏လှုပ်ရှားမှုကို ပီတိ  
ပြင်ကြီး ကြားနေရ၏။

သူမတီထွင်ထားသည့် မျက်မမြင်သိုင်းကွက်မှူး ထက်မြက်  
လွန်းသဖြင့် ရန်သူ၏တိုက်ချက်က သူမအပေါ် ထိရောက်  
မရှိလှပါချေ။

‘အား’

သိုင်းကွက်ဝါးကွက်အတွင်းမှာပင် သူမကို အဆင်သေ  
ဝင်တိုက်သေစေ ဝတ်စုံနက်တစ်ယောစက် သူမ၏ တောင်  
ရိုက်ချက်ထိပြီး ထိကျသွား၏။

စမ်းချန်လည်း ရန်သူအင်အားကများနေသဖြင့် တရကြာ  
မြန်တိုက်၏။

သူသည်သူ့ အတွက် မိရုမ်းက သီးသန့်တီထွင်၍ ဆင်ကြာ  
ပေးထားသော ‘ခွေးအစွယ်ချိုး’ သိုင်းကွက်နှင့် မျက်မမြင်  
သိုင်းကွက်တို့ကိုပေါင်းစပ်ကာ ပြန်တိုက်နေခြင်းဖြစ်၏။ ဝေ  
ခွေးတို့သည် အုပ်စုဖြင့် ဝိုင်းဆွဲတတ်ကြသည်။

တိုသိုင်းကွက်သည် ဤရန်ကို ခုခံကာကွယ်နိုင်ရန် အထူး  
တီးထွင်ထားသည့် ထက်မြက်စွာသောသိုင်းကွက် ဖြစ်လေ၏။

ယခုလည်း ဒုစရိုက်သမားတို့သည် တောခွေးတွေ ဝိုင်းဆွဲဆက်  
သို့ အုပ်စုဖြင့် ဝိုင်းတိုက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

စမ်းချန်၏လှုပ်ရှားမှုက ထွက်လက်မြန်ဆန်လွန်းလှ၏။  
သူ ဓားမြှောင်ရှည်နှစ်ဆက်ကို ဝှေ့ယမ်းမှုကြောင့် သူ  
ပတ်ပတ်လည်တွင် ဓားစက်ဝိုင်းနှစ်ဝိုင်း ဖြစ်နေ၏။

ရန်သူ၏လက်နှက်များက သူ့ခန္ဓာကိုယ်ဆီ ရောက်မလာ  
နိုင်ကြသဖြင့် ဓားမြှောင်ရှည်နှစ်ဆက်၏ ရိုက်ဖယ်မှုကိုသာ ခံနေ  
ရ၏။

ပထမတွင် သူ့ကိုဝိုင်းတိုက်ကြသော ဒုစရိုက်သမားတို့  
သည် အဆက် ဆက်ဆဲသေနှစ်ကျော်အရွယ်သာ ရှိသေးသော်  
ဝမ်းချန်ကို အနည်းငယ်မျှမထင်မကြီးကြဘဲ လွယ်လင့်တကူ  
အနိုင်ရလိမ့်မည်အထင်ဖြင့် ဝေပါပေါ့တန်တန် ဝင်တိုက်ကြခြင်း  
ဖြစ်၏။

သို့သော် သိုင်းကွက်ဆယ်ကွက်အတွင်းမှာ သူတို့ လွယ်လွယ်  
နှင့် တိုက်လို့ရမည်မဟုတ်ကြောင်း သိသွားကြ၏။

ထို့ကြောင့် အချိန်အဟုန်ကို မြှင့်၍ တရကြမ်း တိုက်ကြ၏။  
‘ဆင့်’

စမ်းချန်၏ဓားချက်ဖြင့် ဝတ်စုံနက်တစ်ယောက် လဲကျ  
သွား၏။

ဝတ်စုံနက်၏လည်ပင်းမှ သွေးတွေ ပန်းထွက်နေ၏။  
မိရုမ်းကိုလည်း လျှာကျကျက ဦးဆောင်လျက် ဒုစရိုက် သိုင်း  
သမားငါးယောက်က မြင်းမြင်းထန်ထန် ဝိုင်းတိုက်လျက် ရှိနေ  
ကြသေး၏။

လျှာကျသည့် တိုက်ခိုက်ရင်းမှ မိဂွမ်း၏သိုင်းပညာမှာ ယခင်ကထက် မြင့်မားထက်မြက်လှကြောင်း လက်တွေ့ သိရလေ၏။

ဘုရားသည် မိဂွမ်း မှ မှ ကုလျှာမြှောင်ထဲတွင်နေထိုင်ကြောင်း၊ မျက်မမြင်ဘဝ ရောက်နေသော်လည်း ဘာရှိပြန် ရန်သူကို တိုက်ခိုက်ရာတွင် ယခင်ကထက်ပင် ထက်ထက်မြက်မြက် ချီလှကြောင်း ကြားသိခဲ့ရုံစဉ် သိပ်ပြီး မယုံကြည်လှသေးချေ။

လက်တွေ့ရင်ဆိုင်ရသောအခါ သူ့ကြားထားသည့်ထက်ထက်ပင် မိဂွမ်း၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ ရေခက်မထင်အောင် အကွက်စေ့လှကြောင်း သိရလေ၏။

သူတို့လူစုက အချိန်အဟုန်ကိုမြင်၍ တိုက်ခိုက်ကြသည်။

- ‘ဖိခိုက်ကြ’
- ‘ဝှစ်...ဝှစ်’
- ‘ထန်း...ထန်း’
- ‘ချမ်း...ချင်...ဝှစ်’
- ‘ခွဲ’
- ‘အား’

ဒုစရိုက်သမားတစ်ယောက်မှာ မိဂွမ်း၏သံမဏိတောင်ဝှေးရိုက်ချက်မိစာ ခေါင်းဟက်တက်ကွဲ၍ လဲကျသွား၏။

ကျန်ဒုစရိုက်သမားများမှာ မိဂွမ်းကို အတင်းဝင်မတိုက်ရဲကြတော့ချေ။

ဟာကွက်လစ်ကွက်များကိုသာ ချေးငင်း၍ သတိဖြင့် တိုက်ခိုက်နေကြ၏။

လျှာကျသည့် ဤနည်းဖြင့်တိုက်ခိုက်နေပါက သူတို့လူစုထဲ ဖာထိနာတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း တွက်ဆမိ၏။

ထို့ကြောင့် သူသည် ကေခက်ကျစ်သောနည်းလမ်းကို သုံးရန် ကြိုတင်အကွက်ချိန်သည့်အတိုင်း သူ့လူ့တွဲကို အော်ပြောလိုက်၏။

‘တိုက်ဟေ့’

လျှာကျ၏အသံ ဟိန်းထွက်သွားပြီးနောက် တိုက်ပဲ့တွင်းမှ ထိုင်းသမားလေးယောက်တို့လည်း နောက်ကို ခုန်ထွက်လိုက်လေ၏။

ထို့နောက် သူတို့၏ခါးဖစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ချိတ်ထေးဆော့ ယင်းကွင်းတို့ကိုဖြုတ်ယူလိုက်ပြီး မိဂွမ်းပတ်ပတ်လည်တွင် လင်းကွင်းများ ထရစ် တီးလိုက်ကြ၏။

- ‘ချမ်းချမ်း...ချမ်းချမ်း’
- ‘ချမ်းချမ်း...ချမ်းချမ်း’
- လင်းကွင်းတီးသံများ ဆူညံသွား၏။

ဒုစရိုက်သမားတို့သည် မိဂွမ်း၏အကြားမှာရှိကို ဆူညံဆော့လင်းကွင်းသံများဖြင့် ဖျက်ဆီးလိုက်ကြခြင်းဖြစ်၏။

- ‘ချမ်းချမ်း...ချမ်းချမ်း’

မျက်မမြင်မိဂွမ်း ထိတ်ခနဲဖြစ်သွား၏။

၂၀၄ + အက္ခရာသီလုံးနေရဲအောင်

သူ့နားထဲတွင် ဆူညံအေးလင်းကွင်း၊ သံမှူအပ မည်သည့် အသံကိုမှ မကြားရတော့သောကြောင့်ဖြစ်၏။

သူမသည် တစ်ဖက်ရန်သူ၏လှုပ်ရှားသံကို လုံးလုံး မကြား ရတော့ပါချေ။

လင်းကွင်းသံများကို ဒုစရိုက်သမား၊ လေးယောက်တို့က သူမ၏ပတ်ပတ်လည်မှ တီးခတ်နေကြခြင်းဖြစ်၍ သူမသည် လင်းကွင်းတီးသူများရှိသည်နေရာကို မခန့်မှန်းနိုင်ချေ။

မိဂွမ်းသည် မိုးခါးစွာဖြင့် သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို တရဖေ လှည့်ပတ်ကာ ရန်သူ စင်တိုက်၍မရအောင် ကာကွယ်နေရ၏။

အကြားအာရုံမရှိတော့သဖြင့် သူမသည် ရန်သူထံ မလိုက် နိုင်တော့ပါချေ။

လျှာကျသည် အရူးပီးဝိုင်းသကဲ့သို့ဖြစ်နေသော မိဂွမ်း၏ အဖြစ်ကိုကြည့်၍ များစွာ သဘောကျနေ၏။

သူက မိဂွမ်းကို လျှပ်တစ်ပြက် ဝင်တိုက်ပြီး အနိုင်ယူရန် အကူပေး ချောင်းနေ၏။

လင်းကွင်းသံများ ပေါ်ထွက်လာချိန်တွင် ဝမ်းချန်အညှိ နောက်ထပ်ရန်သူတစ်ယောက်ကို ဓာတ်မိ ဆုတ်သင်နိုင်လိုက်ပြီ ဖြစ်၍ ကျန်နေသော ဒုစရိုက်သမား၊ လေးယောက်နှင့် ရင်ဆိုင် တိုက်နေချိန်ဖြစ်၏။

လင်းကွင်းတီးသံများ ရုတ်တရက် ပေါ်ထွက်လာသော အခါ သူမသည် မိခင်ဖြစ်သူအတွက် စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်မိ၏။

မိခင်ဖြစ်သူသည် အကြားအာရုံ အနံ့အာရုံဖြင့်သာ ရန် သူကို ပြန်လည် တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းရှိသည်ကို သူသိထားသော ကြောင့် ဖြစ်၏။

သူသည် မိခင်ရှိရာသို့ ကြည့်လိုက်သောအခါ မိခင်ဖြစ်သူ ၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် ဒုစရိုက်သမား၊ လေးယောက်တို့က လင်း ကွင်းကိုယ်စီ တီးနေကြသည်ကိုလည်းမသိရဘဲ၊ မိခင်ဖြစ်သူ၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ ပရမ်းပတာဖြစ်နေသည်ကိုလည်းကောင်း၊ တွေ့ လိုက်ရလေ၏။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ မိခင်ဖြစ်သူ အန္တရာယ် ဖြစ် ကတည်းက သိလိုက်ရသဖြင့် ဝမ်းချန်လည်း သူ၏တိုက်ခိုက်မှု အရှိန်အဟုန်ကို တစ်ချိန်ထိုး မြင့်တင်လိုက်၏။

ပထမတန်းစား ကျွံ ဝင်လာသော ရန်သူကိုသာ စောင် တိုက်နေခြင်းဖြစ်၏။

ယခုအခါ အချိန်လု၍ မိခင်ဖြစ်သူကို ကူညီရမည်ဖြစ်၍ သူက ရန်သူထံ အတင်းဝင်တိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သူ၏တိုက်ခိုက်မှု အရှိန်အဟုန်မှာ ပြင်းထန်းလှသည်။

သူ့၏လက်ပြန်ဆန်လှန်း၏။

သူနှင့်တိုက်ခိုက်နေသော ဒုစရိုက်သမား၊ လေးယောက်တို့ က အထိတ်တလန့် ဖြစ်ကုန်ကြပြီး နောက်ကို ဆုတ်ရှောင်ကြ သည်။

သို့အော် သူတို့ထားလုံး ဆုတ်ရှောင်၍ မလွယ်လှချေ။

‘ဝစ်...ဝစ်...ဝစ်’

‘အီး...အား’

ဝစ်ချန်၏တိုက်ခိုက်မှုက လှိုင်းလုံးကြီးပင်ရိုက်ဆက်သွားပြန်  
ထန်လှသော ဝစ်ချန်၏သမားနှစ်ယောက်တို့လည်း ခားမြှောင်  
ချက်ကို မိသွားကြပြီး လဲကျသွားကြ၏။

ထိုစဉ် ဝစ်ချန်သည် မိခင်ကြီးထံ ပြေးလာ၏။

ပြေးလာရင်းမှ သူ၏ခားမြှောင်ရှည်နှစ်လက်ကို ပစ်လွှတ်  
လိုက်၏။

ခားမြှောင်နှစ်လက်ထဲ လင်းကွင်းတီးနေသော ဝတ်စုံနှစ်  
လေးလေးက အနှစ် နှစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်ကို စိုက်ဝင်သွား  
သည်။

‘အီး...အင့်’

လင်းကွင်းကိုင်ထားသူနှစ်ယောက် လဲကျသွား၏။

ဝစ်ချန်က လင်းကွင်းကိုင်ထားသည့် ကျန်နှစ်ယောက်ထံ  
ရန်ဝင်တိုက်ခိုက်၏။

ထိုအခါ လင်းကွင်းသံများ၊ ဇည်း-တမုဟုတ်ချင်း ရပ်သံ  
သွား၏။

ခားမြှောင်ရှည်တစ်ခုကို စိုက်ဝင်ခြင်းခံရပြီး လင်းကွင်း  
ကိုင်ထားသော ဝတ်စုံနှစ်ခုစလုံးကို လဲကျသွားချိန်တွင်  
အကုန်ချောင်းနေသော လူယုတ်မာကြီး လျှူကျွေးကလေး  
ဦးရီးထံ ရုန်စစ်၍ ခားနှင့် ပိုင်းချလိုက်၏။

သူ၏ခားချက်မှာ ပိုင်နိုင်မှုရှိ၏။

ဆက်လက်၍ လင်းကွင်းသံများ ဆက်လက်၍ ဆူညံနေမည်  
ဆိုပါက မိဂွမ်းသည် လျှူကျွေးလုပ်ငွားသံကို မကြားရဘဲ  
အထိုက်မိသွားမည်ဖြစ်သော်လည်း ယခုမှ ကောင်းစွာ ကြား  
လိုက်ရပြီး ခားတွေ ဟမ်းဆံ ထွက်ပေါ်လာရာဆိုသို့ သူမ၏  
သံမကိတောင်ဝေးမြင့် ရိုက်ထုတ်လိုက်၏။

‘ထန်း’

သံသံချင်း ပြင်းထန်စွာ ထိမိသံ ပေါ်လာ၏။

ခားကိုင်ထားသော လျှူကျွေးလက်မှာ မခံမရပ်နိုင်အောင်  
ထိုကျဉ်သွားသည်။ သူ့လက်ထဲမှ ခားကိုပင် မြဲမြဲ မကိုင်နိုင်  
တော့အဖြစ် လွတ်၍ လွင့်စင်ကျသွား၏။

လျှူကျွေးသည် ထိခံနေဖြစ်သွားပြီး ဒဏ်မျှ လျက်သေသေ  
သွား၏။

သူသည် မိဂွမ်းကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် အနိုင်ယူရလိမ့်မည်ဟုသော  
ကျိန်းသေပေါက် တွေးဆချက်ဖြင့် ခားနှင့် ဝင်ပိုင်းခြင်းဖြစ်  
လေ၏။

ထိုစဉ် လင်းကွင်းသံများက ရုတ်တရက် ရပ်သွား၏။

သူ့ခားကို ပျက်မမြင်မိဂွမ်းက ရိုက်ဖယ်နိုင်၏။

ထို့ကြောင့် သူ၏ သေချာပေါက်တိုက်ကွက် ပျက်သွား  
သဖြင့် ကြက်သေသေသွားခြင်းဖြစ်၏။

ထိုအချိန်မှာပင် မိဂွမ်းက ဆက်လက်တိုက်ကွက်ဆင်၏။

သူမ၏တောင်ဝှေးရိုက်ချက်ကို ခုခံကာကွယ်နိုင်ခြင်းမရှိသ  
လျှူကျွေးလည်ပင်းနှင့် နောက်စေ့ဆီကို အရှိန်ပြင်းစွာ ကျ  
သွား၏။

‘ခွပ်’

‘အ...အစ်’

လူယုတ်မာကြီး လျှာကျ ကားခနဲလဲကျကာ အသက်  
ပျောက်သွား၏။

အမိုက်ဇာတ် သိမ်းသွား၏။

ထိုအချိန်တွင် ဝမ်းချန်သည် လင်းကွင်းကိုင်ထားသော  
ဝတ်စုံနက်နှစ်ယောက်ကို မိုရွမ်း တီထွင်သင်ကြားပေးထား  
သော သတ္တဝါငါးမျိုး လက်ဝါးသိုင်းကွက်ဖြင့် ထိုက်ခိုက်  
လျက်ရှိ၏။

သတ္တဝါငါးမျိုး လက်ဝါးသိုင်းကွက်ကို တစ်ဦးတည်း  
ကသုံးပြုခြင်းထက် နှစ်ဦးပေါင်း၍ အသုံးပြုဖာက ပိုပြီး ထိထိ  
မိမိရှိ၏။

ထိုသိုင်းကွက်ကို မျက်စိမြင်သူများသာ အသုံးပြုလေရာ  
မိုရွမ်းအနေနှင့် အသုံးချနိုင်စွမ်း မရှိပါ။

ဒုစရိုက်ခေါင်းဆောင်ကြီး လျှာကျ သေဆုံးသွားသည်နှင့်  
မရှေးမနှောင်းမှာ လင်းကွင်းကိုင်ထားသော ဝတ်စုံနက် ဇာတ်  
ယောက်မှာ ဝမ်းချန်၏လက်ဝါးရိုက်ချက် မိသွား၏။

‘ဘုန်း’

‘အင်’

ထိုဝတ်စုံနက်သည် ပါးစပ်ထဲမှသွေးများ အန်ထွက်ကစ  
လဲကျသွား၏။

ထိုအခါ လင်းကွင်းကိုင်ထားသော ကျန်တစ်ယောက်မှာ  
ဝမ်းချန်ကို မယှဉ်ရဲတော့ဘဲ ချခနဲ လှည့်ထွက်ပြေးသည်။

ဝမ်းချန်ကို ထိုက်ခိုက်ကြသူများအနက် ကျန်နေသော  
ရိုက်ဆမားနှစ်ယောက်တို့မှာ သူတို့၏ဦးစီးခေါင်းဆောင်  
လျှာကျ သေဆုံးသွားသည်ကိုမြင်သည်နှင့် ထွက်ပြေးကြ၏။  
‘ခင်ဗျားတို့ ပြေးလို့လွတ်မလား’

ဝမ်းချန်က ဧဝါဝတကြီးဖြင့် အော်ဟစ်၍ မြှောက်လိုက်မည်  
ပြု မျက်မမြင်မိုရွမ်းလည်း ကျန်နေသောရန်သူများ ထွက်  
ပေးသွားကြပြီဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်သဖြင့် ဝမ်းချန်ကို လှမ်း၍  
နှိတ်တားလိုက်၏။

‘သားလေး... မလိုက်နဲ့တော့’  
ထို့ကြောင့် ဝမ်းချန်လည်း မလိုက်တော့ဘဲ မိုရွမ်းအနီးသို့  
ကျောက်လာသည်။

‘သုံးယောက်တော့ ထွက်ပြေးသွားဇာယ်မေမေ၊ ကျန်လူ  
တူတော့ သေကုန်ပြီ’  
မိုရွမ်းက သူမစိတ်ထဲတွင် မရေရာသဖြင့် မေးလိုက်၏။

‘လူယုတ်မာကြီးကော သား’  
‘သူ့လဲ မေမေ လက်ချက်နဲ့ သေပြီ၊ ဝီအဘိုးကြီးက သေ  
အနီးအထိအောင်မှ ယုတ်မာကောက်ကျစ်တုန်းပဲ၊ ဝီလိုလူ  
မျိုး နှစ်ခါပြန်တောင် သေသင့်တယ်’

မျက်ခုံးဖြူဘိုးဘိုး လျှာကျရန်ထ ကင်းသွားသဖြင့် မိုရွမ်း  
သည် အနည်းငယ်စိတ်အေးသွား၏။

လက်ရှိအခြေအနေအရ လျှာကျသည် သူတို့၏ အစိတ်ရန်  
အကြီး ဖြစ်နေသည်မဟုတ်ပါလား။  
‘သားလေးကော ခက်ရာတွေ ရသေးလား’

၂၁၀ + တက္ကသိုလ်နေရဲ့အောင်

မရပါဘူး မေမေ

သူတို့ဘက်က ဘယ်နှစ်ယောက် ယေကျန်ခဲ့သလဲ

လူထုတ်မှာအဘိုးကြီးအပါအဝင် ဆယ်ယောက်ပါ

ခိုရှမ်းသည်ဝမ်းချန်အားရည်အချင်းကိုကြိုတင်တိုက်ဆင်မိ၏

လူလူချင်းတိုက်ပွဲမှာ သားဖား ပထမဦးဆုံးအတွေ့အကြုံ

ဖြစ်ပေမယ့် ဒီလောက်အထိ တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းရှိတယ်ဆိုတော့

သားကို မေမေ စိတ်ချရပါပြီ၊ လူတွေကို ဒုက္ခအမျိုးမျိုး ယေ

နေတဲ့ ဒုစရိုက်သမားတွေကို သတ်လိုက်ရတဲ့အတွက် နောင်အ

ရစရာ မလိုဘူး၊ ဓာတ်ခူတော့ရှိသလဲ သား၊ လူကောင်း ဖန်

ယေဝက်ကို တယ်ခေသာအခါမှ နိုင်ထက်စီးနင်းမလုပ်မိဖို့ သာ

ဆင်တားပါကွယ်

ဒီအတွက်တော့ စိတ်ချပါမေမေ၊ မေမေ့ရဲ့ ဆုံးမစကား

တွေဟာ သားရဲ့ဦးခေါင်းထဲမှာ အမြဲ စွဲနေပါတယ်

က...သား၊ ဒုစရိုက်ကောင်တွေရဲ့ဆလောင်းတွေကို

ဝေးဝေးမှာ သွားပြီးမြုပ်နှံလိုက်ပေတော့ကွယ်

- + -

အခန်း ( ၁၂ )

ဒုတိယအကြိမ် တိုက်ပွဲ

နောက်ဝါးရက်အကြာတွင် မုံ့မုံ့ကုလျှီခြောင်သို့ သိုင်း  
သမားတစ်စု ရောက်လာကြပြန်သည်။

သိုင်းလောကတွင် နာမည် အတော်အဆင့် ကျော်ကြား  
သော ဒုတိုဂိုဏ်းပင်ဖြစ်၏။

ဒုတိုဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဝမ်ဆောက်စွာ ကိုယ်တိုင်  
ဦးဆောင်လာပြီး ဝိုင်းဝင် လှက်ရွှားစင်သိုင်းသမား သုံးဆယ်  
ခန့်လည်း ပါလာကြသည်။

ဒုတိုဂိုဏ်းသည် ဝမ်ဆောက်စွာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမဖြစ်ခင်က  
ယခင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးလက်ထက်တုန်းက မည်သူ့ကိုမှ အကျိုး  
မပြုဘဲ မည်သူ့ကိုမှလည်း ဒုက္ခပေးဘဲ ထီးခြားရိုင်းမည်  
ဂိုဏ်း ဖြစ်၏။ သိုင်းလောက၏ကောင်းကျိုးကို ခေမာင်ရွက်  
သလို ဆိုးကျိုးကိုလည်း လုပ်ခဲ့ပေ။



ဝမ်ဆောက်ဝှာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဖြစ်လာသော အခါ ခုစဉ်က  
ဂိုဏ်းကြီး ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လာခဲ့၏။

လူတွေကို အကျိုးပြုလုပ်ငန်းမျိုး တစ်ခုမှမလုပ်ဘဲ အကျိုး  
မဲ့စေသည့်လုပ်ရပ်ကိုသာ လုပ်လာကြ၏။

သိုင်းလောကကြီးအတွက် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေသော  
လုပ်ငန်းများကို လုပ်လာ၏။

ပိုက်ကြေးခွဲခြင်း၊ ခားပြတိုက်ခြင်း၊ နိုင်ထက်စီးနင်း ညှဉ်း  
ပန်းနှိပ်စက် ဆတ်ဖြတ်ခြင်းများကို လုပ်လာ၏။

ထို့ကြောင့် ခုံတိုက်သည့် လူကောင်းတို့၏ ဆော့နုလုံး  
နာစရာ အပြုအမူသိုင်းသမားတို့၏ရန်သူ ဖြစ်လာခဲ့ရလေ၏။

ခုံတိုက်၏လုပ်ရပ်များ၊ လုပ်ငန်းများ ဤသို့ပြောင်းလဲ  
သွားသည်မှာ ခုနှစ်နှစ်ကျော် ရှစ်နှစ်ခန့်သာရှိ၏။

ခုံတိုက်ချုပ်ကြီး ဝမ်ဆောက်ဝှာနှင့် လက်ရွေးစင်ဂိုဏ်း  
ဝင်များသည် ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံကို ရယူလိုစောပြင်  
ပုံ မှ ကုလျှီမြောင်သို့ ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်၏။

သူတို့လူစုသည် မည်သည့်စကားမှမဆိုကြဘဲ မျက်မမြင်  
မိဂွမ်းကို ရှာကြ၏။

ကြာကြာရှာထိုက်ရဘဲ မိဂွမ်းနှင့်ဝမ်ချန်တို့ကို တွေ့သွား  
ကြသည်။

ထိုစဉ်က မိဂွမ်းနှင့်ဝမ်ချန်တို့သည် ကွက်လစ်ကျယ်တစ်ခု  
ထဲတွင် သိုင်းလေ့ကျင့်နေ၏။

မိဂွမ်း၏ လက်တစ်ဖက်စီတွင် တောင်ဝှေးတစ်ချောင်း ဝှေး  
ရွည်တစ်လက်ကို ကိုင်ထား၏။

ဝမ်ချန်၏လက်ထဲတွင် ဝှေးရွည်နှစ်လက်ကို ကိုင်ထားလေ  
၏။

သူတို့နှစ်ယောက်၏ အော်ဟစ်လေ့ကျင့်နေသံများကို ဝမ်  
ဆောက်ဝှာနှင့်နောက်လိုက်များက ကြားကြရပြီး ဆယ်ထွက်  
ပေါ်ရာသို့ အသာအယာ ကြည့်လိုက်သောအခါ သူတို့နှစ်ဦး  
သိုင်းလေ့ကျင့်နေသည်ကို မြင်ကြရခြင်းဖြစ်လေ၏။

သူတို့သည် မိဂွမ်းမှာ မျက်မမြင်ဘဲသို့ ရောက်နေသော်  
လည်း ဖာခင်ကထက် ပိုပြီး သိုင်းပညာအဆင့်မြင့်လာကြောင်း  
သူ့မှ မွေးစားထားသော ဝမ်ချန်မှာလည်း အရွယ်နှင့်မလိုက်  
အောင် သိုင်းပညာထက်မြက်ကြောင်း ကြားသိထားကြပြီး  
ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်လည်း ခုံတိုက်ချုပ်ကြီး ဝမ်ဆောက်ဝှာက  
လိုအပ်သောအင်အားကို အလုံးအလောက် ခေါ်လာခဲ့ခြင်း  
ဖြစ်သည်။

ယခု သူတို့သည် မိဂွမ်းတို့၏သိုင်းလေ့ကျင့်မှုကို ကြည့်ကာ  
မည်မျှ အဆင့်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်းကို ခန့်မှန်း ကြည့်နေကြ၏။

မိဂွမ်းနှင့်ဝမ်ချန်တို့သည် သိုင်းလေ့ကျင့်မှုတွင်သာ အာရုံ  
စင်စားနေကြသဖြင့် ခုံတိုက်ဝင်များ သူတို့နှင့် မလှမ်း  
မကမ်းတွင် ထောက်နေကြသည်ကို ရုတ်တရက် မသိကြချေ။

ဝမ်ဆောက်ဝှာနှင့် နောက်လိုက်များက သစ်ပင်များ၊ ချုံ  
ပင်များ၊ နောက်မှ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ ချောင်းကြည့်နေကြ  
ခြင်းဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဝမ်းချန်အနေဖြင့် ရုတ်တရက် မမြင်မိခြင်း ဖြစ်သည်။

သိပ်မကြာခင်မှပင် မိဂွမ်း၏နှုတ်ခေါင်းက လှုပ်မိ၏အနံ့ ဆက်များ ရှူမိပေသည်။ သူမက မျက်ခုံးနှစ်ဖက် တွန့် ထွား၏။

ဝမ်းချန်က လေ့ကျင့်မှုရပ်ပန် လက်ပြုလိုက်သည်။ ပြီး... စိတ်မသက်သာသောမေ့သံဖြင့် ပြော၏။  
'လှုပ်မိစေရော့ ရောက်နေကြပြန်ပြီ အားရေ'

ထိုအခါ ဝမ်းချန်လည်း ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က ထိတ်ထိတ် ပျားပျားဖြင့် ကြည့်လိုက်၏။

ရုတ်တရက် မည်သူ့ ကိုမမတွေ့ရသဖြင့်အော်ပြောလိုက်၏။  
'အယ်သုတွေ့လဲ ထွက်ခွဲပါ'

ခုံတံဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဝမ်းဆောက်ဝှာနှင့် ဂိုဏ်းဝင်များသည် မနေသာစော့ဘဲ ကွက်လပ်ထဲသို့ ထွက်လာကြသည်။

သူတို့လူစုသည် ညင်သာအေးအေးစွာ လျှောက်ထားကြ၏။  
လူဆင်အား သုံးဆယ်ခေမာန်ရှိတယ် မေမေ'

ဝမ်းချန်က စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် မိဂွမ်းကြားသာရုံ ပြော၏။  
ဆင်အားများလွန်းနေအပြင် မိဂွမ်းစိတ်ထဲတွင် စိုးရိမ်မှု ဖြစ်သွား၏။

ယခုအောက်လာသူများမှာ မည်သူမည်ဝါတွေ့မှန်း မသိ သော်လည်း အတတ်နိုင်ဆုံး အဆင်ပြေအောင် ဆက်ဆံကြ မည်ဟုလည်း ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်၏။

မိဂွမ်းက ခြေသံများ ထွက်ပေါ်လာရာဆီသို့ မျက်နှာမူ၍ ရုပ်နေသည်။

ဝမ်းဆောက်ဝှာတို့လူစုသည် သူမတို့နှင့် ဆယ်ပေခန့်အကွာ တွင် ရပ်လိုက်ကြ၏။

ဝမ်းချန်က သူတို့လူစုကို လေ့လာသလို မှန်ထောင့်တနှင့် ကြည့်နေသည်။

ဝမ်းဆောက်ဝှာက မိဂွမ်းနှင့်ဝမ်းချန်တို့ကို ခပ်ပြုံးပြုံးပင် ကြည့်၍ ညင်သာအေးအေးစွာ စကားဆိုသည်။

'ကျုပ်က ခုံတံဂိုဏ်းရဲဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဝမ်းဆောက်ဝှာပါ နတ်မိမယ်မိဂွမ်း၊ ကျုပ်တို့ မိဂွမ်းနဲ့ ဆွေးနွေးစရာရှိလို့ နောက် လာတာ၊ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးမှု ပြေတည်မယ်ဆိုရင်တော့ နှစ်ဦး နှစ်ဘက် အကျိုးရှိနိုင်ပါ့တယ်'

ခုံတံဂိုဏ်းကဆိုစရာဖြင့် မိဂွမ်း အနည်းငယ် ရင်အေးသွားရ သည်။

သူမသည် လွန်ခဲ့သော ကိုးနှစ်ကျော်က မှ မုံလျှိုမြောင်သို့ ရောက်လာပြီးကတည်းက ဆိုင်းလောကနှင့် အဆက်အသွယ် ပြတ်သွားခဲ့သည်။

သူမကလည်း သိုင်းလောက၏အတင်း အဖိပုံကို ကြားသိ လိုသဖြင့် စံစမ်းခြင်းမပြုခဲ့ချေ။

ဆိုင်းလောက၏အတင်းများကို ကြားသိရပါက ဧဝါး ဖြစ်စရာများ၊ မခံချင်စရာများ၊ ကျေကွဲစမ်းနည်းဖွယ်ရာများ ခံစားရမည်စိုးသောကြောင့် ဖြစ်လေ၏။

မု'မု'ကုလျှိုမြောင်တွင် သူမရောက်နေသည့် ကျီးနှစ်ကျော်  
ကာလအတွင်း ခုံတိုရိုက်၏ပြောင်းလဲမှုကို မသိခဲ့ပါ။

အဆိပ်တစ်ရာရိုက်ချုပ်အဖြစ် သူမရပ်တည်နေစဉ်တ ခုံတို  
ရိုက်သည် ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းလည်း မလုပ်ဘဲ အပြုဆောင်သိုင်း  
သမားများနှင့်လည်း ပြဿနာပေးပေးအောင်နေသော ကြား  
နေဂိုက်တစ်ရိုက်ဖြစ်ကြောင်း သိထားသည်။

ခုံတိုရိုက်ချုပ်ကြီးမှာ ဝေ ချင်လန်ဖြစ်ကြောင်းလည်း သိ  
ထား၏။

သူမသည် ဝေ ချင်လန်နှင့်ပင် နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် တွေ့ဖူးခဲ့  
စည်။

၂၂ ဇူလိုင်က ဝမ်ဆောက်ဝှာကိုမူ လက်ထောက်ရိုက်ချုပ်  
အဖြစ်အာ ကြားသိထားသည်။

ဝမ်ဆောက်ဝှာကိုတော့ မတွေ့ဖူးခဲ့ချေ။

ယခုမူ ဝမ်ဆောက်ဝှာက ခုံတိုရိုက်ချုပ်ကြီးအဖြစ် မိတ်  
ဆက်စကားပြောနေသဖြင့် မိဂွမ်းမှာ ဆနည်းငယ် တွေ့နေ  
သွားမိသည်။

သူမက ညာသာအေးဆေးစွာပင် မေးလိုက်၏။

'ခုံတိုရိုက်ချုပ်ကြီးဟာ ဝေ ချင်လန်လို့ပဲ ကျွန်မသိထား  
ပါတယ်။ ဂွင်က လက်ထောက်ရိုက်ချုပ် ဝမ်ဆောက်ဝှာ  
မဟုတ်ပါလား ဂွင်'

သူမဆန္ဒနှင့် ခုံတိုရိုက်သည် ဒုစရိုက်ရိုက်သို့ ပြောင်းထဲ  
သွားကြောင်း မသိသေးသဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ ဆက်ဆံလိုက်  
ခြင်းဖြစ်လေ၏။

ဝမ်ဆောက်ဝှာက ပြန်လည်ရှင်းပြသည်။

'ဪ...နတ်မိမယ်က ဂိုက်ချုပ်ကြီးဝေ ချင်လန် ကွယ်  
လွန်သွားတာကို မသိသေးဘူးကိုး။ ဆရာဝေ ချင်လန် ဆုံး  
သွားတာ ရှစ်နှစ်လောက်ရှိသွားပါပြီ။ ဝါကြောင့် ကျုပ်ဟာ  
ခုံတိုရိုက်ခွဲ ဂိုက်ချုပ်ကြီးဖြစ်လာတာပါပဲ'

'အို...ဟုတ်လား ကျွန်မ မသိပါဘူးရှင်၊ ကျွန်မလဲ မိမာပဲ  
ဇာတ်မြုပ်နေတာကိုး။ သိုင်းလောကရဲ့သတင်း မှန်သမျှ ကျွန်မ  
မကြားသိခဲ့တာ ကျီးနှစ်ကျော်ရှိသွားပါပြီ။ ကျွန်မကိုတော့  
ဂွင်က တယ်သူတယ် ဝါမုန်း သိနေတယ်နော်'

'တစ်ချိန်က အဆိပ်တစ်ရာရိုက်ချုပ်ကြီးဖြစ်ခဲ့တဲ့ နတ်  
မိမယ်မိဂွမ်းဟာ မု'မု'ကုလျှိုမြောင်မှာ ဇာတ်မြုပ်နေတယ်  
ဆိုတဲ့သတင်းကို ကျုပ်တို့ ကြားရတယ်လေ။ ဒီမု'မု'ကု လျှို  
မြောင်က အခြားသူနေတာမို့မဟုတ်ဘဲ ဝါကြောင့် နတ်မိမယ်  
ကို မြင်မြင်ချင်း တယ်သူတယ် ဝါဆိုတာ သိလိုက်တာပေါ့။  
ဒီကောင်လေးကိုလဲ သွေးဖက်ခိုင်းဂိုက်ချုပ်ကြီး ဝမ်ခဲရဲသား  
ဝမ်ချန်ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ သိပါတယ်'

မိဂွမ်းက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်ကာ...

'ဟုတ်ပါပြီလေ ထားပါတော့၊ ဂွင်တို့တွေ လာရင်းကစ  
ကိုပဲ သိပါရစေ'

ဝမ်ဆောက်ဝှာသည် လာကတည်းက မိဂွမ်းကို အနု  
နည်းဖြင့် စည်းရုံးမည်။ အဆင်မပြေမှသာ လဲကြမ်းနည်းသုံး

မည်ဟု ကြံစဉ်စိတ်ကူးထားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ညင်သာ  
အေးသောစွာ ပြောဆိုနေခြင်းဖြစ်၏။

‘နီလိုပါနတ်မိမယ်၊ နတ်မိမယ်ဆီမှာ ဝှာစန်းရတနာသိုက်  
မြေပုံရှိနေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့သိထားပါတယ်။ ဒီသတင်းကို  
ကြားသိထားတဲ့သိုင်းလောကသားတွေဟာ နတ်မိမယ်ဆီက  
ရတနာသိုက်မြေပုံကို ရရှိရေးအတွက် နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ တိုက်  
ခိုက်လှယ်ကံကြလိမ့်မယ်...’

‘နတ်မိမယ်က အရင်ကထက် သိုင်းပညာထက်မြက်တယ်၊  
ဝမ်းချန်အလဲ အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် သိုင်းပညာ ထက်  
မြက်ပေးတယ်လို့ ကျုပ်တို့ ကြားသိထားပေမယ်။ ဒါပေမယ့်  
နတ်မိမယ်တို့က ရောက်လာအမျှ သိုင်းအမားတိုင်းကိုတော့  
အနိုင်ယူ တိုက်ခိုက်နိုင်ကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်နေ့မဟုတ်  
တစ်နေ့မှာ အသက်စေးနဲ့ ကြုံတွေ့နိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်  
ကျုပ်တို့က ထားပြီး ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးရတာပါ။’

‘ကျွန်မ တစ်ခုတော့ ပြောပါရအေ’

မိဂွမ်းက သူမတွင် မည်သည့်ရတနာသိုက်မြေပုံမှ မရှိတဲ့  
အကြောင်း ဖြစ်ပြောမည်အပြု ဝမ်းမောက်ဝှာက လက်  
အာ၍ ဆက်ပြောသည်။

‘ကျုပ်ပြောတာ ဆိုးအောင်နားထောင်ပါဦး နတ်မိမယ်၊  
ကျုပ်က နတ်မိမယ်ကိုလဲ အသက်အန္တရာယ်မဖြစ်တဲ့ အကျိုး  
ရှိပြီး ကျုပ်တို့အတွက်လဲ အကျိုးရှိအောင် ဆွေးနွေးမှပေါ့။’

နတ်မိမယ်အ နဲ့ မျက်မမြင်ဘဝကိုရောက်နေပြီး ဝမ်းချန်ကလဲ  
အသိဉာဏ်အတောအတွန့်နည်းသေးတော့ ဝှာစန်းရတနာသိုက်  
ကို ဝေဖန်ထုတ်ယူနိုင်ဖို့ဆိုတာ အယ်လို့မှမထွယ်ပါဘူး...’

‘ကျုပ်တို့နဲ့ပူးပေါင်းပြီး ဝှာစန်းရတနာသိုက်ကို ဖော်ထုတ်  
ပါလို့ ကျုပ်တကမ်းလှမ်းပါတယ်။ ကျုပ်တို့က ရရှိလာတဲ့  
ရတနာတွေထက်စက်ပဲယူပါမယ်။ နတ်မိမယ်တို့က ရတနာ  
တွေတစ်စက်နဲ့ ကျင်းစာနဲ့သိုင်းကျမ်းကိုယူပါ။ ဒီအချက်ကို  
သဘောတူမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့အနေနဲ့ နတ်မိမယ်တို့ရဲ့လုံခြုံ  
ရေးကို အပြည့်အဝ တာဝန်ယူပါတယ်။ နတ်မိမယ်တို့ကို  
အနှောင့်အယှက်ပေးလာမယ် ရန်သူမှန်သမျှကို ကျုပ်တို့က  
ခေလုန်းတိုက်ခိုက်ပစ်ပါမယ်။ ဘယ်နှယ်လဲနတ်မိမယ်၊ ကျုပ်တို့  
ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးချက်ကို သဘောတူပါရဲ့လား။’

ဝမ်းဆောက်ဝှာက ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီးပြောနေသဖြင့် မျက်  
မမြင်မိဂွမ်းမှာ အစောက်စိတ်ရွတ်သွားမိ၏။

ထကယ်တော့ ဝမ်းချန်၏ကျောတွင် ဆေးမင်ကြောင်ဖြင့်  
ရေးထိုးထားသော ဝှာစန်းရတနာမြေပုံ တစ်စိပ်သာ ရှိနေခဲ့  
သည်။

ဆိုအကြောင်းကိုလည်း မည်သူ ကိုမှ ဖွင့်မပြောပါချေ။  
ဖွင့်ပြောလိုက်ပါက ဝမ်းချန်သတ်ပြီး အရေးခွဲခွဲယူမည်သာ  
ဖြစ်သည်။

သိုင်းလောကသားတွေက မိမိတို့ထံတွင် ဝှာစန်းရတနာ  
သိုက်မြေပုံ အပြည့်အစုံရှိနေသည်ဟု ထင်နေကြခြင်းမှ ဗျား  
ဝှာဝက်လှ၏။

ဝမ်းချွန်သည် ဝမ်းဆောက်ဝှာနှင့် နောက်လိုက်များ၏ဗျာ  
နှာအမှတဆရာ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်များကို မကြိုက်ပါချေ။

သူတော်ကောင်းဟန်ဆောင်နေသော ကောက်ကျစ်ယု  
မာသည့် ဝံပုလွေများဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းမိ၏။

သူ့အနေနှင့် အဝင်မကျ ဖြစ်သော်လည်း မိခင်မြင်သူ  
ကျော်ရာက မည်မျှ ငြိမ်နေမြဲငြိမ်နေလိုက်သည်။

သူ့မျက်နှာကတော့ သုန်ထုန်မှုန်မှုန်ဖြစ်နေသည်။

ပိုရှမ်းစိတ်ထဲတွင် လောဘတောတိုက်ပြီး ရောက်လာအေး  
ရိုလီးချုပ်ကြီးဝမ်းဆောက်ဝှာတို့လူစုကို သဘောမတူသော  
လည်း တစ်ဘက်မှ အင်အားများလွန်းနေသဖြင့် တိုက်ခိုက်  
ခြင်း အမှုကို မပြုလိုပါ။

ထို့ကြောင့် ငြိမ်းအေးစွာဖြင့် ပြဿနာ ပြီးသွားလို ပြီး  
သွားခြား လေသံအေးအေးဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

‘ခက်တော့ ခက်နေပါပြီရှင်၊ ဘယ်ဆူကများ ကျွန်မတို့  
ဆီမှာ ရတနာသိုက်မြေပုံရှိနေတယ်လို့ ဆတင်းလှိုင်လိုက်တယ်  
မသိပါဘူး၊ တကယ်တော့ ကျွန်မတို့ဆီမှာ အဲဒီရတနာသိုက်  
မြေပုံမပြောနဲ့ ဘာမြေပုံမရှိပါဘူး ကျွန်မတို့ဆီမှာ ဒီရတနာ  
မြေပုံရှိမှတော့ ဒီတော့ကြီးထဲမှာ ဆင်းဆင်းရဲရဲ ဝတ္တံ့ပြီး  
ဘယ်နေပါတော့မလဲ၊ ကျွန်မရဲ့ အဆိပ်ထစ်ရာဂိုဏ်းအင်အား  
ဒီရတနာသိုက်ကို ဖော်ထုတ်ပြီပေါ့’

ဝမ်းဆောက်ဝှာ၏မျက်နှာက မသိမသေ တင်းမာသွား၏။

‘ဒီလိုတော့ ပြတ်ပြတ်သားသားကြီး သူးမကွယ်ပါနဲ့ နတ်  
မိမယ်၊ ကျုပ်က နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးရှိအောင် ငြိမ်းငြိမ်း  
ချမ်းချမ်းနဲ့ ဆွေးနွေးနေတာပါ’

‘ကျွန်မတို့လက်ထဲမှာ ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံ ရှိနေရင်  
တော့ ရှင်ရဲ့ဆွေးနွေးမှုကို လက်မခံနိုင်စရာ မရှိပါဘူး၊ အခု  
ကျွန်မတို့မှာမရှိတော့ ခက်နေပါတယ်’

‘ဒီမှာနတ်မိမယ်၊ ကျုပ်ဘက်က တစ်ထစ်လျှော့ပေးလိုက်  
ပါဦးမယ်၊ ဝှာစန်းရတနာသိုက်ကို ဖော်ထုတ်လို့ရရင် ရတနာ  
တို့အစားလုံးရဲ့ သုံးပုံတစ်ပုံကိုပဲ ကျွန်မတို့ ယူပါမယ်၊နတ်မိမယ်  
တို့က ရတနာတွေရဲ့ သုံးပုံနှစ်ပုံအပြင် ကျင်းကန်သိုင်းကျမ်းကို  
လဲ ယူပါ၊ ဒီလောက်အထိ ကျုပ်တို့ဘက်က အလျှော့ပေး  
နေမှတော့ နတ်မိမယ်အနေနဲ့ သဘောတူသင့်ပါပြီ’

‘ခက်လိုက်တာရှင်၊ ကျွန်မတို့ဆီမှာ ဘာရတနာသိုက်မြေပုံ  
ပူပရှိပါဘူး’

ဝမ်းဆောက်ဝှာ၏မျက်နှာ တင်းမာခက်ထန်သွား၏။

‘ဒီမှာနတ်မိမယ်၊ ကျုပ်တို့ဆင်အားနဲ့ မင်းတို့ကို တိုက်ခိုက်  
အနိုင်ယူပြီး ရတနာသိုက်မြေပုံကို ဝှာအောင်ယူမယ်ဆိုရင် ငြိမ်  
ပါတယ်၊ ဒီနည်းကိုမသုံးချင်လို့ ပြေတည်ရာပြေလည်ကြောင်း  
ဆွေးနွေးနေတာပါ၊ ဒါကိုမူ မင်းက သူးကွယ်နေဖော်ဆိုရင်  
တော့ ကျုပ်တို့က အကြမ်းနည်း သုံးရလိမ့်မည်’

၂၂၂ + တက္ကသိုလ်နေရဲအောင်

လူငယ်ပီပီ စိတ်မြန်လက်မြန်ရှိသော ဝမ်းချန်က မခံချင်ဘဲ  
ဝင်းပြောလိုက်တော့၏။

ကျုပ်တို့မှာ မရှိလို့ မရှိဘူး၊ ပြောနေတာပဲ၊ ဒါကိုမှ ခင်  
ဗျာ့တို့က မကျေးပဲရင် ကြိုက်သလိုသာလုပ်၊ ကျုပ်တို့က  
မဟုတ်ဘူး။

ဝမ်းဆောက်ဝှာက ဝမ်းချန်ကို မှန်ကပ်ကပ်ဖြင့်ကြည့်လိုက်  
ပြီး....

မင်းက ဘယ်ရိုင်းပါသား၊ လူကြီးတွေကလေးထဲမှာ မင်း  
ဘာဖြစ်လို့ ဝင်ရှုပ်ရတာလဲ၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ဆော့ရင်နေလို့  
လား။

ဝမ်းချန်ကို ယခုကဲ့သို့ပြောလိုက်သဖြင့် မိဂွမ်းလည်း ဒေါသ  
ဖြစ်သွား၏။

ရှင်တို့ အေးအေးအေးအေးဆေးဆေး ပြန်သွားကြပ။ ကျွန်မနဲ့  
ဘာမှ ဆွေးနွေးစရာ မလိုဘူး၊ ကျွန်မမှာ ရတနာသိုက်မြေပို  
ရှိနေရင်တောင် ရှင်တို့နဲ့ မပူးပေါင်းနိုင်ဘူး။

ဝမ်းဆောက်ဝှာက မိဂွမ်းကို မဲ့၍ကြည့်လိုက်တာ....

‘ဪ...မင်းက ဒီလိုလား၊ ဒီလိုဆိုလဲ သိကြသေးတာ  
ပေါ့’

စတားအဆုံးတွင် ဝမ်းဆောက်ဝှာက သူ့လူတွေကို လက်  
ဝှေ့ယမ်း၍ အချွန်ပြလိုက်၏။

ရှုတ်ခြည်းပင် နောက်ပါ ခွံတိုဝိုက်သားများက မိဂွမ်းနှင့်  
ဝမ်းချန်တို့ကို ဝိုင်းတိုက်ကြ၏။

ဝမ်းချန်သည် ဝားရွည်နှစ်ထက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်  
ဆုပ်၍ မိဂွမ်းနှင့် ဆယ်ပခန့်အကွာသို့ သွားရပ်လိုက်၏။

သူသည် မိဂွမ်းနှင့် အတူပူး၍ ရန်သူမကိုတိုက်ခိုက်ခြင်းမှာ  
အကြားအချိန်ဖြင့်သာတိုက်ခိုက်သော မိဂွမ်းက သူ့ကို လူမှား  
ပြီး တိုက်ခိုက်မိမည်စိုးသောကြောင့် ဖြစ်လေ၏။

မိဂွမ်းကလည်း ရန်သူနှင့်တိုက်ခိုက်လျှင် ယခုကဲ့သို့ သူမနှင့်  
ခွာ၍တိုက်ခိုက်ရန် မှာကြားထားလေသည်။

မိဂွမ်းသည် ခံတိုရိုက်ခင်များ၏လှုပ်ရှားသံကို ကြားလိုက်  
သည်နှင့် တိုက်ပွဲဝင်ရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်၏။

သူမက သံမဏိစောင်တွေနှင့် ဝားရွည်ကို ကျစ်ကျစ်ပါ  
အောင်ကိုင်ကာ နားအာရုံကို စူးစိုက်ထားလိုက်သည်။

ဝမ်းဆောက်ဝှာက နောက်ဆုံးအနေနှင့်ခြိမ်းခြောက်စကား  
ပြောသည်။

‘ဒီဝမ်းဆတ်မိမယ်၊ ကျုပ်နဲ့အတူ လက်ရွေးစင်ထိုင်းသမား  
အယောက်သုံးဆယ်တိတိပေးတယ်နော်၊ မင်းတို့ရဲ့ ဘာမယုတ်  
တဲ့ဆင်အားထောက်နဲ့ ကျုပ်တို့ကို မယှဉ်နိုင်ပါဘူး၊ မယှဉ်နိုင်  
မှန်းသိရင်နဲ့ အဆေမခံချင်ပါနဲ့၊ ကျုပ်ရဲ့ဆွေးနွေးချက်ကို  
လက်ခံပြီး ရတနာတွေကိုသာ ခွဲနေပြီးယူမိမယ်ပေါ့’

မျက်မြင်မိဂွမ်းက ပြတ်သားသောလေသံဖြင့် ပြန်အေး  
ပြော၏။

‘အပူမတွေပြောမနေနဲ့၊ နေချင်တဲ့သူ ရွှေထိုးခဲကြ  
‘တောက်...ဝိုင်းတိုက်ကြ’

၂၂၄ + တက္ကသိုလ်-နေရဲအောင်

ဝမ်းဆောက်ဝှာလည်း ခံပြင်းစိတ်ဖြင့် တက်ခေါက်လိုက်  
တာ သူ့လူတွေကို အော်တစ်၍ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ကျား  
ယား

ခုံတိုက်ထီးဝင်များက အုပ်စုနှစ်စုခွဲကာ မိဂွမ်းနှင့် ဝမ်းချန်  
တို့ကို ဝိုင်းတိုက်ကြလေသည်။

ချင်...ချင်  
'ဟိုင်း...ဟိတ်'  
'ထန်း...ဝှစ် ဝှစ်'  
'ချမ်း...ချမ်း...ချင်'

တမဟုတ်ချင်း အော်ဟစ်တိုက်ခိုက်သံများ ညစ်သွား၏။

စုစုရိုက်သိုင်းသမား ရန်သူ့ဆင်အားက များလွန်းလှသဖြင့်  
မိဂွမ်းနှင့် ဝမ်းချန်တို့သည် အပေါ်စီးမှ မတိုက်ခိုက်နိုင်ကြဘဲ  
အောက်စီးမှသာ အကြိတ်အနယ်ကို ခုခံတိုက်ခိုက်နေကြရ၏။  
ဓားထောင်များ စင်းဝင်းလက်နေသည်။

မိဂွမ်းမှာ လက်နက်နှစ်မျိုးကိုတိုင်၍ တိုက်ခိုက်နေရခြင်းမ  
ကြောင့်သာ တစ်ခဏနှင့် မရှုံးနိုင်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

ရန်သူတွေက ဆင်အေးများသော်အည်း အရမ်းစာရေ  
မတိုက်ခိုက်ကြချေ။

အကက်စေ့စေ့ဖြင့်သာ တစ်ယုတ်ပြီးတစ်ယုတ် ဝင်တိုက်  
ကြသည်။

တစ်သုတ်က ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လာသောအခါ နားနေ  
သာတစ်ယုတ်က ဝင်တိုက်ကြသည်။

လှချင်းလဲ၍ ဝင်တိုက်ကြခြင်းဖြစ်၍ သူတို့သည် ပင်ပန်း  
နွမ်းနယ်ခြင်း မဖြစ်ကြချေ။

မိဂွမ်းနှင့် ဝမ်းချန်တို့ကမူ ဝင်လာသမျှရန်သူများကို မနား  
အမ်း တိုက်ခိုက်နေကြရသဖြင့် မိနစ်နှစ်ဆယ်ခန့် အကြာတွင်  
လွန်စွာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လာကြသည်။

ခြေကုန်လက်ပန်း ကျလာကြ၏။

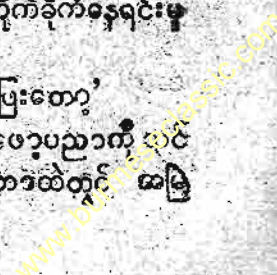
ထိုအချိန်ထိ သူတို့သည် ရန်သူငါးယောက်ကိုသာ လဲကျ  
အောင် တိုက်ခိုက်နိုင်ကြသေး၏။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဝမ်းဆောက်  
ဝှာသည် တိုက်ပွဲတွင်းသို့ မဝင်သေးဘဲ မိဂွမ်းနှင့် ဝမ်းချန်တို့၏  
တိုက်ခိုက်ပုံတိုက်ခိုက်နည်းကိုသာ အကဲခတ်ကြည့်နေ၏။

သူကိုယ်တိုင် ဝင်တိုက်ရာမလိုဘဲ သူ့လူတွေ၏ဆင်အား  
ဖြင့် အနိုင်ရလိမ့်မည်ဟုလည်း ထွက်ဆင်၏။

မိဂွမ်းလည်း အခြေအနေမဟန်ထော့မှန်း သိလာ၏။  
သူမအတွက်အက် ဝမ်းချန်ကို ပိုပြီး စိုးရိမ်ပူပန်လာ၏။

ထို့ကြောင့် သူမသည် ရန်သူများကို တိုက်ခိုက်နေရင်းမှ  
အော်ပြောလိုက်၏။

'ထားလေးဝမ်းချန် ကိုယ်လွတ်ရုန်းပြီးပြေးတော့'  
ဝမ်းချန်သည် မိဂွမ်းထံမှ ထိပ်တန်းကိုယ်ဖော့ပညာကို သင်  
ကြားတတ်မြောက်ထားသူဖြစ်သည့်ပြင် တောထဲတွင် အမြဲ



တမ်း ပြေးလွှား၍ သားကောင်လိုက်သော အလေ့အကျင့်  
ရွှိထားသူဖြစ်လေရာ ရန်သူကို ထိုးဖောက်ကာ ကိုယ်လွတ်ရှမ်း  
ပြေးမည်ဆိုပါက လွတ်အောင်ပြေးနိုင်မည်ဖြစ်၏။

သို့သော် သူသည် မိခင်ကို အင်အားများပြားသော ရန်သူ  
လက်တွင် အစ်ယောက်တည်း မထားရန်နိုင်ပါချေ။

သူသည် မိခင်နှင့်အတူ သေအတူ ရှင်မကွာ ရွှိနေချင်၏။

သူကိုယ်တိုင်လည်း ရန်သူများကို မနိုင်တော့မှန်းသိသော်  
လည်း သေသည်အထိ တိုက်ပွဲဝင်သွားချင်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ပတ်ပတ်လည်ဝိုင်းနေသော ရန်သူ  
များကို ပြန်လည်တိုက်ခိုက်နေရင်းမှ မိခင်ဖြစ်သူကို ပြန်အော်  
လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော် မပြေးဘူးမေမေ၊ မေမေနဲ့မိတိုက်ရင်း အသေ  
ခံမယ် အား’

ထိုစဉ် ဝမ်းချန်၏ ဝဲဘက်ဝန်းကို ဓားချက်တစ်ချက် ရှစ်  
ထိသွား၏။

အကြားအာရုံထက်မြက်သော မိဂွမ်းသည် ဝမ်းချန်ကို  
ထိသွားကြောင်း သိလိုက်ရသဖြင့် ထိတ်ခနဲဖြစ်ကာ အော်  
ပေးလိုက်၏။

‘ဘားလေး ဘာဖြစ်သွားလဲ’

ဝမ်းချန်သည် အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် ခန္ဓာကိုယ် ကျစ်  
ချစ်သန်သာသူဖြစ်လေရာ ဤဒဏ်ရာလောက်ကို ကြုံကြုံခံနိုင်  
စွမ်းရှိသည်။

ထို့ကြောင့် အာမှမဖြစ်သလို ပြန်အော်ပြောလိုက်၏။

‘ကျွန်တော် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးမေမေ၊ ကျွန်တော် အတွက်  
စိတ်မပူပါနဲ့’

တိုက်ပွဲကိုကြည့်နေသော ဂိုဏ်းချုပ်ဝမ်းအောက်ဝှာသည်  
ဝမ်းချန် ဒဏ်ရာရသွားသည်ကိုမြင်သည်။

ဝမ်းချန်က မိဂွမ်း စိတ်ချောက်ချားပြီး တိုက်ခိုက်မှု လွဲမှား  
သွားမည်ကို စိုးရိမ်၍ လိမ်းပြာလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိ၏။

ထို့ကြောင့် သူသည် မိဂွမ်းကို စိတ်ချောက်ချားပြီး လွဲလွဲ  
မှားမှားဖြစ်စေရန် အော်၍ပြောလိုက်၏။

‘နတ်မိမယ်... ဝမ်းချန်ပိုက်ကိုထိသွားပြီ၊ မိခင်က နောက်  
သိုင်းတွက် သယ်ဝါးကွက် အတွင်း ငါ လူ့အတွဲရဲ့ သက်ချက်နဲ့ သ  
ရတော့မယ်’

မိဂွမ်း၏စိတ်တွေ ချောက်ချားသွားသည်။

အယောင်ယောင်အမှားမှား ဖြစ်တော့မကတ် စိတ်တွေ  
လှုပ်ရှားသွားသည်။

ထိုစဉ် ဝမ်းချန်ကလည်း ရန်သူများကို တိုက်ခိုက်နေရာမှ  
ခံပြင်းစိတ်ပြင်း အော်ပြောလိုက်၏။



‘ဝေဝေ လူယုတ်မာကြီးရှဲစကားကို မယုံပါရှဲ့၊ ကျွန်တော်  
ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ကျွန်တော် အသံကိုကြားရုံနဲ့ သိနိုင်ပါတယ်’  
ဝစ်ချန်၏အသံက မာသည်။

ပြတ်ပြတ်သားသားရှိ၏။

ခက်ရာရထားသူတစ်ယောက်၏လေသံမျိုး မဟုတ်ချေ။

သားမြစ်သူ၏အသံကို ကြားရမော့ မိဂွမ်း၏စိုးရိမ်စိတ်  
များ ပျောက်သွားပြန်၏။

ရန်သူ၏လှည့်ကွက်ဖြစ်ကြောင်း ရုပ်စားမိလိုက်ပြီး သူမ၏  
အစရွက် မပျံ့မလွင့်စေတော့ဘဲ တိုက်ခိုက်မှုတွင်သာ အာရုံ  
စုစည်း၍ ရန်သူများကို မြန်တိုက်၏။

‘ထန်း...ထန်း’

‘ဝှစ်...ဝှစ်...ချင်’

‘ဟိတ်’

ဖော်ဟစ်တိုက်ခိုက်သံများက ညစ်နွေး၏။

သူတို့၏လက်ချက်ဖြင့် ရန်သူနှစ်ယောက် ထပ်လျော့သွား  
ချိန်တွင် မိဂွမ်းကော့ဝစ်ချန်ပါ အတော်ကြီး ခြေကုန်ထက်  
ပန်းကျလာကြ၏။

သူတို့တွေ စထချိန်ဆောက်လှူပြီဟု သိလိုက်ကြသည်။

ထိုစဉ် စူးဝါးသောအော်သံတစ်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

‘ပမရေ...ညီမလေးတို့ဆောက်လှူပြီ၊ ကြံ့ကြံ့ခံထား’

‘အား’

‘မြေ...မြေ...အား’

‘အီး’

ရေရိုက်သမားများ၏ နာကျင်စွာ ညည်းတွားသံများက  
တစ်ပြိုင်တည်းလုံ့လို ပေါ်လာကြ၏။

အဆိပ်တစ်ဆူရိုက်ချုပ် ရွှေကလျာမိုးဖန်း ဦးစောင်  
စော့ ရိုက်ခင်မိန်းမလှလေးများ ရုတ်တရက် ဖောက်လာကြ  
ခြင်း ဖြစ်သည်။



ရွှေကလျာမိုးဖန်းသည် သံမဏိကျာပူထံရှင် လိမ်ကုန်၏  
ပြောပြချက်အရ အစ်မဖြစ်သူမိဂွမ်းတစ်ယောက် မျက်မမြင်  
စွကိုတတဝဖြင့် မှ မှ ကုလျှိုမြောင်တွင် ဇာတ်မြုပ်နေထိုင်လျက်  
ရှိကြောင်း သိရသည်။

သူမသည် အစ်မဖြစ်သူအပေါ် သံယောဇဉ်ခွံသူဖြစ်ဖေ  
ရာ ထိုအကြောင်းကို သိရထောအခါ အစ်မဖြစ်သူကို လွန်စွာ  
သနားသွားသည်။

အစ်မဖြစ်သူနှင့်အတူ ဖစ်ချန်သာမက ဝှားစန်းရတနာသိက်  
မြေပုံပါရှိနေကြောင်း သိရပြန်သောအခါ ရတနာသိက်၏  
ဖော်ထုတ်ဖွဲ့လိုသော လောဘစိတ်က ဝင်လာပြန်သည်။

ထိုသတင်းကို အခြားသိုင်းဂိုဏ်းများသည် သိသွားကြပြီ  
ဖြစ်၍ အစ်မဖြစ်သူ၏အသက်ကို ဝိုင်းခန်းလှုပ်ကြံကြလိမ့်မည်

ဖြစ်ကြောင်း သိရပြန်သောအခါ စိုးရိမ်ပူပန်သွားရပြန်လေ၏။

သူမသည် အင်မဖြစ်လှကို ပြန်ခေါ်၍ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းကာ ဝှားစွန်းရတနာသိုက်ကို ဖော်ထုတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချ လိုက်တော့၏။

အိုဘော် သူမသည် သတင်းကြားကြားချင်း မှုံ့မှုံ့ကုလျှီမြောင်သို့ မလာနိုင်ခဲ့ပေ။

ဂိုက်စခန်းချွင်တွင် လုပ်ဆောင်စရာ အရေးတကြီးကိစ္စများရှိနေ၍ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေရသည်။

ထို့ကြောင့် ရက်အတော်ကြာထားပြီးမှသာ လိုအပ်သော အင်အားကိုခေါ်၍ မှုံ့မှုံ့ကုလျှီမြောင်သို့ ရောက်လာခြင်း ဖြစ်လေ၏။

သူမတို့လူစု မှုံ့မှုံ့ကုလျှီမြောင်သို့ ရောက်ရောက်ချင်းပင် အော်ဟစ်တိုက်ခိုက်သံများကို ကြားကြရစေသည်။

အသံများ ထွက်ပေါ်ရာနေရာသို့ အားချင်း ပြေးလားကြလေသည်။

ကွက်လပ်အစစ်သို့ ရောက်လာသောအခါ ကွက်လပ်ထဲမှာ တိုက်ပွဲကို တွေ့ကြရတော့၏။

အစ်မဖြစ်လှနှင့် ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို အင်အားများပြားသော ရန်သူတွေက ဝိုင်းတိုက်နေသည်ကို မြင်ရ၏။ ကောင်လေးမှာ ဝစ်ချန်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးဆမိ၏။

ထို့ကြောင့် သူမသည် သူ၏နောက်လိုက်မိန်းမချောလေးများက ရန်သူများအား အဆိပ်ထက်နှက်များဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန် အမိန့်ပေးကာ သူမကိုယ်တိုင်လည်း တိုက်ပွဲဆီသို့ ပြေးသွားကာ အစ်မဖြစ်သူကို အော်ဟစ်အားပေးလိုက်၏။

ထိုစဉ် အဆိပ်ထစ်ထုဂိုက်စခင်း လှေလေးများက ရန်သူများထံ အဆိပ်ပြင်းထန်လှသော မြွေကလေးများဖြင့်လည်း ထောင်း၊ အဆိပ်လုံးကလေးများဖြင့် လည်းကောင်း ပစ်ပေါက်ပြေးလာ ကြသည်။

အဆိပ်မြွေကလေးများမှာ လက်သန်းလုံးခန့်ရှိပြီး ချွတ်နှစ်ပေကျော်ရှိကာ မည်းနက်နေ၏။

အဆိပ်ပြင်းထန်လွန်းပြီး ရွေ့ကျန်မြေဟု ခေါ်ကြလေ၏။ ၎င်းမြွေမျိုးသည် သူ့ ကိုယ်ထဲမှ အဆိပ်များအားလုံးကို ထုတ်လွှတ်၍ ရန်သူကို တစ်ကြိမ်သာတိုက်ကြ၏။

ထိုသို့တိုက်ပြီးလျှင် နောက်တစ် နားခလေးရက် အတွင်း အဆိပ်ကို ထုတ်လွှတ်၍ မကွက်နိုင်ပေဘဲချေ။

ထိုဆုံးလေးရက်အတွင်း အဆိပ်များကို ပြန်လည်စုစည်းနေရသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ၎င်းမြွေမျိုး အကိုက်ခံရသူမှန်ခံမျှ ဆေးမပီပါချေ။

အလိုက်ခံရလျှင် ခံရချင်း တိုးခနဲ သေဆုံးရသည်သာဖြစ်သည်။

အဆိပ်လုံးများမှာလည်း အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်း တစ်ဂိုဏ်း  
သာ ထိထွင်ပြုလုပ်နိုင်သောအဆိပ်မျိုးဖြစ်၏။

အဆိပ်လုံးကလေးများမှာ ကွမ်းသီးလုံးအရွယ်ပမာဏခန့်  
သာရှိသည်။

၎င်းအဆိပ်လုံးဖြင့် သစ်ပင် သို့မဟုတ် ကျောက်တုံးထိ  
ပတ်ပေါက်လိုက်မည်ဆိုပါက ထိလိုက်သည်နှင့် ပေါက်ကွဲသွား  
မည်ဖြစ်ပြီး ထိုသဘောတူင်မည်း မီးလောင်ကျွမ်းသွားမည်  
သာဖြစ်၏။

လူတစ်ယောက်ကို ထိမည်ဆိုပါက ထိသည့်နေရာတွင် ဖိ  
ကျွမ်းအားရုံသာမက အသားထဲကိုပင်ဖောက်ဝင်ပြီး သွေး  
ကြောတွေဒုက္ခတွေ့ ပြတ်တောက်ကုန်ကာ ချွက်ချင်းပင် သေ  
ခင်ရပေလိမ့်မည်။

ယခု အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းက အဆိပ်မြွေများဖြင့်သာမက  
အဆိပ်လုံးများနှင့်ပါ ထိုက်ခိုက်လိုက်သောအခါ ခုံထိုက်  
ဝင်တို့မှာ မည်သို့မှ ခုခံရှောင်တိမ်းနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ သေဆုံးကျ  
ကြတော့၏။

‘အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းတဲ့ဟေ့’

‘အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းဟေ့’

ဇိုက်ဝင်မိနိုးမလှလေးများမှာ သံပြိုင်ဟစ်ကြွေ၍ တိုက်  
ပွဲဆီ ရောက်လာကြလေရာ ခုံထိုက်အချုပ်ကြီးဝမ်းဆောက်ဝှား

စည်သူ အက်မှ အင်အားဆယ်ယောက်ပင်မပြည့်တော့သဖြင့်  
ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွား၏။

အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းက မိဂွမ်းတို့ဘက်မှ ဝမ်းကူ ရောက်လာ  
ပြီဖြစ်၍ အခြေအနေမဟန်တော့မှန်းလည်း သိလိုက်သည်။

‘ဆုတ်ကြ...ဆုတ်ကြ’  
ဝမ်းဆောက်ဝှားလည်း သူ့လူများကို အော်ပြောရင်း ထွက်  
ပြေးလေတော့သည်။

အင်အားအနည်းငယ်သာ ကျန်တော့သည့် ခုံထိုက်၏ဝင်  
တို့မှာ ဝမ်းဆောက်ဝှား အမိန့်ပေးခင်ကပင် တုန်လှုပ်ချောက်  
ချားစွာဖြင့် ခြေဦးတည်ရာသို့ ပြေးကြလေ၏။

ဝမ်းချန်ပင်လျှင် သတ္တိကောင်းသူဖြစ်သော်လည်း အဆိပ်  
တစ်ရာဂိုဏ်း၏တိုက်ခိုက်ပုံကို မြင်ရသောအခါ တုန်လှုပ်သွား  
မိသည်။

မြွေကိုက်ခံရ၍ သေဆုံးသွားသူတို့၏အသား အရေများမှာ  
တစ်ခဏအတွင်း ညိုမည်းသွားကြ၏။

အဆိပ်လုံးထိမုန်၍ သေဆုံးသူတို့ကမူ အသားတွေဟောင်း  
လောင်းပေါက် ပွင့်ထွက်နေကြသည်။

အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းဝင် မိနိုးမလှအချို့မှာ အဆိပ်မဲ့သွားပြီ  
ဖြစ်သော မြွေကလေးများကို ပြန်ကောက်၍ သိမ်းနေကြ၏။

မိဂွမ်းသည် မျက်စိမမြင်အောင်လည်း အခြေအနေကို ထိ  
လိုက်ပြီဖြစ်၏။

‘ညီမလေး ရောက်လာပြီလား’

ဟူသည်။ မေးလိုက်လေ၏။  
'ညီမလေးကို ဆုတ်လာကြပါပြီ မေရယ်။ ရန်သူတွေလဲ  
ပြေးကုန်ကြပြီ'

ချောကလျှာမိုဝန်းက ပြန်ပြောရင်း အစ်မဖြစ်သူမိုဝန်းကို  
ကြည့်၍ လွန်စွာ ပီတိမသကောင်းဖြစ်သွားသည်။

မိုဝန်းသည် မျက်မမြင်ဘဝသို့ ရောက်နေသည့်ပြင် တန်ဖိုး  
နည်း၍ တောင်းနှမ်းသော အဝတ်ကံဝတ်စားလေရာ တကယ့်  
ဆော့တုန်းသူ ပုံဆူကုန်မျိုး ဖြစ်နေသည်။

အသိပ်တစ်ထုတ်ကားချုပ်ဘဝ၌ကပုံပန်းထူဝန်နှင့်စာခြား  
စံဖြစ်နေ၏။

'မမရယ်...ဘာဖြစ်လို့ ခီလောက်တောင် ဒုက္ခခံပြီး ဒီမှာ  
နေလေလဲ။ အိမ်ကို ဘာဖြစ်လို့ ပြန်မလာ စာလဲဟင်။ ညီမလေး  
ပြင် မမကို လွမ်းလိုက်ရတာ။ စိုးရိမ်လိုက်ရတာ။'

မိုဝန်းက မျက်မမြင်မိုဝန်းကို ဖက်၍ ဝမ်းနည်းစွာ ပြော  
သေးအခါ မိုဝန်းကလည်း ညီမဖြစ်သူကို ပြန်ဖက်၍ ပြော  
လေ၏။

'မမလဲ ညီမလေးကို အမြဲတမ်း သတိပေးပါကုန်။ မျက်  
မမြင်ဘဝမျိုးနဲ့တော့ မမ အိမ်ကို မပြန်ချင်ဘူး။ ဒါကြောင့်  
ဒီမှာပဲ ဇာတ်မြှုပ်နေလိုက်တာပါ။'

'တစ်လောက်လုံးမှ သွေးသားရင်းချာဆိုလို့ မမနဲ့ညီမ  
လေး တို့ပဲရှိကြတာပါ။ မမ ဘယ်လိုဘဝမျိုးပဲ ရောက်နေနေ  
ညီမလေး နဲ့ပဲနေရမှာပေါ့'

မိုဝန်းသည် ဝမ်းချန်ကို ဆက်ရသွားသည်။  
ဝမ်းချန်၏အသံကို မကြားရသဖြင့် စိုးရိမ်တကြီးလည်း ဖြစ်  
သွား၏။

သားလေးဝမ်းချန် ရန်သူ့ လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးလေပြီ  
လားဟူသည် စိုးထိတ်စွာ တွေးမိသည်။

'သားလေး... သားလေး ဝမ်းချန်ကော'

မိုဝန်းက အသံကိုမြှင့်၍ မေးလိုက်သည်။

မိုဝန်းနှင့်မိုဝန်းတို့ကို မလှမ်းမကမ်းမှ အကဲခတ်ကြည့်နေ  
ဆော့ဝမ်းချန်လည်း မိခင်ထံသို့လျှောက်လာပြီး အသံလိုက်  
စသည်။

'ကျွန်တော် ရှိပါတယ်မေမေ'

ဝမ်းချန်၏အသံကို ကြားရသောမူ မိုဝန်းလည်း အတော်ကို  
ရင်ခွေးသွားသည်။

'သားလေး ဘာမှမဖြစ်ဘူးနော်'

'မဖြစ်ပါဘူး မေမေ'

'ဒက်ထုခကာ ရသအေးသအေးကွယ်'

'ပန်းမှာ မဖြစ်စလောက်စက်ရာလေးပဲ ရတာပါ မေမေ'

မိုဝန်းက ညီမဖြစ်သူ၏လက်ကို အသာ ဖျစ်ညှစ်လိုက်ပြီး  
ပြော၏။

'ညီမလေး သူက မမရဲ့အားလေး ဝမ်းချန်ပါ။ သားလေး  
ရထားတဲ့ ဘဝတော်များသဘာဝလို့ ကြည့်ပေးစမ်းပါ  
ကွယ်'

မိဖုန်း၏စိတ်ထဲတွင် အစ်မဖြစ်သူက ဝမ်းချန်တို့ ဝရုဏစိုက်  
ရှိုလှန်းလာသည့်အတွက် တစ်မျိုးကြီးဖြစ်သွားမိ၏။

အစ်မဖြစ်သူ၏ဆန္ဒအတိုင်းတော့ ဝမ်းချန်၏ခက်ရာ ကြည့်  
ပေးသည်။

ပြီးမှ အစ်မဖြစ်သူကို ပြန်ပြော၏။

‘သိပ်မများပါဘူးမေ၊ ဆေးထည့်ထိုက်ရင် လေးငါးရက်  
ဆို ပျောက်သွားမှာပါ’

ထိုအခါမှ မိဂ္ဂမ်းလည်း စိုးရိမ်စိတ် ပျောက်သွားသည်။  
မိဖုန်းက အစ်မဖြစ်သူ၏အကံကို ဆွဲကိုင်လိုက်ပြီးပြော၏။

‘မမကို ညီမလေး၊ ပြောစရာစကားတွေ အများကြီးရှိပါ  
တယ်။ အေးအေးဆေးဆေး ပြောကြတာပေါ့’

မိဂ္ဂမ်းနှင့် ဝမ်းချန်တို့သည် မိဖုန်းတို့လူစုကို လိုက်ဂူကြီးထဲသို့  
ခေါ်ခဲ့ကြသည်။

မိဖုန်းက အတွင်းရေးစကားများကို အစ်မဖြစ်သူနှင့်  
လွတ်လပ်စွာပြောဆိုသဖြင့် ဂိုဏ်းဝင်မိန်ကလေးများကို လိုက်  
ဂူအပြင်တွင် စောင့်ကြပ်၍နေစေသည်။

လိုက်ဂူအတွင်းသို့ မိဂ္ဂမ်း၊ မိဖုန်းနှင့် ဝမ်းချန်တို့သာ ဝင်ခဲ့  
ကြသည်။

ယခုမှ မိဂ္ဂမ်းသည် မိဖုန်းကို ကျေးဇူးတင်စကား ပြောပြန်  
သည်။

‘ညီမလေးတို့ အရောက်စောပေလို့ ပေါ့ကွယ်၊ ညီမလေးတို့  
နည်းနည်း နောက်ကျသွားရင် မမတို့ ရန်သူ့ လက်ချက်နဲ့  
သေလောက်ပြီ၊ ညီမလေးတို့၏ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

‘မမရယ်... မမနဲ့ညီမလေးတို့ဟာ ညီအစ်မ အရင်းအချစ်  
တွေပါ။ ကျေးဇူးတင်စကား ပြောဖို့ မလိုပါဘူး’

ထိုနောက် မိဖုန်းက အစ်မဖြစ်သူ၏ဆန္ဒကို လိမ်ကုန်  
ထံမှကြားရ၍ လိုက်လာခဲ့ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ၏။

‘အစ်ကိုလိမ်ကုန်က ညီမလေးဆီကို အဝင်အထွက် ရှိနေလို့  
လား’

‘အမြဲလိုလို သူလာပါတယ်မေ၊ မမမရှိတော့ကတည်းက  
ညီမလေးကိုလဲ သူက ချစ်ရေးဆိုတယ်၊ သူ့ကို ညီမလေး  
သဘောမတွေ့ပါဘူး၊ ဝါပေမယ် သူ့ဆီက အကျိုးရှိတဲ့  
သတင်းတွေကို ရနေလို့သာ သူ့ကို အလိုက်အထိုက်ကြည့်ပြီး  
ဆက်ဆံနေရတယ်’

‘ဘယ်လိုအကျိုးရှိတဲ့သတင်းတွေကို ရနေလို့လဲ ညီမလေး’

‘ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ငွေရမယ် အလုပ်ဆုတ်တန်းမျိုးတွေကို သူက  
ပေးစာမလေး၊ သူပေးတဲ့သတင်းအတိုင်း သွားလုပ်ရင် ဆေးရန်  
မြင်တာပဲ များပါတယ်’

ဤမျှပြောရုံဖြင့် မျက်မမြင်မိဂ္ဂမ်းနားလည်လိုက်ပါပြီ။

မိဂ္ဂမ်းသည် ကျန်းတန်ထံမှ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်း၏ ဆတင်းကို ကြားသိထားပြီးဖြစ်ရာ ညီမဖြစ်သူအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်၏။

မိဂ္ဂမ်းက ဆက်ပြော၏။

အခုလောက အစ်ကိုလိမ့်ကုန်လည်း ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းကို ပေါ့ပေါ့ထင်ထင်ပဲ လုပ်နေပြီမဟုတ်ဘဲ ညီမလေးလဲ နေ့ကပိုင်း သူ့အကြောင်းကို ကောင်းထောင်းကြီး သိခဲ့ရတယ်။ ညီမလေးက ဆစ်ဆောက်ပြီးမေးလို့သိရတာပါ။ သူ့က ပြိုကွဲမျက်စိးသွားတဲ့ ယက္ခဂိုဏ်းကြီးကို ပြန်ပြီးဟည်ထောင်ပို့ စီစဉ်နေတယ်မဟုတ်ဘဲ သူနဲ့ ပျက်ခိုးဖြူဘိုးဘိုးလျှူကျတို့က လွန်ခဲ့တဲ့ဆယ်နှစ်နှစ်လောက်ကတည်းက တွဲပြီး အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြတယ်...

‘သွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းကို လျှူကျတို့ ခင်တိုက်ကြတယ်လို့ သူ့ လက်ချက်ပဲလို့ သူ့ကိုယ်တိုင်ခန့်ခဲတယ်။ အဲဒီတုန်းက မမတို့အဖွဲ့ ရောက်အောင်လိမ့်မယ်ဆိုတာ မသိလို့ သူ့စီစဉ်မိတာပါတဲ့။ ညီမလေးကို တောင်းပန်တယ်။ လျှူကျဟာ အစ်ကိုလိမ့်ကုန်ရဲ့ဆက်ခံအောက်မှာပဲရှိတယ်။ ဒါကြောင့် သူလိုလူမျိုးကို ညီမလေးက အထိန်အဇာန်ဆောင် ဆက်ဆံနေရတာပေါ့’

မိဂ္ဂမ်းသည် လိမ့်ကုန်၏ဇာတိရပ်ကို သိရသောအခါ လွန်စွာ ခံပြင်းသွား၏။

သူမမျက်စိကွယ်ချခြင်းနှင့် ဝမ်းချန်၏မိဘများ သေဆုံးမှု သွေးဖက်ဝိုင်းဂိုဏ်းကြီး ပျက်စီးခဲ့ခြင်းတို့၏ အဓိကတရားမှာ လိမ့်ကုန်ဖြစ်နေလေသည်။

သူ့တော်ကောင်းဟန်ဆောင်အာ သူ့အထံချဉ်းကပ်ခဲ့သည့် အတွက်လည်း ဒေါသဖြစ်မိ၏။

လောလောဆယ် သူမတို့ညီကစီမံ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စများကို ပြောရမည်ဖြစ်၍ မိဂ္ဂမ်းသည် လူ့ဇာတိမာလိမ့်ကုန်၏ အကြောင်းကို ခေါင်းထဲမှ ပယ်ထုတ်ထားလိုက်၏။

‘ညီမလေးကို မမ ပြောချင်တယ်’

‘ပြောပါမေ’

‘မမဟာ ဒီတော့ကြီးထဲမှာနေနေပမယ်။ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းအကြောင်းကို ကြားရပါတယ်။ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းဟာ မမလက်ထက်ကလို့မဟုတ်ဘဲ ထိုးတက်ကြီးပွားနေပြီဆိုတာ မမကြားရတယ်။ ဒီလိုတိုးထက်ကြီးပွားလာရတာကလဲ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းတွေ များများလုပ်လို့ပဲဆိုတာ သိရတယ်...’

‘ဒါကြောင့် ညီမလေးကို မမပြောချင်တယ်။ ဒီမကောင်းတဲ့အလုပ်တွေကို မလုပ်ပါနဲ့တော့။ ဒုအချိန်ကစပြီး ရပ်တန်းကရပ်လိုက်ပါတော့ ညီမလေးရယ်။ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းကိုလဲ အများအကျိုးပြုတဲ့ဂိုဏ်းအဖြစ် ပြုပြင်ပြောင်းလဲလိုက်စေချင်တယ်’

‘ဟာ...မပြုနိုင်တာပဲမမရယ်။ ညီမလေးဟာ မေမေချမှတ်ခဲ့တဲ့ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းအတိုင်း တစ်သမေမငါးလိုက်နာကျင့်သုံးပြီးလုပ်တာပါ။ မေမေဟာ အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းကို

စတင်တည်ထောင်ခဲ့တယ်။ မေမေထက်ထက်မှလဲ ချမှတ်  
တာ တဲ့စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းချက်တွေအတိုင်း လိုက်နာကျင့်  
သုံးခဲ့တာပဲ။

‘မေမေဟာ ဖေဖေ အပေါ် နှစ်ကြည်းစိတ်တစ်ခုတည်းနဲ့  
စိမ့်မှာ လွဲမှားတဲ့စည်းမျဉ်းတွေကို ချခဲ့တာပါ။ ညီမလေးရယ်၊  
မမတို့ညီမလေးတို့အနေနဲ့ အကောင်းကိုယူပြီး မကောင်းတာ  
ကို ပယ်သင့်ပါပြီ။’

‘မမရယ်...ဒါတွေကို ပြောမနေပါနဲ့ဦး။ မမဆာ ညီမ  
လေးနဲ့ ပြန်လိုက်ခဲ့ပါ။ ဝမ်းချန်ကိုလဲ ခေါ်ခဲ့ပေါ့။ မမကို  
အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအဖြစ် ညီမလေး ပြန်လွှဲ  
ပေးပါမယ်။ မမ စည်းစိမ်ချမ်းသာနဲ့နေပါ။’

မိခင်က ပြည်းလေးစွာ ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်၍....

‘ဗုဒ္ဓဂိုဏ်းရဲ့ ဦးစီးခေါင်းဆောင်အတော့ မမ မလုပ်  
နိုင်ဘူး ညီမလေး။ ညီမလေးကို မမ ချစ်ပါတယ်။ သံယောဇဉ်  
ရှိတယ်။ ညီမလေးနဲ့လဲ အတူပြန်နေချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်  
အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းကို ဗုဒ္ဓဂိုဏ်းအဖြစ် မပြောင်းလဲနိုင်  
သေးသ၍ ညီမလေးနဲ့ မမ ပြန်မလိုက်နိုင်ဘူး။ ဆေး...ညီမ  
လေးအနေနဲ့ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမယ်ဆိုရင်တော့ မမလိုက်နေပါ  
မယ်။’

မိုးနန်းသည် သက်ပြင်းမျှင်းမျှင်းချလိုက်ကာ....

‘မမရယ် ညီမလေး ကြီးပွား ချမ်းသာချင်တယ်။ သိုင်း  
လောကကြီးတစ်ခုလုံး ဩဇာအာဏာထက်မြက်တဲ့သူ ဖြစ်ချင်  
တယ်။ ညီမလေးအနေနဲ့ ဗုဒ္ဓဂိုဏ်းအလုပ်တွေကို လုပ်နေပေမယ့်  
မလိမ့်တတ် မညာတတ်ဘူး။ ဘယ်သူ့ ကိုမှလဲ မလိမ့်ဘူး။ မမ  
ကိုလဲ မညာချင်ဘူး။ မမကိုညာပြီး မခေါ်ချင်ဘူး။ လော  
လောဆယ် ညီမရဲ့ဆန္ဒက အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းကို ထုစိုက်  
ဂိုဏ်းအဖြစ် မပြောင်းချင်သေးဘူး။’

‘ခါဆို မမလဲ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မလိုက်နိုင်ဘူး ညီမလေး။  
ညီမလေးတို့ပြန်သွားကြပါ။ မမဖြစ်စေချင်သလို အဆိပ်တစ်ရာ  
ဂိုဏ်းကိုပြောင်းလဲသွားတဲ့နေ့ကျမှ ညီမလေးနဲ့အတူ မမလာ  
နေမယ်။’

‘မမက စိမ့်ပဲနေမှာလား။’

‘စိမ့်ပဲနေမ...။ မျက်မမြင်တဝန်း ဒီနေရာမှာ မမနေသား  
ကျနေပြီ။ ဒီမှ မှ ကုသျှိမြောင်မှာ မမသွားလာလှုပ်ရှားရတာ  
မျက်စိမြင်တဲ့သူလို လွယ်တူနေပြီ။ ပြီးတော့ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်း  
ချမ်းလဲနေရတယ်။’

‘ခါပေမယ့် အခုတော့ ဒီဒေသမှာ မမတို့အတွက် မငြိမ်း  
ချမ်းတော့ဘူးဆိုတာလဲ လက်တွေ့သိနေရပါပြီ။ မမဆိုမှာ  
ရွာစားရတာနာသိမ်မြေပုံ ရှိနေတယ်လို့ သိုင်းလောကမှာ  
သတင်းပျံ့နှံ့နေတယ်။ ဒီနေ့လိုပဲ မမကို အန္တရာယ်ပေးမယ့်သူ  
တွေ ထပ်ထုတ်ပြီးတစ်ထုတ် ထောက်လာကြဦးမှာပဲ။ ဒီနေ့လိုပဲ

စတိုက်ဆန္ဒတော်ဖြစ်ကုန်မှာပေါ့၊ ဒါကြောင့် ညီမလေးနဲ့ လိုက်နေဖို့ခင်ခါ နေတာပါ။

‘မေ့ မိမှာပဲဆက်နေမယ်၊ တွေ့ကြုံရမယ့် ဆန္ဒတော်ကိုယ် ရင်ဆိုင်မယ်၊ တစ်ခုတော့ ညီမလေးကို မခင်မေးချင်တယ်’ မေးပါ မေ့

‘ညီမလေးကော့ မမသိမှာ ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံရှိနေ တယ်လို့ ထင်နေမလား၊ ညီမလေးက မလိမ်တယ်ဘူးဆိုတာ မသိလို့ မမမေးနေတာနော်’

‘ညီမလေးက ကြားရတဲ့ဆောင်းကားတွေကို ဆက်စပ်ပြီး မမမှာ ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံ ရှိနေလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါ တယ်’

‘ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံကို ညီမလေး လိုချင်စိတ်ပါပဲ ဘူးလား’

‘မလိမ်ညာဘဲပြောရရင် သိဖို့ပြီးလိုချင်ပါတယ် မေ့’

‘ညီမလေးကိုတော့ ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ သွေးသားအရင်း ခို့ မမအမှန်အတိုင်းပြောမယ်၊ ဒါမှလဲ ညီမလေးစိတ်ထဲမှာ ရှင်းဆွားလိမ့်မယ်၊ မမဆီမှာ တစ်ခုတော့သိုက်မြေပုံမှ မရှိဘူး ညီမလေး၊ အားလုံးက သားလေးဝမ်းချွန်နဲ့ တော့ ဝှာစန်း ရတနာမြေပုံပါလာတယ်လို့ပဲ ထင်ကြတယ်၊ တကယ်တမ်း ဆားလေးဝမ်းချွန်နဲ့ပါလာတာ ဝှာစန်းရတနာသိုက် မြေပုံရှိ

လေးစိတ်စာစိတ်ပါ၊ သားလေးဝမ်းချွန်၊ သားလေးရဲနောက် ကျေးကိုပြလိုက်ပါကွယ်’

ပျက်မြင်မိချွမ်းကပြောလိုက်သဖြင့် ဝမ်းချွန်လည်း ငြင်း ပယ်ခြင်း တွေးခြင်း တံဆိပ်ခြင်းအလျဉ်းမရှိဘဲ အင်္ကျီကို မကား သူ့ကျောကိုလှည့်ပြလိုက်သည်။

မိဖုန်းလည်း ဆက်စပ်၍ ခရေသော ဆေးမင်ကြောင်နှင့်ထိုး ထားသည့် မြေပုံအပိုင်းအစကိုတွေ့ရသည်။

ဝမ်းချွန်၏ကျောတွင်ရှိသော မြေပုံအပိုင်းအစ တစ်ခုတည်း နှင့် မညီညွတ်သည့် မဝင်ပါချေ။

သူမက အစ်မြေပုံကိုကြည့်၍ မေးလိုက်၏။

‘ကျန်တဲ့မြေပုံအပိုင်းတွေကကော့ မေ့’

‘ဒါတော့ မမသိဘူး၊ သိလဲပြောပိုင်ခွင့် မရှိဘူးလား၊ မမဆီမှာ ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံ အပြည့်အစုံရှိဘူးဆိုတာ ညီမသိရင်တော့ပြီပေါ့၊ ဒါမှ ညီမလေးစိတ်ထဲမှာ ရှင်းဆွား မှာ၊ တစ်ခုတော့ ညီမလေးကို တောင်း ပန် ချင် တယ်၊ ဒီ ဆေးကြောင်ကိုတော့ ညီမလေး နှုတ်လို့ပေးချင်တယ်’

‘ညီမလေး နှုတ်လို့ပါမယ်၊ ကတိပေးပါတယ်’

‘ဆေးကွယ် တို့ညီအစ်မတော့ အယူအဆချင်း အတူတူ အခေါ်ချင်းမတူကြသေးမယ့် ညီအစ်မတော့ ညီအစ်မပါပဲ၊



မေ့သိကို ညီမလေးပျော်လာတုန်း အေးအေးသေးသေးနေခိုက် ခင် နေသွားဦးပေါ့!

‘မမနဲ့အေးအေးသေးသေး စကားပြောရအောင် ဒီတစ်ည စော့ နေသွားမယ်၊ ညီမလေးမှာ လုပ်စရာတွေရှိနေသေးလို့ မနက်ပြန်ထော့ပြန်မယ်’

ထိုညက မိဖုန်းနှင့်နောက်လိုက်မိန်းမလှကလေး လိုက်ဂုဏ်ထံမှပင်စိမ်ကြသည်။

မိဖုန်းကိုယ်တိုင် ဝမ်းချန်ပခုံးတွင် ရထုဒါသော စက်ထုကို လည်း သေးထည်ပေးသည်။

သူမတို့နှင့်ပါလာသော ဆေးဝါးများကိုလည်း မိဂွမ်းနှင့် ဝမ်းချန်တို့အတွက်ပေးခဲ့သည်။

မိဂွမ်းနှင့်မိဖုန်းတို့ညီအစ်မနှစ်ယောက်မှ တစ်ညလုံးလိုလို စကားပြောကြသည်။

စိတ်ညစ်စရာစကားများကို အထူးရှောင်ရှားကြကာ စိတ်ချမ်းသာမည်စကားမျိုးကိုသာ ရွေး၍ပြောကြသည်။

မီးလင်းတော့ မိဖုန်းတို့လူစုလည်း ပြန်သွားကြသည်။ ပြန်ခါနီးမှ မိဖုန်းက သူမ၏အဆိပ်တစ်ထုပ်ကို အစ်မဖြစ်သူ ဖြစ်စေချင်သလို ထိုစရိုက်ကိုကြီးကြီးတစ်ကိုင်းဖြစ်အောင်

တစ်နေ့နေ့တွင် ပြောင်းလဲပါမည်ဟူသော ကတိကိုပေးသွားသည်။

မိဂွမ်းကလည်း ထိုသို့ဖြစ်လာသည့်တစ်နေ့တွင် ညီအစ်မနှစ်ယောက် ပြန်နေပါမည်ဟု ကတိပေးလိုက်လေသည်။

မိဖုန်းတို့ပြန်သွားပြီးနောက် မိဂွမ်းသည် ဝမ်းချန်၏နောင်ရေးကို စဉ်းစားရတော့၏။

သူမအနေနှင့် ဝမ်းချန်ကိုခွဲမနေချင်ပါသော်လည်း ဝမ်းချန်၏ အသက်အန္တရာယ်ကင်းရှင်းရေးအတွက် ခွဲနေဖို့ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်၏။

ထိုညနေမှာပင် သူမ၏ထုံးဖြတ်ချက်ကို ဝမ်းချန်အား ဖွင့်ပြောသည်။

‘သား လောလောဆယ် အားရဲ့အစ်ကို ဝမ်းရှောင်နဲ့အတူ သွားနေပါလားကွယ်’

‘ဟင်...ဘာဖြစ်လို့လဲ မေမေ’ မိခင်ဆံ့မှ ထိုကဲ့သို့သောစကားမျိုးကို ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဝမ်းချန်လည်း အံ့ဩသွားပြီး ပြန်မေးခြင်းဖြစ်သည်။

မိဂွမ်းရင်ထဲတွင်မချီသော်လည်း စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ထိန်း၍ပြောသည်။

‘မေမေတို့ကို အန္တရာယ်မေးမယ်သို့တော့ တစ်ယုတ်ပြီး တစ်  
ယုတ် နောက်ကိုလဲရောက်လာကြဦးမှပဲ။ မေမေတစ်ယောက်  
တည်းဆိုရင် သားကိုပဲညာစိုးရိမ်နေရမှာမလိုဘဲ ရန်သူကို ပြစ်  
ပြတ်သားသား တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းရှိတယ်။ သားအနေနဲ့ သား  
အစ်ကိုမိခင်ရှောင်ဆိုက်သွားနေတော့ အာအန္တရာယ်မှ မစိုးရိမ်  
ရတော့ဘူး’

‘ခုလိုအန္တရာယ်တွေပေါ်လာနိုင်မယ်အချိန်မျိုးမှာ မေမေ  
ကို တစ်ယောက်တည်းထားခဲ့ပြီး ဘယ်ကိုမှ သားမသွားနိုင်  
ဘူး။ မေမေ့မှာ ဒီအန္တရာယ်တွေနဲ့လွတ်အောင် သားနဲ့လိုက်ခဲ့  
မယ်ဆိုရင်တော့ သားသွားပါလိမ့်’

မိဂ္ဂမ်းက ပြည့်လေးစွာ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီ....

‘မေမေတာ တစ်ချိန်က အဆိပ်တစ်ရာဂိုဏ်းချုပ် ဖြစ်ခဲ့ဖူး  
တယ် သား။ ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့  
ဖူးပါတယ်။ အခုထက်ထိ သိုင်းလောကသား အထော့မျှား  
မျှားဟာ မေမေ့ကို ဒုစရိုက်သမားတစ်ယောက်လို့ပဲ ယူဆ  
နေကြတုန်းပဲ။ ဒါ့ကြောင့် အဖြူရောင် သိုင်းဆမားတွေဟာ  
မေမေ့ကိုလက်ခံကြလိမ့်မယ်မဟုတ်ဘူး။ သားရဲ့အစ်ကို ဝမ်း  
ရှောင်နဲ့ မွေးစားအပေလိုဖေးကလဲ မေမေ့ကိုလက်ခံကြမှာ  
မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါ့ကြောင့် သားပဲသွားပါကွယ်’

‘ဒါဖြင့် သားရဲ့အစ်ကိုက မေမေ့ကို ကြည်ကြည်ဖြူဖြူနဲ့  
အကဲခံကြမယ်ဆိုရင်ကော မေမေ လိုက်နေမလားဟင်’

‘ဆေးကွယ်... ဒီလိုဆိုရင်တော့ မေမေ လိုက်နေပါမယ်။  
ခုတော့ သားတစ်ယောက်တည်းပဲ သွားပြီး အခြေအနေကို  
တွေ့လာကြည့်လိုက်ပါဦး။ သူတို့က ကြည်ကြည်ဖြူဖြူနဲ့ လက်  
ခံကြမယ်ဆိုရင် မေမေ့ကို သား ပြန်လာခေါ်စေ’

‘ဒါဆိုရင် သားသွားမယ်။ မေမေ့ကို အမြန်ဆုံး ပြန်လာ  
ခေါ်နိုင်အောင် သားကြိုးစားမယ်။ ဒါနဲ့ အစ်ကိုဝမ်းရှောင်  
က သားကို သိပါလား။ အစ်ကိုရဲ့မွေးစားအဖေကော  
သားကို ဝမ်းချန်ဆိုတာ ယုံပါ့မလား’

‘ဒီအတွက်တော့ မပူပါနဲ့သား။ သားရဲ့ကျော့မှရှိနေတဲ့  
ဆေးမင်ကြောင်ပြေပုံဟာ သားအတွက် အကောင်းဆုံး သက်  
ဆေးပါကွယ်။ သားရဲ့အစ်ကိုခင်မလဲ ဒီလို ဆေးမင်ကြောင်  
ပြေပုံမျိုးရှိနေတယ်မဟုတ်လား’

ဟုတ်ပါရဲ့ မေမေ။ သား မေ့သွားတယ်’  
ထိုနေ့က မိဂ္ဂမ်းသည် ဝမ်းချန်ကို မှာစရာရှိတာ မှာသည်။  
ကျိန်နဲ့ပြု အထောက်သွားနိုင်ရန်လည်း အတတ်နိုင်ဆုံး လမ်း  
ညွှန်သည်။

နောက်တစ်နေ့မနက်တက်မှာ ဝမ်းချန်သည် မိခင်ဖြစ်သူကို  
နောက်ဆံတင်းစွာဖြင့် ထားခဲ့ကာ ခရီးထွက်လေတော့သည်။  
ဝမ်းချန်သည် မိခင်ထံမှ ကျွဲမြောင်မှအထွက်ထွင် ကျန်းမာ  
နှင့် မပျော်လင့်ဘဲအထွဲကြွလေသည်။  
ယုံကြည်စားထားသော ကျန်းမာနှင့် အစွဲလိုက်ရသဖြင့်  
ဝမ်းချန်လည်း ဝမ်းသာအားတက်သွား၏။

'ဟေ...ဦးဦးကျန်းဟန် ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ'  
ကျန်းဟန်သည် အထုပ်အပိုးဖြင့် ခရီးသွားတစ်ယောက်  
ပုံမရှိ၊ ပေါက်နေသောဝမ်းချွန်ကိုကြည့်ကာ ရင်းနှီးချစ်ခင်စွာ  
ပြန်ပြော၏။

'မင်းထို့သားအမိဆီကို လာတာပဲ၊ အရေးကြီးတဲ့ ဘဝင်း  
တစ်ခု ပေးစရာရှိလို့ ဆိုပါတော့'

'အာသတင်းများလဲ ဦးဦး'

'သိမဏိကျာပုတ်ရှင်လိမ်ကွန်က အင်အားအလုံးအရင်းနဲ့  
မင်းထို့သားအမိကို လာပြီး အန္တရာယ်ပေးဖို့ အစီအစဉ်လုပ်  
နေတယ်ဝမ်းချွန်၊ အနှေးနဲ့အမြန်ကို သူ ရောက်လာမှာပဲ၊ လိမ်  
ကွန် တကယ်လို့ လာတိုက်မယ်ဆိုရင် မင်းထို့သားအမိနှစ်  
ယောက်တည်းအင်အားနဲ့ ခုခံနိုင်စွမ်း ရှိမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါ  
ကြောင့် ရွှေောင်ဆင်ရင် ရွှေောင်နေရအောင် ထာပြောတာပဲ'

'မေမေကတော့ ရွှေောင်နေမှာမဟုတ်ဘူးဦးဦး၊ လိမ်ကွန်ရဲ့  
ယုတ်မာကောက်ကျစ်ပုံတွေကိုသိသွားလို့ ဒီလူနဲ့ ရင်ဆိုင်ချင်  
နေတာ'

'အိမ်း...ဒီလိုဆိုရင်တော့ တခြားနည်းအမ်း အစ်ခုခုကို  
စဉ်းစားရတော့မှာပဲ၊ ဒါနဲ့ မင်းကိုကြည့်ရတာ တစ်နေရာရာ  
ကို ခရီးထွက်မယ်ပုံမျိုးပဲ၊ ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ'

ကျန်းဟန်ကို သွားမလို့ ဦးဦး ကျန်တော် အစ်ကိုဝမ်းရွှေောင်  
ဆီကို သွားမလို့ လေ'

'ဟင်...မင်းကဝတ်စုံပြစ်ကို သိသွားပြီပေါ့ ဟုတ်လား'

'မေမေက အားလုံးကို ဖွဲ့စည်းလိုက်ပါပြီ၊ ကျန်တော်  
တို့ရဲ့ သွားရောက်ဝိုင်းဂိုဏ်းကြီးကို ဦးဦးတို့ ပြန်ပြီး တည်ထောင်  
ဖို့ ကြိုးစားနေတယ်ဆိုတာသိရလို့ ဦးဦးကိုလေးစားပါတယ်'

'အေးကွာ...မင်းအကြောင်းကို မင်း သိထားပြီဆိုတော့  
ပို့ကောင်းပါတယ်၊ ဝမ်းရွှေောင်ဆာ မင်းကို ချစ်တရက် တွေ  
လိုက်ရရင် သိပ်ပြီးအံ့ဩသွားမှာပဲ၊ ငါလဲ မင်းထို့ဆီကို တစ်  
ခေါက်ရောက်ပြီးကတည်းက ကျန်းဟန်ကို ခြေဦးမလှည့်ဘေး  
ဘူး၊ ဒါကြောင့် မင်း အထက်ရှင်လျက် ဒီမှာနေတယ်ဆိုတာ  
ဝမ်းရွှေောင်နဲ့ ဆရာလုံပေးတို့ သိကြမှာမဟုတ်ဘေးဘူး၊ မင်းနဲ့  
ငါတောင် လိုက်ချင်ဇာယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းအမေကို လိမ်ကွန်ရဲ့  
အတင်း မပေးလို့ မဖြစ်ဘူး'

'ဒီလိုလုပ်ပါသား ဦးဦး'

'ဘယ်လိုလဲ'

'ကျန်တော်က အစ်ကိုဝမ်းရွှေောင်ဆီကို အထောက်အကူသွား  
မယ်၊ ဦးဦးက မေမေဆီကိုပဲသွားပါ၊ လိမ်ကွန်အကြောင်းကို  
ပြောပြပြီး ကျန်တော်ကိုယ်စား မေမေ့ကို စောင့်ရှောက်  
စောကွယ်ပေးပါ၊ ကျန်တော် ပြန်ရောက်မလာမချင်း မေမေ  
ဆီကပဲ ကျန်တော် ကို စောင့်ပါ၊ ကျန်တော် အစ်ကိုဝမ်းရွှေောင်  
တို့ကို စစ်ကူခေါ်ပြီး အမြန်ဆုံး ပြန်လာခဲ့မယ်'

'အေး...ဒီအစီအစဉ် ထောင်းတယ်၊ မင်းဆီက အကျိုး  
အကြောင်း သိရရင် ဆရာလုံပေးနဲ့ဝမ်းရွှေောင်ကို လိုက်လာကြ

၅၅၀ + တက္ကသိုလ်-နေရဲအောင်

မှပဲ၊ စိတ်ချသာသွား၊ မင်း ပြန်မရောက်မချင်း မင်းမေမေနှင့်  
အတူ ငါ့ရှိနေမယ်

ကျန်းမာန်သည် ဆိုင်းဆရာကြီးလုံပေးနှင့် ဝမ်းရွှောင်တို့ထံ  
စခတစ်စောင် ရေးပေးမည်။

ခရီးစဉ်ချော့မေ့ စေရန် ဝမ်းချွန်ကိုလည်း တိကျစွာ လမ်း  
ညွှန်မည်။

ထိုနောက် ကျန်းမာန်သည် မှဲ့မှဲ့ ကုလျှီမြောင်ထံသို့ ဝင်  
သွားသလို ဝမ်းချွန်လည်း ခရီးပြင်း နှစ်ခဲလေတော့၏။

==

အခန်း ( ၁၃ )

ညီအစ်ကိုနှစ်ဦး ပြန်လည်ဆုံတွေ့ခြင်း

ကျင်လှမ်းချော့ထောင့်က ဖွဲ့ထုတ်သွင်း၍ စံအိမ်ညှော်ခန်းဆေးခန်း  
ထဲတွင် ဖြစ်၏။

ဆိုင်းဆရာကြီးလုံပေးသည် လက်နှစ်ဖက်ကို နောက်ပစ်၍  
ခေါက်တို့ ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေသည်။ သူ့မျက်နှာ  
က မခံချိမခံသာ အသွင်မျိုး ဖြစ်နေ၏။

ဝမ်းရွှောင်က ခုံတစ်လုံးပေါ်တွင်ထိုင်ကာ ဆရာကြီးလုံပေး  
ကို အကဲခတ်ကြည့်နေ၏။

ခဏကြာတောင် လုံပေးသည် ဝမ်းရွှောင်ရှေ့ရှိခုံပေါ်တွင်  
မျက်နှာချင်းဆိုင် ထာထိုင်သည်။

ဝမ်းရွာင်ကိုမကြည့်ဘဲ စားပွဲကိုပျက်မှောင်ကြုတ်၍ကြည့်  
ရင်းမှ ပြောသည်။

‘လျှူကျူ၊ တစ်ယောက်ပျောက်ချင်းမလှပျောက်နေတာစဉ်း  
စားစရာဖြစ်နေတယ်၊ ဘာဘလိက်သွားတော့ တေ့လွဲကလေး  
လွဲသွားတယ်၊ သူ့သတင်းကို ထပ်မကြားရတော့ပြန်ဘူး’

ဝမ်းရွာင်က မေးလိုက်သည်။

‘အဘိုးလျှူကျူဆီမှာ ‘ဝှားစန်းရတနာသိုက်မြေပုံတစ်ခြမ်း  
ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့သတင်းဟာ ခိုင်လုံရဲ့လား ဘာ’

‘ခိုင်လုံတယ် လူလေးရဲ့၊ ရတနာသိုက်မြေပုံ တစ်ခြမ်းကို  
လိမ်ကွန်ကရထေးတယ်၊ လိမ်ကွန်က လျှူကျူတို့ကို အပ်ထား  
တယ်၊ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ကြံဖော်ကြပေလ် လုပ်ဖော်တိုင်  
ဖက်တွေပဲ၊ လိမ်ကွန်ဟာ အသက်ငယ်ပေမယ့် ကြံရည်ပန်ရည်  
ပိုရှိတယ်...’

‘ဒါကြောင့် သူတို့နှစ်ဦးမှာ လိမ်ကွန်ဟာ ခေါင်းဆောင်  
ပဲ၊ လိမ်ကွန်စီစဉ်စေခိုင်းတဲ့အတိုင်း လျှူကျူက လုပ်ရတယ်၊  
ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းကြီးတစ်ဂိုဏ်းဖြစ်တဲ့ ယက္ခဂိုဏ်းကို ပြန်ပြီး တည်  
ထောင်တာနဲ့ လိမ်ကွန်က ယက္ခဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအဖြစ် ဆောင်  
ရွက်လိမ့်မယ်၊ လျှူကျူက ဓနိတိထောက်ဂိုဏ်းချုပ်ပေါ့’

‘ဒါဆို လျှူကျူထက် လိမ်ကွန်ကိုပိုပြီး သတိထားရမှာပေါ့၊  
ဘာဘ’

‘ဟုတ်တယ်၊ လျှူကျူက လိမ်ကွန်ထက်ပိုပြီး ကြောက်စရာ  
ကောင်းတယ်၊ လိမ်ကွန်ဟာ အစွယ်နဲ့မလိုက်ဆောင်ညွှန်စွမ်း  
ညွှန်စထက်တယ်၊ သိုင်းဝညာအဆင့်လဲမြင့်တယ်၊ ဒါကြောင့်  
လိမ်ကွန်ကိုပိုပြီး သတိထားရလိမ့်မယ်’

ဝမ်းရွာင်သည် ရုတ်ခြည်း စဉ်းစားမိသဖြင့် ပြောလိုက်  
သည်။

‘ကျွန်တော် စဉ်းစားမိတယ် ဘာ၊ ဝှားစန်းရတနာသိုက်  
မြေပုံတစ်ခြမ်းဟာ အဘိုးကြီးလျှူကျူဆီမှာရှိသလို သံမဏိ  
ကျာပွတ်ရှင် လိမ်ကွန်ဆီမှာလဲရှိနိုင်တာပဲ’

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ သူတို့နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်  
ယောက်ဆီမှာရှိတာတော့ သေချာတယ်၊ တခြား ဘယ်သူ ဆီ  
မှာမှမရှိနိုင်ဘူး၊ ရှိရင်လဲ သူတို့ကိုယ်နဲ့မကွာ ထားမှာသေချာ  
တယ်၊ သူတို့ကိုနှိုင်းအောင်တိုက်နိုင်မှသာ ရတနာမြေပုံတစ်ခြမ်း  
ကို ရနိုင်လိမ့်မယ်’

‘လိမ်ကွန်ဆီကိုကေ ဘာမသွားဘူးလား’

‘စသွားဘဲ ဘယ်နေပေါ့မလဲ လူလေး၊ သွားတာပေါ့၊ ဒါ  
ပေမယ့် ဒီကောင်ကိုမတွေ့ခဲ့ဘူး၊ ထောင်စမ်းတို့လူစုကို ပြတ်  
တိုက်ပြီး အာမခံရတနာတွေကို ခြိတ်လှူကြတာ၊ လိမ်ကွန်ရဲ့  
ထက်ချက်မုန်း ဘာဘဆိုပြီးပြီ၊ ထောင်စမ်း ကိုယ်လွှဲကရုန်း  
ပြေးနိုင်ခဲ့လိုတာ ရွှေမြို့တော်ကို ရတနာတွေ မလှောက်မပျက်’

ဖို့ နိုင်ခဲ့တာပေါ့၊ ဒီအချက်နဲ့ပဲ လိမ်ကုန်နဲ့အတို ပြဿနာရှင်းလိမ့်မယ်'

ခမေ့ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး စကားပြတ်သွားကြပြီးမှ ဝမ်ရွှေက ဆက်ပြောသည်။

'ဦးလေးကျန်းဟန်လဲ ဒီကိုရောက်မလာတာ သုံးလလောက် ရှိသွားပြီတည်း၊ အယ်ကိုများ ခရီးလွန်နေသလဲမသိဘူး'

'သူ့မှာ အရေးတကြီးအဆင်ရွက်စရာကိစ္စတွေရှိနေလို့ ဖြစ်မှာပေါ့၊ လူလေးတို့ရှိ သွေးစက်ဝိုင်း ဂိုဏ်းကြီးကို ပြန်ပြီး တည်ထောင်ဖို့ သူက ကြိုးစားနေရတယ် မဟုတ်လား၊ သိုင်းဂိုဏ်းကြီးတစ်ဂိုဏ်းကို ထူထောင်တယ်ဆိုတာ ငွေအင်အား လူအင်အားမပါလို့တယ်၊ ဘာတို့မှာ ငွေအင်အားက နည်းနေသေးတော့ အခက်အခဲရှိတာပေါ့'

ထိုစဉ် အိမ်ရှေ့ဘက်မှ ညှော်ခန်းဆောင်တွင်းသို့ ထောင်မင်း ဝင်လာသည်။

သူက သိုင်းဆရာကြီးလုံပေးကို အရိုအသေပေး၍ ပြောသည်။

'ကျွန်တော် ရဲ့အသက်ကိုကယ်ခဲ့တဲ့ ချာဖိတ်လေး ရောက်လာပါတယ် ဆရာကြီး'

'ဟေ...ဘယ်ကချာဖိတ်လေးလဲ'

သိုင်းဆရာကြီးလုံပေးက ရုတ်တရက် အမှတ်မရသဖြင့် မြန်မေးလိုက်သောအခါ ထောင်စမ်းက ပြန်ရှင်းပြသည်။

'လူဆိုးစတုလက်က ကျွန်တော်ကိုယ်လွတ်ရှင်းပြေးတုန်းက ထောင့်မှာတွေ့ခဲ့တဲ့ ချာဖိတ်လေးလေး ဆရာကြီး၊ ဝမ်ချာဖိတ်လေးက လမ်းလွဲလိုက်လို့ သာ ကျွန်တော်ကို ဟိုကောင်တွေ မမိတာပေါ့၊ ဝင်းတို့လက်ထဲ အာမခံရတနာတွေ ပါမသွားတာပေါ့'

ယခုမှ သိုင်းဆရာကြီး လုံပေးလည်း အမှတ်ရသွားလေသည်။

'ဘတိရပြီထောင်စမ်း၊ ဘတိရပြီ၊ ဒီကောင်လေးရဲ့ကျေးဇူးတို့အပေါ်မှာ ရှိပါတယ်၊ ဒီကောင်လေးက မင်းဒီမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာသိလို့ ရောက်လာတာလား'

'မဟုတ်ပါဘူး၊ သူက ဆရာကြီးနဲ့ ဝမ်ရွှေတို့ကိုတွေ့ဖို့ အဆင်သင့်ရောက်လာတော့၊ ကျွန်တော်ကို ဒီမှာတွေ့ရလို့ ကောင် အံ့ဩသွားတယ်'

'ဟေ...ငါနဲ့ ဝမ်ရွှေတို့တွေ့ဖို့ ရောက်လာတာ ဟန်လေး၊ ဘယ်လိုအကြောင်းများ ရှိနေလို့ပါလိမ့်၊ ခေးလေးအာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါကလဲ သူ့ကိုတွေ့ချင်ပါတယ်၊ အခု ကောင်လေး ဘယ်မှာလဲ၊ ခေါ်လာခဲ့လေကွာ'

'ဆိပ်ရွှေမှာစောင့်နေပါတယ်။ ဆရာကြီးသိက ခွင့်ပြုချက်ကို ကျွန်တော်လာယူတာပါ။ ကျွန်တော်သွားပြီး ခေါ်လိုက်ပါမယ်'

ထောင်စမ်း ပြန်ထွက်သွားသည်။

ထောင်စမ်းပြန်ဝင်လာသောအခါ သူနှင့်အတူ ဝမ်းချန်အလေးလည်း ထလာလေသည်။

သွေးထဲကောင်းပြောသည်မို့ ဝမ်းရွှောင်သည် ဝမ်းချန်ကို သူ၏ညှိမှန်းမသိသေးဆော်လည်း မြင်မြင်ချင်း ချစ်ခင်သွားပီလေသည်။

လုံပေးက ခုံတစ်လုံးကိုညွှန်ပြပြီး ဝမ်းချန်ကို ဖော်ဖော်ရွှေရွှေပင် ပြောလိုက်၏။

'ထိုင်ကွယ် ကလေး'

ဝမ်းချန်သည် ခုံမေါတွင် အသာအယာထိုင်ရင်း ဆရာကြီး လုံပေးနှင့်ဝမ်းရွှောင်တို့ကို အကဲခတ်ကြည့်သည်။

ဝမ်းချန်နှင့်ဝမ်းရွှောင်တို့ အကြည့်ချင်း အတန်ကြာအောင် ဆုံးမိကြ၏။

ဝမ်းချန်ကမူ ဝမ်းရွှောင်ကို သူ့အစ်ကိုဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆွေးမိသဖြင့် ခမ်းစားရွှင်လှန်းနေသည်။

'ဘဝမှမသိရသောဝမ်းရွှောင်က စိတ်တွေလှုပ်ရှားနေပီလေသည်။

'ကောင်လေးရေး မင်းတွေချင်တဲ့ ဆရာကြီးလုံးပန်း ဝမ်းရွှောင်ဟာ သူတို့ဝဲကွ'

ထောင်စမ်းက မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သောအခါ ဝမ်းချန်သည် ဝမ်းရွှောင်ကို သူ့အစ်ကိုဖြစ်ကြောင်း သိသွား၏။

သူသည် စိတ်ကို ထိန်းမထားနိုင်တော့ဘဲ ဝမ်းရွှောင်အနီးသို့ ရောက်လာတာ လက်နှစ်ဖက်ကဲ့သို့ကိုင်၍ ပြောလိုက်၏။

'အစ်ကိုကြီးဝမ်းရွှောင်၊ ကျွန်တော်ဟာ အစ်ကိုကြီးရဲ့ညီ ဝမ်းချန်ပါ'

'ဟင်....'

'ဟေ....'

ကြာ ရသ့အားလုံးပင် အံ့ဩလွှားကြ၏။

ရုတ်တရက်မို့ ယုံရခက်-ယုံရခက်လည်း ဖြစ်နေကြ၏။

ဝမ်းရွှောင်မှာ အံ့ဩနေပြီး ချက်ချင်းပင် စကားပြန်မပြောနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။

'မင်း ဝမ်းချန်ဖြစ်ကြောင်း ဘာသက်သေပြနိုင်သလဲ'

သူက ရှင်ဆန်းတက်ကြွစွာ ပြန်ပြော၏။

'အစ်ကိုကြီးဝမ်းရွှောင်မှာ ဆေးမင်ကြောင်ထိုးထားတာ ရှိသလို ကျွန်တော် မှာလဲ ဆေးမင်ကြောင်ထိုးထားတာ ရှိပါတယ် အဘကြီး၊ ဦးကျန်းဟန်ကလည်း စာရေးပေးဆိုက်ပါ'

တယ်၊ မိကို ချောချောခမာမောထောက်လာအောင် ဦးဦး ကျန်းဟန်က လမ်းညွှန်လိုက်တာပါ။

ဝမ်းချွန်သည် ထောင်စမ်းရွှိနေသဖြင့် ဆေးမင်ကြောင် ထိုးထားသည့်အချက်ကို ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

‘ဟင်...မင်းနဲ့ကျန်းဟန် တွေခွဲကြပြီလား’

‘နှစ်ခါတွေပါတယ် တစ်ကြိမ်၊ ဦးကျန်းဟန်ပြောပြလို့ အစ်ကို့ဝမ်းရှောင်မှာ ကျန်တော်လို့ပဲ ဆေးမင်ကြောင် ထိုးထားတာဆို သိရတာပါ။’

‘ပြစမ်း...ပြစမ်း၊ မင်းကျောကို ပြစမ်း’

ဆရာကြီးလုံဖေးသည် လူရင်းလူယုတ်စ်ယောက်ဖြစ်သော ထောင်စမ်းကို ဤဆေးမင်ကြောင်အကြောင်း ဖွင့်ပြောပြီးပြီ။ ဝမ်းချွန်၏အင်္ကျီနောက်ကျောကို လှန်ကြည့်လိုက်၏။

ကျောမှ ဆေးမင်ကြောင်နှင့်ထိုးထားသောမြေပုံက ဆက်ဆောင်နေသဖြင့် သံသယကင်းစွာဖြင့် ယုံကြည်သွားကြ၏။

‘ညီလေးဝမ်းချွန်...ညီလေး’

ထိုအခါမှ ဝမ်းရှောင်လည်း ဝမ်းသာအားရ ပြန်ခေါ်ရင်း ဝမ်းချွန်ကို ဖက်လိုက်သည်။

‘အစ်ကိုကြီး’

ဝမ်းချွန်ကလည်း ဝမ်းရှောင်ကို ပြန်ဖက်သည်။

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ဆရာကြီးလုံဖေး ဝမ်းသာဝမ်းနည်းဖြစ်နေ၏။

ဝမ်းသာရခြင်းမှာ ဝမ်းရှောင်တို့ညီအစ်ကိုပြန်တွေ့ကြသောကြောင့်ဖြစ်ပြီး ဝမ်းနည်းရခြင်းမှာ ညီအစ်ကိုကဲ့သို့ ချစ်ခင်ထော သူ၏မိတ်ဆွေသွေးစက်ဝိုင်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဝမ်းခကို သတိရ တမ်းတမိသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် လူချင်းပြန်ခွာလိုက်တော့မှ ဆရာကြီးလုံဖေးလည်း ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၏ လက်တစ်ဖက်ဖီကို ဆွဲကိုင်ကာ ပြောလိုက်၏။

‘အေးအေးဆေးဆေးစကားပြောကြရအောင် လူလေးတို့နှစ်ယောက်စလုံး ထိုင်ကြပါဦးကွယ်’

ထိုအခါမှ ဝမ်းရှောင်နှင့်ဝမ်းချွန်တို့လည်း လူချင်း ယှဉ်ထိုင်လိုက်ကြ၏။

ဆရာကြီးလုံဖေးက စကားဝိုင်းကို စလိုက်၏။

‘လူလေးဝမ်းချွန်ရဲ့သတင်းကို လုံးလုံးမကြားရတော့ ဘာတို့က ဆွဲပြီလို့တောင် ယင်နေမိကြတာကွယ်။ အခုရက်ပိုင်း အတွင်းမှာမှ လူလေးနဲ့နတ်မိမယ်မိရုမ်းတို့ မှ မှ ကုလျှီမြေခင်း မှာ ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့သတင်းကို ကြားရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီသတင်းကို ဘာအနေနဲ့ သိပ်မယုံလို့ ဝမ်းရှောင်ကဲ့တောင် မပြောမိသေးဘူး။ ရန်သူက ထောင်ချောက်ဆင် အတင်းလှင့်



၂၆၈ + တက္ကသိုလ်နေရဲအောင်

တပျိုး ဖြစ်နိုင်တယ်မဟုတ်လား၊ လူလေးကို တကယ်ပဲ မှဲ့မှဲ့ကုလျှီမြောင်မှာ ရှိနေကြသလား၊

ပစ်ချန်က ကျိုးနွဲ့စွာ ပြန်ပြော၏။

‘ဟုတ်ကဲ့အစ်ကို၊ ကိုးနှစ်အတွက်လုံးလုံး ကျွန်တော်တို့ အိမ်လျှီမြောင်မှာ ခဲ့ကြပါတယ်’

‘ခါနီးများလူလေးရယ်၊ အခုမှပဲ ဒီကိုရောက်လာရသလား၊ အရှင်ကတည်းက လူလေးရဲ့အစ်ကိုဆီကို အာပြစ်လို့ ရောက် မလာရတယ်’

‘ကျွန်တော် အဝတ်စုံပြစ်မှန်ကို မသိရလို့ပါ အဘကြီး၊ ကျွန်တော် ရဲ့ပေးစားမေမေက ကျွန်တော်ကို သားအရင်း ဝတ်ပေးကလိပ် ချစ်ပါတယ်၊ မေမေဟာ မျက်မမြင်ခက်တ ဘဝကို ရောက်နေတော့ ကျွန်တော် ရဲ့ဝတ်စုံပြစ်မှန်ကို သိရင် ရဲ့ကို ကျွန်တော် ပစ်ပြေးသွားမှာစိုးပြီး ကျွန်တော် ဝတ်စုံပြစ် ကို ပြောမပြောပါဘူး...’

‘ပြီးတော့ ကျွန်တော် အဝတ်မှန်ကို သိရင် တိုက်ခိုက်သတ် ဖြစ်တဲ့အလုပ်မျိုးတွေကို လုပ်မိမနေစို့လို့ ဖွင့်မပြောတာလဲ ပါပါတယ်၊ မှဲ့မှဲ့ကုလျှီမြောင်ကို ဦးဦးကျန်းဟန် ရောက်လာ ပြီးတော့မှ မေမေဟာ ကျွန်တော် ရဲ့ဝတ်စုံပြစ်ကို ပြောပြတာ ပါ၊ ကျွန်တော် သိရတာ ရက်ပိုင်းလောက်ပဲ ရှိပါသေးတယ်၊ အခုဆိုရင် မှဲ့မှဲ့ကုလျှီမြောင်ဟာ ကျွန်တော်တို့ အတွက် အန္တရာယ်နယ်မြေဖြစ်သလို ကျွန်တော်လဲ ဒီကိုလာခဲ့ရတာ ပါ’

ထူးဆန်းသောပြောပုံ + ၂၆၉

‘မှဲ့မှဲ့ကုလျှီမြောင်မှာ ညီလေးတို့ ဘယ်လို နေထိုင်ခဲ့ရ တယ်ဆိုတာ ပြောပြပါဦး’

ဝမ်းရွှင်ကလည်း ဝင်မေးလာသဖြင့် ပစ်ချန်ကလည်း မှဲ့မှဲ့ကုလျှီမြောင်တွင် နေထိုင်ခဲ့ပြီး ကြီးပြင်းလာ ခဲ့ရပုံ အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်ခလား၏။

‘အခုနေ့ခက်ပိုင်းမှာတော့ မှဲ့မှဲ့ကုလျှီမြောင်မှာ ကျွန် တော်တို့ရှိနေတဲ့အထဲကို သိုင်းလေ့လာသား အောက်များ များက သိသွားကြပါတယ် အဘကြီး၊ အားလုံးက ကျွန် တော် ဆီမှာ ဝှာစန်းမြေပုံ အပြည့်အစုံရှိနေမယ်လို့ ထင်ကြ တယ်လေ...’

‘ခါကြောင့် သိုင်းသမားတွေတစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ကျွန် တော်တို့ဆီကိုရောက်လာပြီး မှန်မှတိုက်ခိုက်ကြပါတယ်၊ ကျွန် တော်တို့က ကောင်းလွန်းလို့ ခုထိအသက်ရှင် နေကြရတာပါ’

‘လူလေးတို့ ဘယ်သူတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရတယ်ဆိုတာပြော ပြပါဦး’

ပစ်ချန်က မိမိတို့ထံ ဦးစွာ သံမဏိကျာပုတ်ရှင် လိမ့်ကွန် ရောက်လာခဲ့ကြောင်း၊ နောက် ရွှင်လင်ဂိုဏ်းတော်ကြီးမှ ဆရာတော်ကြီးများ ခ က်လာကြောင်း၊ ကျန်းဟန်တော် ဆာသဖြင့် ပြဿနာမပေါ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် များစွာ ဦးစိုးပြီး ကျွန်တော်အောင်သော မှဲ့မှဲ့ကုလျှီမြောင်ကို သိုင်းသမားများရောက် လာပြီး တိုက်ခိုက်သဖြင့် မိမိတို့ သားစစ်ကလည်း ပြန်လည်

တိုက်ခိုက်ရာ မျက်ခုံးပြူးဘိုးဘိုးလျှူကျူနှင့်နောက်လိုက်အတော်များများ အေဆုံးကုန်ကြပြီး ကျန်လူများမှာ ထွက်ပြေးသွားကြကြောင်း ပြောပြလိုက်၏။

ထိုအခါ သိုင်းဆရာကြီးလုံဖေးက စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် ဖြစ်မေးသည်။

‘လျှူကျူနှင့်လူတွေကို လူလေးတို့ ရှာမကြည့်ကြဘူးလား။’

‘ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မြေမြှုပ်မပစ်ခင် ရှာကြည့်ပါတယ်ဘာကြီး။’

‘လျှူကျူဆိုမှာ ဝှာစန်းမြေပုံ တစ်ခြမ်းကို မတွေ့ရဘူးလား။’

‘မြေပုံနဲ့တူတာဆိုလို့ တစ်ခုမှမတွေ့ရပါဘူး အဘကြီး၊ စာရွက်စာတမ်းအချို့နဲ့ ရွှေငွေရတနာ နည်းနည်းပါးပါးကိုတော့ တွေ့ရမိတယ်။ ကျွန်တော်ကလဲ စာမဖတ်တတ် မေမေအလဲ မျက်စိမမြင်တော့ ဘာစာတွေမှန်းသော့ မသိပါဘူး။ အဲဒီစာရွက်စာတမ်းတွေကိုတော့ ကျွန်တော် သေသေမျှာမျှာ လိမ်းထားပါဇာနည်။’

သိုင်းဆရာကြီးလုံဖေးလည်း မျက်မှောင်ကြုတ်၍ စဉ်းစားလိုက်ပြီးမှ ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်၍ ဝမ်းရွှောင်ကို ပြောလိုက်လေသည်။

‘လူကလေးဝမ်းရွှောင် ဒီအတိုင်းသန့်ဆီရင်တော့ ဝှာစန်းမြေပုံတစ်ခြမ်းဟာ လိမ်ကုန်ဆီမှာရှိနေတာပဲ သေချာပြီ၊ ဘာဆိုတစ်တွေ လိမ်ကုန်ကိုတွေ့အောင် ရှာကြည့်ပဲလိုတယ်။’

ဝမ်းချန်က ဝင်ပြောသည်။

‘လူယုတ်မာကြီးလိမ်ကုန်တာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မှဲ့မှဲ့ကုလျှိုမြောင်ကိုရောက်လာလိမ့်မယ် ဘာကြီး။’

‘ဟင်...ဟုတ်လား၊ လူလေး ဘယ်ကိုးသိသလဲ။’

‘ဦးဦးကျန်းဟန်ပြောပြလို့ သိရတာပါ။ ဪ...ဦးဦးကျန်းဟန်ရဲ့စာပေးဖို့တောင် မေ့နေတယ်။’

ဝမ်းချန်လည်း ပြောပြောဆိုဆိုပင် ကျန်းဟန်ရေးပေးလိုက်အော စာကိုထုတ်၍ ဆရာကြီးလုံဖေးအား ဘရိတသေပေးလိုက်၏။

ဆရာကြီးလုံဖေးက ကျန်းဟန်၏စာကိုဖတ်သည်။

စာထဲတွင် ယခုစောင့်လာသူမှာ ဝမ်းချန် ဖြစ်ကြောင်း၊ မှဲ့မှဲ့ကုလျှိုမြောင်သို့လိမ်ကုန်ရောက်လာလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိကမူ မိဂွမ်းကိုအကာအကွယ်ပေးရန် နေခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ဝမ်းချန်ကိုသာလွတ်လိုက်ရကြောင်း၊ ဆရာကြီးလုံဖေးနှင့် ဝမ်းရွှောင်တို့လည်း အင်အားစုစည်း၍ မှဲ့မှဲ့ကုလျှိုမြောင်သို့လာကြစေချင်ကြောင်း ပါရှိလေသည်။

ဖာကိုဖတ်ပြီး၍ စဉ်းစားနေသော ဆရာကြီးလုံဖေးကို ဝမ်းချန်ကပြောလိုက်သည်။

‘လူယုတ်မာလိမ်ကုန်တာ သိုင်းပညာအတော်ကြီး ထွက်မြတ်ပြီး အင်အားစောင့်တင်းတယ်လို့ ဦးဦးကျန်းဟန် ပြောပြလို့’

ကျွန်တော်သိရပါတယ် ဘာကြီး၊ မေမေအနေနဲ့ လိမ်ကွန်ကို အယ်လီမုယ့်နိုင်မှမဟုတ်ပါဘူး၊ ဘာကြီးနဲ့ အစ်ကိုကြီးတို့ တစ်တွေ ဝေဝေကို အကူအညီ ပေးကြပါလို့ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါဏ်

ဆရာကြီးလုံးပေးက ဝမ်းချန်ကိုစေ့စေ့ကြည့်၍ မေးလေသည်။

‘လူကလေးရဲ့မေးစားမိခင်မိဂွမ်းဟာတစ်ချိန်ကတော့ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ အဆိပ်တစ်ရာရိုက်ချဲ့ပြီကြီး တစ်ယောက်ပဲ၊ ပြီးတော့ မိဂွမ်းနဲ့လိမ်ကွန်ကလဲ အရင်ကတည်းက အဆက်အသွယ်ရှိခဲ့ကြတဲ့သူတွေ၊ လိမ်ကွန်ဆိုမှာ ဝှာစန်းရတနာသိုက် ခြေပုံအစီခြမ်းရှိနေတယ်...

‘လူကလေးတို့ညီအစ်ကိုမှာ ရတနာသိုက် ခြေပုံတစ်ခြမ်းရှိနေတယ်၊ ဒါကြောင့် မိဂွမ်းနဲ့လိမ်ကွန်တို့ပူးပေါင်းပြီး လူကလေးတို့ညီအစ်ကိုနဲ့ပေးကစလုံးကို သူတို့ထောင်ချောက်ထဲ ဝင်လာအောင် ကြံစည်တာများဖြစ်နေမလားလို့ ဘာစဉ်းစားမိတယ်’

‘မေမေဟာ အရင်က အဆိပ်တစ်ရာရိုက်ချဲ့ပြီဖြစ်ခဲ့ပူးပေမယ့် ကျွန်တော်နဲ့အတူနေလာတဲ့ တစ်လျှောက်မှာ မေမေရဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေ ပြောင်းလဲသွားပါပြီ ဘာကြီး၊ မေမေမှာ ချမ်းသာကြီးပွားလို့စိတ်မရှိပါဘူး၊ ဒီအကြောင်းကို ဦးဦးကျွန်းဟန်ကသိလို့ မေမေ့ကိုတူညီဖို့ နေခဲ့တာပါ’

ဝမ်းချန်က သူတို့သားအမိနှစ် ခုံတို့ရိုက်ဝင်များ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားစဉ်က မိဖုန်းဦးသောင်သော အဆိပ်တစ်ရာရိုက်ဝင်များ ရောက်လာပုံနှင့် မိဂွမ်းနှင့်မိဖုန်းတို့ အပြန်အလှန် ပြောဆိုကြသော စကားအချက်အလက်များကိုလည်း ပြောပြလိုက်၏။

မိခင်ဖြစ်သူ၏ စိတ်ရင်းစိတ်ခတ်နှင့် ခံယူချက်အမှန်ကို ဆရာကြီးလုံးပေးနှင့် အစ်ကိုကြီးဝမ်းရှောင်တို့သိစေရန် ပြောပြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဝမ်းချန်က သူ့ကိုဒုစရိုက်အမေးတစ်ယောက် မဖြစ်အောင် အမြဲတမ်း ဆုံးမတတ်ကြောင်းလည်း ပြောပြသောအခါ ဆိုင်းဆရာကြီးလုံးပေးလည်း မိဂွမ်းအဖေပါ ယုံကြည်သွားလေသည်။

‘ကေးကွယ် မိဂွမ်းမှာ ဒီစိတ်ဓာတ်မျိုးရှိနေပြီလို့ သိရတဲ့အတွက်ဝမ်းသာပါတယ်၊ မိဂွမ်းဟာ အဆင့်မြင့်ဆိုင် ပညာရှင်တစ်ယောက်မို့ လူ့ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်လာတာ လက်ခံကြိုဆိုရမှာပေါ့၊ ကဲကွယ်ဒီလိုဆိုလဲ ပနက်ဖြန်ဘဲ ဘာတို့တစ်တွေမှ မှ ကုလျှိုးမြှောင်ကိုသွားကြစားပေါ့၊ လိမ်ကွန်ကို အုပ်မိအောင် သွားကြမယ်’

ထိုင်းဆရာကြီး လုံးပေး၏ စကားကြောင့် ဝမ်းချန်လည်း အားတက်သွားသည်။

၂၆၆ + တက္ကသိုလ်-နေရဲအောင်

ချက်ချင်းပင် ဆရာလုံပေးလည်း ဆုခံညာလက်ရုံး လူယ့်  
တော် ထောင်စမ်းကို အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

‘ထောင်စမ်း မနက်ဖြန်ခရီးထွက်ဖို့ အခုပဲ မင်းသွားပြီး  
စီစဉ်လိုက်ပေတော့၊ လက်ရွေးစင်သိုင်းသမား နှစ်ဆယ် ပါပေ-  
စေ ကျန်းထုံကိုလဲခေါ်မယ်’

‘ကောင်းပါပြီ ဆရာကြီး’

ထောင်စမ်း ပေါ့ပါး သွက်လက်စွာ ညှော်ခန်းဆောင်ထဲမှ  
ထွက်သွားသည်။

ဝမ်းရွှေခင်က ဝမ်ချန်လက်တစ်ဘက်ကိုဆွဲကိုင်၍ ပြောလိုက်  
သည်။

‘ညီလေးလဲ ကိစ္စဝိစ္စတွေပြီးသွားရင် အစ်ကိုကြီးနဲ့ပဲလာနေ  
တော့ပေါ့၊ သွေးစက်စိုင်းဂိုဏ်းကို ပြန်ပြီးတည်ထောင်ရမယ့်  
အရေးလဲရှိသေးဇာယ်မဟုတ်လား’

‘ကျွန်တော် အစ်ကိုကြီးနဲ့အတူနေချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်  
ကျွန်တော် မေမေ မျက်မမြင်ခုက္ကံတကြီးကိုတစ်ယောက်တည်း  
ထားခဲ့ရမှာဆိုတော့ ကျွန်တော်စိတ်မချဘူး၊ အစ်ကိုကြီးရယ်’

ဝမ်ရွှေခင်က ဆရာကြီး လုံပေး၏မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်  
သည်။

ဆရာကြီးလုံပေးကလည်းဝမ်ရွှေခင်၏အကြည့်ကိုနားလည်  
သည်။

ဆရာကြီး လုံပေးက ဝမ်ချန်ကို ပြောလိုက်သည်။

ထူးဆန်းသောမြေပုံ + ၂၆၇

‘မိဂွမ်းကိုလဲ လူလေးတို့နဲ့ပဲခေါ်ထားပေါ့ကွယ်၊ မိဂွမ်းက  
လူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီပဲ၊ ဘာတို့လို့ အဖြူရောင်  
သိုင်းသမားတွေက ကြိုဆိုလက်ခံကြရမှာပေါ့’

ဆရာကြီး လုံပေးစကားကြောင့် ဝမ်ချန်လည်းပို၍ဝမ်းသာ  
သွားလေသည်။

- + -

မိဂ္ဂမ်း၏စိတ်နှေးစိတ်ထား ခံယူချက်ကို ပိုမိုသိရသဖြင့်လည်း  
စားစား မြတ်နိုးရလေပြီ။

ကရုဏာစိတ် ဖြစ်ပေါ်မိရာမှ ချစ်စေ့ထွာပိုခဲ့ရလေပြီ။

သူသည် မျက်မမြင် မိဂ္ဂမ်းအပေါ် လိုအပ်သလို ပြုစုစောင့်  
ရှောက်ခဲ့သည်။

ထမင်းဟင်း ချက်ပြုတ်ကာ ဂရုစိုက်ကျွေးသည်။

လိုအပ်မည့်ကိစ္စကို ဂရုစိုက် ဆောင်ရွက်ပေးလေသည်။  
မိဂ္ဂမ်း စိတ်သက်သာရာ ရစေမည့်စကားကိုသာ ပြောဆို  
အားပေးခဲ့သည်။

မျက်မမြင် မိဂ္ဂမ်းအနေနှင့်လည်း ကျန်းမာန် ပြုစု စောင့်  
ရှောက်မှုအပေါ် ကြည်နူးနှစ်သိမ့်ခြင်း ဖြစ်ခဲ့ရတော့လေသည်။

သူမသည် မျက်မမြင်ဘဝကိုဆုတ်ပြီးမှ ဝမ်းချန်ကလေး  
ကိုသာ ပြုစုစောင့်ရှောက်၍ ကြီးပြင်းအောင် မွေးခဲ့ရသူ ဖြစ်  
သည်။

သူမတပြန်လည်ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းကို မခံခဲ့ရသေးချေ။

ယခုမူ ပထမဦးစွာ ကျန်းမာန်၏ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုကို ခံရ  
သဖြင့် ကြည်နူးခြင်းဖြစ်ရလေ၏။ ပြီးတော့ သူမသည် ယခင်က  
ကျန်းမာန်၏ ကောင်းသတင်းကိုသာ ကြားဖူးပြီး ကိုယ်တိုင်  
မကြုံဘူးခဲ့ချေ။

အခန်း ( ၁၄ )

နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲ

မုံမုံကု ကျွဲမြောင်ကသာယာနေသည့်  
တောလမ်းကလေးတွင် ကျန်းမာန်နှင့် မျက်မမြင် မိဂ္ဂမ်းတို့  
ယှဉ်တွဲ ခုလျှောက်လာကြသည်။ မျက်မမြင် မိဂ္ဂမ်း၏တောင်ပိုး  
ဖြင့် စမ်း၍လျှော့စက်လေသည်။  
ကျန်းမာန်က မိဂ္ဂမ်းအားမှလျှောက်ရင်း သူမ၏မျက်နှာ  
အလေးကို တစ်စိစိမြို့ကြည့်လာသည်။  
သူ့ စိတ်ထဲတွင် သူမ၏မျက်နှာကို ကြည့်မဝအောင်ဖြစ်နေ  
သည်။  
ကျန်းမာန်သည် မိဂ္ဂမ်းနှင့် သတုနေခဲ့ရသည့်ရက်ပိုင်းအတွင်း  
သူမအပေါ် ထံယောဇဉ် ရစ်ပတ်မိလေပြီ။

ယခု ကိုယ်တိုင်ကြံဖူးရသောအခါ ကျန်းဟန်ကို ပို၍လေးစား အထင်ကြီးလာမိသည်။

ကျန်းဟန်သည် သူမကို မျက်မမြင်တစ်ဖောက်ဆိုပြီး ထိထပ်ပါး ရိတပါးမလုပ်ခဲ့ချေ။

စေတနာအပြည့်ဖြင့် ပြုစု ဆောင်ရွက် ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း သူမနားလည်သည်။ သူမအနီးတွင် ကျန်းဟန် တစ်ယောက်ရှိနေသည်မှာ သူမအတွက် လျှို့ဝှက်ချရသကဲ့သို့ ခံစားရသည်။ ကျန်းဟန်ကိုအားကိုး အားထား ပြုလိုစိတ်မျိုး မင် မေပါလာသည်။

ကျန်းဟန်လိုလူမျိုးသာ သူမ၏အဖေဖော်ခွန် ဖြစ်ပါက သူမ၏ဘဝသည် သာယာစွဲပြည့်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟုပင် အခါခါ တွေးမိသည်။

သို့သော် သူမသည် မျက်မမြင် ခုက္ကိတ တစ်ဖောက်မို့ ကျန်းဟန်နှင့် နီးစပ်နိုင်မည်မဟုတ်ကြေစင်း စဉ်းစားမိသော အခါ အားငယ်ရပြန်သည်။

သူမသည် ကျန်းဟန်နှင့် နေခဲ့သည့်ရက်ပိုင်းအတွင်း စိတ်ချမ်းမြေ့မှုကို အမြဲညီအဝ ရရှိခဲ့သည်။ ဝူပင်ဆောကမျှား အဆော်ကြီး ကင်းရှင်းခဲ့ရသည်။

ယခုလည်း ကျန်းဟန်နှင့် ယှဉ်တွဲလျှော့ခက်ရသည်ကိုပင် သူမ စိတ်ထဲတွင် ကြည်နူးနေသည်။

သူမအနီးတွင် ကျန်းဟန် ရှိနေသည့်အတွက် အားတက် လန်းဆန်းနေသည်။

နှစ်ယောက်သား စကားမပြောဖြစ်ဘဲ လျှောက်လာကြခြင်းဖြစ်၏။

ကျန်းဟန်က ရွှေကိုပင်မကြည့်ဘဲ မိဂွမ်း၏မျက်နှာကလေးကိုသာ တစ်စိစိမိကြည့်လာသည်။ သူသည် မိဂွမ်းကိုချစ်စလေး ဖွင့်တချင်ဆော်လည်း ပြောရမှာမဝံ့မရုံဖြစ်နေသည်။ စကားစကို ရှာမရဘဲ ဖြစ်နေသည်။

ကြည်နူးချမ်းမြေ့စိတ်ဖြင့် လျှောက်လာသော မျက်မမြင် မိဂွမ်း ကျောက်စွန်းကလေးတစ်ခုကို ခလုတ်တိုက်မိသည်။

‘အိုး’

မိဂွမ်း လဲကျမသွားသော်လည်း ခန္ဓာကိုယ်ကလေးက အနည်းငယ်ယိမ်းထိုးသွားသည်။

ကျန်းဟန်က စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် နေ့ဖက်၍ ထိန်းလိုက်သည်။

မျက်မမြင်မိဂွမ်း အနေခက်သွားပြီး ထပ်၍ အော်မိပြန်သည်။

ကျန်းဟန်ကလည်း ဖက်မြဲမက်ထားပြီး မလွတ်မိတော့ချေ။

ရုတ်တရက်လည်း သူ ဆန္ဒကပွင့်ထွက်သွားမိသည့် မိဂွမ်းကို အစ်ကိုလက်ထပ်ပါရစေ။

‘ဆို’

မျက်မမြင်မိဂွမ်း တတိယအကြိမ် အိသွားရပြန်သည်။  
ကျန်းဟန် ကောင်းအရှိန်ရသွားသဖြင့် ဆက်ပြောသည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ မိဂွမ်းကို အစ်ကိုချစ်တယ်၊ လက်ထပ်ချင်  
တယ်၊ မိဂွမ်းကိုတစ်သက်လုံး ကြင်နာ ယုယသွားချင်တယ်၊  
မိဂွမ်းကိုတစ်သက်လုံး စေခင့်ရှောက်သွားပါရစေနော်’

မျက်မမြင်မိဂွမ်းရင်ထဲတွင် တသိမ့်သိမ့်တုန်နေမိသည်။

ကျန်းဟန်စသားကိုကြားရသဖြင့် ကြည်နူးချမ်းမြေ့ခြင်း  
ဖြစ်နေမိသည်။

သူမဆန္ဒကလည်း နွေးထွေးသော ကျန်းဟန်၏ရင်ခွင်တွင်  
ဆာ ခိုခင်နေချင်သဖြင့် မရုန်းထွက်မိပါချေ။

‘ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် လက်ထပ်ကြရအောင်လော၊ မိဂွမ်း  
ရယ်ပြောပါဦးလား’

မိဂွမ်း ပြန်ပြောရမှာတော့ မဝံ့ရဲပါချေ။

သူမရင်ထဲမှာတော့ ခေါင်းညိတ်နေမိသည်။

ထိုစဉ် သူတို့ရှေ့ နားညို လူတစ်ယောက် လှစ်ခနဲရောက်လာ  
သည်။

မိဂွမ်းဆီအရံရောက်နေသော ကျန်းဟန်ကတော့ ချက်  
ချင်းမသိချေ။

မျက်မမြင်မိဂွမ်းတဖု ပြေးလာသောခြေထိကို ကြားလိုက်ရ  
သဖြင့် မေးလိုက်၏။

‘ဘယ်သူလဲ’

သူတို့နှစ်ဦးအနီးကို ရောက်လာသူမှာ သံမဏိကျာပုတ်ရှင်  
လိမ်ကွန်ပင်ဖြစ်လေသည်။

လိမ်ကွန်၏လက်ထဲတွင် သူ၏ သံမဏိကျာပုတ်ကို အသင့်  
ကိုင်ထားသည်။

သူ၏မျက်နှာတင်းမာနေသည်။

လိမ်ကွန် သူတို့အနီးရောက် သာမှ ကျန်းဟန်ထံမှ မိဂွမ်း  
ကို လွှတ်လိုက်မိသည်။

လိမ်ကွန်ကိုမြင်လိုက်ရသဖြင့် စိုးရိမ်စောင်းလည်း ဖြစ်သွား  
သည်။

လိမ်ကွန်နှောကံသို့ ဝစ်စံနက်ဝတ် လက်နက်ကိုင် သိုင်း  
ဆမားများ ထပ်၍ရောက်လာကြသည်။

လူအင်အားနှစ်ဆယ်ကျော်ခန့်ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ကျန်းဟန် ပို၍စိုးရိမ်သွားမိသည်။

လိမ်ကွန်တို့၏အင်အားကို သူတို့နှစ်ယောက်တည်းနှင့် ဟုတ်  
နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်းလည်း တွက်ဆမိသည်။ လိမ်ကွန်  
က ကျန်းဟန်နှင့်မိဂွမ်းတို့တို့ မဲပြား ပြား၍ကြည့်လိုက်လား ခန့်  
ထဲထဲပြောလိုက်၏။

'ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း အကြည်စိုက်နေတဲ့အချိန်မှာ ငါ  
ထောက်လာတဲ့အတွက်တော့ အနှောက်အယှက်ဖြစ်သွားကြမူ့  
ပဲနော်၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်က ဒီလိုအခြေအနေမျိုးထောင်  
ထောက်စန့်ပြီကိုး'

အသံကိုကြားလိုက်သောအခါမှ မျက်မမြင် မိဂ္ဂမ်းလည်း  
လူယုတ်မာ လိမ်ကုန်မှန်းသိသွားသည်။ သူမသည် ညီမဖြစ်သူ  
မိဂ္ဂမ်းထံမှလည်းကောင်း၊ ကျန်းဟန်ထံမှလည်းကောင်း လိမ်  
ကုန်မိယုတ်မာရက်စက်ပုံများကို သိခဲ့ရပြီးဖြစ်၍ ခံပြင်းဒေါသ  
ဖြစ်လျက်ရှိနေသည်။

ယခု လိမ်ကုန်ထောက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသောအခါ  
ပို၍ခံပြင်းသွားသည်။

တင်းမာပြတ်သားစွာဖြင့်လည်း ပြန်ပြောလိုက်၏။

'ကျွန်မတို့ ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာကိစ္စကို ရှင်ဘာမှပြောစရာ  
မလိုဘူး'

'ကောင်းပါပြီလေ၊ ဒီလိုဆိုလဲ မပြောပါဘူး၊ ငါလှစရင်း  
ကိစ္စကိုပဲ မြောရတော့မှာပေါ့၊ မင်းဆီမှာရှိနေတဲ့ ဝှာစန်း  
ရတနာသိုက်မြေပုံကို ငါလိုချင်တယ် မိဂ္ဂမ်း၊ မင်းအနေနဲ့  
ဒီရတနာသိုက်မြေပုံကို ကြာရှည်ထိန်းသိမ်းထားနိုင်လို့မရှိ  
ဘူး၊ တော်ကြာ မသူတော်သူယုတ်မာတွေရဲ့လက်ထဲ ထောက်  
သွားရင် ခက်ကုန်လိမ့်မယ်'

'ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း ရှင်လို မသူတော်သူယုတ်မာကိုပြော  
တာလား၊ ရှင်ဟာ ကြောင်သူ့ဖောက်ဖောက်ဆောင်နေတဲ့ မသူ  
တော် လူယုတ်မာဆိုတာ ကျွန်မသိပြီးပြီ၊ ရှင်စံနက်ကြောင့်  
ကျွန်မမျက်လုံးထဲ ကန်းခဲ့ရပြီးပြီ၊ အခုလဲ ရှင်ထုတ်ပေးဖို့ထောက်  
လာပြန်ပြီ၊ ရှင် ပြန်သွားရင်ကောင်းမယ်၊ ကျွန်မမှ ၁ အာ  
ရတနာမြေပုံမှလဲမရှိဘူး'

လိမ်ကုန်၏အေးစက်သောအကြည့်က ကျန်းဟန်ထံ ထောက်  
သွားပြီး လက်ညှိုးဆတ်ခနဲထိုး၍ ပြောလိုက်သည်။

'မင်းက ငါမကောင်းကြောင်းတွေကိုပြောပြီး မိဂ္ဂမ်းကို  
စည်းရုံးလိုက်တာပေါ့ ဟုတ်လား'

ကျန်းဟန်ကလည်း စာင်းမာ ပြတ်အားစွာပင် ပြန်ပြော  
သည်။

'အေး...ခိတ်ဆွေဟန်ဆေခွင်တဲ့ ရန်သူဟာ ပိုပြီးကြောက်  
စရာကောင်းလို့ မိဂ္ဂမ်းသတိရှိအောင် ငါပြောတယ်၊ မိဂ္ဂမ်းဟာ  
ငါမပြောခင်ကတည်းက မင်းရဲ့ယုတ်မာတဲ့ထောက်သိပြီးပြီ၊ မင်း  
နဲ့ လျှာကျွန်းတစ်ကြိတ်တည်း တစ်ညထိစည်းဆိုတာလဲ သိပြီး  
နေပြီ'

'သိပြီးရင်လဲ ငါဂရုမစိုက်ဘူးပေ၊ ငါကတော့ ဝှာစန်း  
ရတနာသိုက်မြေပုံကို မာရတဲ့နည်းနဲ့ ယူရမှာပဲ'

မိဂ္ဂမ်းက ဘုဆတ်ဆတ်ပင် ပြောသည်။



ကျွန်မမှာ ဘာရတနာသိုက်မြေပုံမှ မရှိဘူးလို့ရှင်ကို ပြောပြီးပြီ

လိမ်ကွန်လည်းလေသံပျော့မနေတော့ဘဲ မိဂွမ်းကိုတင်းမာစွာ ပြန်ပြောသည်။

‘ဆူးစက်ဝိုင်းဝိုင်းချုပ်ကြီး ဝမ်းခတ်မုာ ဝှာစန်း ရတနာသိုက်မြေပုံ တစ်ခြမ်းရှိနေတာကို ငါ့သိတယ် မိဂွမ်း၊ နောက်ဝမ်းခတ်ဆူးတော့ ဝမ်းချန်နဲ့အတူပါလွှာတယ်၊ ဝမ်းချန်ဆိုကတဆင့် ဒီမြေပုံတင်ခြမ်းကို မင်းရထားမယ်၊ ဒီတော့ ငါ့ကို အေးအေးဆေးဆေးထုတ်ပေးစမ်းပါ၊ ဒီရတနာမြေပုံတစ်ခြမ်းကို ရဖို့အတွက် ဆိုရင် သတ်ရမယ့်လို့လည်း ငါဝန်မလေးဘူး’

‘ကျွန်မမှာရှိလည်း ရှင်လိုဆစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ပြီးယုတ်မမတဲ လူမျိုးလဲ မပေးနိုင်ဘူး’

‘ဘာကွ မင်းကစသချင်နေပြီလား’

ကျွန်းဟန်စာ မိဂွမ်း လိမ်ကွန်ကြားတွင် လှစ်ခနဲစင်ရင်လိုက်ကစ လိမ်ကွန်တို့ပြောလိုက်၏။

‘ငါ့ဆေးမှ မိဂွမ်းကို မင်းထိလို့မယ်ကွ’

‘ဩတ် အခုမှ အချစ်လူရဲကောင်းနဲ့လာတွေ့နေရတာကိုး...ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ ဒါဆိုလဲ မင်းကိုပဲ အလျင် သတ်ရတော့မှာပေါ့ကွာ’

‘ဟိုင်း’

ကျွန်းဟန်သည် ရောင်လွှဲရှိမရတော့ကြောင်း သိရသဖြင့် မိဂွမ်း နောက်ကိုဆုတ်ဆွားစေရန် တွန်းလိုက်ပြီး သူ့ထမူ လိမ်ကွန်ထံသန်ဝင်၍ စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။

လိမ်ကွန်ကနောက်ကိုခြေသုံးလေးလှန်း၍ ဆုတ်ခွာလိုက်ပြီး မှု သံမဏိကျောပွတ်ကို ဝှေ့ယမ်း၍ ကျွန်းဟန်ကို ပြန်တိုက်သည်။

‘ထန်း ထန်း ထန်း’

‘ရွှမ်း ရွှမ်း ရွှမ်း’

လိမ်ကွန်၏ကျောပွတ်က မြေတစ်ထောင်ကို တွန်လိမ်တာ ကျွန်းဟန်ကို ရစ်ပတ်ရန် ကြိုးစားနေသည်။ ကျောပွတ်၏ဆရွန်အဟုန်က ပြင်းထန်ပြန်ဆန်သည်။

ကျွန်းဟန်သည် သူ၏ခေးရွည်ဖြင့် သံမဏိကျောပွတ်ကို ဖြတ်တောက်ပစ်ရန် ကြိုးစားသည်။

သို့သော် လိမ်ကွန်၏ ကျောပွတ်မှာ ရိုးရိုးကျောပွတ်မဟုတ်ဘဲ သံမဏိကျောပွတ်ဖြစ်မယရာ ခေးပြင့် ပြတ်ထောက်၍မရဘဲ ဖြစ်နေသည်။

ကျောပွတ်ကသာ သူ၏ခေးရွည်ကို ရစ်ပတ် ဆွဲယူမည်ပြီ နေသဖြင့် ကျောပွတ်နှင့်ခေးကို ထိပ်တိုက်ရင်မဆိုင်ရဲတော့ချေ။

ကျွန်းဟန်သည် ကျောပွတ်ချိတ်ချက်ကို ရှောင်ရင်း လိမ်ကွန်ကို ပူးတိုက်နိုင်ရန်သာ ကြိုးစားနေရတော့သည်။ လိုအချိန်တွင် သံမဏိဓာတ်ခွေးကို ကျစ်ကျစ်ပါးအောင် လုပ်ကိုင်ကာ

နောက်ကိုထုတ်နေပြီး နားအာရုံကိုသာစိုက်ထားသည် မိဂ္ဂမ်းသည် ကျန်းဟန်နှင့် လိမ်ကွန်တို့တိုက်ခိုက်နေသည်ကို ကြားနေရုံဖြင့် တိုက်ပွဲအခြေအနေမှပင် ပညာရှိနေကြောင်း ခန့်မှန်းနိုင်သည်။

ထိုစဉ် လိမ်ကွန်၏နေခက်လှိုက်ငါးယောက်က သူမအနားသို့ အသံမကြားအောင် ဖြည်းဖြည်းချင်း ချဉ်းကပ်လာနေကြသည်။

ကျန်းဟန်သည် လိမ်ကွန်နှင့် ကျောပွတ်ကိုသာ ဂရုစိုက်နေရသဖြင့် မိဂ္ဂမ်းထံ မကြည့်နိုင်

မျက်မမြင်မိဂ္ဂမ်း၏ဆန်း က်လာကြသည့် ဝေဏ်စုံနက်ငါးယောက်အနက် နှစ်ယောက်မှာ ပိုင်ပြီအထင်နှင့် ဓမ္မတိုခုန်ဝင်ပြီး သူမကို ဓားကိုယ်စီဖြင့် ပိုင်းလိုက်ကြ၏။

မိဂ္ဂမ်းက သွက်လက်စွာ ထွပ်ရှားလိုက်သည်။  
'ဆန်း...ဆန်း'  
'စွပ်...စွပ်'  
'အား...အီး'

ဝေဏ်စုံနက်နှစ်ယောက် ထောင်ဝှေးရိုက်ချက်မိကာ လဲသွားကြသည်။

ကျန်ဝေဏ်စုံနက်များမှာ မိဂ္ဂမ်းအကြောင်းကို သိသွားကြပြီဖြစ်၍ ရုတ်တရက် မထပ်ရဲကြတော့ချေ။

မိဂ္ဂမ်း ငြိမ်၍ နားစွင့်နေလိုက်ပြန်၏။

'ရွမ်း...ရွမ်း...ရွမ်း'  
ကျန်းဟန်သည် လိမ်ကွန်နှင့် တစ်ခါမှ မတိုက်ခိုက်ပူးချေ။ အခုမှ ဦးစွာ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။  
လိမ်ကွန်သည် ကျောပွတ်ကို ပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်စွာ အသုံးပြုနိုင်သလို သူ၏အတွင်းအားကို ကျောပွတ်ဆီ ပို့လွှတ်ပြီး တိုက်ခိုက်ခြင်းမျိုးဖြစ်အပြင် ပြင်းထန်၏။

ကျန်းဟန် သတိထားနေသည့်ကြားမှ ဓားကိုင်ထားသည့် ညာလက်ကောက်ဝတ်ကို ကျောပွတ်က ရစ်ပတ်မိသွား၏။

ထိုစဉ် လိမ်ကွန်က သူ ကျောပွတ်ကိုဆွဲယူလိုက်ရာ ကျန်းဟန်လည်း သူ့ နားကို အချိန်ဖြင့် ရောက်လာလေ၏။

ထိုအခါ လိမ်ကွန်က သူ၏ဘယ်လက်ဝါးဖြင့် ကျန်းဟန်၏ရင်ဝကို ရိုက်ချလိုက်တော့၏။

'ဟန်'  
'အင်'

ကျန်ဟန်သည် လက်ဝါးရိုက်ချက်မိကာ ဝါးစပ်မှ သွေးများ အန်ထွက်၍ နောက်သို့ လွင့်စင်လဲကျသွား၏။

'ဟား...ဟား...ဟား၊ မင်းပညာလောက်နဲ့ ငါ့ကိုယှဉ်လို့ မရဘူးကွ'

နားစွင့်ထောင်နေသောမိဂ္ဂမ်းလည်း ကျန်းဟန် ရှုံးနိမ့်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသဖြင့် စိုးရိမ်ပူပန်သွား၏။

၂၀၈ + တက္ကသိုလ်-နေ့ရုံးအောင်

သူမက တွေ့ပေတို့ ဆိုင်းခြင်းမရှိဘဲ လိမ်ကွန်၏ အသံ ထွက်ပေါ်လာရာသို့ ရန်ဝင်လာ သံမဏိ-ထောင်တွေကို တရစပ် ဝေ့ယမ်း၍ တိုက်ခိုက်တော့၏။

‘ခွေးကောင်မ၊ နှင်ကပါ သေချင်နေတော့ သေရစေ့မယ် တေ့’

လိမ်ကွန်က ဆော်ဟစ်ကြိမ်းဝါးရင်း မိုရွမ်းကို သံမဏိ ကျားပွတ်ဖြင့် ပြန်တိုက်၏။

မိုရွမ်းသည် ကျားပွတ်ကို နားစွင့်ရွှေောင်တိမ်းရင်း လိမ်ကွန် ကို ခြာပြင်းအစနှင့် ပြန်တိုက်၏။

သို့သော် သူ၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ ထိရောက်ခြင်း သိပ်မရှိလှ ချေ။

လိမ်ကွန်သည် ယခု ကိုးနှစ်ကျော်အတွင်း ကျားပွတ်သိုင်း ပညာတွင် ကြောက်ရာကောင်းလောက်အောင် တိုးတက် ပေးကြောင်း သိလာရ၏။

သူမ၏ သံမဏိထောင်တွေကို လိမ်ကွန်က သံမဏိကျားပွတ် ဖြင့် ဆွဲပစ်လိုက်သောအခါ မိုရွမ်း ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားမိ၏။

‘ရွမ်း’

‘အား’

တဆက်တည်းမှာပင် ကျားပွတ်က သူ့ကို တစ်ချက် ရိုက် မိသွားသဖြင့် လူ့စဉ်လဲကျသွား၏။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

လိမ်ကွန်က အားပါးတရရယ်ပြီး လဲကျနေသော မိုရွမ်း ကို သံမဏိကျားပွတ်ဖြင့် ထပ်မံ၍ရိုက်၏။

‘ဟိတ်ကောင်...ရင်လိုက်စမ်း’

ထိုစဉ် ဟိန်းဟောက်ဟန်သားသံနှင့် အတူ လိမ်ကွန်နှင့် မလှမ်းမလမ်းသို့ အတိုးကြီးတစ်ယောက် လှစ်ခနဲ ရောက်ရှိ လာသည်။

ထိုအတိုးကြီးမှာ သိုင်းအရာကြီးလုံပေးပင်ဖြစ်၏။

နောက်တစ်ဖက်မှ ဝစ်ချန်း၊ ပစ်ရွှေောင်၊ ထောင်စမ်း၊ ကျိုးထုံ နှင့် လက်ရွေးစင်သိုင်းသမားများ အပြေးရောက်လာ၏။

‘မေမေ...မေမေ၊ သားတို့ရောက်လာကြပြီ၊ တစ်ကြိမ် လုံပေးတော့၊ အစ်ကိုကြီးဝမ်းရွှောင်ကော နောက်လိုက်မဖွဲ့ သားတွေပါ ပါလဒ်ကြတယ်၊ မေမေ ဘာဖြစ်သွားပေးလဲ’

မိုရွမ်းသည် ဝမ်းသာအားတက်သွားပြီး လူးထဲ၍ ထရပ် သည်။

သူမသည် ကျားပွတ်ရိုက်ချက်ကြောင့် နှစ်ကျော်အတွင်းရှိ မှ တပါး ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခက်ရာမရပါချေ။

ထို့ကြောင့် သူမက ပြန်နောက်ပြောလိုက်၏။

‘မေမေ ဘာမှဖြစ်သွားသား၊ အစ်ကိုကျန်းဟန်ကိုသာ ကြည့်ပါဦး’

ဝစ်ချန်းနှင့်ဝစ်ရွှေောင်၊ ထောင်စမ်းတို့လည်း လဲကျနေသော ကျန်းဟန်ထံ ပြေးလာကြသည်။

သူတို့ကို ပိတ်ဆို့ ရန်ကြိုးစားနေသော လိမ်ကွန်၏နောက်  
လိုက်များကို လက်နက်ကိုင်စီဖြင့် တိုက်ခိုက်ထိုးဖောက်၍  
ကျန်းဟန်စံ ရောက်လာကြ၏။

ဆရာကြီးလုံပေးနှင့် လိမ်ကွန်တို့ကမူ မလှုပ်မရွှားဘဲ တစ်  
ယောက်ကိုတစ်ယောက် စူးစိုက်ကြည့်နေကြ၏။

ဆရာကြီးလုံပေးက လိမ်ကွန်ကို တင်းမာစွာပြော၏။

‘လိမ်ကွန်၊ မင်းကို အခိုက်တတ်သိမ်းဖို့ တို့ ရောက်လာပြီ  
ကဲ့ တို့တွေ အချိန်မီရောက်လာတာ မင်းအတွက် သိပ်ပြီး  
ကံဆိုးတာပဲ’

လိမ်ကွန်ကလည်း မကျေမချမ်းနှင့် ပြန်ပြောလိုက်၏။

‘ဆရာလုံပေး၊ ဧပြီထာနာမှာ ခင်ဗျား ဝင်မပါရင် ကေခင်း  
မယ်’

‘ဟ...ဝင်မပါလို့ ဖြစ်မလားကဲ့၊ ငါ့ရဲ့အာမခံရတနာတွေကို  
မင်းလူယူဖို့ကြိုးစားခဲ့တာ မေ့သွားပြီလား လိမ်ကွန်၊ ဒီကိစ္စ  
အတွက်နဲ့ပဲ မင်းနဲ့ငါ စာရင်းရှင်းသင့်နေပြီ၊ ပြီးတော့ မင်းဟာ  
ယက္ခဝိဇ္ဇာကြီးကို ပြန်လည်ထူထောင်ပြီး သိုင်းလောကကြီးကို  
အကျိုးယူဖို့အောင်လုပ်မယ်ကောင်ဆိုတော့ မင်းကိုပိုပြီး ရှင်း  
မစ်သင့်စာမယ်’

‘ခင်ဗျားကို ရင်ဆိုင်ဝံ့ လို့ကျုပ်ကပြောနေတာမဟုတ်ဘူး  
ဗျ၊ ကျုပ်ကသတ်ရဲခေသရဲတဲ့ကောင်၊ ရွှင်ရွှေထီး သေမြေကြီးပဲ’

‘ဒါဆိုရင် မင်းဆရာအတိုင်းပဲ ပေါ့ကွာ’  
လုံပေးက လိမ်ကွန်အား တိုက်ခိုက်မည်ပြု၏။

ထိုစဉ် သူ့ဘေးနားမှ ကျိုးထုံက သူ့ကို ပြောဆိုက်လေ-  
သည်။

‘ဆရာကြီး ဒီလူယုတ်မာကို ကျွန်တော်ပဲ စတိုက်ပါရစေ၊  
ကျွန်တော်တို့ချောထောက်အဖွဲ့က အာမခံရတနာတွေကို လူယူ  
ဖို့ကြိုးစားခဲ့စဉ်အတွက် ဆုံးမပါရစေ’

လုံပေးက ကျိုးထုံကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်လိုက်တာ-

‘မင်းနဲ့ဖြစ်ပါ့မလား ကျိုးထုံ’

‘ဖြစ်ပါတယ်ဆရာကြီး၊ မဖြစ်တော့မှ ဆရာကြီးဝင်ကူပါ  
ဦးစွာ ကျွန်တော် လက်နဲ့တိုက်ခိုက်ချင်လို့ပါ’

ထိုအခါမှ ဆရာကြီးလုံပေးလည်း ခေါင်းညိတ် ခွင့်ပြုလိုက်  
သည်။

ဆရာကြီး လုံပေးကပြောပြီး လိမ်ကွန်ကိုသာ ဆက်ထား  
ကြည့်နေလိုက်၏။

ကျိုးထုံလည်း အတွင်းအားကိုစုစည်းလိုက်ပြီး လိမ်ကွန်ထံ  
ဦးတည်တိုက်ခိုက်မည်လုပ်ပြီးမှ ရုတ်တရက် ညွှာလက်မဝါးဖြင့်  
ဆရာကြီးလုံပေး၏ရင်ခံကို ပြင်းထန်စွာခိုက်ချလိုက်လေတော့-

‘ဗန်း’

‘ကင်’

ကျိုးထုံ ဤသို့လုပ်လိမ့်မည်မထင်သဖြင့် ဆရာကြီး လုံပေး  
သည် ခုခံကာကွယ်ခြင်းလုပ်မထားချေ။ ထို့ကြောင့် ကျိုးထုံ၏  
လက်ဝါးခိုက်ချက်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်ခံလိုက်ရပြီး ပါးစပ်မှ  
သွေးများအန်ထွက်ကာ လဲကျသွားလေသည်။

'ဟာ'

'ဟင်'

'ဟေ့လူ ကျိုးထုံ မင်းပျားဘယ်လိုလုပ်လိုက်တလဲ'

'ကျိုးထုံ ဆရာ့ပေးကံပြီ'

ဆရာကြီး လုံးပေး၏ဘက်တော်သားများထံမှ နားမေ့စိတ် သံများပြောဆိုသံများ ပေါ်ထွက်လာကြပြီး ဆရာကြီးလုံးပေး ထံပြေးလာကြ၏။

'ဟဟ...ဟဟ'

'ဆရာကြီး...ဆရာကြီး'

ကျန်းဟန်အနီးတွင်ရှိနေကြသော မိရှောင်နှင့်ထောင်စမ်း တို့လည်း ဆရာကြီး လုံးပေး၏အဖြစ်ကို မြင်ရသောအခါ စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် အော်ပြီး ပြေးလာကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျိုးထုံမှာ လိမ်ကွန်အနီးသို့ ရောက်နေပြီ ဖြစ်၏။

ဝမ်းချွန်သည် သတိမေ့နေခဲ့ဖြစ်သော ကျန်းဟန်ကို တိုက်ပွဲ နှင့် လွတ်ရာသို့ ပို့သားလိုက်ပြီး မိရှမ်းထံ ရောက်လာပြော လိုက်၏။

'ဦးဦးကျန်းဟန် အတွင်းဒဏ်ရာ ရသွားပါတယ် အခေ အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်စရာမလိုပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဆေး ဆိုက်ထားပါတယ်'

ဝမ်းချွန်၏စကားကိုကြားရတော့မှ မိရှမ်းသည် ကျန်းဟန် အထက် စိုးရိမ်စိတ် အသော်ကြီးပြေပျောက်သွားသည်။

ဝမ်းချွန်က မျက်မှောင် မိရှမ်းလက်ထဲသို့ ဓားရှည်တစ်လက် ထည့်ပေးသည်။

'ဆရာကြီး လုံးပေး ဘာဖြစ်လို့လဲသား'

ဝမ်းချွန်က ခံပြင်းစိတ်ဖြင့် ဖြစ်လျက်ပုံထို ပြန်ပြောပြလိုက် သည်။

ထောင်စမ်းက ဆရာကြီးလုံးပေးကိုပေ့ လိုက်ငင်းမှ ကျိုးထုံ ကို ခေါ်ဆာကြီးဖြင့် အော်ပြော၏။

'ဟေ့... ကျိုးထုံ၊ မင်းဘယ်လိုလုပ်လိုက်တလဲ၊ ဆရာကြီး မင်းကိုအခွင့်အထူး ပေးပြီးကောင်းခဲ့တာကို မင်းက အခုလိုကျေးဇူးဆပ်ရသလား'

'ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ'

ကျိုးထုံက မခိုးမခန့်ရယ်၍ ထောင်စမ်းကို ပြန်ပြောလိုက် သည်။

'ငါ့ဟာ ကျေးဇူးရှင်ကို ကျေးဇူးရှင်မှန်း သိတတ်ပါတယ်၊ ဧါပေယော် ငါ့ရဲ့ ကျေးဇူးရှင်က မင်းတို့ရဲ့ ဆရာကြီး လုံးပေး မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့ရဲ့ကျေးဇူးရှင် အစစ်က ယောဒီက ငါ့ရဲ့ဆရာ လိမ်ကုန်ပဲ။ ဆရာလိမ်ကုန်ရဲ့တာ ဝန်ပေးချက်အရ ငါ့ဟာ မင်း တို့အပူပူသာလာပြီး စာဝန်ထမ်းနေရတာကွ။ မင်းတို့အဖွဲ့နဲ့ပတ်

၂၀၆ + တက္ကသိုလ်နေရဲအောင်

သက်တဲ့အတွင်းရေး သတင်းတွေကို ငါက ဆရာလိမ်ကွန်ဆီကို ပို့ပေးနေရတယ်လေ။ အခု အခြေအနေမှာ ငါကဒီလိုမှမလုပ်ရင် ဆရာလိမ်ကွန်အနေနဲ့ မင်းတို့ဆရာကြီး လုံးပေးကို ထောက်ကြီးဖြိုရလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ငါကဦးဆုံးဖြိုလိုက်ရတာပဲ ကွ။ ကျွန်နေတဲ့ မင်းတို့ကောင်တွေလောက်ကိုတော့ ဆရာလိမ်ကွန်က မှုစရာမလိုတော့ဘူးကွ။ ဟား ဟား ဟား ဟား

‘ခွေးမသား’

ထောင်စမ်းတို့အဖွဲ့က မခံချီမခံသာဖြင့် ကျိုးထံကို ဝိုင်းခံကြသည်။

တိုက်ခိုက်ရန်ပြင်ကြသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

လိမ်ကွန်က အားပေးတရရယ်၍ ကျိုးထံပခုံးကိုအသာမုတ်ကာ ပြော၏။

ကျိုးထံ မင်းဟာ အထောက်ကိုတော်တာပဲ၊ မင်းကိုဆုချီရမယ်’

‘ရွမ်း’

ရုတ်တရက် လိမ်ကွန်သည် ကျိုးထံလည်ပင်းနှိ ကျဗပုတ်ဖြင့် ရစ်ပတ်လိုက်ကာ ဆဲညှစ်လိုက်တော့၏။

ကျိုးထံလျှာထွက်ပြီး မျက်လုံးပြူးကာ သေသွားလေသည်။

‘ဟား ဟား ဟား မင်းကို ငါ အသုံးချစရာမလိုတော့လို့ အနားပေးလိုက်တာပါ’

ထူးဆန်းသောပြစ် + ၂၀၇

လိမ်ကွန်သည် လွန်စွာရက်စက် ယုတ်မာလှကြောင်း ဤအဖြစ်ကထင်ရှားလှ၏။

ကျိုးထံတစ်ယောက် လူယုတ်မာ ဒုစရိုက်သမားအပေါ် သစ္စာထားမိသည့်အတွက် သေခြင်းဟူသော ဆုကို မရသွားလေပြီ။

‘ယား’

ဦးစွာ ဝမ်းရှောင်က သူ၏မေးစားပခင်အတွက် နာကြည့်၊ ခံပြင်းသွားပြီး ဓားရှည်ကိုဝှေ့ယမ်း၍ လိမ်ကွန်ထံသို့ ခုန်ခင်ကာ တိုက်ခိုက်လေသည်။

ဝမ်းရှောင် လှုပ်ရှားသည်နှင့် ညီဖြစ်သူ ဝမ်းချန် တလည်း လိမ်ကွန်ထံခုန်ဝင်၍ တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ထောင်စမ်းဦးဆောင်သော သုစရိုက်သိုင်းသမားများနှင့် လိမ်ကွန်၏ဘက်တော်အားတို့လည်း ပြင်းပြင်း ထန်ထန် တိုက်ခိုက်ကြလေတော့၏။

‘ယား’

‘ဝှစ်...ဝှစ်’

‘ထန်း...ထန်း’

‘ရွမ်း...ရွမ်း...ရွမ်း’

‘ချင်...ချင်...ထန်း’

‘ဟိတ်’

‘အား...အင်’

အော်ဟစ် တိုက်ခိုက်သံတွေ ဆူညံစွာပေါ်လာသည်။  
ညည်းထွားသံတွေလည်း ပေါ်လာသည်။

မျက်မမြင် မိဂ္ဂမ်းသည် လိမ်ကုန်ကိုသာ တိုက်ခိုက်လိုသော  
ကြောင့် ကျွဲပုတ်သံတွေပေါ်လာရာသို့ မုန်းဆွဲ ရွှေတိုးခဲ့  
သည်။

သူမအနီးသို့ရောက်လာသူမုန်သ မျက်လည်း ဓားနှင့် ခုတ်  
ပိုင်းခဲ့၏။

မိချန်သည် လမ်းခရီးမှာကတည်းက သူနှင့်ပါလာသူ  
အားလုံးကိုထိုက်ပဲ့စင်လျှင် သူ၏ဓားစားမိခင် မိဂ္ဂမ်းအနားသို့  
မကပ်မိအောင် ရှောင်၍တိုက်ခိုက်ရန် မိခင်ဖြစ်သူမှာ မျက်စိ  
မမြင်သဖြင့် အသံကိုအခံရုံပြု၍ တိုက်ခိုက်ရသောကြောင့် သူမ  
အနီးသို့ရောက်သူမုန်သမျှ ရန်သူ မိတ်ဆွေမခွဲခြားနိုင်ဘဲ တိုက်  
ခိုက်တတ်ကြောင်းသတိပေးထားခဲ့ပြီဖြစ်လေရာ ချောထောက်  
အပွဲဝင်များသည် တိုက်ပွဲစလျှင် စချင်း မျက်မမြင် မိဂ္ဂမ်းအနီး  
သို့ မရောက်အောင် သတိထား၍ တိုက်ခိုက်ကြ၏။

ဝမ်းချန်သည် စောစောက သူ့မိခင်နှင့် အတူရှိနေစဉ်က  
လည်း....

'ကျွန်တော်တို့ဘက်တော်အားတွေကို မေပေအနား မကပ်  
ဖို့ မှာထားပြီးပြီမေမေ၊ မေမေ အနားရောက်လာတဲ့သူဟာ  
ရန်သူတွေချည်းပါ၊ မေမေမညာအမ်းသာ တိုက်ဝေတော့  
ဟဲ့ မှာထားပြီးပြီ၏။

ထို့ကြောင့် မျက်မမြင် မိဂ္ဂမ်းသည် သူမအနီးသို့ရောက်လာ  
သူမုန်သမျှကို ဓားရှည်ဖြင့်ခုတ်ပိုင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

'ရွမ်း...ရွမ်း...ရွမ်း'

သူမသည် ကျွဲပုတ်သံကိုနားစွင့်၍ တစ်တက်မှလိမ်ကုန်ကို  
ဝင်တိုက်သည်။

'မေမေ...သထိထား'

'ဒေါ်လေး...ကျွန်တော်တို့မိမိမာ'

ဝမ်းချန်နှင့်ဝမ်းရွှေခင်တို့ကလည်း လှပမှားစေရန်အမြဲပြုထ  
အသံပြုကြ၏။

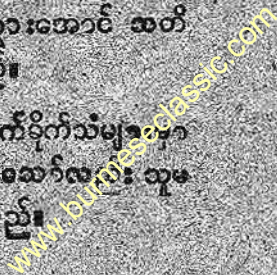
လိမ်ကုန်သည် မိဂ္ဂမ်း၊ ဝမ်းချန်နှင့်ဝမ်းရွှေခင်တို့က ဝိုင်းတိုက်  
ကြသော်လည်း ကောင်းစွာပြန်လည်တိုက်ခိုက် နိုင်လေသည်။  
သူသည် ခံစစ်မဟုတ်ဘဲ တိုက်စစ်ကိုသုံးနိုင်သည်။

သံမဏိကျွဲပုတ်ကို ကျွမ်းကျင်စွာ အသုံးပြုလျက် အပေါ်  
ပိမ်းမှု တိုက်နိုင်သည်။

လိမ်ကုန်၏ကျွဲပုတ်က ဝမ်းချန်နှင့် ဝမ်းရွှေခင်တို့ ကိုင်ထား  
သော ဓားရှည်များကိုပင် ရစ်ပတ်၍ အဝေးသို့ လွှင့်ပစ်နိုင်လေ  
သည်။

မိဂ္ဂမ်းမှာ သူမ၏လက်မှဓားရှည် ပါမလွှားအောင် ဆတ်  
ထား၍ ရှောင်တိမ်းတိုက်ခိုက်နေရလေသည်။

သူမတို့ ပတ်ပတ်လည်မှ အော်ဟစ် တိုက်ခိုက်သံများမှာ  
တဖြည်းဖြည်းနည်းနည်းလျော့ လျော့သွားကြသော်လည်း သူမ  
တို့ထဲမှ လိမ်ကုန်ကို ဝိုင်းတိုက်နေကြွေးသေးသည်။



ထောင်စမ်းတို့ လူစုသည် အကျအဆုံး နည်းနည်းဖြင့် လိမ်ကုန်၏နောက်လိုက်များကို အနိုင်ယူချေပျံ့နှံ့နိုင်လိက်ကြပြီ ဖြစ်၏။

ထောင်စမ်းက လိမ်ကုန်ကိုဝိုင်းတိုက်နေသော ဝမ်းရွှောင်တို့ ကိုကြည့်၍ ဖော်ပြောလိုက်၏။

‘ဝမ်းရွှောင်နဲ့ ဝမ်းချန်... ဝုစုရိတ်သမားတွေ အတုန်လုံး ကြ ကုန်ပြီ၊ လူယုတ်မကြီးအယောက်ကိုပဲ ပြိုဖို့ကျန်တော့တယ်။ အောင်ထားကြ၊ နှိုင်းဝင်တယ်’

မိဂ္ဂမ်းမှာ ထိုကိစ္စကိုရင်းမှ ထောင်စမ်း၏အသံကို ကြား ရသဖြင့် အခြေအနေကိုသိရလေသည်။ ‘ထေရင်စမ်းတို့ လူစု သည်း လိမ်ကုန်ကိုဝင်တိုက်ရန် ကြိုးစားကြ၏။

‘ရွမ်း... ရွမ်း’  
သို့သော် သူတို့၏သိုင်းပညာနှင့် လိမ်ကုန်၏သိုင်းပညာမှာ ကွာလှသဖြင့် ကျားပုတ်ရိုက်ချက်မိကာ အနားသို့ပင် ဝေလီနိုင် ဝေောင်ဖြစ်နေ၏။

‘ရော့စေ... ဝမ်းချန် ခား’

‘ရော့... ဝမ်းရွှောင် ခား’

အချို့က လက်နက်မဲ့နေပြီဖြစ်သော ဝမ်းရွှောင်နှင့် ဝမ်းချန် ထိုထံ ခားများပစ်ပေးကြသော်လည်း ခားအစ်လက်မှ သူတို့ ထံ မရောက်ပါချေ။

လိမ်ကုန်က ကျားပုတ်ဖြင့် ထွင်လာသောခားများကို မှိုက် ပယ်ပစ်နေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

မိဂ္ဂမ်းသည် ပထမတွင် ကြံရာမရဖြစ်နေသော်လည်း မကြာ ခင်မှပင် လိမ်ကုန်အား အနိုင်တိုက်နိုင်မည်နည်းလမ်းကို စဉ်း စားမိသွားသည်။

ချက်ချင်းပင် သူမ၏ ဝမ်းချန်... ဝုချင်ကျန်သိုင်းကိုသုံး’

ဝုချင်ကျန်သိုင်း၊ သို့မဟုတ် ငှက်အတ္တဝါ ဝါးမျိုးသိုင်း။

မျက်မမြင် မိဂ္ဂမ်းသည် ထိုးခုတ် တိုက်ခိုက်တတ်သော စွန် ငှက်၊ သိန်းငှက်တို့၏တိုက်ခိုက်ပုံကိုစတုးဆရင်း အတ္တဝါ ဝါးမျိုး သိုင်းကုန်ကို ထိထွင်၍ ဝမ်းချန်အား သပ်ကြားပေးထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုသိုင်းကို အသုံးပြုသူသည် အတွင်းအား အတန် အသင့် သာလိုပြီး ကိုယ်ပေးပညာကိုအခဲကအသုံးပြုရလေတော့သည်။

ဝမ်းချန်သည် မိခင်ဖြစ်သူ၏စကားကို ကြားရုံအာအာခါ ပစ်ရွှောင်ကိုလည်းပြောလိုက်၏။

‘အစ်ကိုကြီး၊ ကျွန်တော်တို့ကလေး လိုက်တိုက်’

‘ကောင်းပြီ ညီမေး’

ဝမ်းရွှောင်ကလည်း မျက်မမြင်မိဂ္ဂမ်းနှင့် ဝမ်းချန်တို့၏ ဝမ်းချန် ပညာစွမ်းကိုလိုကြည့်ထားပြီးဖြစ်၍ ယခုလိုကကျဉ်း အကြပ်ဖြစ် နေချိန်တွင် သဘောတူလိုက်၏။





ဝမ်ချန်လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်သလို သူကလည်းလိုက်ပြီးလှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်သည်။

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့သည် ကျီးကန်း၊ သိမ်းငှက်၊ ငှက်စွန်တို့ကိုသိုလည်း ကျားပွတ်ရိုက်ချက်ကို ဝေ့ရှောင်တိမ်းကြလေ၏။ ပြန်လည်ထိုးခုတ်ကြ၏။

လိမ်ကွန်မှာ ဝမ်ချန်တို့ညီအစ်ကို၏ လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်ပုံကို ကြည့်ရှုနားမလည်နိုင်အောင်ဖြစ်လာသည်။ စိုးရိမ်စိတ်သည် ဖြစ်လာသည်။

ဝမ်ချန်နှင့်ဝမ်ရွှေအောင်တို့က ကျားပွတ်ရိုက်ချက်ကို ကောင်းစွာ ရှောင်တိမ်းနိုင်ကြပြီး လိမ်ကွန်၏မျက်လုံးနှင့် လည်ပင်းကို ထိုးခုတ်ရန်ကြိုးစားကြ၏။

လိမ်ကွန်သည် ဝမ်ချန်တို့ကိုသာ အာရုံစိုက်နေရတော့သည်။

‘ယား’  
‘ဟိုင်း’

ရွတ်တရက် ဝမ်ချန်က ခုန်လိုက်သောအခါ အစ်ပြိုင်နက် တည်းခိုလို ဝမ်ရွှေအောင်ကလည်း ခုန်လိုက်၏။ လိမ်ကွန်သည် ထူးစွာ ကျားပွတ်ရိုက်ချက် အရှိန်လွန်နေသဖြင့် ပြန်လည်ရွတ်ဖို့ အချိန်မရခင်မှာပင် ဝမ်ချန်နှင့် ဝမ်ရွှေအောင်တို့၏ထိုးခုတ်ချက်က သူ့မျက်လုံးနှင့်လည်ပင်းဆီ ဖြိုင်တုမောက်လာသည်။

လိမ်ကွန်တို့များ၍ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိဖြစ်သွားစဉ်မှာပင် အခြေအနေကိုနားစွင့်ထောင်နေသော မိဂွမ်းက လွှားကန်ခန့် ပြီး လိမ်ကွန်၏ကျောက် ဓားရှည်ဖြင့် ထိုးစိုက် ချလိုက်လေတော၏။

‘အား...အီး’  
ထိုဦး ဝမ်ချန်၏လက်ညှိုးနှစ်ချောင်းကလည်း လိမ်ကွန်၏ မျက်လုံးအစုံကို ထိုးပေးကာ ဝင်သွားသည်။ လိမ်ကွန် မချီမဆန့် ညည်းတုခဲရင်း လဲကျသေဆုံးသွားသည်။

‘မေမေရေ...လူယုတ်မာကြီးတော့ စခန်းသိမ်းသွားပြီ’  
ဝမ်ချန်က မောတိုက်စွာဖြင့် မိခင်ဖြစ်သူ့ကို အသိပေးလိုက်သည်။

‘ညီလေး၊ သူ့ဆီမှာ ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံတစ်ခြမ်းကို ရွာကြည့်ကြရအောင်’

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်က လိမ်ကွန်၏ကိုယ်စွာင် ဝေ့ချွေစွာ ရွာကြည့်သောအခါ လက်မောင်းတွင် စည်းပတ်ထားသော ဓားရွက်လိပ်တစ်လိပ်ကို တွေ့ကြရ၏။

ဝှာရွက်ကို ပြန်ကြည့်သောအခါ ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံတစ်ခြမ်းဖြစ်နေကြောင်း ဝမ်သောစွာ တွေ့ရတော့သည်။

‘မေမေ...လူယုတ်မာကြီးသိသော ဝှာစန်းရတနာသိုက်မြေပုံတစ်ခြမ်းကို ရပြီ။ ကျွန်တော်တို့ညီအစ်ကိုဆီမှာ တစ်ခြမ်းရှိနေတော့ ရတနာသိုက်ကို ကျွန်တော်တို့ ထုတ်ယူနိုင်ပြီ မေမေ’



www.burmeseclassic.com

ဝမ်းရွှောင်အလည်း ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်တော့၏။  
'ရတနာသိက်က ရမယ်ရတနာတွေနဲ့ အစ်ကိုကြီးတို့တွေ  
သွေးစက်ပိုင်းစိုက်ကို ကောင်းကောင်းကြီး ပြန်ထူထောင်နိုင်  
ပြီကွာ ကျင်းကန်သိုင်းကျမ်းထဲက နည်းစနစ်တွေကိုသာရရင်  
အစ်ကိုကြီးတို့ကို ဘယ်မှစရိုက်သမားကမူ မော်ကြည့်ရဲတော့  
မှပဲ မဟုတ်ဘူး။

ထိုစဉ် ထောင်ဝမ်းက သူ့ လူတွေကို ပြောလိုက်၏။  
'ဆရာကြီးကို ပြန်ပြန်ယာဇ်ရလာအောင် ကျကြရအောင်  
ဟေ့။ ဆရာကြီးသာ ဘွဲ့ရအောင်ပဲကို သိရရင် သိရဝမ်းသာ  
မှပဲ။

လူငယ်ဝမ်းချမ်း၊ မေပေ့ကို အစ်ကိုကျန်းဟန်ဆီ ပို့ပေးပါ  
ဦးကွယ်။

မိဂွမ်းက ပြောလိုက်အပြင် ဝမ်းချမ်းလည်း အတိရလှဆဲ  
ပြစ်စနစ်သော ကျန်းဟန်ထံ သူမကို တို့ပို့ ပေးသည်။

သူမက စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ကျန်းဟန်ကို ငွေ့ဖက်၍ခေါ်၏။  
'အစ်ကိုကျန်းဟန်...အစ်ကိုကျန်းဟန်'

'ဦးဦးကျန်းဟန်  
ဝမ်းချမ်းကပါ ဝိုင်း၍ အသံပြုသည်။

'အင်း...ကျွတ်...ကျွတ်...ကျွတ်'  
ကျန်းဟန်ထံမှညှဉ်းတူးဆဲပေါ်လာကာ သတိရလာ၏။

မျက်လုံး ပွင့်လာသည်။  
မိဂွမ်းနှင့်ဝမ်းချမ်းတို့ကိုမြင်တော့ ဝမ်းသာအားတက်သွား  
သည်။



'မိဂွမ်း...ဝမ်းချမ်း'

ဝမ်းချမ်းက ဝမ်းသာအားရပြော၏။

'ကျွန်တော်တို့တွေ အစင်စင်ဆင်နိုင်ကြပြီ ဦးဦး၊ လူ့ဟုတ်  
မာကြီးလိမ်ကုန်နဲ့အဖွဲ့ကို ကျွန်တော်တို့ ချေပွန်းခေါက်ကြပြီ။  
လိမ်ကုန်ဆီကလဲ ဝှာစန်းရတနာသိုက်အပြစ်အစ်ခြမ်းကို ရတယ်'

'ဟ...ဟုတ်လား၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ ဝမ်းချမ်းရယ်'

'ညှီလေးရေ၊ ခဏ...ခဏ'

ထိုစဉ် ဝမ်းရွှောင်က လှမ်းခေါ်သဖြင့် ဝမ်းချမ်းလည်း ပြေး  
ထွက်သွားသည်။

ကျန်းဟန်က မိဂွမ်းကို ပြောလိုက်၏။

'အစ်ကိုတွေ့ သိပ်ဝမ်းသာတာပဲမိဂွမ်း၊ ဒါပေမယ့် အစ်  
ကို့ ရဲ့ဝမ်းသာမှုက မပြည့်စုံသေးဘူး၊ မိဂွမ်းကို ထက်ထပ်ခွင့်  
ရမယ်ဆိုရင်တော့ အစ်ကို့ ရဲ့ဝမ်းသာမှုက ပြည့်စုံသွားမှာပဲ။  
ဘတ်နုယ်လဲမိဂွမ်း၊ အစ်ကို့ မေတ္တာကို လက်ခံရဲ့အားဟင်'

ကျန်းဟန်ကို ငွေ့ဖက်ထားဆဲမှပင် မိဂွမ်းက မြူးခြါ။  
အလေး ပြန်ပြော၏။

'ညှီမရွှင်ခွင့်ထဲကိုတောင် ရောက်နေမှပဲအစ်ကိုရယ်၊ ဝမ်း  
စပ်က ပြောနေစရာ လိုသေးသလား...လို့'

ကျန်းဟန်က ဝမ်းသာအားဖြင့် မိဂွမ်းကို မြင်ဖက်လိုက်  
သည်။

၂၉၆ \* စက္ကသိုလ် နေရဲအောင်

'အား...ကျွတ်...ကျွတ်'

သူ့ တွင် အတင်းဒဏ်ရာရရှိထားသဖြင့် ရင်ထဲတွင် နာကျင်  
သွားကာ ညည်းမိသည်။

'ခပ်...ခပ်...ခပ်'

မိဂှမ်းက ရယ်လိုက်လေသည်။

မိဂှမ်း၏ရယ်ထိကလေးသည် အေးချမ်းစွာ အာယာဇန  
လေတော့သည်။ ။

ပြီး ဝါ ပြီး

